

www.burmeseclassic.com

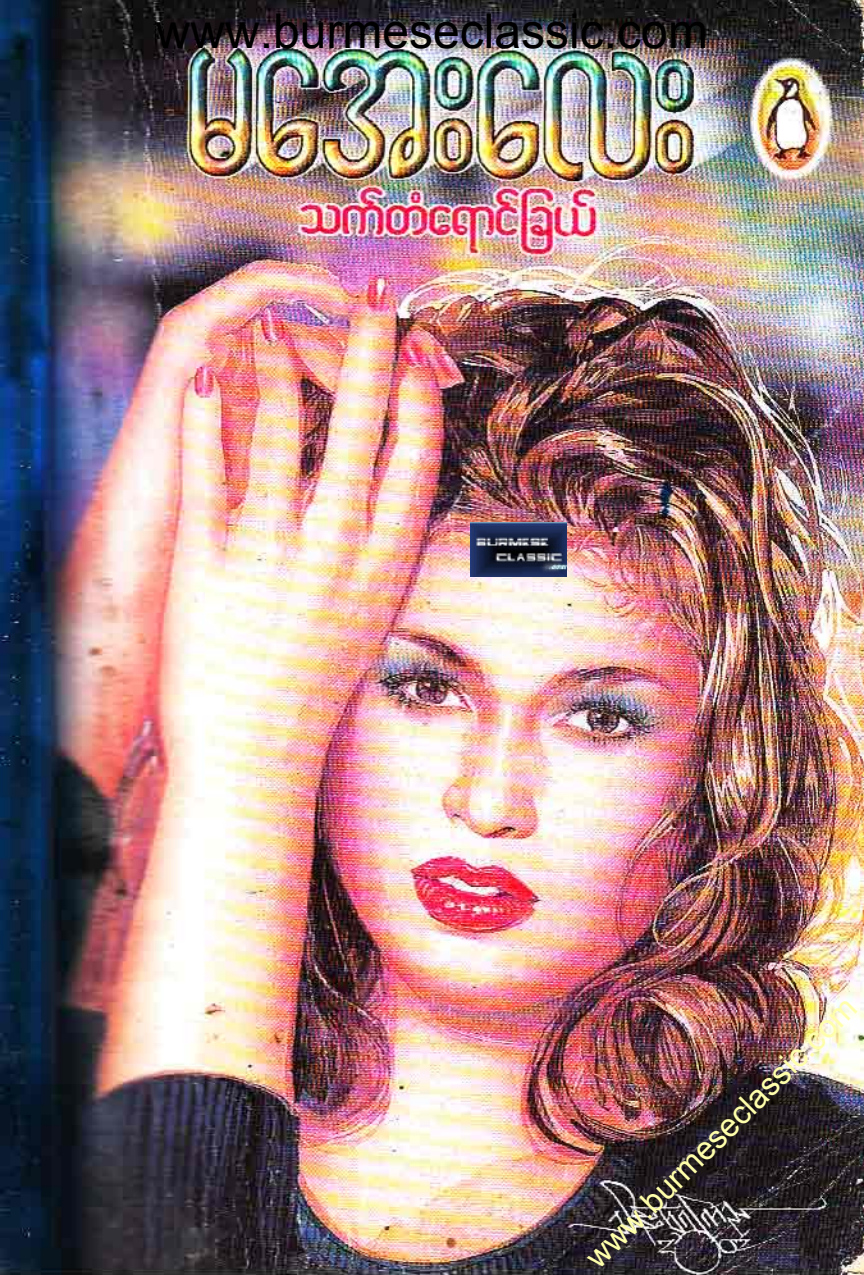
မအောင်လေး

သက်တံ့ရောင်ခြယ်

BURMESE
CLASSIC

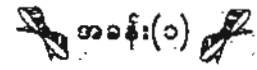
www.burmeseclassic.com

နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္ဗုဒ္ဓဿ

မအေးလေး

သက်တံ့ရှောင်ခြယ်

မောင်ကျော်လှိုင် စေတနာစာပေမှ
စီစဉ်သည်။

'သူနန္ဒာ'ထင်မှတ်ထားခဲ့တာက ... နှစ်ပေါင်း
များစွာချစ်မြတ်နိုးခဲ့ရသော 'ညာက'ကိုလက်ထပ်ကြဖို့ပြောလိုက်
ပါက 'ညာ'က အရမ်းကိုဝမ်းသာပျော်ရွှင်သွားလိမ့်မည်ဟု မျှော်
လင့်ယုံကြည်ထားခဲ့တာပါ။

ယခုတော့

'ညာ' . . . ၏မျက်လုံးကလေးများဝိုင်းစက်တဲ့
အားသင့်သွားတာကလွဲလျှင် .. 'သူ' ထင်ထား မျှော်လင့်ထား
သလိုမျိုး ဝမ်းသာပျော်ရွှင်သွားတာမျိုး .. လုံးဝဆို လုံးဝကိုရှိမနေ
ခဲ့ပါ။

စေတနာစာပေ

“ဘာတွေဖြစ်လာတာလဲ”ဟူသော အံ့အားသင့်
စွာကြည့်လိုက်သောအကြည့်က . . . မျှော်လင့်စွာ ရင်ခုန်စောင့်
ဆိုင်းနေခဲ့သော ‘သု’၏နှလုံးသားကို ဖျတ်ခနဲရိုက်ချလိုက်သလို
‘သု’ ခံစားလိုက်ရလေသည်။

“ဟင် . . . ဘယ်လိုကြည့်တာလဲ ညာရဲ့၊ ဘယ်လိုကြီး
ကြည့်လိုက်တာလဲ”

“အံ့အားသင့်သွားလို့ပါ . . . ဘာတွေဖြစ်လာသလဲလို့
ကြည့်တာ”

“နည်းနည်းလေးမှ ဝမ်းသာသွားတာမျိုးမရှိဘူးနော်”

‘သု’အသံမှာ ကြေကွဲရိပ်လွမ်း၏။

“ဝမ်းသာရမယ် . . . ဘာကိုဝမ်းသာရမှာလဲ”

“မြတ်စွာဘုရားရေ”

‘သု’တကယ် ဘုရား ‘တ’ မိ၏။ ‘ညာဏထင်’ဆို
သောကောင်ကလေးကို အင်မတန်မှထူးဆန်းလှသော(တစ်ခါမျှ
မမြင်စမှူးထူးကံစွာမြင်တွေ့ရသောသတ္တဝါလေးလို့)အကြည့်ဖြင့်
ကြည့်မိ၏။

ကြားဖူးကြပါရဲ့လားကွယ်။

အနှစ်နှစ်အလလချစ်မြတ်နိုးခဲ့ကြသော ချစ်သူ

နှစ်ဦးကြားမှာ . . . လက်ထပ်ခြင်းဖြင့်ပေါင်းစည်းလိုခြင်းကိုသာ
မျှော်လင့်ထားကြရမှာမဟုတ်ပါလား။

လက်ထပ်ခွင့်တောင်းဆိုရမှာကလည်း . . .

ချစ်လှချေရဲ့’ဟု တဖွဖွပြောဆိုခဲ့သော ယောက်ျားလေးဖြစ်တဲ့
ညာဏထင်’ကသာ တောင်းဆိုရမှာပါ။

ယခု . . . ‘ညာ’ကပင် တောင်းဆိုရာမလိုဘဲ

‘သု’ကလက်ထပ်ကြဖို့ပြောတာ . . . ညာဏအတွက် ဘယ်လောက်
ဝမ်းသာပျော်ရွှင်စရာဖြစ်ဖို့ကောင်းလို့ကလဲ။

ယခုတော့ . . . ဝမ်းသာအားရဖြစ်ဖို့ဝေး၍

‘ညာ’က ‘သု’၏တောင်းဆိုချက်အပေါ်မှာပင် အံ့အားသင့်သွား
သတဲ့။

ဘာကို ဝမ်းသာရမှာလဲတဲ့ . . .

ကောင်းရောကွယ်။

‘သု’မှာ အံ့အားသင့်ခြင်းများစွာ . . . မယုံကြည်
နိုင်ခြင်းများစွာဖြင့် . . . ‘ညာဏထင်’ကိုကြည့်ရင်း ခေါင်းတယမ်း
သမ်းခါနေမိ၏။

သူဟာ . . . ‘သု’ကိုချစ်သတဲ့။

အသက်လောက်ချစ်မြတ်နိုးတာပါတဲ့ . . .

ပိရီသေသပ်လှသောနှုတ်ခမ်းကနေ တတွတ်
တွတ်ပြောခဲ့တာလေ။

ဟော . . . ယခုတော့ . . . လက်ထပ်ဖို့ပြောခြင်း
ကို အံ့အားသင့်သတဲ့၊ ဘာကိုခမ်းသာရမှာလဲတဲ့ . . .

အဲဒီ . . . နှုတ်ခမ်းကနေပဲပြောကြားသံကြားရ
ခြင်းဟာ 'သု'နားကြားလွဲတာတော့ လုံးဝမဟုတ်ပါ။

“ဟင် . . . သု . . . ဘာဖြစ်တာလဲ၊ ဘာဖြစ်သွားတာလဲ”

ညာဏထင်က သူ့ကိုမျက်တောင်မခတ်စတမ်း
ကြည့်ကာ တစ်လှမ်းချင်းနောက်ဆုတ်သွားသောသူနုနွာ၏လက်
ကို လှမ်းဆွဲလိုက်၏။

“မကိုင်နဲ့ . . . သု၊ လက်ကိုဘာမှကိုင်စရာမလိုဘူး”

ပြောရင်း . . . သုနုနွာက လက်ကိုဆောင့်ရှန်း
လိုက်၏။ ရှက်စိတ်မှာ ဒေါသစိတ်နှင့်ဝမ်းနည်းစိတ်ပေါင်းကာ
မျက်ရည်တွေ ချက်ချင်းလို ပြည့်လျှံကျလာလေသည်။

ရင်မှာနာကျင်စွာခံစားရပါသောအဖြစ် . . .

နှလုံးသားတွေ ကွဲကြေသွားသလိုခံစားရပါ
သောအဖြစ်ကို . . . 'သု'သာအသိဆုံးဖြစ်လေသည်။

“ဟာ . . . သု . . . ဘာဖြစ်တာလဲ”

'ညာ'က ဘာကိုမှနားမလည်သလို စိတ်ရှုပ်
ထွေးစွာကြည့်လေသည်။

'ညာဏထင်'နဲ့ 'သုနုနွာ'တို့ရဲ့ချစ်သူသက်တမ်း
တစ်လျှောက်မှာ . . . မကြာခဏ စကားများ၊ ရန်ဖြစ်၊ သဘော
ထားကွဲလွဲရတာ အဆန်းတကြယ်မဟုတ်ပါ။

အယူအဆကွဲလွဲမှုများစွာမှာ 'သု'ကသာ မကြာ
ခဏအလျှော့ပေးခဲ့တာပဲဖြစ်၏။

'ညာဏ'ရဲ့စိတ်က တစ်ယူသန်တစ်ဇွတ်ထိုး
စိတ်ဖြစ်လျက် သူ့မှန်တယ်ထင်ရင် ဘယ်တော့မှ အလျှော့ပေးလို
သောစိတ်မရှိခြင်းတစ်ခုကိုတော့ဖြင့် . . . 'သု'စိတ်ပျက်မိတာအမှန်
ပင်ဖြစ်လေသည်။

နောက်တစ်ခုက . . . မှားတာကိုမှားမှန်းသိ
သည်တိုင် . . . ဝန်ခံအလျှော့ပေးလိုစိတ် . . . ညာဏမှာ ရှိမနေခဲ့ပါ။

“ဘာဖြစ်ရမှာလဲ ညာရဲ့၊ ညာပြောတဲ့စကားတွေ ညာ
ပြန်တွေးကြည့်ပါဦး”

“ဟာ . . . ဘာပြောမိလို့လဲ”

စိတ်ရှုပ်ထွေးတိုင်း လက်ငါးချောင်းဖြန့်ချဲကာ
ဆံပင်ထဲထိုးဖွတ်တာ . . . 'ညာ'ရဲ့ ပြုနေကျအမူအရာတစ်ခုပဲပါ။

“လက်ထပ်ကြဖို့ပြောတာ ဘာအံ့အားသင့်စရာရှိလို့လဲ . . ကဲ၊ တကယ်ဆို . . ညာကဝမ်းသာသွား မှာပဲလို့ တောင် ‘သု’ကထင်ထားခဲ့တာ၊ ခုတော့ . . ကြည့်ဦးပြောပုံက . . ဘာကိုဝမ်းသာရမှာလဲဆိုတာ . . ‘သု’ကို စော်ကားတာ . . သိက္ခာချတာ”

ပြောရင်း . . ပိုးပိုးပေါက်ပေါက်ကျလာသော

မျက်ရည်တွေသုတ်ကာ ‘သု’အော်မိလေသည်။

“ကွာ . . ခက်တာပဲ . . ဘာလဲ . . စော်ကားတာ သိက္ခာချတာက . . မဟုတ်တာတွေ၊ ကိုယ် . . တကယ်အံ့အားသင့်လို့ အံ့အားသင့်တယ်ပြောမိတာပဲ ‘သု’ရဲ့ ကိုယ့်စိတ်ထဲရှိတာပြောမိတာပဲ”

“ဟုတ်လား . . ဒါဖြင့် စိတ်ထဲရှိတာပြောပါဦး၊ ရှင်စိတ်ထဲမှာ ‘သု’ကိုလက်ထပ်ဖို့လုံးဝစိတ်မကူးထားဘူးပေါ့ . . ဒီလိုလား”

“ဟာ . . မဟုတ်ဘူး . . ‘သု’ဘာတွေလျှောက်ပြောနေတာလဲ၊ စိတ်မကူးဘဲနဲ့ ‘သု’ကိုချစ်မလား၊ ဒီလောက်နှစ်ရှည်လများတဲ့ခဲ့တာ ‘သု’ကိုချစ်လို့၊ ‘သု’တစ်ယောက်တည်းကိုပဲ စွဲစွဲမြဲမြဲချစ်ခဲ့တာ ‘သု’အသိဆုံး၊ ကိုယ့်ဘဝမှာ

‘သု’ကလွဲပြီး ဘယ်မိန်းကလေးမှရှိခဲ့တာမှ မဟုတ်တာ”

“သု’ကိုချစ်ခဲ့တယ် . . တွဲခဲ့တယ် ဟုတ်တယ်၊ လက်ထပ်ဖို့တော့ ရှင် စိတ်မကူးသေးတာတော့ . . သေချာတယ် မဟုတ်လား ညာ၊ ဖြေလေ . . ရှင်က အမှန်အတိုင်းဖြေတတ်တဲ့သူပဲ၊ ဘယ်သူ ဘယ်လိုခံစားသွားရမလဲဆိုတာ လုံးဝထည့်မတွက်တတ်တဲ့သူပဲ”

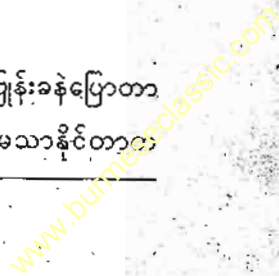
‘သု’ . . .

ညာကထင်က ‘သု’မျက်နှာပေါ်မှာ နာကြည်း ခိပ်တွေ ဖျတ်ခနဲပြေးသွားတာကိုမြင်သွားကာ စိုးရိမ်စိတ်တွေပြည့်လျှမ်းလာလျက် အနားတိုးကပ်လာခဲ့လေသည်။

“သု . . ကိုယ်နားလည်တော့ဘူးကွာ၊ သု . . ဘာတွေဖြစ်နေသလဲ၊ ကိုယ်လက်ထပ်မှာ . . သုနုနုဆိုတဲ့ ‘သု’ကိုပဲ၊ သု’ကလွဲပြီး ဘယ်သူ့ကိုမှ စိတ်ကူးထဲ မထည့်ဘူး၊ အဲဒါကိုယ့် . . .”

“ဒါဖြင့် . . သုပြောတဲ့စကားကို ဝမ်းမသာနိုင်ဘဲ အံ့အားသင့်သွားတာ ဘာကြောင့်လဲ”

“မထင်မှတ်ဘဲ . . ‘သု’က လက်ထပ်ဖို့ ငြုန်းခနဲပြောတာကိုး သု’ရဲ့ အံ့အားသင့်တာပေါ့၊ ဝမ်းမသာနိုင်တာက

တော့ ကိုယ့်မှာ သူ့ကို တင့်တောင့်တင့်တယ်ထားနိုင်တဲ့ အင်အားမရှိတော့ စိတ်မကောင်းဖြစ်သွားခဲ့တာပေါ့”

“သူ့ပြောတဲ့စကားထဲမှာ ဘယ်ဟိုတယ်မှာဘယ်လိုလက်ထပ်မှ ဘာမှဆိုတဲ့စကားများပါလို့လား”

“ဒါပေမဲ့ . . . ကိုယ်ချစ်တဲ့သူကို . . . ကိုယ် တင့်တင့်တယ်တယ်လက်ထပ်ချင်တာအမှန်ပဲ သူ့၊ အဲဒါ . . . ကိုယ့်ရဲ့ စိတ်စေတနာအမှန်ပဲ၊ အခုအချိန်မှာကိုယ့်ဘက်ကဘာ တစ်ခုမှ အဆင်သင့်ရှိမနေသေးတာလည်း အမှန်ပဲ၊ ပြောပါဦး . . . သူ့ကို . . . သူတို့အိမ်ကဘာများပြောလို့လဲ”

“ဖေဖေ . . . နိုင်ငံခြားကနေပြန်လာတော့မယ် ညာရဲ့”

ညာကထင်၏မျက်နှာ တွက်ခနဲပျက်၏၊ တစ်ခုခုဖြစ်တော့မည်ဆိုတာ ကြိုတင်သိရှိနေသလို . . . ရင်မှာ ဒိတ်ခနဲ ဖြစ်လေသည်။

‘သူ’ဖေဖေ၏ ဂုဏ်ရွှန်ကြီးမားထည်ဝါမှုကို ညာကတို့ဘက်မှ ဘယ်လိုနည်းနှင့်မျှ လိုက်မမီနိုင်ပါ။

‘သူ’တို့က ချမ်းသာကြွယ်ဝသလောက် . . .

‘ညာက’တို့က အရမ်းကိုနိမ့်ကျနေခဲ့သည်မှာ တစ်ဆင့်နိမ့်တောင်မဟုတ်

အဆင့်ပေါင်းများစွာ . . . များစွာ . . . ကွာလွန်းလို့နေခဲ့သည်။

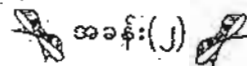
သူနုနုနှင့် ပတ်သက်ဆက်သွယ်မှုရှိနေသည်ဟု သိရသောအခါ . . . ညာက၏မေမေကိုယ်တိုင် စိုးရိမ်စိတ်ဖြစ်ပေါ်ခဲ့ရတာပါ။

“ဖြစ်ပါ့မလား သားရယ်၊ သူတို့က သားနဲ့သဘောတူပါ့မလား၊ မေမေကတော့ မထင်ဘူးနော်”

သတိပေးခဲ့တာလေ။

www.burmeseclassic.com

“ကိုယ့်ကိုလက်ထပ်ဖို့ပြောတာ . . . ‘သု’ဖေဖေပြန်လာ
တော့မှာနဲ့ပတ်သက်နေသလား”

“ဆိုပါတော့”

‘သု’၏မျက်နှာလေးကို . . . ‘ညာဏ’၏
ဆတ်ခနဲကြည့်မိ၏။

ထင်တဲ့အတိုင်းပဲပေါ့။

‘သု’တို့ဖေဖေက ညာဏနဲ့ ‘သု’ကို သဘောမတူ
ဘူးပေါ့။။ ဒါ့ကြောင့် ‘သု’တို့အဖေပြန်ရောက်မလာခင်မှာ လက်
ထပ်ကြဖို့ မိန်းကလေးဘက်မှ စတင်ပြောရရှာတာပဲဖြစ်မှာပေ

www.burmeseclassic.com

ဘုရားသည်။

“ဘာလဲ . . ကိုယ်နဲ့ ‘သု’ကို ‘သု’တို့ အဖေက သဘောမတူဘူးတဲ့လား . . ဟုတ်လား”

ညာဏ၏ မျက်နှာကလေးက ခပ်ထန်ထန်ကလေးတင်းနေခဲ့၏။ အဲဒီ . . ညာဏတစ်ယောက်ဟာ စိတ်ထဲရှိသည့်အတိုင်း မျက်နှာမှာ ထင်းခနဲပေါ်လွင်စေတတ်တာမို့ . . ညာဏစိတ်ထဲ မခံချင်စိတ်ဖြစ်တာရော . . မကျေနပ်တာ . . ကျေနပ်တာအားလုံးက မျက်နှာကြည့်တာနဲ့ သိသာစေပါသည်။

“အီး . . မဟုတ်ပါဘူး၊ ညာနဲ့ ‘သု’တို့အကြောင်း ဖေဖေကလုံးဝသိသေးတာမဟုတ်ဘူး ညာရဲ့၊ အခုဟာက ဖေဖေဆီကစာရတာ၊ ဖေဖေက ဂျပန်မှာသူတွေ့ခဲ့တဲ့ မြန်မာပြည်ကတစ်ယောက်ကို သဘောကျပြီး သူနဲ့လက်ထပ်ဖို့ သဘောတူနေခဲ့တာတဲ့”

“ဟင်”

တကယ်ကို ညာဏထင်တဲ့အတိုင်းဖြစ်လာခဲ့ပြီပေါ့။ ‘သု’တို့ဖေဖေ ဦးရဲတင့်သဘောကျပါသည်ဆိုတဲ့သူဟာ . . ညာဏထက် အစစအရာရာ သာနေမှာသေချာတာလေ။

“အဲဒါကြောင့် သုက ကိုယ့်ကိုလက်ထပ်ဖို့ပြောတာပေါ့

ဟုတ်လား”

“ဟုတ်တယ် . . ဖေဖေပြန်လာရင် ‘သု’က ညာနဲ့လက်ထပ်မှာဆိုတာကို ပြောပြဖို့လိုပြီလေ ညာရဲ့၊ ဖေဖေနဲ့ ညာကိုတွေ့ပေးဖို့လိုပြီလို့ သုတော့ထင်တယ်”

“သု . . ထင်သလား၊ ကိုယ်နဲ့ ‘သု’ကို ‘သု’ဖေဖေက သဘောတူလိမ့်မယ်လို့ . . မျှော်လင့်သလား”

“မျှော်လင့်တယ် . . ညာကလုပ်ရည်ကိုင်ရည်ရှိတယ်၊ ကြိုးစားသလောက်ကြိုးပွားနိုင်တယ်လို့ ‘သု’ယုံကြည်တယ်ဆိုတာ ဖေဖေကို သု ပြောပြမှာပေါ့”

ဪ . . သုရယ် . . .

သု . . မျက်ဝန်းလေးတွေမှာ ယုံကြည်စိတ်ဖြင့် ဝင်းလက်တောက်ပလာကြတာ . . .

စောစောကငိုထားသောမျက်နှာလေးက တက်ကြွရွှင်လန်းလာကာ ညှိုးရိပ်တွယ်ပျောက်သွားပုံကလေးက ‘သု’၏ မျှော်လင့်စိတ်ကို မြင်တွေ့လိုက်ရတာပါ။

‘ညာဏ’ကျတော့ ‘သု’ဖေဖေက သုနှင့်မိမိကို ယခုလိုအချိန်အခါမျိုးမှာ ဘယ်လိုနည်းနဲ့မှသဘောတူမှာမဟုတ်တာ သေချာစွာသဘောပေါက်နေခဲ့ပါသည်။

ညာဏဆိုတာက . . လုပ်ငန်းကြီးတစ်ခုထဲဝင်
တိုးနိုင်ဖို့ ယခုမှ ကြိုးစားနေရသောအချိန်ကာလ။

မှဆိုးမမိခင်ကြီးက ညာဏထင်ကိုပဲ အားကိုး
အားထားပြုနေရသောအချိန်ကာလ။

မိခင်ကြီး၏ အသည်းကင်ဆာဝေဒနာက အ
ချိန်ကာလအပိုင်းအခြားတစ်ခုအထိသာ အသက်ရှင်နေနိုင်တော့
မည့်တာလ။

ဒါတွေအားလုံး . . ညာဏတစ်ယောက်တည်း
ကြိုက်မိတ်မျိုသိပ်ခံစားရသောဝေဒနာကို . . ချစ်သူလေး 'သု'က
ဘယ်လိုသိရှိနိုင်မှာလဲကွယ်။

“ညာ”

နွေးထွေးနုညက်သော 'သု'၏လက်က ပခုံးကို
လာရောက်ဆုပ်ကိုင်မှ . . ညာဏ၏စိတ်က ကိုယ်မှာပြန်လည်
တွယ်ငြိ၏။

“ဘာလဲဟင် . . ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ၊ သူ့ကိုလက်ထပ်ချင်
တဲ့စိတ် ညာမှာမရှိဘူးလား”

“မဟုတ်တာ သုရယ် . . ကိုယ် 'သု'ကို အရမ်းချစ်တာ
'သု' သိပါတယ်။ ကိုယ် 'သု'နဲ့ခွဲရမှာကြောက်တယ်။ ကိုယ်

မှာပိုင်ဆိုင်မှုအင်အား ဘာတစ်ခုမှမရှိသေးဘဲ 'သု'ကို
လက်ထပ်ဖို့ ဘယ်လိုမှမဖြစ်နိုင်ဘူး။ ကိုယ်နဲ့ သူ့ကို . .
'သု'ဖေဖေက ဘယ်လိုမှသဘောတူမှာမဟုတ်တာကိုယ်
သိနေတယ်”

“အဲဒီတော့လည်း . . ညာနောက်ကို 'သု'လိုက်ခဲ့မယ်
ညာ၊ စိတ်ချပါ။ . . ဖေဖေပေးစားတဲ့သူကို 'သု'မယူပါ
ဘူး”

“ဒါဖြင့်ရင် . . အခု 'သု' ငြင်းထားလိုက်ရင်ရော”

“အကြောင်းပြချက်လိုတယ်လေ 'ညာ'ရဲ့၊ 'သု'မှာ 'ညာ'
ရှိနေပြီဆိုတာပြောပြဖို့လိုတယ်။ ဒါမှ . . သူနဲ့ညာတို့အ
တွက်စိတ်အေးရမှာပေါ့ . . မဟုတ်ဘူးလား”

ညာက . . ပင့်သတ်ရှည်ချမိလေသည်။

'သု'က သူ့မလိုပင် လောကကြီးတစ်ခုလုံးကို

လှည့်လည်ဟု ခပ်ပေါ့ပေါ့တွေ့သည်ပါလား။

“အဲဒီတော့ . . ဖေဖေနဲ့တွေ့ရမယ်နော် 'ညာ' . . ကတိ
ပေး”

“သူကလည်း . . သုဖေဖေကသာ သဘောမတူရင်
ကိုယ်နောက်ကိုလိုက်ခဲ့ရမယ် . . ကတိပေး”

သွားခဲ့၏။

သုနန္ဒာ၏မျက်နှာလေး ဝင်းလက်တော့

“စိတ်ချ... မေမေကသာ ညာနဲ့သဘောမတူဘူး။
ဟိုလူနဲ့သာခွတ်အတင်းစီစဉ်လို့ကတော့ ညာနောင်
'သု'လိုက်ခဲ့မယ်”

“တကယ်”

“တကယ်ပေါ့ ညာရဲ့”

“ကိုယ်တို့တဆင်းရဲတယ် 'သု'ရဲ့၊ 'သု' ဆင်းဆင်းခဲ
နိုင်ရဲ့လား”

“ညာနဲ့သာအတူနေရရင်... သုစိတ်ချမ်းသာမှာပဲ
ရဲ့၊ အရေးအကြီးဆုံးက စိတ်ချမ်းသာဖို့ပဲလေ၊ 'သု'
စိတ်ချမ်းသာချင်တာ”

'သု'ရယ်... . . .

'သု'ပန်းလေးကို မြတ်မြတ်နိုးနိုးလေး ဖတ်

ပြီ။

ချစ်သူရဲ့ဘဝမှာ ဆင်းရဲခြင်းဆိုတာလုံးဝ
တွေ့ခဲ့ဖူးသူမို့... ဆင်းရဲခြင်း၏နက္ခတ်ကို 'သု'ခမျာ လုံးဝသိ
မဟုတ်ပါ။

“ကောင်းပြီ... 'သု'ဖေဖေကို ကိုယ်တွေ့မယ်၊ 'သု'က
လည်းကိုယ်တို့အိမ်လေးတိုလိုက်ကြည့်ရမယ်၊ မေမေကို
တွေ့ရမယ်”

“ဟုတ်ပါရဲ့နော်... ညာမေမေကို သု လုံးဝကိုမမြင်ဖူး
သေးဘူး”

“မေမေကတော့... ကိုယ်ပြောပြထားလို့ 'သု'ကိုသိနေ
တယ် 'သု'ရဲ့”

“ဟင်... တကယ်လား ညာ”

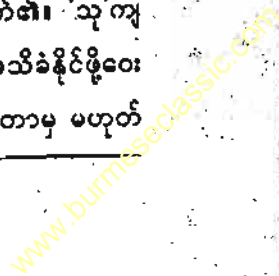
“တကယ်ပေါ့... ကိုယ့်မေမေနဲ့တွေ့ရင် 'သုနန္ဒာ'ဆိုတဲ့
နာမည်သာပြောလိုက်၊ အဲဒါ သူ့ခွေးမလောင်းလေးပဲ
ဆိုတာ မေမေချက်ချင်းကိုသိမှာ 'သု'ရဲ့”

“ဟယ်... ရှက်စရာကြီး၊ ဘာလို့လျှောက်ပြောထားရတာ
လဲ ညာရဲ့”

“ပြောရတာပေါ့ သုရဲ့၊ ကိုယ်တို့မှာက ဒီအမေနဲ့ ဒီသားပဲ
ရှိတာ၊ သားချစ်သူအကြောင်း မေမေသိနေတာပေါ့”

'သု' ရှက်စနိုးလေး မျက်နှာဝှက်၏။ 'သု'ကျ
သွား 'ညာကထင်'ဆိုတာ 'သု'ရဲ့ချစ်သူဆိုတာ အသိခံနိုင်ဖို့ဝေး

'ညာကထင်'ဆိုသောနာမည်ကို လုံးဝသိစေခဲ့တာမှ မဟုတ်
စေတနာစာပေ

တာလေး၊

ကြည့်စမ်း

'ညာ'ကျတော့ . . 'သု'၏အမည်ကို ဖြော
ရုံမျှမက သူ့ချစ်သောချစ်သူရယ်လို့ပါ သိနေစေခဲ့သတဲ့၊

'ညာ'ကို 'သု'အရမ်းကိုယုံကြည်မှုအပြည့်
ချစ်သွားရလေသည်။

✂ အခန်း(၃) ✂

'သု'၏တားတို 'ညာ'ကပဲမောင်းနှင်လျက် 'ညာ'
တို့အိမ်သို့ခေါ်ဆောင်သွားခဲ့ရာမှာ . . 'သု'၏ခြေဖျားလက်ဖျား
လေးတွေ အေးစက်သည်အထိ ရင်ခုန်လှုပ်ရှား၏။

'သု'က အနေအေးသဖြစ်ပါသည်။ အပေါင်းအ
သင်းမိတ်ဆွေသင်္ဂဟရယ်လို့လည်း သိပ်ပြီးများများစားစားထားရှိ
သူမဟုတ်ပါ။

'သု'၏ဘဝမှာ 'ညာ'သာလျှင် အရင်းနှီးဆုံး
အနီးကပ်ဆုံးအဖော်ဖြစ်ခဲ့တာပါ။

လူကြီးသူမတွေနှင့်လည်း စကားပြောတတ်သူ

မဟုတ်ပါ။ 'ညာ' မေမေနှင့်တွေ့လျှင် 'သု' ဘယ်လိုပြောဆိုဆက်ဆံရပါမလဲ။

'သု' ရင်တွေ ဒလစပ်ခုန်နေလေသည်။

'သု' ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်နေလေသည်။

"သု . . . ဘာဖြစ်လဲ . . . နေမကောင်းဘူးလား"

ညာကထင်က 'သု' ငါ့မျက်နှာလေး ဖြူဖပ်ဖြူ

ရော်ဖြစ်ကာ မျက်နှာပျက်နေတာမြင်သွားခဲ့၏။

"စိတ်ပူလိုက်တာ ညာရယ်၊ အရမ်းကိုကြောက်တာပဲ၊ ညာနဲ့ခုလိုလိုက်လာခဲ့တာကို ညာမေမေက ဘယ်လိုထင်မလဲမသိဘူးနော်"

'ညာ' သဘောကျစွာ ရယ်ပစ်လိုက်၏။

'သု' က အရမ်းကိုအေးဆေးလှတာ၊ အရာခပ်သိမ်းကို အစိုးခံအတိုင်းတွေ့ဆက်ဆံသွားဖြစ်ပါသည်။ စိတ်ထားနူးညံ့ပျော့ပျောင်းလှသူဖြစ်ပါသည်။

ပိုက်ဆံရှိ သူဌေးသမီးရယ်လို့လည်း . . . မာန

ထောင်လွှားသောစိတ် လုံးဝကိုရှိတာမဟုတ်ပါ။

မာန်မာနကင်းစင်လျက် သိုးငယ်လေးလို ဖြူ

စင်စိတ်ထားရှိတာကြောင့်ကိုပဲ . . . 'ညာ' က 'သု' ငါ့အပြစ်ကင်းစင်

ခပ်စရာကောင်းတာလေးတွေကို . . . အသည်းနှင့်အောင်ချစ်ခဲ့ရတာပါ။

"ဟင် . . . ဘယ်လိုထင်ရမလဲ၊ 'သု' ကိုခိုးလာခဲ့ပြီထင်မှာပေါ့"

'ညာ' နောက်ပြောင်ကျိစယ်ကာပြောတော့ 'သု' မျက်နှာလေး ရဲသွားရရှာ၏။

"ဟာ . . . သွား . . . ဘာတွေလျှောက်ပြောနေတာလဲ" ညာ . . . သဘောကျစွာ ရယ်၏။

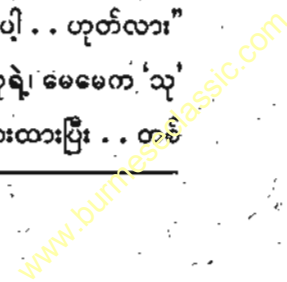
"ဟေ့ . . . ဘာလို့အဲဒီလောက်ကြီးများတောင် ရှက်သွားရတာလဲ သုရဲ့၊ သုဖေဖေကသာသဘောမတူရင် ကိုယ်က သုကိုတကယ်ခိုးမှာနော်"

"ခိုးကာမှ ခိုးပေါ့ ညာရဲ့၊ ခု . . . တကယ်လည်းခိုးရာလိုက်လာတာမဟုတ်ဘဲနဲ့လျှောက်ပြောရသလား"

"ဟင့်အင်း . . . ဘယ်မှာလျှောက်ပြောလို့လဲ သုရဲ့၊ ဝီမှာလေ . . . ကားမောင်းရင်းပြောတာကို သု မြင်သားနဲ့"

"ဟွန်း . . . တော်တော်ပျော်နေစာယ်ပေါ့ . . . ဟုတ်လား"

"အဟုတ်ပဲ . . . ကိုယ်ပျော်နေတယ် သုရဲ့၊ မေမေက 'သု' နာမည်ကို ဟိုးအရင်ကတည်းကကြားထားပြီး . . . တစ်

ခါမှမြင်ဖူးဘူးတော့ သိပ်မြင်ဖူးချင်နေတာ”

“သုကလည်း ညာမေမေကိုမြင်ဖူးချင်နေတာပါ။ ညာမေမေက ညာကိုသိပ်ချစ်တော့ သူနဲ့သဘောမှ တူဖို့လားပဲနော်”

“ဘာလို့သဘောမတူရမှာလဲ ‘သု’ရဲ့ သုက ဝိလောက်ခရာကောင်းတာ၊ ‘သု’မျတ်နှာလေးကိုမြင်တာနဲ့ မေမေချစ်သွားမှာသေချာတယ် သိရဲ့လား။ ကိုယ်ကသာ မေမေသဘောမတူဖို့က နိုင်တီနိုင်း ပါဆင့်လော့သေချာတာ”

“လုပ်ပြန်ပြီ . . . ဘာတွေလျှောက်ပြောနေတာလဲ”

“ကိုယ်တို့က ဆင်းရဲတယ်လေ သုရဲ့ ကြည့် . . . အဲဒီတိုက်တိုက်ခြံလေးပဲ”

မင်္ဂလာစုံကိုကျော်ပြီး တိုးအဝေးကြီးအဝေးမှာ ဘယ်ချိုးညာတွေ့ပြီးကာမှ ပုဏ္ဏရိတ်ပင်တန်းဖြင့် ခြံစည်းဖွဲ့ထားသောခြံတို . . . ‘သု’မြင်ရ၏။

ခြံထဲမှာ သီးစာကပ်များဖြင့် အုပ်ဆိုင်းလှ၏။ ခြံတွင်းနောက်ဘက်ကျနေရာမှာ အိုမင်းယိုယွင်းနေတဲ့ အုတ်ခံပျဉ်ထောင်အိမ်အဟောင်းတစ်လုံးဟာ . . . ‘ညာ’တို့ရဲ့

ပေါ့။

“သု . . . ဆင်းသွားကြည့်လေ”

“ဟင် . . . ညာကရော . . . ညာမလိုက်ဘူးလား”

ညာ ခေါင်းလေးလမ်းခါလေးသည်။

“ညာရောလို့မေးပြီး ဝင်သွားကြည့်ပေါ့ သုရဲ့၊ ခါမှ ကိုယ်ပြောထားတာတွေ ဟုတ်မဟုတ် ‘သု’သိရမှာလေ”

“ဘာတွေ ဟုတ်မဟုတ်သိရမှာလဲ”

“သူနုနွာဆိုတဲ့နာမည်ပြောလိုက်တာနဲ့ မေမေက ညာချစ်သူဆိုတာ သိမသိဆိုတာရယ် . . . ပြီးတော့ . . . ကိုယ်တို့ဘယ်လောက်ထိဆင်းရဲတယ်ဆိုတာကိုပါ ‘သု’မြင်စေချင်တာပါ”

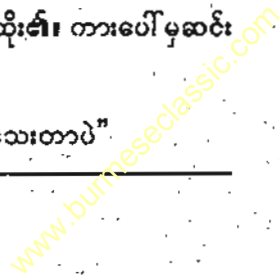
“ဘယ်လိုလဲ ညာရယ် . . . ဘာဖြစ်လဲ ဆင်းရဲတာ”

“အဲဒီလောက်ထိဆင်းရဲစုတ်ပြတ်နေတဲ့ ‘ညာဏထင်’ နောက်ကို ‘သု’လိုက်ခဲ့ရမှာလေ၊ ‘သု’လိုက်နိုင်ပါ့မလား စဉ်းစားလို့ရတာပေါ့”

‘သု’ မျက်စောင်းလေးထိုး၏။ ကားပေါ်မှဆင်း

၏။

“ညာက သုကို အရမ်းအထင်သေးတာပဲ”

မကျေမနပ်ပြောပြီး အိမ်ဘက်လျှောက်လာခဲ့
၏။ တညင်းပင်၊ သရက်ပင်၊ ပိန္နဲပင်တွေမြိုင်ဆိုင်စွာတည်ရှိခြင်း
ကြောင့် ခြံက အေးစိမ့်စိမ့်လေးဖြစ်နေလေသည်။

ပုန်းညက်ပင်၊ ယုဇနပင်နှင့် နှင်းဆီပင်ရှည်များ
မှ ပန်းရနံ့က လေပြည်မှာစေ့ပါလာကာ သင်းသင်းလေးမွှေးယုံ
နေလေသည်။

ဖွင့်ထားသော အိမ်တံခါးမကြီးရှေ့ရောက်
သည့်တိုင် . . . အိမ်ထဲမှ လူသံသံရယ်လို့ မကြားရ။ လူမှရှိပါမ
လားရယ်လို့ ထင်မှတ်ရအောင် တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေ၏။

'သု'တ ညာကို လက်ပြခေါ်ယူဖို့လှည့်ကြည့်
တော့ ကားရပ်ထားသောနေရာက အိမ်မှကြည့်၍ ဘယ်လိုမှမမြင်
ရသောနေရာမှာရောက်နေလေသည်။

ကြည့်စမ်း . . .

'ညာ'တို့များ အဲဒီလောက်ထိ စေ့စပ်သေချာစွာ
သတိထားတတ်သည်ပဲ။

ချောင်းဆိုးသံသဲ့သဲ့ကြောင့် . . . 'သု'၏အကြည့်
က အိမ်ထဲပြန်ရောက်၏။

ညာဏတို့က သားအမိနှစ်ယောက်တည်းရှိ

တာဟု သိထားခဲ့သဖြင့် . . . ဒါဟာ ညာ၏အမေချောင်းဆိုးသံပဲဟု
သိလိုက်၏။

အိမ်ထဲဝင်ဖို့ခြေလှမ်းပြင်ပြီးကာမှ သူ့များအိမ်
ထဲ ခွင့်မတောင်းဘဲဝင်ဖို့ 'သု'ရှံ့နေလေသည်။

"အန်တီ . . . အန်တီ . . ."

'သု'တ အသံပြုလိုက်၏။

"ဘယ်သူလဲ . . ."

ပြောရင်း အိပ်ခန်း၊ခန်းဆီးလေးကိုလက်ဖြင့်
ဖယ်ရှားကာထွက်လာသော အရွယ်ရနေပြီဖြစ်သည့် မိန်းမတစ်
ယောက်ကို . . . 'သု' မြင်လိုက်ရလေသည်။

ဒါ . . . ညာအမေပေါ့၊ ညာအမေပဲပေါ့။

တစ်ချိန်ချိန်မှာ 'ညာ'နှင့်ပတ်သက်လျက်ဆွေ
မျိုးတော်စပ်ရမယ့်သူပဲပေါ့။

'သု'တ ရင်ခုန်စွာငေးကြည့်နေခဲ့သလို ညာအမေ
မေကလည်း 'သု'ကို မျက်လုံးအားစိုက်ကြည့်နေခဲ့၏။

ပြီးမှ . . . သတိဝင်လာသလိုပြုံးလျက်ခေါ်လေ
သည်။

"လာကွယ် . . . ထိုင်ပါ။ ဘာကိစ္စရှိတယ်မသိဘူး။ အန်တီ

က ကောင်းကောင်းကျန်းမာတာမဟုတ်တော့ စကား
သိပ်ပြောနိုင်လှတာမဟုတ်ဘူး”

ညာမေမေက မိလောကံစကားလေးပြောရ
တာကိုပင် အားကုန်ခန်းသွားသလို . . ရပ်တည်နိုင်စွမ်းမရှိတော့
သလို နီးရာကုလားထိုင်တစ်လုံးမှာ ဝင်ထိုင်လေသည်။

သူက အံ့အားသင့်စွာငေးကြည့်မိ၏။ ညာက
အမေ နေမကောင်းဘူးရယ်လို့ တစ်စွန်းတစ်စမျှမပြောခဲ့ပါလား။

‘ညာ’က သူ့အိမ်နှင့်ပတ်သက်လာလျှင် အား
လုံးကို သိုဝှက်နိုင်လွန်း၏။ ‘ညာ’နှင့် ‘သူ’တို့ ချစ်သူဖြစ်ခဲ့သော
သက်တမ်းတစ်လျှောက်လုံးမှာ . . သူ့အိမ်ကိစ္စမှန်သမျှ ‘ညာ’
ပြောလေ့ပြောထမရှိခဲ့ပေ။

‘သူ’ကသာ . . အိမ်တွင်းရေးကိစ္စမှန်သမျှ အိမ်
ဖော်ကိစ္စအဆုံး ဖြစ် . . ဖြစ်သမျှ ရှိ . . ရှိသမျှ မေးသမျှဖြေ
သိသမျှ ပြော စကားမချန်ခဲ့တာပါ။

“သမီးလေးကို အန်တီတစ်ခါမှ မမြင်ဖူးဘူးလို့ အန်တီ
ထင်တာပဲ။ အန်တီများ သတိနည်းလို့လားမသိပါဘူး”

“ဟုတ်ကဲ့ . . သမီးတို့ ခုမှမြင်ဖူးကြတာပါ”

“ဪ . . ဒါကြောင့် ဘယ်သူပါလိမ့်လို့ တွေးလို့တောင်

မရတာ . . လာကွယ် . . ထိုင်ပါ”

‘သူ’က သဘောကောင်းမည့်ပုံရသည့် ‘ညာ’မေ
၏နံ့ဘေးရှိ ထိုင်ခုံမှာ မရဲတရဲလေး ထိုင်၏။

“အန်တီ နေမကောင်းတာကြာပြီလား”

“ဆိုပါတော့ကွယ် . . ဆေးရုံကဆင်းလာတာ ဘာကြာ
သေးလို့လဲ၊ ကြည့်ရတာ မရတော့လို့ ဆင်းခိုင်းလိုက်
တာများလားပဲ”

“အို . . မဟုတ်တာ အန်တီရယ်”

‘သူ’က စိတ်မကောင်းဖြစ်သွားတာ ဖျာဖျာသ
သေးပြောမိလေသည်။

“ညာကက အန်တီနေမကောင်းဘူးလို့ လုံးဝကိုမပြောခဲ့
တာ”

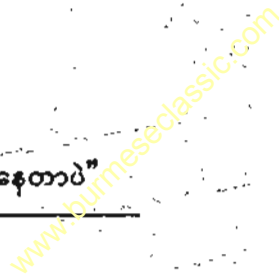
ညာက၏အမေက ယုံယုံလေးပြုံး၏။

“သမီးက သားသူငယ်ချင်းကိုး၊ သူနန္ဒာများဖြစ်နေမ
လားပဲ”

“ဟင် . . ”

‘သူ’ အရမ်းအံ့ဩသွားခဲ့၏။

“အန်တီက . . အန်တီက . . ‘သူ’ကိုသိနေတာပဲ”

“သုနန္ဒာ . . ဟုတ်တယ်ပေါ့နော်”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ အန်တီ၊ သုက ကိုယ့်ဖာသာကိုယ် တယ်မိတ်ဆက်ပေးရမှန်း မသိဖြစ်နေခဲ့တာ၊ အန်တီကသိတော့ အဆင်ပြေသွားပါတယ်”

“အန်တီက သားရဲ့ချစ်သူ ‘သုနန္ဒာ’ဆိုတာလောက်ပဲထားတာကွဲ့၊ ပုံစံတ မှန်းကြည့်ရတာလေ၊ သားက ချစ်စရာကောင်းတာပဲ ပြောပြောနေခဲ့တော့ . . . ရာကောင်းလိုက်တာလို့တွေးရင်းကနေ သုနန္ဒာများနေမလား မေးမိတာ”

“ကျေးဇူးပါပဲ . . . အန်တီ”

ညာဏက သူ့အမေကိုပြောပြထားတာ

အကန်မို့ ‘သု’ ကျေနပ်သွားရလေသည်။

“ခူရော . . သားပါလာသလား”

“ပါလာတယ် . . . အန်တီ၊ ခြံထဲမှာ ကျန်ခဲ့တယ်”

“ကွယ် . . . ဧည့်သည်ကို ဒီအတိုင်းလွှတ်ပေးရတာ အားနာစရာကောင်းလိုက်တာ”

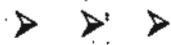
“သုက ဧည့်သည်မဟုတ်တော့ဘူး မေမေရဲ့၊ ဘေးကြာ . . . ဒီအိမ်ရဲ့ အိမ်ရှင်မကလေးဖြစ်တော့”

‘ညာ’က ပြောပြောဆိုဆို အိမ်ထဲဝင်လာတာကြောင့် ညာမေမေခေါ်မြဲမှင်၏ မျက်လုံးလေးတွေ ဝင်းလက်သွားခဲ့၏။

“ဟုတ်လား . . . သမီး၊ သားပြောတာ တကယ်ပဲလား”

‘သု’ ရှက်ရှက်ဖြင့် ညာကို မျက်စောင်းလေးထိုး၏။ ညာက မျက်စိတစ်ဖက်မှိတ်ပြုပြီး . . . ‘ပြောလိုက်လေ . . . ပြောလိုက်’ဟု မေးလေးဆတ်ပြုနေခဲ့သဖြင့် . . . ‘သု’ ရှက်ရယ်လေးပဲ ရယ်နေမိလေသည်။

‘သု’နှင့်ညာဏ၏မေမေက ခဏအတွင်းမှာပင် ခင်မင်ကျွမ်းဝင်သွားခဲ့၏။ ဤမျှစိတ်ချမ်းမြေ့ပျော်ရွှင်ကြည်နူးစရာ အောင်းသောမိသားစုဘဝလေးထဲ ‘သု’ ဝင်ဖို့ ဘယ်လိုမှ ဝန်လေးနေတော့ပါ။

✂ အခန်း(၄) ✂

ဖေဖေကို လေယာဉ်တွင်းမှာ မေမေနှင့်အတူ
သွားရောက်ကြိုဆိုခဲ့သော 'သု'သည် 'ညာဏ'အကြောင်းပြောခွင့်
ရရှိမှာပင် . . . ဖေဖေမိတ်ဆက်ပေးခဲ့သော 'လင်းလက်ထွန်း'ကို
မြင်တွေ့ခွင့်ရရှိခဲ့လေသည်။

“သုပဲလေ . . . လင်းရဲ့ ဦးရဲ့သမီး သုနန္ဒာဆိုတာ”

မြင်တွေ့လိုက်တာနှင့် သန့်ပြန့်ခန့်ညားသော
သမီးရုပ်နှင့် ကြည်လင်သောအဆင်းကြောင့် 'သု'ပင် ရှိန်သွားရ
သောက်သည်အထိ 'လင်းလက်ထွန်း'၏အရှိန်အဝါက နာမည်နှင့်
အိတ်အောင် ထွန်းလင်းတောက်ပသားနားလှပါသည်။

www.burmeseclassic.com

“ကျွန်တော် . . လင်းလက်ထွန်းပါ မသူနန္ဒာ”

ခေါင်းလေးညွတ်နှုတ်ဆက်သောပုံစံ . . .

‘သူ’ကိုပြုံးပြီးကြည့်သောအကြည့်၊ သိက္ခာအားလုံးက . . . ဖေဖေဦးရဲတင့်နှင့် မေမေခေါ်ကေသိတို့သဘောကျနှစ်ခြိုက်စေသောအနေအထားများပါ။

‘သူ’က ပြုံးပြီးခေါင်းလေးညိတ်ပြရုံကလွဲ၍ ဘာပြန်ပြော၍ ပြောရမှန်းမသိဖြစ်သွားတာကြောင့် ဖေဖေသဘောကျစွာရယ်လေသည်။

“သမီးကတော့ အဲဒီလိုပဲကွဲ့၊ ခပ်ရိုးရိုးခပ်အေးအေးပဲ သူနန္ဒာဆိုတဲ့နာမည်ကနေ ‘သူ’ လို့ပဲခေါ်ကြတယ်၊ ‘သူ’ လို့ပဲခေါ်ပေါ့”

“ဟုတ်ကဲ့ခင်ဗျ . . ကျွန်တော့်ကိုလည်း ဦးတို့ခေါ်သလို ‘လင်း’ လို့ပဲခေါ်ပါ သူ”

ဟင့်အင်း . . .

အဲဒီလိုခေါ်ဖို့အခြေအနေပေးမှယ် မထင်ပါနဲ့။

သူ မှာက ‘ညာ’ ရှိနေခဲ့ပြီပဲ။

သူ စိတ်ထဲကနေပြောရင်း သူနှင့်ခပ်ကွယ်ကွယ်ကလေးနေရာရွှေ့ရပ်တာကအစ သူ့သတိထားမိခဲ့ပုံပေါ်ပါ

သည်။

ဖေဖေနှင့်စကားပြောနေသော စကားများအရ သူက နာမည်ကြီးဟိုတယ်တစ်ခုမှာတည်းမှာဖြစ်၏။

အလုပ်ကိစ္စပြီးတာနှင့် မန္တလေးသို့ပြန်မှာဖြစ်လေသည်။

‘သူ’ စိုးရိမ်ကြောက်လန့်သလို ချက်ချင်းကြီးထပ်ထပ်ခိုင်းမှာ မဟုတ်တာကြောင့် . . . ဖေဖေနှင့်ညာကကို ဆုံတွေ့ပေးဖို့အချိန်ရရှိတာ . . . ‘သူ’ နှင့် ‘ညာ’ အတွက်တံကောင်းခြင်းမဟုတ် ‘သူ’ ထင်မြင်ယူဆခဲ့တာ နောက်ဆုံးမှာ မှားယွင်းသွားခဲ့လေသည်။

“လင်းက သမီးကိုတော်တော်သဘောကျနေတာပဲ ကေသိရဲ့၊ ချက်ချင်းကို စေ့စပ်လက်ထပ်ချင်တယ်တဲ့ဗျ”

အိပ်ရာကထပြုံး လက်ဖက်ရည်ပိုင်းသို့လာခဲ့သော ‘သူ’ ၏ခြေလှမ်းတွေ ရှေ့ဆက်လှမ်းဖို့ပင်မေလျော့သွားရသလိုပဲ။

“ချက်ချင်းကြီးပါပဲလား”

“အရွယ်ကလည်းရောက်နေပြီလေ . . . အိမ်ထောင်ပြုဖို့ သူ့အမေကိုယ်တိုင်က ဂျပန်ကနေပြန်ခေါ်တာ ကေသိ

ရဲ့ ဓန္တလေးမှာ သူတို့သဘောကျစီစဉ်ပေးချင်တဲ့မိန်းကလေးက အဆင်သင့်ရှိနေခဲ့တာတဲ့”

‘သူ’ ဖျော်သွားရပါသည်။

ဒါဆို ပြီးပြီပေါ့။

‘သူ’က ဘာဝင်ပါစရာလိုတော့သလဲ၊ ‘သူ’က ဘာမှမသိသလို လက်ဖက်ရည်ခိုင်းမှာ ဝင်ထိုင်လိုက်၏။

“ဒါဖြင့် . . ‘သူ’တို့ လက်ထပ်ဖို့ ဘာလို့ပြောတာလဲ . . အဓိပ္ပါယ်မရှိ”

မေမေဒေါ်တေသို့စကားက သူ့ကို အားတက်စေရပါသည်။

“ဟိုက လူကြီးတွေစီစဉ်တာတွေ . . သမီးတို့တော့ ကိုယ်တိုင် သဘောကျသွားခဲ့တာပဲ”

“ဒါပေမဲ့ . . ‘သူ’ကတော့ သူ့ကိုသဘောမကျတူးနေဖေဖေ”

“ဘာလို့လဲ . . မောင်လင်းလက်ထွန်းက ဘာပြောစေတစ်ခုရှိလို့လဲ၊ ပညာရော၊ အဆင့်အတန်း လုံးဝကို ပြီးစရာမရှိတာ၊ ဖေဖေကိုယ်တိုင်က သူ့ကို သမီးနဲ့သဘောတူထားခဲ့တာ”

“သမီးမှာချစ်သူရှိနေပြီ ဖေဖေ”

“ဘာ . . ဘာပြောတယ်”

ဖေဖေ အံ့အားသင့်သွားပုံက တကယ့်ကို အလန့်တကြားဖြစ်သွားပုံပေါ်၏။

‘သူ’လောက်ရိုးသားအေးဆေးတာ၊ ရုတ်တရက် တာ ‘သူ’ပဲရှိတာမို့ . . ချစ်သူရှိမှာမဟုတ်ဟု ကျိန်းသေတွတ်ထားခဲ့ပြီးဖြစ်၏။

ထို့ကြောင့်လည်း . . .

လင်းလက်ထွန်းနှင့်လက်ထပ်ပေးဖို့ စိတ်အားထက်သန်ခဲ့ပါသည်။

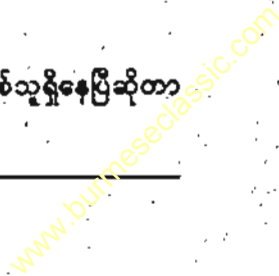
ယခုတော့ . . .

သမီးမှာချစ်သူရှိနေပြီဟု ကြားလိုက်ရခြင်းအတွက် မယုံနိုင်လောက်အောင်ဖြစ်ခဲ့ရလေသည်။

“ကေသီ . . ဟုတ်သလား . . သမီးပြောတာ”

ဇနီးသည်ကိုလှည့်ကြည့်တော့ ကေသီက ပင့်သက်ချ၏။

“ကို . . စာကိုပေးဖတ်ပြမှ သူ့မှာချစ်သူရှိနေပြီဆိုတာ ကေသီသိလိုက်ရတာ”

ခပ်အေးအေးပြောလိုက်သော ကေသီပုံစံကို
ကြည့်ကာ ဦးရဲတင့် စိတ်ဖျက်သွားရလေသည်။

“အဲဒီတော့”

ဦးရဲတင့်က ကေသီမျက်နှာကို မျက်တောင်
မခတ်စတမ်း စိုက်ကြည့်ပြီး စကားထောက်၏။

“အဲဒီတော့ . . ကေသီဘာပြောလိုက်တယ် ဘာညာ”

နောက်ဆက်တွဲစကား ကြားရမလားမျှော်လင့်
မိ၏။

ကေသီကျတော့ ခပ်ပွန်းဖြစ်သူ၏ခပ်စူးစူး
အကြည့်နှင့် . . ‘အဲဒီတော့ . . ’ကြောင့် သက်ပြင်းချမိလေသည်။

“အဲဒီတော့ . . ဖေဖေလာရင်ပြောပြပေါ့ဆိုတာပဲ တေ
သီမှာ ပြောစရာရှိတယ်လေ၊ ဒီထက်ထူးပြီး ကေသီ
ဘာပြောလို့ရမှာလဲ”

“ကောင်းကွာ”

ဦးရဲတင့်က လှမ်းကိုင်မိသော ကြက်ဥပေါင်မုန့်
ကြော်ကို စိတ်တိုတိုဖြင့် ပြန်ချထားလိုက်၏။

“ဘယ်ကလဲ . . ဘယ်သူလဲ . . မင်းမေးကြည့်သင့်တာ
ပေါ့ ကေသီရဲ့”

“ဟုတ်လား . . ကေသီသဘောတူရင် ရှင်သဘောတူမှာ
လား၊ တေသီပြီးရင် ပြီးမှာလား”

“ဒါပေမဲ့ . . မင်းက အမေလေ ကေသီရဲ့ ဒီတိစ္စက
အမေဖြစ်သူမှာ တာဝန်အရှိဆုံးပဲ”

“အဲဒါကြောင့် . . ကေသီပြီးရင် ပြီးမလားရှင်သဘောတူ
မလားမေးနေတယ်လေ”

“ဝါ စဉ်းစားပေးမှာပေါ့”

“အဲဒါကြောင့်ပြောတာ၊ တေသီသဘောတူတူ မတူတူ
ရှင်သဘောတူဖို့ကအရေးအကြီးဆုံးဆိုတော့ ရှင်ကို
ပြောလို့ပဲပြောတာ အမှန်အတန်ဆုံးပဲမဟုတ်လား၊ ရှင်
သဘောတူရင် ကေသီငြင်းလို့ရမှာမှမဟုတ်တာ”

ကေသီပြောတာမှန်ပါသည်။ သို့ပေမဲ့ . . ဦးရဲ
တင့်က မကျေမနပ်ဖြင့် မျက်စောင်းတစ်ချက်ထိုးဖြစ်အောင် ထိုး
၏။

ပြီးမှ . . ခေါင်းငုံ့ငြိမ်သက်နေသော သမီး ‘သု’
တို့ ဝဲကြည့်လိုက်လေသည်။

“သု”

သမီးက ရုတ်ရွံ့စွာ မျက်လွှာပင့်ကြည့်လေ

သည်။

“ပြောပါဦး . . သမီးချစ်သူက ဘယ်သူလဲ၊ ဘယ်သူ့သားများလဲ”

“ညာဏထင်တဲ့ ဖေဖေ၊ သမီးသူငယ်ချင်းပါပဲ”

“မိဘတွေကဘယ်သူလဲ”

“ဖေဖေသိမှာမဟုတ်ဘူး၊ သူ့ဖေဖေက ဆုံးသွားပြီ၊ သူ့ဖေဖေမနဲ့သူနဲ့ နှစ်ယောက်တည်းပဲရှိတာ”

ဦးရဲတင့်ပင့်သတ်ချစ်မိလေသည်။ ‘သု’ ပြောပုံအရဆိုလျှင် ဆွေကြီးမျိုးကြီး အသိုင်းအဝိုင်းကြီးကြီးမားမားထဲကမဟုတ်တာ သေချာလေသည်။

“စီးပွားဥစ္စာပြည့်စုံမယ်တော့ ဖေဖေမထင်ဘူး”

“ဒါပေမဲ့ . . ဣဏ်ကောင်းတယ် ဖေဖေ၊ စာအရမ်းကိုတော်တာ . . အရမ်းကြိုးစားတတ်တယ်၊ ကြိုးစားသလောက် ကြိုးပွားနိုင်တဲ့အရည်သွေးရှိတယ်လို့ ‘သု’ ယုံကြည်တယ်”

“သမီးက အဲဒီကောင်လေးကို တော်တော်အထင်ကြီးနေခဲ့တာပဲ”

“ဟင့်အင်း . . အထင်ကြီးတာမဟုတ်ပါဘူး”

“ဒါဖြင့် . . ဘာဖြစ်တာလဲ”

“ယုံကြည်တာပါ . . ညာက . . အဲ . . ညာကက စိတ်ရင်းကောင်းတယ် ရိုးသားတယ်”

“ညာက . . .”

ဦးရဲတင့်က သံယောင်လိုက်ခေါ်ကြည့်၏။ သဘောကျစွာ ရယ်၏။

“ညာလို့ခေါ်လိုက်သလား”

“ဟုတ်ကဲ့”

“ညာ ဆိုတဲ့အတိုင်း ‘ညာ’ သွားမှာ မစိုးရိမ်ဘူးလား”

ဦးရဲတင့် ခေါင်းတဆတ်ဆတ်ညိတ်လေသည်။

“လင်းလက်ထွန်းကို သမီးမြင်ပြီးပြီနော်”

‘သု’ အားလျော့စွာဖြေမိ၏။

လင်းလက်ထွန်းနှင့်ညာကကို နှစ်ယောက်ယှဉ်ကြည့်လိုကတော့ တစ်ယောက်က နာမည်နှင့်လိုက်အောင် ခန့်ထည့်ဝင့်ကြွားတာ အရောင်အဝါတွေ ဝင်းလက်နေလျက် . . .

‘ညာ’ ကျတော့ အားလျော့နေသောမီးသီးလုံး

လေးလို မှေးမှိန်နေမှာ သေချာလေသည်။

“ဘယ်လိုမြင်သလဲ”

“ရှင်”

“သမီးရဲ့စိတ်ထဲမှာ လင်းလက်ကို မကျေနပ်စရာဘာရှိသလဲ၊ အလုပ်အကိုင် . . . အဆင့်အတန်း . . . ပညာအရည်အသွေး၊ နောက်ဆုံး . . . ရုပ်ရည်ကံအစ ပြောစရာ မရှိတာ သမီးသိမှာပါ”

‘သု’ မင့်သက်ချလေသည်။

“ဒါပေမဲ့ . . . ညာ’နဲ့က နှစ်ပေါင်းများစွာ တွေ့ခဲ့ကြတာ ဖေဖေ၊ တစ်နေ့လက်ထပ်မယ်လို့ ရည်မှန်းထားခဲ့ကြတဲ့ ချစ်သူတွေပါ”

“စိတ်ကူးနဲ့လက်တွေ့က တစ်ထပ်တည်းကျချင်မှ ကျတာ ‘သု’ရဲ့၊ အဲဒီလိုပဲ . . . အထင်နဲ့အမြင်ကလည်း ကွာချင်တိုင်းကွာဟသွားတတ်ကြတာလေ၊ ဘယ်အရာကိုမှ ကျိန်းသေတွက်လို့မရတာ ‘သု’သိမှာပါ”

“ဖေဖေကို ညာကနဲ့ ‘သု’တွေ့ပေးချင်တယ်”

“တွေ့ပေးတော့”

“ဖေဖေ . . . အကဲခတ်ကြည့်သင့်တယ် ထင်တယ်”

ဦးရဲတင့် ပြုံးလေသည်။

“လင်းလက်ထက် သာမယ်လို့ သမီးထင်လို့လား”

‘သု’က ဖေဖေဘာပြောလိုက်တာလဲ နားမလည် ခိုင်ဖြစ်ကာ မျက်လုံးလေးအဝိုင်းသားဖြင့် ဖေဖေကိုကြည့်မိလေသည်။

ဒါကို . . . ဦးရဲတင့် ခိုင်မိစွာ အသံမျှင်းမျှင်း ထွက်ရယ်၏။

“ဆောရီး . . . ဖေဖေ စကားပြော လောသွားတယ်၊ ဖေဖေပြောတဲ့သဘောက . . . လင်းလက်ကို ဖေဖေကတွေ့ခဲ့ပြီးပြီ၊ သဘောကျခဲ့ပြီးပြီ၊ ဒီတော့ . . . သမီးပြောတဲ့ ‘ညာ’ ဘယ်သူ . . .”

“ညာကထင်ပါ ဖေဖေ”

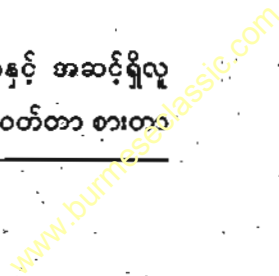
“အေး . . . ညာကထင်က လင်းလက်ထက်သာနေမှ . . . အဲ . . . ဒါမှမဟုတ် . . . တန်းတူလောက်အနေအထားရှိမှ ဖေဖေက သဘောကျတော့မှာပေါ့၊ အခြေအနေချင်း အနေအထားချင်းက အဲဒီလောက်ရှိနိုင်သလား”

ဟင့်အင်း . . . မရှိနိုင်ဘူး . . .

ဘယ်လိုမှကို မရှိတာပါ။

‘လင်းလက်’က မြင်လိုက်တာနှင့် အဆင့်ရှိလူ

ဘေးမှန်းသိသာစွာ . . . အရှိန်အဝါတောက်ပ၏။ ဝတ်တာ စားတာ

သပ်ရပ်၏။

‘ညာဏ’ကျတော့ အကျိုးရင်ဘတ်ကြယ်သီး အပြည့်တပ်ရတာလောက် စိတ်အိုတ်တာမရှိဘူးကွာ . . မနေတတ်ပါဘူး။ ညည်းညူကာ ရင်ဘတ်ဟပြုနှင့်နေတာ . . .

အဆင်အသွေး ရွေးချယ်ဝတ်လေ့မရှိတာကြောင့် ‘သု’ကိုယ်တိုင် စိတ်တိုင်းကျမဖြစ်ခဲ့တာ ‘သု’သာအသိဆုံးဖြစ်တာလေး။

“ဟင် . . . ယဉ်ရွေးမယ်ဆိုရင်ပြောပါတယ်”

ဖေဖေစကားတ ‘သု’ကို စိတ်ပျက်စေခဲ့ရပါ

သည်။

“ဟင့်အင်း . . . ယဉ်ရွေးဖို့ ‘သု’မပြောပါဘူး ဖေဖေ၊ တွေ့ကြည့်ဖို့ပဲ ‘သု’ပြောခဲ့တာပါ။ ညာဏက နိုင်ငံခြားပြန်တစ်ယောက်လောက် သပ်သပ်ရပ်ရပ် ရှိချင်မှရှိမှာပါ။ ဒါပေမဲ့ . . . သူ့စိတ်ရင်းခံကို ‘သု’သဘောကျတယ်။ ဖေဖေ တွေ့ကြည့်စကားပြောကြည့်စေချင်တာပါ။”

ဦးရဲတင့်က ဇနီးသည်ကို ဝံ့ကြည့်၏။

“ကေသို့သဘောကရော”

“သမီးပြောသလို တွေ့ကြည့်လိုက်တာကောင်းတာပေါ့”

သု . . . ဖျတ်နာလေး ဝင်းလက်ပျော်ရွှင်သွားရလေသည်။ မေမေ့တို့ ကျေးဇူးတင်စွာ ပြုံးကြည့်မိ၏။

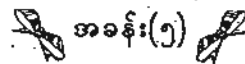
“ကောင်းပြီလေ . . . အဲဒီကောင်လေးကို ဖေဖေတွေ့ကြည့်မယ်”

“ဟေး . . .”

‘သု’ ထခုန်ပြီးမအော့အိစေဖို့ မနည်းသတိထား ခိုက်ရလေသည်။

www.burmeseclassic.com

“အမယ်လေး သားရယ် . . . တော်ပါသေးရဲ့၊ အချိန်မီမှ
ပြန်ရောက်ပါ့မလားလို့ မေမေမှာ စိတ်ပူလိုက်ရတာ”
“အချိန်မီ”

ညာဏက အံ့ဩစွာ သံယောင်လိုက်ပြောပြီး
မေကိုတအံ့တကြလှည့်ကြည့်၏။

“အချိန်မီ”ဆိုသောစကားအတွက် အံ့ဩစိတ်
မရှိပါ။ ဒီနေ့ . . . မေမေ ဆေးရုံသွားရမည့်နေ့လည်းမဟုတ်ပါ။
မေမေပုံစံက ထူးခြားစွာ လန်းရွှင်နေတာကိုက
အိမ်ထဲထဲမှ ထူးထူးသည်ဟု ညာဏ၏စိတ်ထဲထင်မိ၏။

www.burmeseclassic.com

“သူ့ လာသွားတယ်သားရဲ့ . . . သူနဲ့နွားလေ၊ သားကို အ
တော်ကြာအောင်ကိုစောင့်နေခဲ့တာ”

“သူ . . . လာတယ်”

ညာဏ၏အံ့ဩသံကြောင့် ဂေါ်မြမှက အဖြူ

ဖြင့်ခေါင်းညိတ်၏။

“အံ့ဩစရာပဲ . . . ဘာတဲ့လဲ”

“သားအလုပ်ကို သူ့ ဖုန်းဆက်တာမရလို့ အိမ်အထိလိုက်
လာတာပဲ။ သားအပြင်ထွက်သွားသတဲ့ . . . ဟုတ်လား”

“တုမ္မာကိတိစွန့်အပြင်ထွက်တာပါ။ ထွက်တုန်းတော့
ခဏပဲ . . . လမ်းမှာ ကားအက်ဆီဒင့်ဖြစ်တဲ့ကားနဲ့တို
နေလို့ လူနာတွေကို ဝိုင်ကူးဆွဲထုတ်ပေး . . . ဆေး
ပို့ပေးနဲ့လူဆိုတာလည်း ညစ်ပေသွားတာပဲ။ ကြည့်
တော့ . . . ”

“ဘုရား . . . ဘုရား၊ အဆင်ပြေတယ်မဟုတ်မလား၊
အသက်မိတယ်မဟုတ်လား”

ဂေါ်မြမှက လန့်သွားရသောရင်ကို ဖိပြီး စိုးရိမ်

တကြီးဖြစ်လေသည်။

ဒီနေ့မှ စိတ်လှုပ်ရှားဖွယ်ရာများကိုသာ တ

မျိုးပြီးတစ်မျိုး . . . ကြားနေရကာ . . . နှလုံးထဲမှ လှုပ်ခနဲ လှုပ်ခနဲ
လှုပ်ရှားတာ နှလုံးခုန်ချက်မမှန်တာ အဆင့်ခုန်ကျော်တာ မိမိ
သာအသိဆုံးဖြစ်၏။

“မိပါလိမ့်မယ် . . . နှစ်ယောက်က သွေးထွက်များတာက
လွဲရင် . . . သိပ်စိုးရိမ်စရာမရှိဘူး၊ တစ်ယောက်ကသာ
သတိပြန်လည်မလာသေးတာ”

“ဖြစ်ရမယ်ကွယ် . . . သတိပြန်လည်ပါစေဆုတောင်းရ
မှာပဲ။ ဒီနေ့မှ ကိစ္စတွေတတိုက်ဆိုင်လာရတယ်လို့”

“ဘယ်ကိစ္စလဲ မေမေ . . . ဘာနဲ့တိုက်ဆိုင်နေလို့လဲ”

“သူ . . . လာတာ သားကိုလာခေါ်တာတဲ့ . . . သူနဲ့နွား
လေ၊ သူ့အဖေနဲ့တွေ့ပေးမလို့တဲ့”

“ဪ”

“အဲဒါ . . . သူ့အဖေစောင့်နေမယ်တဲ့သားရဲ့၊ ဒီညနေ
ညှိခံပွဲမသွားခင် တွေ့စေချင်တာတဲ့”

“ဟင် . . . အချိန်ပြောသွားသေးသလား မေမေ . . . ဘယ်
အချိန်တဲ့လဲ”

“သားပြန်ရောက်လာတာနဲ့ လွှတ်ပေးပါပြောတာပဲ”

“ဒါဆိုရင် . . . သားသွားတော့မယ်”

“ဟဲ့ . . . ရေမိုးချိုးသွားလေကွယ် . . . ဒီလောက်ညစ်ပေ
နေတာကို . . .”

ဒေါ်မြမိုးအော်ပြောချိန်မှာ ညာဏက လှေကား
မှအပြေးဆင်းပြေးသွားခဲ့ပြီဖြစ်၏။

“ရပါတယ် မေမေရဲ့၊ ကိစ္စမရှိပါဘူး”

ညာဏက ပြန်ပြီးလှည့်အော်ပြောခဲ့လေသည်။

“ဪ . . . ဒီကလေးကတော့လေ”

ဒေါ်မြမိုးခေါင်းတညိတ်ညိတ်ဖြူကာ ပြုံးပြီးကျန်
ခဲ့၏။ မျက်စိအကြည့်တ ဖိနပ်ချွတ်တွင်ကျန်ခဲ့သော စီးနေကျဖိနပ်
ထံ အကြည့်ရောက်၏။

“ဟယ် . . . ဖိနပ်မှားသွားပြီပဲ၊ အဲဒီ ညာဏတစ်ယောက်
ကတော့လေ . . . ခက်တော့တာပဲ”

ဖိနပ်အကောင်းကျန်ခဲ့တယ်ဆိုတော့ ခြံထဲ
ဆင်းရင်းစီးနေကျဖိနပ်အဟောင်းကိုသာ ‘ညာဏ’စီးသွားခဲ့တာ
ဖြစ်၏။

“ညာဏ . . . ညာဏ”

တိုးတိုးလေးခေါ်ရင်း ခေါင်းယမ်းလျက် ပြုံးမိ
၏။

‘သု’နှင့်ပတ်သက်လာလျှင် အဖြစ်သည်းအကဲ
ပိုသော သားအဖြစ်ကို သဘောကျမိ၏။

“ဘုရား . . . ဘုရား”

အိမ်ထဲပြန်လှည့်အဝင်မှာ မျက်စိတွေပြာဝေ
သွားပါသောအဖြစ်၊ ‘မိုက်’ခနဲ မူးဝေသွားသောအဖြစ်၊

ဒေါ်မြမိုးက တလှုပ်လှုပ်အခုန်မြန်သောရင်ကို
မီးလျက် . . . လှဲလျောင်းအနားယူနေကျ ဝရင်းဘတ်(ခဲ)ရှိရာသို့
အားတင်းကာလျှောက်ခဲ့၏။

ဟင့်အင်း . . . ဘာမှမဖြစ်ပါစေနဲ့ . . .

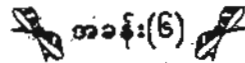
ဘာမှ မဖြစ်ပါနဲ့ဦး . . .

သား၏မင်္ဂလာသတင်းကို မိမိကြားသိလိုပါ
မေးသည်။ သားထံမှသတင်းကို မိမိ နားထောင်ချင်ပါသေးသည်။
ဝရင်းဘတ်(ခဲ)မှာအားယူလှဲရင်း လက်ဖျပ်က
လေးချို့ကာ ဒေါ်မြမိုးဆုတောင်းမိလေသည်။

“သားတို့ကိုစွဲ အဆင်ပြေပါစေဘုရား၊ သားလေး အိမ်
ထောင်ရက်သားကျပြီး အခြေတကျရှိမှ တပည့်တော်မ
စိတ်ချရမှာပါ”

ဘုရားစင်ရှိရာဘက်သို့လှည့်၍ လက်ဖျပ်က

လေးချို ဆုတောင်းရင်းမှ . . . ပူနွေးသောမျက်ရည်စီးကြောင်းက
စီးကျလာခဲ့လေ၏။

“ဟင်”

ခြံထဲသို့ ခပ်သွက်သွက်လျှောက်ဝင်လာသော
ကောင်လေးက သမီးလေး ‘သု’ရဲ့ချစ်သူများဖြစ်နေမလားဟု ဦးရဲ
ဆင့် ဝရန်တာမှာထွက်ရပ်နေရာမှ လှမ်းမျှော်ကြည့်မိ၏။

ခွေးသံရွဲရွဲဖြင့် ခပ်စုတ်စုတ်ကောင်လေးအနေ
အထားက ညာဏထင်ဘယ်လိုမှမဖြစ်နိုင် တွေးမိကာ ပြုံးမိသွားရ
၏။

ကြည့်စမ်း . . .

သူတို့ယ်တိုင် . . . ‘ညာဏထင်’ဆိုတဲ့ကောင်

လေးကို မျှော်လင့်စောင့်ဆိုင်းနေမိသောအဖြစ်ပါလား။

သမီးလေး 'သု' မှာ ချစ်သူရှိနေလိမ့်မည်ဟု . . .
လုံးဝ ထင်မှတ်မထားခဲ့တာကြောင့် ချစ်သူရှိနေသည်ဟူသော
သတင်းစကားက ဦးရဲတင့်ကို အရမ်းကိုအံ့ဩစေခဲ့တာပါ။

'ညာဏထင်' ဆိုတဲ့ . . . သမီး၏ ချစ်သူအပေါ်
မှာ သူ့အရမ်းကိုမျှော်လင့်ခဲ့မိပါသည်။

နာမည်တစ်ခုလို့ အဆင့်မြင့်အနေအထားမို့ . . .
သမီးအတွက် သူ့ နှစ်သက်သဘောကျကာရွေးချယ်ခဲ့သော 'လင်း
လက်ထွန်း' ထက်မသာတောင် အဆင့်နိမ့်လူတန်းစားထဲကတော့
ဘယ်လိုမှမဖြစ်နိုင်တာသေချာလေသည်။

ကြောင့် . . .

သမီးက 'ညာဏ' နှင့်တွေ့ကြည့်ပါဟုတောင်းဆို
ခဲ့ခြင်းကို သူ ခေါင်းညိတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။

'ညာဏထင်' ကသာ သူ့လက်ခံနိုင်သောအနေ
အထား။ သူ့သဘောကျနိုင်သော အနေအထားမျိုးမှာရှိကြည့် . . .

"သမီးမှာချစ်သူရှိနေပြီတဲ့ကွယ် . . ."

ဟု လင်းလက်ကို ငြင်းပယ်ရမှာဖြစ်ပါသည်။
သမီး၏ ဆန္ဒကိုလိုက်လျောလိုခြင်းအတွက် လင်းလက်ကို ငြင်းပယ်

ရမှာဖြစ်ပါသည်။

ဪ . . . လင်းလက်ထွန်းကို အားနာစရာ
တောင်ကောင်းပါသေးတော့။

လင်းလက်ထွန်း၏ အဆင့်မြင့်စိတ်ဓာတ်၊ အ
ပြောအဆိုအနေအထိုင် . . . လုပ်ရည်ကိုင်ရည်အားလုံးကို သူ
အရမ်းကိုသဘောကျနှစ်ခြိုက်ခဲ့ပါသည်။

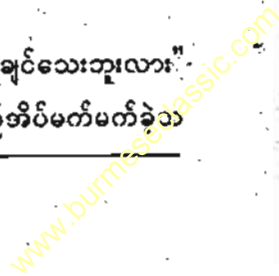
အကြောင်းတိုက်ဆိုင်ချင်တော့ . . . 'လင်းလက်
ထွန်း' ကလည်း ဦးရဲတင့်အလုပ်စားပွဲပေါ်မှာတင်ထားခဲ့သော
သမီး 'သူနန္ဒာ' ၏ဓာတ်ပုံကိုမြင်ကာ စိတ်ဝင်စားခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။

"စိတ်ညစ်ပါတယ် ဦးရာ . . . မေမေက မြန်မာပြည်ပြန်ခဲ့
ဖို့ပြန်ခေါ်နေတယ်"

"ဟုတ်လား . . . ဦးတောင် ပြန်မလို့ လင်းလက်ရ၊ ဘာလဲ
မင်းက မြန်မာပြည်တောင် မပြန်ချင်တော့ဘူးလား"

"ခုဟာက . . . လက်ထပ်ပေးမှာ ဦးရ၊ ဂျပန်ကို ပြန်လာ
ခွင့်ရတော့မှာ မဟုတ်ဘူး။ ကုမ္ပဏီလုပ်ငန်းဆက်လုပ်၊
အိမ်ထောင်ပြုရတော့မှာ"

"ဘာလဲ . . . မင်းက အိမ်ထောင်မပြုချင်သေးဘူးလား"
ပြောရင်းမှ မိမိစိတ်ကူးလှဲ၍ အိပ်မက်မက်ခဲ့သ

ဗု 'သွားပြီ'ဟု ဦးရဲတင့် စိတ်ပျက်စွာ ခံစားခဲ့ရလေသည်။

“အိမ်ထောင်ပြုသင့်တဲ့အရွယ်ဆိုတော့ အိမ်ထောင်က တော့ပြုရမှာပေါ့၊ ဦးရဲ၊ ဒါပေမဲ့ . . ကျွန်တော် သဘော ကျတဲ့သူဆိုရင်တော့ တောင်းတာပေါ့”

“မင်းမှာချစ်သူရှိနေလို့လား”

“ဆိုပါတော့ ဦးရဲ၊ ကျွန်တော်ကသာ တိတ်တိတ်ကလေး တိုက်ပြီးစွဲလမ်းနေတာတော့ရှိတယ်၊ ဒါပေမဲ့ . . သူ့ကို အပြင်မှာ လုံးဝမမြင်ဖူးဘူး၊ သူကလည်း ကျွန်တော့်ကို လုံးဝမမြင်ဖူးဘူး၊ အဲဒီတော့ . . ဘယ်လိုဖြစ်နိုင်တော့ မှာလဲ”

“ဟင် . . မမြင်ဖူးဘဲနဲ့ မင်းက ဘယ်လိုကျိတ်စွဲလမ်းတာ လဲ”

“ဓာတ်ပုံထဲမှာ မြင်ဖူးခဲ့တာပါ”

“ဓာတ်ပုံ”

ပြောရင်းမှ သမီးသုနန္ဒာ၏ဓာတ်ပုံကို သူ ဖျတ် ခနဲသတိရ၏။ ဒီကောင်လေးက သမီးကိုများ ရည်ညွှန်းသလားဟု ဝေဝေဝါအတွေးဖြင့် အကြည့်ရောက်၏။

‘လင်းလက်’ဆိုတာက အရွယ်အားဖြင့် သား

အဖအရွယ်ဖြစ်သော်ငြားလည်း လုပ်ငန်းပိုင်းအရ အဆင့်ရှိသူမို့ ဘစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် လေးစားစွာ ဆက်ဆံနေကြတာပါ။

“ဦးကို ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပြောရရင် . . မရိုသေရာရောက် မလားလို့ ဦးရဲ”

ဦးရဲတင့် သဘောကျစွာရယ်ရင်း ဖျက်နှာရဲ ဘတ်သွားရလေသည်။ သမီး‘သူ’ကို ရည်ညွှန်းပြောမှန်း စိတ်ကသိ မှီးဖြစ်၏။

“ပြောပါ . . ဘာပြောမှာမို့လဲ”

လင်းလက်က လက်အုပ်ကလေးချီလာတောင်း

နံ့သောအကြည့်ဖြင့် ကြည့်၏။

“ကန်တော့နော် . . ဦး၊ ကျွန်တော်သဘောကျနေခဲ့တာ က ဦးစားပွဲပေါ်က ‘သူ’ရဲ့ဓာတ်ပုံပါပဲခင်ဗျာ”

“သမီးကို”

မျှော်လင့်ခဲ့ပါသည်။ ရည်စူးခဲ့ပါသည်။ မဖြစ် နိုင်တော့ပါဟု ထင်ထားချိန်ကျခါမှ မျှော်လင့်ရည်စူးသည်တို့ဖြစ် သာခဲ့ခြင်းအတွက် အံ့ဩစိတ်ဖြစ်ထွန်း၏။

“ဟုတ်ကဲ့ . . ‘သူ’ကလေ . . ‘သူ’ကနဲ့ သုနန္ဒာရဲ့နာမည် ကို ဦးပြောသံကြားနေကတည်းက စိတ်ဝင်စားခဲ့တာ

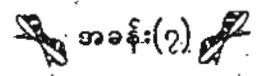
ခင်ဗျ၊ ဓာတ်ပုံတွေတော့ ပိုပြီး စိတ်ဝင်စားခဲ့တာခင်ဗျ
ဦးကသာခွင့်ပြုမယ်ဆိုရင် . . .”

လင်းလက်ထွန်း၏စကားပင်မဆုံးသေးပါ။

ဦးရဲတင့် ပိတ်ပြုံးတွေ တဝေဝေဖြင့် ခေါင်းညိတ်ခဲ့မိတာပါ။

“ညှော်သည်ကတွေ့ချင်လို့တဲ့ ဆရာ . . .”

ခြံစောင့် . . မောင်သန်း၏အသံကြောင့် ဦးရဲ
တင့်၏အတွေးမျှင်တို့ ပြတ်တောက်သွားခဲ့၏။

မပုံမရဲပြောသံကြောင့် . . ဦးရဲတင့်လှည့်ကြည့်

မောင်သန်း၏အနီးမှာတွေ့ရသူက . . .

စောစောက မိမိမြင်တွေ့ခဲ့သောကောင်လေး

ဖြစ်နေ၏။

“ဆို . . ကိစ္စက . . .”

ဦးရဲတင့်မေးဆက်ပြောချိန်မှာ မောင်သန်းက

ညှော်စွဲပြီးစီးသွားပြီဟူသောသဘောဖြင့် ပြန်လည်ပြေးထွက်သွား

၏။

ညာဏကျတော့ . . အမောတကော ပြေးလာ

ခဲ့ပြီးမှ . . .

“လာကွာ . . . ဝင်ထိုင်” ဘာညာတစ်ခွန်း
ပြောဖော်မူရဘဲ အလုပ်သမားကောင်လေးကို အထက်စီးမှစတင်
ပြောပုံမျိုး၊ မာရေကျောရေဆက်ဆံပုံ၊ အထင်သေးစွာ ကြည့်ရှု
တွေ့ကြောင့် ရင်ထဲမှာ ထောင်းခဲနံ့ဖြစ်၏။

“သုရော . . . သု . . . ဘယ်မှာလဲ”

‘သု’ကို ညာဏမြင်တွေ့ချင်လှ၏။ ဖခင်
တွေ့ဆုံစေလိုသည်ဟု ‘သု’ပဲပြောခဲ့တာ

‘သု’ပဲ ခေါ်ခဲ့တာ

ခုတော့ . . . ‘သု’ဘယ်မှာလဲ။

‘သု’၏အရိပ်အယောင်ကို တစ်စွန်းတစ်
မမြင်မတွေ့ရခြင်းအတွက် ခံပြင်းစိတ်မှာ ဖေါသစွက်၏။

တကယ်ဆို . . . ‘သု’က စောင့်ကြိုနေသင့်

လေ။

“ဟင် . . . ဘာကိစ္စရှိလို့လဲပြောလေ . . . အလုပ်ကိစ္စဆို
တော့ ဦးဖန်းနဲ့ပြောရလိမ့်မယ်။ ဒီအိမ်ကအလုပ်သမား
မှန်သမျှ သူပဲခန့်ထားတာ . . . သူ့သဘောပဲ။ စောင့်
ရင်တော့ ခဏစောင့်၊ ကိစ္စရှိလို့ သမီးလိုက်ပို့တာ . . .

မကြာပါဘူး၊ တော်နေကြာ ပြန်ရောက်လာလိမ့်မယ်”

“ဦး . . . ဘာတွေလျှောက်ပြောနေတာလဲ”

ညာဏ၏အသံက ခပ်ဆတ်ဆတ် ခပ်မာမာ
ပေါ်ထွက်လာခဲ့၏။

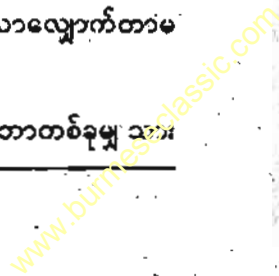
ဦးရဲတင့် အံ့ဩမျက်နှာပင့်၏။ ကေသီပြောထား
သဖြင့် အလုပ်သမားတစ်ယောက် ထပ်ခေါ်ရလိမ့်မည်ဟု သိထား
၏။

ခြံထဲမှာအလှမွေးထားသော ထိုင်ဝမ်မြက်ခင်း
မြင်က ပြုစုဖို့အထူးလိုအပ်၏။ ဂျပန်မြက်ထက်နုညက်မှုရှိသော
ထိုင်ဝမ်မြက်က ဂျပန်မြက်ထက်လည်း ပိုမိုဈေးကောင်း၏။ ဈေး
ကြီးပေးရ၏။

မြက်ခင်းပြင် အစဉ်သဖြင့် လှပစိမ်းစိုနေရေး
အတွက် ပေါင်းနှုတ်ရ၊ ပြုစုပျိုးထောင်ရ၊ ရိတ်သိမ်းရသောအလုပ်
ဆို မောင်သန်းက နိုင်အောင်မပြုစုနိုင်သဖြင့် . . . တစ်ယောက်
ထပ်ခေါ်ဖို့ အထူးလိုအပ်သည်ဟု ကေသီပြောထားခဲ့တာပဲ။

“နို့ . . . မောင်ရင်က အလုပ်လုပ်ဖို့လာလျှောက်တာမ
ဟုတ်ဘူးလား”

ခေါင်းမှအစ ခြေဖျားအဆုံး ဘာတစ်ခုမျှ သား

သားနားနားရှိမနေတဲ့ကောင်လေးက 'ညာဏထင်'တော့ ဘယ်လို နည်းနဲ့မှမဖြစ်နိုင်တာ(ခြေဆုံးခေါင်းဆုံးကြည့်ပြီးဖြစ်၍)သေချာလေ သည်။

ဒီလိုဖိနပ်စုတ်နှင့် ညစ်နွမ်းနွမ်းကောင်လေးက သမီးရဲ့ချစ်သူဖြစ်မတဲ့လားကွယ်။

"ကျွန်တော် . . . ညာဏထင်ပါ ဦး၊ ဦးနဲ့တွေ့ဖို့ ကျွန်တော် လာခဲ့တာ"

"ဘာ . . . ဘာပြောတယ်"

ဦးရဲတင့်၏အံ့ဩစိတ်က လဲပြိုကျသွားမလာ တောင် ထင်မှတ်ရ၏။

ဘုရားရေ . . .

ဒီလိုမျက်နှာကြောတင်းတင်း၊ မျက်ဝန်းအကြည့်က ဘာလုပ်တော့မလဲထင်ရသည့် အကြည့်မျိုး . . .

ယဉ်ကျေးမှု . . . လုံးဝမရှိသည့်အကြည့် . . .

လူကြီးသူမကို ရိုသေလေးစားရကောင်းမှန်း သိသည့် အစိုင်းဆန်သောအမူအရာ

သူဟာ . . . 'ညာဏထင်' ကဲ့ . . . အံ့ဩစရာ။

"သူက သူ့အဖေနဲ့တွေ့ရအောင် လာပါဆိုလို့ ကျွန်တော်

လာခဲ့တာ"

ပြောရင်း . . . ဝရန်တာလက်ရန်းကို လွှားခနဲ ဆက်ကာ အထဲဝင်လာလိုက်ပုံက မြန်ဆန်လှ၏။

"ဟာ . . . မင်း ရိုင်းလှချေလားဟင်၊ ဒီလိုခုန်ထက်ဝင် လာရသလား။ လူကြီးလူကောင်းမဆန်လိုက်တာကွာ"

ဦးရဲတင့် ဒေါသကြောင့် ဆွေဆွေခုန်ကာ အထဲဝင်တုန်လာရ၏။

'သု' . . .

ကြည့်စမ်း . . .

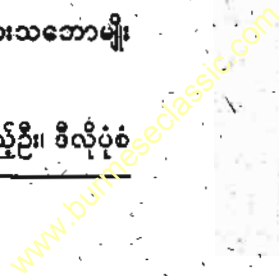
ကြိုက်စရာရှားလို့ . . .

ဒီလို ကလေးကချေ၊ အဆင့်မရှိတဲ့သူကိုမှကြိုက် လို့

ရင်မှာ ခံပြင်းဒေါသစိတ်ကို မနည်းကြီးထိန်း ထားရလေသည်။

"ဟာ . . . ဦး . . . ဘယ်လိုပြောလိုက်တာလဲ၊ ဦး ပြန်စဉ်း စားကြည့်ပါ၊ လူကိုမြင်တာနဲ့ အလုပ်သမားသဘောမျိုး ဦးက ပြောခဲ့တာပါ"

"အေးလေ . . . မင်းပုံကိုလည်း မင်းပြန်ကြည့်ဦး၊ ဒီလိုပုံစံ

မျိုးကို ဒီလိုပဲထင်တော့မပေါ့။ စီးလာတဲ့ဖိနပ် ဝတ်
တဲ့အဝတ်အစားက စောစောကအလုပ်သမားကို
မြင်တယ်မဟုတ်လား။ ဟိုကောင်ကတောင် မင်းထင်
သာသေးတာပဲ”

“စော်ကားလွန်းနေပြီနော် ဦး၊ ဦးစကားပြောတာ
လွန်နေပြီ”

ညာက ဧဝါသဖြစ်လွန်းသဖြင့် အသားတစ်
ဆတ် တုန်နေလေ၏။

“ငါပြောတာ လွန်သလား . . . ကြည့်လေ . . . မင်းတို့
မင်းပြန်ကြည့်”

“ဦးသမီးချိန်းထားလို့ အမိပြေးလာခဲ့တာပဲ။ ဝတ်စား
ဆင်မလာတာက ချက်ချင်းပေးစားမယ်မထင်ဘူး”

“ဟားဟား . . . မင်းလို စုတ်စုတ်ပြတ်ပြတ်၊ ညစ်ညမ်း
ပတ်ကောင်မျိုးနဲ့လား ငါ့သမီးကိုပေးစားမှာ၊ သွား
ပါလုံးဝမပေးစားဘူး သိရဲ့လား။ မင်းကိုမှာထား
ချိန်ကတယ်အချိန်လဲ၊ ခု . . . မင်းရောက်လာတဲ့
မင်းပြန်ကြည့်၊ ဇွဲလုံ့လဝီရိယမရှိတဲ့ မင်းလိုထက်
ဘယ်တော့မှ ကြီးပွားတိုးတက်မယ်မထင်နဲ့”

ညာက၏ မခံချိမခံသာရယ်လိုက်သံက ဦးရဲ
တင့်၏ဧဝါသကို ပိုမိုဆွပေးသကဲ့သို့ ရှိလေ၏။

ထို့အတူ . . .

ဦးရဲတင့်၏စကားတွေက ညာကကို မခံချင်
အားကြစေခဲ့လေသည်။

“စောင့်ကြည့်လေ . . . ကြီးပွားတိုးတက်မလား မတက်ဘူး
လားဆိုတာ၊ အဝတ်အစားကြည့်ပြီး အထင်သေးတာ
ကတော့ ဝါရားနည်းလမ်းမကျလှဘူး။ သိမ်ဖျင်းလွန်း
တယ်”

“ဟေ့ကောင် . . . မင်းထွက်သွားစမ်း၊ သွား . . . ငါ့မျက်စိ
ရှေ့တနေထွက်သွား”

ဦးရဲတင့်အော်သံက ဆင်ဝင်ရှေ့သို့ ကားထိုး
မိလိုက်သော သူနှင့် သူ၏မေမေပါ ကြားလိုက်ရလေသည်။

✂ အခန်း(၈) ✂

“ဟင် . . . ဘာဖြစ်နေကြတာလဲ . . . ဘာဖြစ်တာလဲ”

‘သု’ပြေးဝင်ရာနောက်မှ ဒေါ်ကေသိပါ အပြေး
အလွှားလိုက်ပါလာခဲ့လေသည်။

“ဟယ် . . . ညာ . . . ညာရောက်နေပြီ”

‘သု’အသံမှာ အံ့ဩသံအဖျားဆွတ်ကာ ဘာတွေ
ဖြစ်ကုန်ပြီလဲဟူသော ထိတ်လန့်သံလွှမ်း၏။

‘သု’၏မေမေ ဒေါ်ကေသိက အံ့ဩမှုလွန်ကဲစွာ

ဩဉ်၏။

ဘယ်သူပဲဖြစ်ဖြစ်လေ . . .

စတုတ္ထအပိုဒ်

ချစ်သူ၏မိဘတွေက ခေါ်တွေ့သည်ဆိုတတ်က အဝတ်အစားသပ်သပ်ရပ်ရပ် တင့်တင့်တယ်တယ်ဖြစ်အောင် (ပင်ကိုယ်က ဘယ်လိုပုံစံနှင့်ပဲနေနေ) ဝတ်ဆင်လာမည့်သူသာရှိပါလိမ့်မည်။

ယခုတော့ . . . ဘယ်လိုမှအသွေးအရောင်ပြောင်လက်ခြင်းမရှိသည့်အပြင် သပ်သပ်ရပ်ရပ်ရှိမနေခြင်းမလှကြီးတွေကို အရေးမစိုက်ရ။ အလေးမထားရာရောက်နေလားရယ်လို့ သိတောင်သိမည့်ပုံပင်ပေါ်ပါ။

“လာစမ်း . . . မိသားစုလိုကောင်မျိုးကို ထည့်စဉ်းစားတယ်ဟုတ်လား။ ကြည့်စမ်း . . . ဘယ်လောက်အောင်တန်းကျလိုက်သလဲ”

ဦးရဲတင့်က ညာဏထင်အနားသို့ပြေးလာသည်ထက် သူနန္ဒာ၏လက်မောင်းကိုဆွဲကိုင်ထားလိုက်သဖြင့် . . . ‘သူ’ ညာဏ’ အနားသို့ ရောက်မသွားတော့ပါ။

“ဘယ်လိုအဆင့်အတန်းထဲကလဲဆိုတာ ကြည့်တာနဲ့လော့က်တယ်။ ကွာ . . . နင့်မှာ ဒီလောက်မှ ဦးနှောက်မရှိဘူးလား . . . အံ့ရော . . . ရဲတင့်သမီးလုပ်နေပြီး ဒီလို ဘာမဟုတ်တဲ့တောင်မျိုးကိုမှ ကြိုက်ရတယ်လို့

“ဦး . . . ဒီထက်ပိုပြီး မစော်ကားရင်ကောင်းမယ်။ ဦးပြောတာတွေ လွန်လွန်းတယ်”

ညာဏအသံက ခေါ်သပေါက်ကွဲလွန်းစွာ . . .

သံတောင်တုန်နေလေသည်။

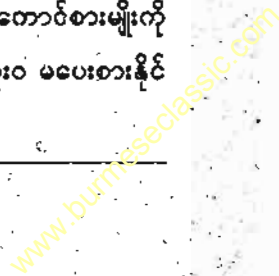
“ကျွန်တော် ဘာကောင်လဲ၊ ညာဏထင်ဘာကောင်လဲ ဦး သိစေရမယ်။ ဦးပြောတဲ့အဆင့်အတန်းက ဘာကိုကြည့်အကဲဖြတ်တာလဲ၊ ဘာမဟုတ်တဲ့ကောင်လို့ပြောရလောက်အောင် . . . ညာဏထင်အကြောင်း ဦး ဘယ်လောက်သိလို့လဲ”

“ဟေ့ကောင် . . . မင်းကိုထွက်သွားလို့ ငါပြောနေတယ်”

“ညာ . . . ဘာတွေဖြစ်ကြတာလဲ၊ ဘာဖြစ်လို့ လဲ ဖေဖေ၊ သမီးပြောပါရစေ ဖေဖေရယ်၊ သမီးရှင်းပြပါရစေ”

‘သူ’က ရှိုက်ကြီးတငင်ငိုကာ ညာဏကိုတစ်ထည့်၊ ဖခင်ကိုတစ်လှည့် ရှိခိုးမတတ်တောင်းပန်နေခဲ့လေသည်။

“မလိုဘူး . . . ဘာရှင်းပြစရာမှ မလိုဘူး သူ၊ မကြားချင်ဘူး။ ဒီလောက်မိုက်ရှိုင်းစုတ်ပြတ်တဲ့တောင်စားမျိုးကို သမီးနဲ့ လုံးဝသဘောမတူဘူး သူ၊ ဣဒ်ဝ မပေးစားနိုင်ဘူး”

“မဟုတ်သေးပါဘူး၊ ဖေဖေရယ်၊ သမီးပြောပါရအောင်
“မကြားချင်ဘူးလို့ ငါပြောနေတယ်”

ဦးရဲတင့်အသံက ဟိန်းထွက်လာ၏။

“သမီး စဉ်းစားကြည့် . . . ဖေဖေခေါ်ထားတဲ့အခိုက်
ဘယ်အချိန်လဲ၊ စီကောင်ရောက်လာတဲ့အချိန်က
အချိန်လဲ၊ ဒါ . . . လူကြီးကို ပမာမခန့်လုပ်တာ၊ မ
စားတာ၊ ပြီးတော့ . . . ဝတ်စားထားတဲ့ပုံစံက ဖေ
မရှိသေရာကျလွန်းမနေဘူးလား”

ဟုတ်ပါရဲ့ . . .

ခါတိုင်း . . . သပ်သပ်ရပ်ရပ် ခန့်ခန့်သန့်သန့်

နေတဲ့ ‘ညာဏထင်’က . . . ယခုတော့ သူမဟုတ်သလို ညစ်နွမ်း
ရေနေပုံက . . . ညာဏထင်မဟုတ်သလိုပါပဲလား။

“မဟုတ်ဘူး . . . သူ သူ ဖေဖေပြောသလို မလေးစား
မရှိသေလို့မဟုတ်ဘူး၊ ကိုယ်စီနဲ့ ကားအက်ဆီဒင့်က
ခုမှာ ဖက်ရာရတဲ့သူ . . . အရေးပေါ်လူနာတွေကို
ရုံအချိန်မီပို့၊ ဝိုင်းဝန်းကူညီနေလို့ သူ ခေါ်တဲ့အချိန်
ကိုယ် ရှိမနေခဲ့ဘူး၊ ဖိပ်ပြန်ရောက်တော့မှ သိသိချင်
ကိုယ်ပြေးလာခဲ့လို့ အဝတ်အစားလဲချိန်မရလိုက်တာ

“ဖိနပ်အစုတ်ကတော့ လဲစရာကိုမရှိလို့ မလဲခဲ့ရတာထင်
တယ်၊ တို့ဖိနပ်မှာ ခြံထဲက မာလီတောင် မင်းလိုဖိနပ်
စုတ်မျိုး ဘယ်သူမှ မစီးကြဘူး၊ ညာဏထင်ရဲ့၊ မင်းကို
ဒါကြောင့် . . . အလုပ်လာလျှောက်တာလို့ ငါထင်တာ
အံ့ဩစရာမှမဟုတ်တာပဲ၊ အထင်ကြီးစရာ လုံးဝမှမရှိ
တာလေ”

ဦးရဲတင့်ပြောမှ . . . သူ မေမေခေါ်ကေသိနှင့်

အတူ သုရော ညာဏပါ ခြေထောက်ကဖိနပ်ကို ငဲ့ကြည့်မိ၏။

ဟောဗျ . . .

ခြံထဲစီးဖိနပ်အစုတ်ကို သူ မှားယွင်းစီးခဲ့မိသည်

ပါလား။ ညာဏကိုယ်တိုင် ယခုမှ သတိထားမိတာပါ။

“ဟုတ်ပါရဲ့ . . . ညာရယ် . . . ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ”

‘သု’ ရှက်ရှက်ဖြင့်ဝို၏။

ညာဏက ခြေထောက်တစ်ဖက်ကို ကွေးတင်

ပြီး ဖိနပ်ကိုချွတ်ကိုင်လျက် လှည့်ပတ်ကြည့်ပြီး . . .

“ခြံထဲစီးဖိနပ်အဟောင်းကို ကျွန်တော် မှားစီးခဲ့မိတာပဲ၊
အဲဒီဖိနပ်တစ်ရန်နဲ့ အဝတ်အစားကိုကြည့်ပြီး ‘ဦး’ကျန်
တော့ကို အထင်အမြင်သေးမယ်မှန်း မသိလို့ပါ”

“ဘာကွ”

ဦးရဲတင့်ဒေါသသံက ဟိန်းထွက်လာ၏။

“မင်းက လူကြီးကို ထေ့လားငေါလားနဲ့ . . . တော်တော် လူပါ၊ ဝပါလား၊ ထွက်သွား . . . ခုချက်ချင်း ငါ့အိမ်ထဲက ထွက်သွားစမ်း။ မင်းလိုကောင်မျိုးကလားကွာ . . . ငါ့ သမီးကို တက်မှန်းရတယ်လို့ မောင်သန်း . . . ချစ်တီး ဟေ့ကောင်တွေ ဒီကောင်ကိုခေါ်ထုတ်သွား၊ ငါ့မျက်စိ ရှေ့ကနေဆွဲထုတ်သွားစမ်း”

အော်ကြီးတစ်ကျယ် စကားပြောသံကြားစဉ်က တည်းတ အနီးအနားရောက်ရှိအတဲခတ်စောင့်ကြည့်နေသော ချစ် တီးနှင့်မောင်သန်းက အနားသို့ ချက်ချင်းလိုပြေးလာကြ၏။

“ဟင့်အင်း . . . ညာဏကို မောင်းမထုတ်ပါနဲ့ ဖေဖေရဲ့ သမီးကိုချစ်တယ်ဆို . . . သမီးကိုချစ်ရင် ညာဏနဲ့ အေး အေးဆေးဆေးစတားပြောကြည့်ပါ”

“မလိုဘူး . . . ဘာစကားမှ ပြောစရာမရှိဘူး။ အဲဒါ သမီး ကိုချစ်လို့ပဲ သူနဲ့အတူ ငါ့သမီး ခွေးမဖြစ်အောင် ဖေ ဖေ ကယ်တင်ပေးလိုက်တယ်မှတ်”

“မဟုတ်ဘူး . . . ဖေဖေမှားနေပြီ၊ ဖေဖေအထင်လွဲနေပြီ”

“သု”

ညာဏက လှမ်းအော်ခေါ်လေသည်။

“နေပေစေ ‘သု’ . . . ပြောပါစေ၊ တစ်နေ့ကျမှ ‘ညာဏ ထင်’ဟာ ဘယ်လိုလူစားမျိုးလဲဆိုတာ သုအဖေ သိလာ ပါလိမ့်မယ်၊ ‘သု’ကို ကိုယ်ချစ်တယ်၊ လက်ထပ်မယ်၊ ‘သု’ ကိုယ့်ကိုချစ်ရင် ကိုယ့်နောက်ကိုလိုက်ခဲ့ဖို့သာကြိုးစား ပါ”

“ဟေ့ကောင် . . . မင်းပါးစပ်ပိတ်၊ မင်းလိုကောင်မျိုး ရွှေ ထွတ်ပါစေ ဒီတစ်သက်လုံး လုံးဝမပေးစားဘူးမှတ်၊ ငါ့ သမီးနဲ့ မင်းနဲ့ လုံးဝမတန်ဘူးဆိုတာ မြမြမှတ်ထား”

ညာဏ၏လတ်မောင်းနှစ်ဖက်ကို မောင်သန်း နှင့်ချစ်တီးက လာဆုပ်ကိုင်၏။ ညာဏက ဆုပ်ကိုင်လာသောလက် တွေကို ပုတ်ချလိုက်၏။

ဦးရဲတင့်ကို ခပ်ပြုံးပြုံးလှည့်ကြည့်၏။

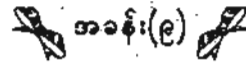
“ဦး . . . စကားအတွက် ဦး နောင်တမရပါစေနဲ့လို့ ကျွန် တော် ဆုတောင်းပါတယ် ဦး”

ဦးရဲတင့်ထံမှ ဒေါသဖြင့် ဆဲသံထွက်လာ၏။ ညာဏက ‘သု’ကိုလှည့်ကြည့်၏။ ‘သု’ခမာ

ဖခင်က လက်မောင်းကိုဆုပ်တိုင်ထားသဖြင့် ညာဏကို ငိုမဲ့မဲ့မျက်နှာလေးဖြင့်သာ ကြည့်နေရှာပါသည်။

“ကိုယ် . . . သူ့ကို စောင့်နေမယ်”

နှစ်ကိုယ်ကြားသာသိသည့် လျှို့ဝှက်သင်္ကေတလေးကို ‘သူ’ မြင်အောင်ပြခဲ့တာ ဦးရဲတင့်တို့ ဘယ်လိုမှ မသိလိုက်ကြပါ။

သာယာသောငှက်အော်သံသွင်းထားသည့် နာရီပြည်သံလေးက မိုက်ခနဲဖြစ်သွားခဲ့သော ဂေါ်မြပို၏စိတ်ကို ပုတ်နှိုးလိုက်သလိုဖြစ်၏။

အိပ်ပျော်သွားတာလား . . .

သတိလစ်သွားတာလား . . .

ကိုယ့်ကိုယ်ကို ဘာဖြစ်သွားလို့ ဘာဖြစ်သွားနှုန်းမသိအောင် ဂေါ်မြပို သတိကင်းလွတ်သွားခဲ့တာတော့ စာမှန်ပဲဖြစ်၏။

သား . . . ပြန်ရောက်ချိန်နီးပြီထင်ပါရဲ့။

နာရီအကြည့် . . . ကိုယ်အရွှေ့မှာ ကိုယ်က လှုပ်

www.burmeseclassic.com

လှုပ်ရှားရှားပြု၍ ကောင်းဘဲ လေးပင်နေတာ သိလိုက်၏။

ဘုရားရေ . . .

နာရီမှ ၈ နာရီကွက်တွေကိုလှမ်းအကြည့် . .

မဲမဲအရိပ်ကြီးတစ်ခု ဖုံးအုပ်ထားသလို သဲသဲကွဲကွဲမမြင်ရသော အဖြစ်။

ဘာဖြစ်တာလဲ . . .

မျက်စိတွေ ဘာဖြစ်သွားပြီလဲ။

မျက်စိကို အင်္ကျီစိဖြင့် ဆွဲယူသုတ်သဖြင့် ဆွဲလိုက်သော အင်္ကျီစိအောင် ခေါင်းကို ငှင်း ငှင်း။

ထိုအခါ . . .

မိုက်ခနဲဖြစ်သွားခဲ့၏။ မျက်စိထဲမှာ အိမ်တစ်ခုလုံး ယိမ်းထိုးလှုပ်ရှားသွားခဲ့သဖြင့် . . ကဟုကယာမျက်စိခံမိတ်လိုက်၏။

မြတ်စွာဘုရား . . .

ပေါ်မြေမှီက သတိကြီးစွာ ဒရင်းမ်ဘက်(ခ)၏ လက်ရမ်းကိုဆုပ်ကိုင်လျက် ကျောမှီကာ ပြန်လှဲချ၏။

ဘုရားဂုဏ်တော်နှလုံးသွင်း၏။ ဒလစပ်ခနဲနေသောရင်ဝကို လက်မလေဖြင့် ဖိနှိပ်ရင်းမှ . . ဖောက်ပြန်ပြောင်းလဲနေသော ဝေဒနာကို ရှုရင်း အသက်မှန်မှန်ရှုနိုင်ဖို့ ကြိုးစားနေ

ရ၏။

ထိုအချိန်မှာ . . .

ညာဏပြန်ရောက်လာခဲ့၏။ အမေ့ကိုလှမ်းကြည့်တော့ အမေက ဒရင်းမ်ဘက်(ခ)မှာ . . .

အမေက ညာဏအိမ်ထဲဝင်လာသော လှုပ်ရှားသံကို ကြားသိလိုက်၏။ မျက်လုံးဖွင့်အကြည့်မှာ ဝေဝါးနေသောပုံရိပ်ကိုသာမြင်ရလေသည်။

“သား . . အဆင်ပြေခဲ့ရဲ့လား”

အမေအသံ တိုးလွန်းနေတာ၊ အားယူစကားပြောရတာ ညာဏ လုံးဝသတိမထားမိပါ။

ဦးရဲတင့်၏ မတူဘူး မတန်ဘူးပြောဆိုလိုက်သမျှ ဒေါသစိတ်ဖြင့် ခံပြင်းနာကျင်ခဲ့ရသော အစိုင်အခဲမှာ အမေ့ကို မြင်သောအခါ ကြေကွဲဝမ်းနည်းခြင်းကြီးစွာဖြစ်ရလေသည်။

“အဆင်မပြေဘူး အမေ . . သူတို့အဖေက အရမ်းကို မောက်မာစော်ကားလွန်းတယ်။ ကျွန်တော့်ကို . . ကျွန်တော့်ကို ဘာတွေပြောလွှတ်လိုက်သလဲ . . သိလား”

ဒရင်းမ်ဘက်(ခ)မှာ မက်လက်ကလေးလှတာ ခြေဆင်းထားသော အမေ့ခြေထောက်ကို ‘ညာဏ’ဖက်ငိုမိ၏။

“ကျွန်တော်နဲ့ ‘သူ’တို့ မပေးစားနိုင်ဘူးတဲ့ အမေ၊ လုံးဝ

သဘောမတူဘူးတဲ့၊ ကျွန်တော်နဲ့သူ မတန်ဘူးတဲ့”
“ဟင်”

ဒေါ်မြမို၏ရင်ဝမှာ ဒီနီးခနဲ ဆောင့်တက်သွား
၏။ မထင်ခဲ့ပါ။ လုံးဝ မထင်ခဲ့ပါ။

“ကျွန်တော်ကို စုတ်စုတ်ပြတ်ပြတ်အကောင်မျိုး ညစ်တီး
ညစ်ပတ်အကောင်မျိုးတဲ့ဗျာ၊ ဒီနေ့ ကျွန်တော် သူများ
တွေ့အတွက် ကိုယ်ကျိုးစွန့်ကူညီခဲ့လို့ . . ဒီလို ပေရေ
ညစ်ပတ်တာပါပြောတာ လက်မခံဘူး . . အချိန်မှန်မ
ရောက်တဲ့အတွက် ဇွဲလုံ့လ ဝိရိယမရှိတဲ့ကောင်တဲ့၊ဘယ်
တော့မှ ကြီးပွားတိုးတက်မယ်မထင်နဲ့တဲ့”

ဘုရား . . ဘုရား . . ဖြစ်ရလေသားရယ်။
သားလေးကိုသနားလှသောစိတ်က နှလုံးသား

ထဲမှာ ဆိုနှစ်စွာခံစားလိုက်ရ၏။

စူးခနဲဖြစ်သွားသောဝေဒနာက နှလုံးသားတစ်
ခုလုံးသို့ ဖြာဆင်းသွားချိန်မှာ ဒေါ်မြမို မျက်နှာလေးမဲ့သွားရရှာ
တာ ညာဏမသိပါ။

“ထွက်သွားတဲ့ . . ငါ့အိမ်ထဲကနေ မင်းထွက်သွားတဲ့၊
သားကို ခွေးမောင်းသလို မောင်းထုတ်ခဲ့တာ အမေ၊
ကျွန်တော် . . ‘သူ’ မျက်နှာကိုပဲပြီး အဲဒီလူကြီးကို ဘာ

မှမလုပ်မိအောင် စိတ်ထိန်းပြီး ပြန်လာခဲ့ရတယ် . . သိ
လာ။ အမေ့သား ခံလာခဲ့ရတယ်ဗျ”

ပြောရင်း . . ဝိုရင်းခြေထောက်ကိုင်ထားသော
ထောက်အနေအထားဖြင့်ပင် ညာဏရှေ့တိုး၏။ အမေ့ မျက်နှာ
အတိုးကပ်လာခဲ့၏။

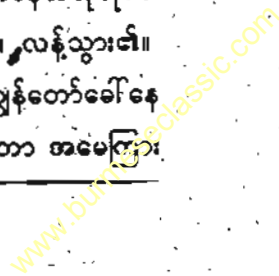
“အဲဒါတွေအားလုံး အမေ့စကားကို သား နားမထောင်ခဲ့
လို့ဖြစ်ရတာ အမေ့ရဲ့ ရေချိုးသွား . . အဝတ်လဲသွား
ဆိုတာ သားမလဲဘဲ ဒီအတိုင်းထွက်သွားလို့ဖြစ်ရတာ၊
လူတွေက အပေါ်ယံကြည့်ပြီး တန်ဖိုးဖြတ်ကြတာ ခက်
တာပဲ . . ဟင် . . အမေ . . အမေဘာဖြစ်တာလဲ . .
အမေ”

ညာဏ အထိတ်တလန့်အော်မိ၏။ အမေ့ပါး
အော် လက်ဖဝါးဖြင့် ညှပ်ကိုင်ခေါ်၏။

“ဟင်”

အမေ့မျက်လုံးတွေက အပေါ်ကို တိုးအဝေး
အော် လှမ်းမျှော်ကြည့်နေသလို . . အပေါ်ရောက်နေသလိုလို့ . .
ညာဏရင်မှာ ဒိတ်ခနဲဖြစ်၏။ လန့်သွား၏။

“အမေ . . အမေ . . ဘာဖြစ်တာလဲ၊ ကျွန်တော်ခေါ်နေ
တယ်လေ အမေ၊ ကျွန်တော်ပြောနေတာ အမေကြား

ရဲ့လား အမေ ဟာ . . အမေ . . ဘယ် . . ဘယ်လို
ဖြစ်သွားတာလဲဗျာ . . အမေ . . အမေ . . .”

ညာဏ ရင်ကွဲစွာ ငိုမိ၏။

ကျယ်လောင်စွာ ဟစ်အော်ခေါ်ပေမဲ့ အမေက

လုံးဝ ပြန်လည်မထူးနိုင်တော့ပါ။

ထားခဲ့ပြီလေ။

အမေက 'ညာဏ'ကို လောကကြီးထဲမှာ တစ်
ယောက်တည်း ပစ်ထားခဲ့ရစ်ပြီ။

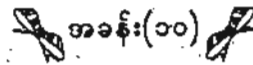
“အား”

'ညာဏ'အမေရင်ခွင်ထက်မှာ မျက်နှာအပ်
လျက် အသံကုန်အော်ဟစ်ငိုကြွေးချိန်မှာ . . ညာဏကိုအားပေး
မည့်သူ မေးကုထိန်းပေးမည့်သူရယ်လို့ ဘယ်သူမှကို မရှိခဲ့ပါ။

သူရေ . . .

ယခုအချိန်မှာ 'သူ'သာ အနားမှာရှိနေခဲ့ရင်
ဘယ်လောက်ကောင်းမလဲကွယ်။

တမ်းတမျှော်လင့်မိလေသည်။

အခန်း(၁၀)

“ဒီနေ့ ဒီအချိန်ကစပြီး 'သူ' လုံးဝအပြင်မထွက်ရဘူး”

ဖေဖေက 'သူ'ကို တင်းကျပ်စွာ တားမြစ်လိုက်

'သူ'ကိုယ်တိုင်မောင်းနေခဲ့သောကားသော့ကို သိမ်းလိုက်၏။

'သူ'သည် မေမေ၏စောင့်ကြပ် ကြည့်ရှုမှု

အောက်တွင် ပျင်းရိစွာအချိန်ကုန်ဆုံးစေလျက် ထွက်လိုရမည့်အ

အခါကို စောင့်ဆိုင်းနေခဲ့ရလေသည်။

ညာဏက (အခြေအနေပေးတာနဲ့ 'သူ'ထွတ်ခဲ့

အံ့ရှက်သင်္ကေတ ပြခဲ့သည်ဆိုတော့ ညာဏက 'သူ'နှင့်တွေ့ဆုံ

ရခို့ မျှော်နေရရှာမှာပါ။

'သု'ကို ညာဏခမ္ဘာ ဘယ်လောက်စောင့်နေရ
ရှာမလဲ၊ 'သု'ကို နေသောဖုန်းကအစ ဖေဖေသိမ်းယူလိုက်တာ
ကြောင့် ညာဏက ဖုန်းဖြင့်ဆက်သွယ်ခဲ့ရင်တောင်မှ 'သု'နှင့်တွေ
ခွင့်ရမှာမဟုတ်ပါ။

ဖုန်းပိတ်ထားချိန်မဟုတ်ခဲ့ရင် ဖေဖေ၏အော်
ဟစ်ဆူဆဲခြင်းသာ ညာဏကြုံတွေ့ရရှာမှာပါ။

'ညာဏ'နှင့်ဆုံတွေ့ခွင့် လုံးဝမရှိသောအချိန်
ကာလများအတွင်းမှာပင် . . . ဖေဖေသဘောကျခဲ့သော 'လင်း
လက်ထွန်း'နှင့် သူနန္ဒာတို့ စေ့စပ်ကြောင်းလမ်းဖို့ ပြင်ဆင်နေခဲ့ကြ
ပြီဖြစ်၏။ ဖေဖေ ဂျပန်သို့ ပြန်မသွားမီအချိန်မှာပင် 'သု'ကို
လက်ထပ်ပေးခဲ့မှာဖြစ်လေသည်။

'သု' ဘာလုပ်ရမလဲ မသိအောင်ဖြစ်နေချိန်မှာ
ပင် 'ညာ'ဆိုနေကျ ခပ်တိုးတိုးညည်းနေကျ 'ပန်းချစ်သူ'တေးသီ
ချင်းသံကို သဲ့သဲ့မျှကြား၏။

"ညာ . . ."

သု . . . အိပ်ရာထဲမှ လူးလဲထပြီး ပြတင်းပေါက်
မှ မျှော်ကြည့်လိုက်၏။ အသံကို နားစွင့်၏။

"ဟုတ်တယ် . . . ဒါ . . . ညာအသံမှ ညာအသံအစစ်ပါပဲ"

'သု'ကြားရအောင် ညာက အသံပေးနေခဲ့ပြီ။
"လိုက်ခဲ့မယ် . . . ညာရယ်၊ သု လိုက်ခဲ့မယ်"

'သု'က လိုအပ်မည်ထင်သည့်ပစ္စည်းအနည်းအ
နည်းနှင့် အဝတ်သုံးလေးစုံလောက်ကို ရွေးချယ်လျက် အိတ်သေး
သေးလေးထဲထည့်၏။

ကံကောင်းချင်တော့ . . . သုအနားမှာ အမြဲရှိ
တတ်သည့် အိမ်ဖော် 'မကြင်'က တီဗီကြည့်နေသဖြင့် 'သု'ထံမှာ
အတံ့ရှိမနေခဲ့ပေ။

မကြင်က ညဉ့်ဦးပိုင်းပြသည့် တရုတ်ကားကို
ကြိုက်တတ်၏။ ထမင်းမစားရသေးရင်တောင်မှ ဝိုက်အဆာခံကာ
အစားအသောက်ထိုင်ကြည့်တတ်၏။

"ဟဲ့ . . . ထမင်းမေ့ ဟင်းမေ့ပါလား"

ဟု ဒေါ်ကေသိဆူလျှင် ထမင်းပန်းကန်ထဲ ထ
ရာဟင်းပါစုပြုရောထည့်ကာ စတီးစွန်းဖြင့် ထိုင်စားရင်းက
ညည်းညည်းအထိ ဇာတ်လမ်းတွဲကြိုက်တတ်တာလေ။

ယခုတော့ . . .

ထိုအမှုအကျင့်က 'သု'အတွက် အခွင့်အရေး
အစဉ်အဆက်ဖြစ်လာခဲ့၏။

'သု'က မကြင်တိဗိထ အာရုံရောက်နေလေ
အသာလေးလစ်ထွက်လာခဲ့၏။

ဒီလိုမှ မဟုတ်ရင်... 'သု'နှင့် 'ညာ'တို့
ရမှာလေ။ 'သု' လာခဲ့ပြီ ညာရေ'... နှလုံးသားထဲမှ ဟစ်
ရင်းရင်တွေ တဒိတ်ဒိတ်အခုန်မြန်နေလေသည်။

"အမယ်လေး"

အိမ်နောက်ဖေးတံခါးဖွင့်ပြီး ဝရန်တာထံ
အထွတ်မှာပင်... 'သု'ရှေ့မှ ကာဆီးရပ်လိုက်သော ဖေဖေ
လိုက်ရသဖြင့်... 'သု' လန့်အော်လိုက်မိလေသည်။ ဖေဖေ
တာမှာရှိနေမယ်လို့ 'သု'ထင်မထားခဲ့ပါ။

"ဒါ... ဘာလဲ၊ ဟင်... သာလုပ်တာလဲ သု...
စမ်း"

ဖေဖေအသံက ကြောက်မက်ဖွယ်က
လောက်အောင်တိန်နေသဖြင့်... အိမ်ထဲရှိ လူကုန်နီးဝန်း
ပေါ်တွေပါမကျန်)ပြေးထွက်ကြည့်ကြရသည်အထိပါ။

'သု' ကြောက်လွန်းလှစွာ တစ်ကိုယ်ထဲ
သွားရလေသည်။ ဖေဖေက အကင်းပါးလှသူဖြစ်သည်။
ဘာလုပ်တော့မည်ကို အတဲခတ်သည်နှင့် ရိပ်မိသွားခဲ့၏။

"ကြည့်စမ်း... မိုက်လိုက်တဲ့သမီး၊ ဖေဖေလောက်ဆုံးမ
ထားတာတောင် နားမဝင်ပါလား၊ မိဘကို အရှက်ခွဲအိုး
ညှိုးသုတ်မယ်ပေါ့... ဟုတ်လား"

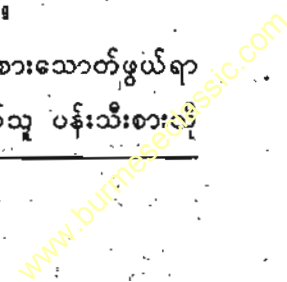
သု... ရှိုက်ငိုရပြီ။

"ခွင့်လွှတ်ပါ ဖေဖေ၊ သုကို ခွင့်လွှတ်ပေးပါ၊ သု... ညာနဲ့
မခွဲနိုင်ဘူး"

"ဪ... ဖေဖေတို့နဲ့တော့ ခွဲနိုင်တယ်ပေါ့... ဟုတ်
လား... မိသု၊ သမီးကို ဒီကောင်နဲ့ခွဲရတာ သမီးအ
တွက်ပါ 'သု'ရဲ့ ဖေဖေသမီး ဒုက္ခမဖြစ်စေချင်လို့ စရိုက်
ကြမ်းကြမ်း လူရမ်းကားလိုကောင်မျိုးကို ဘယ်လိုခိတ်
မျိုးနဲ့ရွေးလိုက်သလဲ... ဖေဖေအံ့ဩလိုက်တာရှေး...
သု... ဟောဒီမှာ ဓား"

လသာဆောင်က လေပြည်လေညှမ်းလေး
တိုက်ကာ နေ၍ထိုင်၍ကောင်း၏၊ ယခုတလော... အဲသားကွန်း
ဒဏ်သိပ်မခံနိုင်ဘဲ အကြောက်တန်နေခဲ့သဖြင့်... ဦးရဲတင့်က လ
သာဆောင်မှာ ထွက်လာထိုင်နေခြင်းဖြစ်၏။

ဇနီးဖြစ်သူက အနားမှာစားသောက်ဖွယ်ရာ
များအသင့်လာချပေးရာမှာ... ခင်ပွန်းဖြစ်သူ ပန်းသီးစားလို့

သည့်အချိန် အဆင်သင့်စားနိုင်ရန် ဓားမှအစ ယူပေးထားသဖြင့်
'ဓား'က ဦးရဲတင့်၏လက်ထဲ အလွယ်တကူရောက်ရှိလာခြင်းပါ။

'သု'ကို 'ဓား'လှမ်းပေးသဖြင့် 'သု' အထိတ်ထ
လန့်ဖြစ်ကာ မျက်လုံးလေး ဝိုင်းသွားရ၏။

"ဖေဖေတို့ကိုထားခဲ့ရက်ရင် ဟောဒီဓားနဲ့ တစ်ခါတည်း
သာသေအောင်ထိုးသွားပါ သမီး၊ ဖေဖေတို့ အရှက်
တကွအကျိုးနည်းဖြစ်အောင်တော့ တိတ်တိတ်ကလေး
ခိုးပြီးထွက်ဖို့ မကြိုးစားပါနဲ့၊ သွားချင်ရင် အသေသာ
သတ်သွားလိုက်ပါ"

ဦးရဲတင့်၏အသံက တကယ့်ကို ရင်နာခံစား
စွာပြောခြင်းဖြစ်သဖြင့် . . . အသံတုန်ကာ ဆို့နှစ်ကြေကွဲသံအပြင်
ရှုနာသံပါနေသဖြင့် . . . 'သု' ဖေဖေကိုကြည့်ကာ ခေါင်းလေး
တယမ်းယမ်းဖြင့် ဖတ်ငိုမိရပါပြီ။

"မဟုတ်တာ ဖေဖေ၊ သူက . . . ဖေဖေကို ဘာလို့သတ်
သွားရမှာလဲ . . . မဟုတ်တာ မပြောပါနဲ့ ဖေဖေရဲ့၊ သ
မီးမကြားရဲလို့ပါ"

"ဒါဖြင့်ရင် . . . ဖေဖေသေပြီဆိုတာရော သမီးကြားရဲသ
လား . . . ဟုတ်လား"

"ဟင့်အင်း . . . ဖေဖေက ဘာလို့သေရမှာလဲ၊ မသေရပါ
ဘူး . . . မဟုတ်တာ"

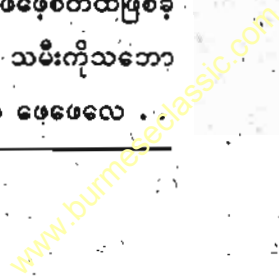
"အကယ်၍ . . . သမီးသာ အခုလို ဖေဖေတို့မသိအောင်
ထွက်သွားခဲ့ရင် . . . ဖေဖေ ရင်ကျိုးပြီးသေမှာ အမှန်ပဲ
သုနန္ဒာ"

"ဟုတ်တယ် . . . 'သု'ရယ်၊ လူကြီးချင်း မျက်နှာပျက်ရရင်
သမီးဖေဖေ ရှက်တာနဲ့ သေမှာ"

ဒေါ်ကေသီက သမီးပခုံးလေးကို ဆုပ်ကိုင်
ထုတ်ဆို၏။ သမီး 'သု'လို အင်မတန်မှအေးဆေးသော သမီးက
အချစ်နှင့်ပတ်သက်လာတော့ ဘယ်ကဘယ်လို သတ္တိတွေရှိနေ
နိုးမသိတာကြောင့် . . . အရမ်းကို အံ့ဩတုန်လှုပ်ရတာ အမှန်ပါ။

"သမီး . . . သမီးမှ လင်းလက်နဲ့လက်မထပ်ချင်တာ"

"ပြောစမ်းပါဦး သမီးရယ် . . . လင်းလက်မှာ ဘာအပြစ်
ပြောစရာရှိလို့လဲ၊ ဒီသူငယ်လေးက လူရိုး လူကောင်း
လူတော်မို့ ဖေဖေကိုယ်တိုင်က သဘောကျခဲ့တာ၊ သမီး
လေးနဲ့ အင်မတန်သင့်မြတ်မှာပဲလို့ ဖေဖေစိတ်ထဲဖြစ်ခဲ့
ရတာ၊ အဲဒီအချိန်မှာ သူ့ကိုယ်တိုင်က သမီးကိုသဘော
ကျမြတ်နိုးပါတယ်လို့ ပြောလာတော့ ဖေဖေလေ . . .

သမီးရှင်ဖြစ်ပါရက်နဲ့ အရမ်းကိုပျော်ခဲ့ရတာ . . .
သိရဲ့လား”

သမီးကို မေးလေးပင့်ကိုင်ကာမေးသော

တင့်မျက်ဝန်းအိမ်ရှိ မျက်ရည်ကြည်လဲ့လဲ့မှာ ကြည်နူးရိပ်ကို မြင်
ရပါသည်။

“ဖေဖေမှာ ဒီသမီးလေးတစ်ယောက်ပဲရှိတာပါ သ
ရယ်၊ ဖေဖေအသက်လောက်ချစ်တာပါ၊ ဒါကြောင့်
သမီး ရွေးချယ်မှုမှားသွားမှာ ဖေဖေကြောက်တယ်
လူရွေးမှားသွားရင် သမီးငယ်ငယ်က ကစားသလို
'ဘွားတေး'ခတ်လို့မရဘူး သမီးရဲ့၊ သမီးရဲ့ဘဝတ
လုံးနဲ့ပတ်သက်နေတယ်ဆိုတာ သမီးသိထားဖို့လိုတ
“ညာ့ကိုရော . . . နည်းနည်းလောက်ထပ်ပြီး ဖေဖေ
စားပေးပါလား ဖေဖေ၊ ညာတ သမီးကို . . .”

“တော် . . . ထပ်မပြောနဲ့၊ မကြားချင်ဘူး”

ဦးရဲတင့်က သမီးကိုဖက်ထားရာမှ လက်ထွ
လိုက်၏။ ဒေါသထွက် စိတ်ဆိုးခြင်းတ ရင်မှာ တောင်ဘင်ခတ်
လေသည်။

“ညာ . . . ဟုတ်လား၊ သမီးခေါ်တာကိုက 'ညာ'တဲ့

တော့ ဘယ်သွားကောင်းတော့မှာလဲ . . . ပညတ်သွား
ရာခတ်သက်ပါဆိုတဲ့စကားအတိုင်း . . . သမီးကိုညာ
မယ့်ကောင်ပဲ”

“ဟင့်အင်း . . . ညာနာမည်က ညာကထင်မို့ 'ညာ'လို့
ခေါ်တာပါ။ သမီးတို့က ငယ်သူငယ်ချင်းတွေ ဖေဖေ . .
အထက်တန်းကျောင်းမှာတည်းက ဒီလိုပဲခေါ်ခဲ့ကြတာ
မို့ အကျင့်ပါနေခဲ့တာပါ”

“သမီး ယုံတယ်ပေါ့ . . . ဒီကောင်ကို”

“ဟုတ် . . . ဟုတ်ကဲ့”

“ဒါဖြင့် . . . ဖေဖေတို့ကိုသတ်သွား သူနန္ဒာ၊ သမီးလက်နဲ့
သတ်ပြီးမှ သမီးလိုက်သွား”

“ဟင့်အင်း . . . မဟုတ်ဘူးလေ ဖေဖေ၊ သမီးကို အဲဒီလို
မျိုး အတုပဲမတိုင်ပါနဲ့၊ သူ ပြောတာက ညာနဲ့သူကို
ဖေဖေသဘောတူပေးဖို့ပါ”

“ငါ့ကိုယ်ငါသာ အသေခံလိုက်မယ် မိသု၊ အဲဒီလိုကောင်
မျိုးနဲ့တော့ လုံးဝသဘောမတူဘူး၊ ဟောဒီမှာကြည့် . . .”

ဦးရဲတင့်က သူ့လက်ထဲမှစားဖြင့် သူ့ရင်ဝကို
ထိုးဖို့ ချိန်ရွယ်ပုံက မာန်ပါလှ၏။

“အမယ်လေး . . . ကိုရဲ့ . . . ရှင်ဘာတွေလုပ်မလို့လဲ . . .”

မဟုတ်တာ . . ရှင်၊ မကြံကောင်းမစည်ရာတွေ”
“ဖေဖေ . . .”

ဒေါ်ကေသိက ငိုသံပါကြီးနှင့်ပြောဆိုလျက်
လက်ဆွဲထားချိန်မှာ . . ‘သု’ ဖေဖေကိုပြေးဖမ်းမိပါပြီ။

“သု ကြောင့်တော့ ဖေဖေ မသေလိုက်ပါနဲ့၊ သမီးအဖွဲ့
ပေးပါပြီ ဖေဖေ၊ ညာကို မယူနဲ့ဆိုရင် မယူပါဘူး . .
သမီး လန့်အောင်တော့ မလုပ်ပါနဲ့”

“ဒါဖြင့် . . . ဖေဖေစိတ်ချမ်းသာအောင် သမီးလိုက်လျော
ပါမယ်ဆိုတဲ့ကတိပေးပါ သု၊ လင်းလက်နဲ့ သမီး အမြန်
ဆုံးလက်ထပ်ရမယ်”

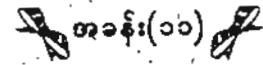
‘သု’ကို ဖေဖေက စိုက်ကြည့်နေခဲ့၏။ သု ငိုရင်း
မှ ခေါင်းညိတ်လိုက်ရပါပြီ။

‘သု’ကိုခွင့်လွှတ်ပေးပါတော့ . . ညာရယ်။
စိတ်ထဲမှ ကျိတ်တောင်းပန်လိုက်ရတာတွေကို

‘ညာ’သိပါရဲ့လားကွယ်။

ထိုနေ့မှစ၍ ‘ညာ’နှင့် ‘သု’ မတွေ့ရတော့တာ

ပါ။

‘ညာ’ကထင်’သာ ‘သု’နန္ဒာ’၏ဘဝထဲမှာ စွဲ
စွာတည်ရှိမနေခဲ့လျှင် . . ‘လင်းလက်ထွန်း’က ငြင်းစရာမရှိ
ဘက်အောင်ပြည့်စုံနေသူဖြစ်ပါ၏။

ဥပဓိရုပ်မှအစ အထက်တန်းကျတည်ကြည်
ညားခြင်းကြောင့် မြင်သူတိုင်းလေးစားဖွယ်ဖြစ်၏။ အပြောအ
ပြောနှင့်အပြုအမူကလေးနူးနူးညည်း၏။

ညာ’ကိုချစ်သည်စိတ်ကလွမ်းမိုးနေခြင်း
ကြောင့် ‘သု’သည် လင်းလက်ကိုလက်ထပ်လိုက်ရသည်တိုင်အောင်
အိတ်နီးစိတ်ကင်းဝေးလျက်ရှိနေလေသည်။

မင်္ဂလာဆောင်အခမ်းအနားကို ကုန်သည်ကြီးများဟိုတယ် (Traders Hotel) မှာ ကခမ်းတနားကျင်းပခဲ့ကြလေသည်။

ဘာသာရေးမှူးလိုလေးသေးမရှိအောင် ပြီးပြည့်စုံနေသည့်တိုင်အောင် . . 'သု'က သက်မဲ့ကျောက်ဆစ်ရုပ်ကလေးပမာ . . ခံစားချက်အနှစ်ငလှာဖြစ်၏။

'ညာ'နှင့် သာလက်ထပ်ရခြင်းဖြစ်ခဲ့ပါလျှင် ဘယ် လောက်ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့လိုက်ပါမည်လဲ။

'ညာ'ကို တမ်းတသတိရစိတ်ကြောင့် တစ်ချက်တစ်ချက်အကြည့်မှာ လင်းလက်ထွန်း၏နေရာတွင် 'ညာဏထင်'ကိုမြင်လျက် ကြည်လင်ရွှင်ဖျသွားခဲ့ပြီးမှ . . .

'လင်းလက်'ပါလားဟု သတိဝင်လာချိန်မှာ မျက်နှာကလေး ချက်ချင်းပျက်ယွင်းသွားရတာ လင်းလက်သတိမထားမိပါ။

'ညာဏ'အမှတ်ဖြင့်ကြည့်ခြင်းကို 'သု'က ချစ်မြတ်နိုးစွာလက်ခံသည်ဟုပဲ 'လင်းလက်'မှတ်ထင်ရှာလေသည်။

"ဟောဖိမှာ . . သုအတွက် ကိုယ်ရဲ့မင်္ဂလာဦးအထိမ်းအမှတ်လက်ဆောင်ပဲ သုရဲ့ ကိုယ် အမှတ်တရလုပ်ထားခဲ့

တာ"

"ဟင် . . ဘာတွေလဲ ကိုလင်း"

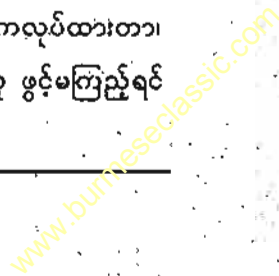
ကတ္တီပါတူး ပြားပြားလှလှလေးထဲမှာအဖိုးတန် ညှိုးတွေပါရှိမှာ 'သု' ရိပ်စိစွာ ယူဖို့လက်ကလေးတွန့်သွားရလေသည်။

လက်ထပ်ပွဲမင်္ဂလာအခမ်းအနားပြီးတာနှင့် လက်တို့၏နေအိမ်ရှိရာ မန္တလေးသို့ 'သု' လိုက်ပါလာခဲ့ရခြင်း သဖြင့် . . 'သု'စိတ်ထိခိုက်စွာ ခံစားရပါ၏။

မိဘနှစ်ပါးနှင့် မခွဲစဖူးခဲ့ခဲ့ရခြင်းကြောင့် အားမီစိတ် ဝမ်းနည်းစိတ်ကြီးစိုးကာ စိတ်ညှိုးငယ်ခြင်းအတွက် သူ့ပြည့်ပေးသည်လား။

"ဖွင့်ကြည့်လေ . . 'သု'ရဲ့ သုအတွက် ကိုယ်ကိုယ်တိုင် စီခိုင်းဆွဲပြီး အပ်ထားခဲ့ရတာ"

"သု မိဘတွေပေးတာက ပေးတာ သီးသန့်ပေါ့ 'သု'ရဲ့၊ ဒါက ကိုယ့်ရဲ့အချစ်တွေမေတ္တာတွေနဲ့ပေးတဲ့ မင်္ဂလာလက်ဆောင်၊ သုအတွက် တကူးတကလုပ်ထားတာ၊ သုမယူလို့ ဘယ်ဖြစ်မလဲ၊ ကဲ . . သု ဖွင့်မကြည့်ရင် ကိုယ်ပဲဖွင့်ပြမယ် ဟုတ်ပြီလား"

လင်းလက်က ရတနာဘူးမှ ခလုတ်ကလေးကို
ဖိနှိပ်လိုက်သည်နှင့် အဖုံးလေးက ထောက်ခနဲ ပွင့်သွား၏။

တို့ . . 'သု' မျက်စိထဲမှာ မျက်လုံးလေး ပိုင်း၏။
“တန်ဖိုးကြီးလိုက်တာ ကိုလင်းရယ်၊ မင်္ဂလာဆောင်စ
ရိတ်ကလည်း အကုန်အကျအရမ်းများသွားတာ . . ဝိ
ကြားထဲ . . ဒါတွေ . . .”

'သု' ပါးစပ်ကလေးကို လင်းလက်က ဖွဖွလေး
ပိတ်ရင်း ခေါင်းလေးယမ်းခါပြုံးပြလေသည်။

“အတုန်အကျများတာတွေ ထည့်မပြောပါနဲ့ 'သု' ရယ်၊
ကိုယ်က 'သုလေး' တို့ အရမ်းချစ်လို့ တန်ဖိုးကြီးကြီးထား
ပြီး လက်ထပ်ခဲ့တာပါ။ ဦးတို့က ကိုယ့်ဆီကနေ ဘာတစ်
ခုမှတောင်းဆိုခဲ့တာမဟုတ်ပါဘူး။ အခု . . လုပ်ခဲ့တာ
တွေအားလုံး ကိုယ့်စိတ်ကူးထဲကအတိုင်း ဖုံဖော်ခဲ့တာ
ပါ။ ကိုယ်တစ်ခုပဲ စိုးရိမ်ခဲ့တယ် သိလား။”

'သု' က မျက်လွှာလေးပင့်ကြည့်၏။
ဘာကို သူ စိုးရိမ်တာလဲ။ 'သု' မသိချေ။
“ကိုယ့်ကို သူ ချစ်မှချစ်ပါ့မလားလို့လေ”
'သု' ကပျာကယာမျက်လွှာချ ခေါင်းလေးငုံ့၏။

မိမှာ လှိုင်းထ၏။

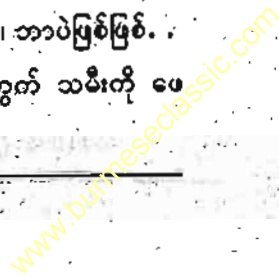
ဟင့်အင်း . . မမေးနဲ့။
အဲဒီစကားကို မမေးပါနဲ့ ကိုလင်းရယ်။
ကိုလင်းစိတ်ချမ်းသာစေမယ့် အဖြေမျိုးပေးစ
တ 'သု' မှာမရှိပါဘူး။

ပညာဂုဏ်၊ ဓနဂုဏ်၊ အဆင့်အတန်းအသိုင်း
အဆိုင်းတွေနဲ့ 'သု' ကို ချုပ်တိုင်လွှမ်းမိုးအနိုင်ယူလိုက်တာလို့ပဲ 'သု'
ထင်တယ်။

'သု' . . သနားတာ 'ညာ' ပဲ။ ညာကထင်ပဲ။
'သု' ချစ်တာ 'ညာ' ပဲရှိခဲ့ပါတယ်။
'သု'
လင်းလက်က 'သု' ၏မေးဖွားလေးကို ဆွဲယူပင့်

မိလိုက်၏။
'သု' က ခေါင်းကြောမာစွာ ပေကပ်နေဖို့ ကြိုး

ထိုးမှ
“ဖေဖေစိတ်ချမ်းသာပါရစေ 'သု' ရယ်၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် . .
ဖေဖေစကားကိုနားထောင်ခဲ့တဲ့အတွက် သမီးကို ဖေ
ဖေ တျေးဇူးအရမ်းတင်ပါတယ်။”

ဆိုသောစကားကို ကြားယောင်ကာ တင်းထား
သောစိတ်တွေ 'သု'ဖြေလျော့ပေးရ၏။ အလိုက်သင့် ခေါင်းမော
ပေးလိုက်စဉ်မှာ 'သု'၏မျက်ဝန်းတွေက ဘယ်လိုမှပျော့ပျောင်းနေ
မှာ မဟုတ်ပါ။

“ကိုယ့်ကိုအဖြေတစ်ခုပေးလေ . . . သု”

“သု . . . ဘာဖြေရမှာလဲ”

“ကိုယ့်ကို 'သု' ချစ်၊မချစ်ဆိုတာလေ”

သု မဲပြုံးလေးပြုံးတာ ရယ်လိုက်၏။

“ဖြစ်မှဖြစ်ရလေ . . . ဦးလင်းလက်ထွန်းရယ်၊ အဲဒီစကား
တွေမေးတာ ပြောတာ နောက်မကျလွန်းဘူးလား၊ အခု
သုနဲ့ကိုလင်း လက်ထပ်ပြီးလို့ သုတောင် မန္တလေးကို
ရောက်နေခဲ့ပြီပဲ”

“ဒါပေမဲ့ . . . သု ဆီကအဖြေကို ကိုယ်မှမသိရသေးတာပဲ
သုရဲ့”

“လို့စာပဲသေးလို့လား ကိုလင်းရယ်”

“လို့တာပေါ့ သုရဲ့၊ ကိုယ်က သုကိုတကယ်ချစ်ခဲ့ရတာထု
သုရဲ့ဓာတ်ပုံကိုမြင်ပြီးတည်းက 'သု'ဆိုတဲ့နာမည်
ဆန်းဆန်းနဲ့ကောင်မလေးကို ခွဲလမ်းခဲ့ရတာ၊အဲဒီတော့

ကိုယ်ချစ်သလို 'သု'ဆီကအချစ်ကို လိုချင်တယ်၊ အဲဒါ၊
တကယ်ပြောတာ သု၊ ကိုယ့်ဘဝမှာ ဘယ်မိန်းကလေး
တစ်ယောက်ကိုမှချစ်ခဲ့ဖူးတာမဟုတ်ဘူး။ ကိုယ်ချစ်တာ
သု၊ ကိုယ်မြတ်နိုးတာ သုပဲ၊ ဟင် . . . ကိုယ့်ကို ဘာလိုအဲ
ဒီလောက်တောင် တစုံတပြုံကြီးကြည့်နေရတာလဲ သု
ရဲ့”

ကြောင်ကြောင်လေးကြည့်နေရာမှ 'သု'ပြုံး၊

ဒါ၊

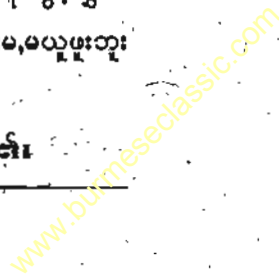
“မိန်းမယူပြီးမှ အဲဒီမိန်းမကိုရည်းစားစကားပြောတဲ့သု
ဒီကမ္ဘာမှာရှိနေတာ အံ့ဩလွန်းလို့ပါ၊ တကယ်ဆိုရင်အဲ
ဒီစကားတွေကို ဟိုးအရင်လက်မထပ်ခင်ကတည်းက၊
ကိုလင်းပြောသင့်တာ”

လင်းလက် ရှက်ရယ်ရယ်သည့်အသံမှာ အား

တွေလွှမ်းနေခဲ့လေသည်။

“ဆောရီပဲ သုရယ်၊ ကိုယ့်ဘက်ကမှားသွားရင် ခွင့်လွှတ်
ပါ၊ ကိုယ်က . . . ဟို . . . တစ်ခါမှ . . . မိန်းမ၊မယူဖူးဘူး
တော့ ဘယ်လိုပြောရမလဲ မသိခဲ့ဘူး”

'သု'မျက်ခုံးလေးပင့်တက်သွားရ၏။

မြတ်စွာဘုရားရေ ...
တစ်ခါမှ မိန်းမ မယူဘူးတော့တဲ့ ...

ကြည့် .. ပြောပုံက

“ရည်းစားတော့ထားဖူးမှာပါ ကိုလင်းရယ်”

“ဟင့်အင်း .. ကိုယ်ပြောပြီးပြီပဲ၊ ဒီလောကကြီးထဲ
'သု'ကိုပဲ ကိုယ်စိတ်ဝင်တစားနဲ့ချစ်ခဲ့မိတာ၊ ဘယ်သူ
စိတ်ဝင်စားခဲ့တာမမှတ်ဘူး၊ ကြည့်ပါဦး ... သုရဲ့ထေ
ဒီ စိန်လော့ကက်ကလေးဘယ်လောက်လှသလဲဆိုတာ

လင်းလက်က စိန်လော့ကက်ကလေးကို ထု
ပြ၏။ အင်္ဂလိပ်အက္ခရာ အယ်လ် (L) နှင့် (T) ကို အသည်းပုံထဲ
ယှက်နွယ်ထားပါတဲ့ ပုံစံကလေး။

“အယ်လ် (L) က ကိုယ်နာမည် လင်းလက်ကို အ
ကောက်လေ သုရဲ့ က်(T)က 'သု'နာမည်ကို ယူ
တာ”

စိန်က ခဲသားရောက်လက်ကာ ကြွတတ်
၏။ လက်ရာမြောက်လွန်းလှသောကြောင့် .. ဘာပုံစံလေးပါ
ဟု မြင်သူတိုင်း ငေးမောကြည့်ချစ်စရာပါ။

“ဟောဒီလော့ကက်ကို ဒီစိန်ကြီးထဲထည့်ပြီးဆွဲထား

သုရဲ့ ပေး .. ကိုယ်ဆွဲပေးမယ်”

လင်းလက်က စိန်ကြီးထဲ စိန်လော့ကက်ချိတ်

ဆွဲပေးဖို့ပြင်လေသည်။

“ဟာ .. ဒီလောက်တန်ဖိုးကြီးတာကြီးကို အမြဲတမ်းဆွဲ
ထားလို့ ဘယ်ကောင်းပါ့မလဲ ကိုလင်းရဲ့ .. မဟုတ်
တာ”

“ဘာလို့မကောင်းရမှာလဲ သုရဲ့၊ ဒါ .. ကိုယ့်ရဲ့မင်္ဂလာ
ဦး အထိမ်းအမှတ်ပေးတဲ့ဟာ၊ ဟောဒါက နှစ်တန်းသွား
စိန်လက်ကောက်နဲ့ ဘဲဥပုံ စိန်လက်စွပ်လေ၊ အဲဒါ ..
ထက်ထက်မိုးဦးဝတ်လို့ ထက်ထက်လက်စွပ်ပုံလို့ပြော
ကြတယ်တဲ့၊ ဆိုင်ကပြောပြတာ၊ တချို့ကျတော့ အမေရိ
ကင်(န်)စိန်လောက်နဲ့လုပ်ထားကြတာ၊ အဲဒီလိုမျိုးလုပ်
ပါလားဆိုလို့ ကိုယ်တောင်စိတ်ဆိုးခဲ့ရသေးတယ်”

“ဟင် .. ဘာလို့စိတ်ဆိုးရတာလဲ”

“စိတ်ဆိုးတာပေါ့ .. ကိုယ်က 'သု'ကို စိန်အစစ်တွေနဲ့ပဲ
ဆင်ချင်တာကိုး .. 'သု'ရဲ့”

'သု'နှင့် 'လင်းလက်' တို့အခန်းနုဘေးမှဖြတ်

သွက်ခဲ့သော 'မြသိင်္ဂီ'၏ခြေလှမ်းတွေက တုံ့ခနဲဖြစ်သွား၏။

စိန်အစစ်တွေ . . . တဲ့။

နားနှင့်ဆတ်ဆတ်ကြားလိုက်ရသောပြေ
မောင်ဖြစ်သူ၏အခန်းဘက် ဝဲခနဲ ကြည့်မိပြီးဖြစ်သွား၏။

ဖြစ်ချင်တော့ . . . အခန်းတံခါးတစ်ချပ်က
ချာစွာပိတ်ထားခြင်းမရှိတာကြောင့် လေအတိုက်မှာ ခပ်ဟတ်
နေခဲ့၏။

မြသိင်္ဂီက နောက်နှစ်လှမ်းသုံးလှမ်းပြန်
တာ ကြည့်၏။

ဟင်

မြသိင်္ဂီ၏မျက်စိက လတ်လတ်ဖြာနေပါတဲ့ စိန်ကြေး
စိန်လော့ကတ်ကို တန်းခနဲမြင်တွေ့သွား၏။

လင်းလက်က သူ့မိန်းမ၏လည်ပင်းမှာ
တိုင်ကိုယ်ကျဆွဲပေးနေသည်ပါလား။

“လှလိုက်တာ သူ့ရယ်၊ ကြည့်ပါဦး ကိုယ့်မိန်းမနဲ့
ကိုလှတာပဲ”

“လှတာတော့ လှတယ်၊ ဒါပေမဲ့ . . . အမြဲတမ်းဝတ်
တော့မကောင်းဘူး ကိုလင်းရဲ့၊ တန်ဖိုးကြီးတော့တာ
စနှစ်လုံးစ ပြုတ်ကျရင်တောင် တန်ဖိုးသေးမှာပဲ”

ဘူး”

“ဒီတော့ . . . ”

“သိမ်းထားလိုက်မယ်လေ . . . သွားစရာ လာစရာကိစ္စ
မှ ‘သူ’ထုတ်ဆွဲပါ့မယ်”

မြသိင်္ဂီက ‘သူ’ကို မနာလိုဝန်တိုလှစွာ မျက်
စောင်းထိုးလျက် ခြေဆောင့်ထွက်ခဲ့လေသည်။

ယခင်ကဆိုလျှင် မသိင်္ဂီအတွက်ဟု ဦးဦးဖျား
ဖျားသတိရစွာ ဝယ်ခြမ်းပေးခဲ့သော လင်းလက်က ယခုတော့
မြသိင်္ဂီကို ခြယ်နားကပ်လောက်တောင်မျှ ဆင်ဖို့ သတိမရတော့ပါ။

သူမှ သူဖြစ်နေပြီ။

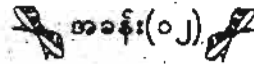
မောင်ဖြစ်သူအပေါ် မကျေမနပ်ဖြစ်စိတ်က
‘သူ’ထံသို့ ဦးတည်သွား၏။

ဒီမိန်းမ အိမ်ပေါ်တောင်ရောက်မယ်မကြ
သေးဘူး၊ ပစ္စည်းတွေ သူ့အတွက်ကြီးဖြစ်ကုန်ပြီ . . .

ဝန်တိုမစ္ဆေရစ်တံက မြသိင်္ဂီ၏ ငယ်ထိပ်သို့
ရောက်၏။ ဒေါသစိတ်က နှလုံးသားကို တဒိတ်ဒိတ်ပူလောင်စေ
လေသည်။

www.burmeseclassic.com

'သု'အိပ်ရာမှ နိုးချိန်မှာ အနီး၌ 'လင်းလက်' ကို
တွေ့ရသဖြင့် အံ့ဩသွား၏။
ဘုရားရေ . . .
သု . . . အိပ်ရာထနောက်တုနေခဲပြီလား။
နာရီကိုအကြည့်ရောက်တော့ . . . ခြောက်နာရီ။
ဟို . . . အစောကြီးရှိပါသေးလား။
အိမ်မှာဆိုလျှင်တော့ . . . 'သု'ပြန်လဲချပြီး ပြန်
အိပ်လိုက်ပြီဖြစ်၏။ 'သု'၏အစောဆုံးအိပ်ရာထချိန်က ခုနစ်နာရီ
ဖြစ်၏။

ယခုတော့ . . . သူများအိမ်လေ။
 တကယ့်ကို . . . သူစိမ်းတစ်ရံဆံများ၏အထဲ
 သို့ 'သူ'တစ်ယောက်တည်းရောက်လာခဲ့ရတာဖြစ်၏။
 လင်းလက်၏မိသားစုက 'သူ'တို့၏မိတ်ဆွေ
 ဆောင်သို့လာရောက်ခဲ့ကြပေမဲ့ . . . 'သူ'နှင့်မြင်ဖူးတွေ့ဖူးရုံမျှဖြစ်
 လင်းလက်မှာ အမေမုဆိုးမကြီးနှင့် အစ်မ
 ယောက်သာရှိပါသည်။
 ဒါက လင်းလက်၏အမေ မဒေါ်တင်နွယ်လေ။
 ဒါက အစ်မ မြသိဝီ။
 မြသိဝီ၏ခင်ပွန်း လင်းလက်၏ယောက်
 ကျော်ဝဏ္ဏဆိုတာလောက်သာ 'သူ'သိခဲ့ရခြင်းဖြစ်၏။
 တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက်အပြုံးယဲ့ယဲ့
 ကြည့်နှုတ်ဆက်အကဲခတ်မိကြရုံကလွဲ၍ တရင်းတနှီးခင်မင်
 ကြသေးတာက အဆန်းမှမဟုတ်တာ။
 လင်းလက်နှင့်တောင်မှ 'သူ'ကမန္တလေးနေ
 ရောက်မှ တရင်းတနှီးစကားပြောဆို ကျွမ်းဝင်လာခဲ့ခြင်းဖြစ်
 လင်းလက်ကလည်း . . . မိမိ၏နောက်သို့
 ထက်ကြပ်မကွာလိုက်ပါလာခဲ့ရသူလေး စိတ်မညှိုးငယ်ရစေ

ထူးကို ဂရုပြုနေခဲ့ရှာသည်။
 'သူ' ဘာလုပ်ချင်သလဲ . . .
 'သူ'ဘာလိုချင်သလဲ . . .
 စောင့်ကြည့်အကဲခတ်နေခြင်းက 'သူ'မျက်လုံး
 အရွေ့မှအစ ဂရုစိုက်နေသလိုဖြစ်သဖြင့် . . . 'သူ'တောင်မနေတတ်
 မထိုင်တတ်ဖြစ်လာရကာလင်းလက်ကိုအားနာလာရသည်အထိပါ။
 ယခုလည်း . . .
 လင်းလက် ဘယ်ရောက်နေသလဲ၊ သူ . . . အိပ်
 ရာပေါ်မှထထိုင်ပြီး . . . ဟိုဒီ ကြည့်မိ၏။
 ကြည့်စမ်း . . .
 တစ်လောကလုံးမှာ ကိုယ်တစ်ယောက်တည်း။
 ဘယ်လောက်များ စိတ်အားငယ်စရာကောင်းလိုက်ပါသလဲ။
 ကိုယ့်အိမ်မဟုတ်ဘူးဆိုသည့်အသိက 'သူ'၏
 စိတ်ကို ကျဉ်းကျပ်စေပါသောအဖြစ်များ။
 သူ . . . ဘာကိုလုပ်သင့်၍ ဘာကိုမလုပ်သင့်ဘူး
 ဆိုတာပင် 'သူ'ဝေခွဲ၍မရပါ။ သူ . . . မသိပါ။
 ညာရယ်
 ညာကထင်ကိုသတိရစိတ်က လှစ်ခနဲပေါ်လာ

www.burmeseclassic.com

ခဲ့၏။

'ညာ'နှင့်ကျတော့ နှစ်ရှည်လများရင်းနီးကျွမ်းဝင်စွာချစ်ခဲ့ကြသော ချစ်သူတွေလေ။

'ညာ'စိတ်ကို 'သူ'သိ၏။ 'သူ'၏စိတ်ကို 'ညာ'က ထင်သာအသိဆုံးဖြစ်၏။

'လင်းလက်'နှင့်က လက်ထပ်ပြီးဖြစ်သောခင်ပွန်းပေမဲ့ . . . စိတ်ချင်းဆက်နွယ်၍မရသေးပါ။ တစ်ယောက်၏စိတ်ကို တစ်ယောက်ကသိအောင် ယခုမှကြိုးစားနေရတာမို့ . . . စိတ်ထဲမှာ စိမ်းနေလေသည်။

ပြီးတော့ . . .

'ညာ'မေမေ၏ဓမ္မိသား ဖြူစင်သောအကြည့်နှင့် 'သူ'အပေါ်မှာနှစ်လိုမှုများစွာရှိခြင်းက ညာက၏မေမေနှင့် 'သူ'၏အကြားမှာ ခေတ္တဆက်နွယ်မှုရှိစေကာ ခဏအတွင်းမှာပင်ခင်မင် ရင်းနှီးသွားခဲ့ကြပါသည်။

လင်းလက်၏မေမေနှင့် လင်းလက်၏အစ်မကျတော့ 'သူ'ကိုမြင်သည်နှင့် ဘာတွေဘယ်လိုဝက်ဆင်ထားသလဲဆိုသောအကြည့်ဖြင့် ပြင်ဆင်ထားသောဆံပင်မှအစ ခြေဖျားအဆုံးတရွေ့ရွေ့အကဲခတ်ကြည့်သောအကြည့်မျက်ဝန်းများမှာအကဲခတ်

ကြည့်ဖြင့်ထုံမွန်းလျက် အားပြိုင်မှုတွေ ပြိုင်ဆိုင်လိုစိတ်တွေကိုအထင်းသားမြင်တွေ့နေရခြင်းကစိတ်ပျက်စရာတောင်းလှလေသည်။

'သူ'က အခန်းတံခါးဖွင့်မှာ ကောင်မလေးတစ်ယောက်နံရံရှိရပ်နေတာမြင်သဖြင့် . . . စိတ်ခနဲ လန့်သွားရလေသည်။

သူမကျတော့ . . . 'သူ'တံခါးဖွင့်လိုက်သဖြင့် ခမ်းသာအားရဖြစ်သွားပုံပေါ်ပါသည်။

"မမ . . . တအားတိုလန့်သွားတာပဲနော် . . . အားနာလိုက်တာ"

'သူ'လန့်သွားတာကိုပင် သူမမှာ ဘာလုပ်၍ ဘာကိုင်ရမှန်းမသိဖြစ်သွားပုံရ၏။ အားနာပုံလေးတ မျက်နှာမှာအထင်းသားပေါ်လေသည်။

"အခန်းပေါက်ဝမှာ ဝီလိုကြီးလာရပ်နေမယ်လို့ ထင်မှမထင်ထားခဲ့တာ"

'သူ'က စိတ်လွတ်လပ်စွာနေလိုသူပဲဖြစ်ပါသည်။ တစ်စုံတစ်ယောက်က စောင့်ကြည့်နေတာမျိုးလောက်မုန်းတာ မရှိပါ။

"ဟိုဒင်း . . . မမရဲ့ ကိုကိုကြီးက မမကိုစောင့်ခိုင်းလို့"

ထားရီ လာစောင့်နေရတာ”

“ထားရီ . . အဲဒါ . . နင့်နာမည်လား”

“ဟုတ်”

“ကိုကိုကြီး . . ဆိုတာက . . ”

“ကိုကိုကြီး လင်းလက်ထွန်းကိုပြောတာ”

“ဪ”

တခြားတစ်ယောက်ကစောင့်ကြည့်ခိုင်းထားတာလားဟု ထိတ်သွားသောစိတ်က လခုမှ ပင့်သက်ချက်ခိုင်းလေသည်။

“မေနှီးလာရင် တစ်ယောက်တည်း ကြောင်နေမှာစိုးလို့

ကြည့်နေတဲ့ အာလုပ်ပေးရမလဲ မေးတဲ့ . . ”

“သူကရော . . ”

“ကိုကိုကြီးကိုပြောတာလား”

“အေး”

“ဟိုမှာ”

ထားရီညွှန်ပြသောအခန်းကို ‘သူ’ က ခေါင်းလေးငဲ့ကြည့်၏။

“မမ . . မနက်စာစားတော့မလား”

‘သူ’ ပင့်သက်ချက်ခိုင်းလေသည်။

‘သူ’ တို့အိမ်မှာကျတော့ ‘သူ’ နှစ်သက်မည့်အ

အသောက်ကိုထမင်းစားပွဲခုံပေါ်မှာ အသင့်အုပ်ဆိုင်ထားလေသည်။

‘သူ’ ထချင်သည့်အချိန်မှာ ထလာပြီး အဆင်

နှင့်ပွင့်စားရုံသာဖြစ်၏။ စိတ်လွတ်ကိုယ်လွတ်ရှိခဲ့တာလေ။

လခုတော့ . . စားချင်စိတ်ပင်မရှိပါ။

“နင်သွားနှင့် ထားရီ”

“ဟင် . . ထားရီ အာလုပ်ပေးရဦးမယ်”

“မလိုဘူး . . ငါ သူ့ကိုသွားကြည့်ဦးမယ်”

‘သူ’က ထားရီညွှန်လိုက်သောအခန်းဘက်သို့

ဝတ်လာခဲ့၏။ အိပ်ပျော်နေသော ‘သူ’ ကိုထားရီခွဲပြီး . . သူ

အခန်းထဲ အာလာလုပ်တာလဲ၊ လေ့ကျင့်ခန်းလုပ်တာလား၊ အ

စိတ်စွတ်စုခုလုပ်နေတာလား သိချင်လေသည်။

“ဟင်”

‘သူ’ တံခါးဖွင့်ဝင်အသွားမှာ သပ္ပာယ်လှသော

ဘုရားစင်ကိုဖူးတွေ့လိုက်ရ၏။

ဘုရားစင်ရွေ့မှာ ငြိမ်သက်စွာ တရားထိုင်နေ

သော 'လင်းလက်'ကိုတွေ့မြင်ရသောအခါ အံ့အားအသင့်ကြီးသင့်
သွားရလေသည်။

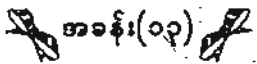
မျက်လွှာချကာ တရားရှုမှတ်နေသော လင်း
လက်၏ပုံစံက တည်ငြိမ်အေးချမ်းလှပါသည်။

'သု'သည် . . . သုနန္ဒာသည် လင်းလက်ကို
ပထမဦးဆုံးအကြိမ်အဖြစ် အံ့ဩစိတ်ဖြင့် လေးစားသွားခဲ့ရလေ
သည်။ ဒီအရွယ်လေးဖြင့် ဘုရား၊ တရားမြဲသူက ရှာမှရှားတာ
လေး။

ဪ . . . ဒါကြောင့် သူ့မျက်နှာသွင်ပြင်က
တည်ငြိမ်အေးချမ်းနေခဲ့သည်ပဲ။

'သု' စိတ်ထဲမှာ လေးလံနေသမျှအားလုံး ပေး
ပါးကာ ကျေနပ်စိတ်ဝင်လေသည်။

လင်းလက် တရားထိုင်နေသည့်နေရာ၏အ
နောက်ဘက်နားမှာ ပုဆစ်တုပ်ထိုင်ကာ ဘုရားဦးချစ်ဝတ်ပြုရင်းမှ
တစ်ခါမှ တရားမထိုင်ဖူးခြင်းအတွက် ရွက်ပြုံးလေးပြုံးမိလေ
သည်။

“စိန်ထည်တွေက တစ်ခုတည်းမကဘူးနော် မေမေ၊ နှစ်
မျိုးသုံးမျိုးအနည်းဆုံးရှိပါ။ စိန်ရောင်တွေဆိုတာ အ
ခန်းထဲမှာ ဝင်းလက်နေတာပဲ။ အဲဒါ 'သု'အတွက် မင်
လာဦးလက်ဆောင်တဲ့ မေမေသားက သူ့မိန်းမကိုဆင်
နေတာ . . . သိရဲ့လား”

ထမင်းစားခန်းသို့ ဆင်းလာခဲ့သော 'သု'၏ခြေ
ဆွမ်းလေးများ တုံ့ဆိုင်းသွား၏။ ထမင်းစားခန်းထဲမှာ မြသိင်္ဂီနှင့်
သူ့အမေက သူတို့အကြောင်းပြောဆိုနေချိန်မှာ ဝင်သွားဖို့မသင့်
တော်သဖြင့် အခန်းပေါက်ဝမှာပင် ရပ်နေမိလေသည်။

www.burmeseclassic.com

“ဟုတ်ပါမလား . . သိင်္ဂီရယ်၊ သမီးစိတ်ထင်လို့ဖြင့်
လိမ့်မယ်၊ တစ်ခုခုဆို . . သားက မေမေ့ကိုအသိ
တိုင်ပင်နေကျပဲဟာ”

“အခုက သူကကြိုက်တဲ့မိန်းမယူလာခဲ့ပြီလေ၊ မေမေ
ဘောတူတဲ့သူကို လှည့်တောင်မှမကြည့်တဲ့ဟာ၊ သူ့စိတ်
ကြိုက်ဆင်ပြီပေါ့ မေမေရဲ့”

“ဒါပေမဲ့ . . စိန် ထည်နှစ်မျိုးသုံးမျိုးဆိုရင် ခုနေခါ
သိန်းရာနဲ့ချီတန်ဖိုးရှိနေတာနော် သိင်္ဂီ”

“အဲဒါလေ . . အဲဒါ သိင်္ဂီမကျေနပ်တာပေါ့ မေမေ
“ဟင် . . မမ၊ လာလေ”

ထားရိုင်းအသံကို အနီးကပ်ကြားလိုက်ရသဖြင့်

‘သူ’ ကိုယ်လေး တုန်သည်အထိ လန့်သွား၏။

ထားရိုကျတော့ ရှေ့နောက်ဆင်ခြင်တိုင်း
နိုင်သောဉာဏ်အင်အားနည်းပါးလှပါသည်။ ထမင်းစားခန်းဝယ်
‘သူ’ ကိုမြင်လိုက်ရတာနှင့် ဝမ်းသာအားရခေါ်လိုက်မိတာပဲ။

မြသိင်္ဂီနှင့် ဂေါ်တင်နွယ်ဝင်းတို့ကတစ်ယောက်
မျက်နှာတစ်ယောက်ကြည့်ကာ အံ့အားသင့်သွားကြလျက်မြသိင်္ဂီ
ဝုန်းခနဲ ထကာထွက်လာခဲ့တာ ‘သူ’ မသိပါ။

“ရတယ် ထားရိုး မမ . . သူ့နဲ့မှ ပြန်ဆင်းလာခဲ့တော့
မယ်”

‘သူ’ က လှစ်ခနဲလှည့်ထွက်ခဲ့၏။

“သူ . . ဆာနေမှာပေါ့၊ သွားလေ . . တစ်ခုခုသွားစား
ထား၊ ကိုလင်း . . ခဏနေ ဆင်းလာခဲ့မယ်”

လင်းလက်က ‘သူ’ ကိုမြင်သွားသဖြင့် ဘုရား

အော်ပြုရာမှ လှည့်ပြောခဲ့ခြင်းကြောင့် ‘သူ’ ဆင်းလာခဲ့ရတာပါ။

“ဟင် . . ကြည့်စမ်း၊ ဒီမှာလာပြီး ချောင်းနားထောင်နေ
တယ်ပေါ့လေ၊ မေမေကြည့်ပါဦး . . ဟောဒီမှာ တယ်
သူလဲလို့”

ဒေါသတကြီးအော်ဟစ်ပြောဆိုသံက ‘သူ’ ၏

အားထဲသို့ ခါးသီးစွာ ဝင်ရောက်လာခဲ့၏။

“ဟဲ့ . . ဘာလို့ပြေးတာလဲ၊ မပြေးနဲ့ . . ရပ်”

‘သူ’ မပြေးပါ။

ပြေးတာ မဟုတ်ရပါ။

သို့သော် . . စိတ်ဆင်းရဲလှစွာ ခပ်သုတ်သုတ်
လှည့်ထွက်ခဲ့ခြင်းကြောင့် ခြေသွက်သွားတာတော့ အမှန်ပင်ဖြစ်
၏။ သူခိုးဖမ်းသလို အော်ဟစ်သံကြောင့် ‘သူ’ နေရာမှာခုပိ

လေသည်။

“ဟင် . . သုနန္ဒာ”

ဒေါ်တင်နွယ်ဝင်းက ‘သု’ကိုမြင်တွေ့သွားသောအခါ အရမ်းကိုအံ့အားသင့်သွား၏။ ‘သု’ ရှက်လှစွာ ရင်ဆိုင်တစ်ခန်းဒိန်း အခုန်မြန်လျက် တစ်ကိုယ်လုံး ထူပူတာတုန်နေသည်။

“မေမေချွေးမက သမီးတို့စကားပြောတာကို လာချောင်းနားထောင်နေတာ မေမေ”

မိခင်ဖြစ်သူက သမီးကိုတစ်လှည့် ချွေးမက သစ်စက်စက်ကိုတစ်လှည့်ကြည့်ကာ ဘာမှနားမလည်နိုင်သလို နေချိန်မှာ . . မြသိင်္ဂီက ‘သု’ကို မေးဆတ်ပြောပုံက မုန်းတီးမှုဖြင့် ပြည့်နေခဲ့၏။

“မဟုတ်ဘူး . . သု ချောင်းနားထောင်နေတာမဟုတ်ပါဘူး။ ‘သု’ကို ကိုလင်းက သွားနှင့်ဆိုလို့ ‘သု’လက်ရည်သောက်ဖို့ ဆင်းလာခဲ့တာပါ”

‘သု’အသံက ရှက်စိတ်မှာဒေါသရောကာ အထွေထွေတုန်နေခဲ့၏။ ဒေါ်တင်နွယ်ဝင်းက ဒါကိုပဲ . . မူမမှန်တာထက်မှတ်ကာ . . ‘သု’ကို မျက်နှာထားတင်းတင်းဖြင့် စူးစိုက်ကြည့်

တစ်ပုံက ‘သု’တစ်ကိုယ်လုံး လွင့်ထွက်သွားမတတ်ပါ။

“ဆင်းလာပြီးမှတော့ ဝင်လာခဲ့ပေါ့။ ဘာလို့အခန်းပေါက် ဝမှာရပ်နေတာလဲ။ ဒါ . . မရိုးသားတာပဲ”

မြသိင်္ဂီအသံက စူးရှကာ ဒေါသဖြင့် အသံတွေ

တုန်နေ၏။

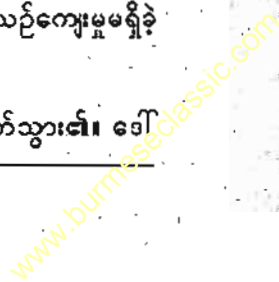
“ဟုတ်တယ် . . ဘာလို့နားထောင်နေတာလဲ သုနန္ဒာ။ သူများစကားပြောတာဆိုတာကို ခိုးနားထောင်တာချောင်းနားထောင်တာလောက် အောက်တန်းကျတာမရှိဘူး။ အဆင့်မရှိဘူး။ ယဉ်ကျေးမှုမရှိဘူးဆိုတာ ညည်းမသိဘူးလား”

‘သု’ ရင်ထဲမှာ မခံချင်စိတ် ဝန်းခနဲထသွား၏။

အဲဒီတိုစော်ကားလိုက်တာ။ ‘သု’မျက်နှာမှာ မခံချင်စိတ်ဖြင့် ခင်း၏။

“ဟုတ်လား . . ဒါဖြင့် မမမြသိင်္ဂီက ‘သု’တို့အခန်းပေါက် ဝကနေ လာချောင်းနားထောင်ခဲ့တာလည်း အဆင့်မရှိတာပေါ့။ အောက်တန်းကျခဲ့တာပေါ့။ ယဉ်ကျေးမှုမရှိခဲ့တာပေါ့ . . ဟုတ်လား မေမေ”

မြသိင်္ဂီ၏မျက်နှာ ကွက်ခနဲပျက်သွား၏။ ဒေါ်

တင်နွယ်ဝင်း မျက်မှောင်ကုတ်လေသည်။

“သူများလင်မယားအိပ်ခန်းထဲမှာ စကားပြောတာကို ချောင်းနားထောင်တာလောက်ရိုင်းတာ မရှိတော့ပါဘူး။ အခု . . . သူက လက်ဖက်ရည်သောက်ဆင်းလာခဲ့တာ။ ထမင်းစားခန်းပေါက်အရောက်မှာ သူတို့အကြောင်း ပြောနေသံကြားလို့ အံ့အားသင့်သွားခဲ့တာပဲ။ ‘သူ’တို့အတင်းပြောနေတဲ့သူတွေ ရှက်သွားမှာစိုးလို့ ‘သူ’ ဝင်မလာခဲ့တာပါ။ အဲဒါ . . . ‘သူ’မှားသလား။”

မှားတယ် . . .

ညည်းမှားတာပေါ့ သူနန္ဒာရဲ့။

ယောက္ခမကိုခံပြောနေတာကိုတ ညည်းမှားနေပြီပဲ။ ရင်ထဲမှ ဒေါသစိတ်က မျက်နှာပြင်ထက် တက်၏။

ဒေါ်တင်နွယ်ဝင်းက ဒေါသဖြင့် သူကို ဆက်ခံနဲ့လှည့်အကြည့် လှေတားမှဆင်းလာနေသော သား လင်းလတ်ထွန်းကို မြင်တွေ့သွားခဲ့၏။

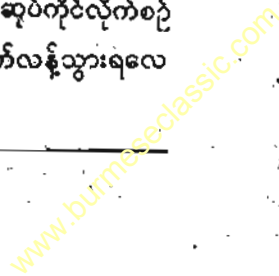
ထိုအခါ . . . ဒေါသမျက်နှာက ခဏအတွင်းမှာပင် ပျားရည်ဆမ်းမျက်နှာဖြစ်ကာ ဒေါသတွေလျော့ကျသွားလေသည်။

“ကဲပါကွယ် . . . မှားတယ် မှန်တယ်တွေထားလိုက်ပါတော့၊ မကောင်းတာက ဟိုကောင်မလေး မကောင်းတာ၊ ထားရီ မဟုတ်တာ၊ ဘယ်နဲ့ကွယ် . . . ‘သူ’က ရောက်ခါစမှာ စိမ်းနေသေးလို့ ဝင်မလာရဲရင် မမရေလာ . . . ဘာညာခေါ်သင့်တယ်၊ အခုတော့ အလန့်တကြားအော်တော့ သမီးသိရှိအထင်လွှဲစရာဖြစ်တာပေါ့၊ ကဲ . . . တော်တော် . . . သားလည်းလာပြီ၊ သမီးနဲ့သားတို့ သွားစားသောက်ကြ၊ မေမေတို့က ပြီးပါပြီ၊ သွား . . . သွား”

ဒေါ်တင်နွယ်ဝင်းက ‘သူ’ကို ချောမော့ပြောဆိုနေရသောအနေအထားမျိုးဖြင့် ‘သူ’၏ဆံစကို သပ်တင်ပြီး ခုတ်စနိုး အမှုအရာပြုပုံက လင်းလတ်စိတ်ထဲ၌ မေမေခမျာ ချွေးမဆူးကို ချစ်ရှာတယ် အထင်ရောက်စေလျက် ‘သူ’ဘာဖြစ်နေတာလဲဟု အကြည့်ရောက်စေခဲ့ပါသည်။

“တာဖြစ်လို့လဲဟင် . . . သူ”

လင်းလတ်က ‘သူ’၏လက်ကိုဆုပ်ကိုင်လိုက်စဉ်မှာ သူ၏လက်တွေအေးစက်နေသဖြင့် လင်းလတ်လန့်သွားရလေသည်။

“မျက်နှာလည်းမကောင်းဘူး . . မေမေနဲ့ သူ ဘာဖြစ်ကြ
တာလဲ၊ ကြည့်စမ်း . . လတ်တွေလည်းအေးစက်နေတာ
ပဲ”

သူ . . ဘာပြောရမလဲ။

သူ . . ဘာပြောသင့်ပါသလဲ။

သူ . . ကြားရသမျှပြောလျှင် သားအမိ မောင်
နှမတွေအကြားမှာ ‘သူ’ကပဲ ရန်တိုက်ပေးသလိုဖြစ်ရမှာပါ။

သူ . . မချိပြုံးလေး ပြုံးပြီး ခေါင်းလေးခါ၏။

ဒေါ်တင်နွယ်ဝင်း၏လေသံအတိုင်းပဲ ‘သူ’ ဖြေရလေသည်။

“မဖြစ်ပါဘူး . . သူက စိမ်းပြီးကြောက်နေလို့ မေမေတို့
ဆီမဝင်ရဲခဲ့တာကို ပြောနေတာပါ”

“ညော် . . သူရယ်၊ ဘာကြောက်စရာရှိသလဲ၊ တခြားလူ
တွေမှ မဟုတ်တာ”

“ဝါပေမဲ့ . . သူ့ကြောက်တယ် ကိုလင်း၊ မေမေတို့မသိ
တို့ကို သူက ခုမှခြင်ဖူးတွေဆက်ဆံရတာလေ”

“ကြာတော့လည်း ရင်းနှီးသွားမှာပေါ့ ‘သူ’ရယ်၊ သူ စိတ်
ချမ်းသာအောင်နေနော်၊ ခိုင်းစရာရှိရင် ထားရီကိုခေါ်
‘သူ’အတွက် ထားရီတို့ စပါယ်ရှယ်ထားပေးထားတာ

သူရဲ့၊ အနားမှာခေါ်ထားပေါ့”

“ဟင့်အင်း . . ရပါတယ်၊ လူစိမ်းတစ်ယောက်အနားမှာ
ရှိနေရင် သူ မနေတတ်ပါဘူး၊ လောလောဆယ်မှာတော့
‘သူ’တစ်ယောက်တည်းပဲနေပါရစေ ကိုလင်းရယ်”

သူက . . မငိုမိအောင် အားတင်းပြောရင်းမှ

တစ်ရည်စို့သည်အထိ ရင်ထဲမှာ ကြေကွဲဝမ်းနည်းနေမိလေသည်။

“ကောင်းပြီလေ . . သူ သဘောအတိုင်းပဲပေါ့ . . ဟုတ်
လား”

လင်းလက်က ‘သူ’ကိုချစ်မြတ်နိုးရှာသည်။ သူ

တစ်နှာမညှိုးရအောင် ဂရုတစိုက်ရှိခြင်းတဝင်၊ မိခင်နှင့်အစ်မ၏
ဆီထဲ ဘဝင်မကျရှိစေတာ ‘သူ’တို့ မသိခဲ့ကြပါ။

မိဘတွေကိုလွမ်းတိုင်း . . ‘သူ’ ညှိုးငယ်စိတ်ဝင်

တာ မျက်ရည်ကျမိခြင်းက ဤအိမ်မှာ အပြစ်တစ်ခုလိုဖြစ်လေ
သည်။

အခန်း(၁၄)

“အမယ်လေး . . . ‘လင်း’တို့ ဘယ်လိုမိန်းမမျိုး ယူလာ တယ်မသိပါဘူး လှိုင်ရယ်၊ သူ့မျက်နှာမြင်လိုက်ရရင် စိတ်ဆင်းရဲသွားရလောက်အောင် စိတ်ညစ်ပါတယ်၊ တကယ်ပါ”

‘သူ’သည် ပန်းမျိုးစေ့ပင်တွေပျိုးနေသည့်နေ့ ဆရာ ကြားလိုက်ရသောစကားသံကြောင့် ခေါင်းလေးထောင်မတ် သွားရလျက် ထားရီနှင့်အကြည့်ချင်းဆုံမိသွား၏။

‘ထားရီ’လက်တို့ပြုခြင်းကြောင့် ပန်းခြံဘက် ဆုတ်ထားသောဝရန်တာပေါ်မှာ ဧည့်သည်မိန်းကလေးတစ်

www.burmeseclassic.com

ယောက်နှင့် စကားပြောနေသောမြသိင်္ဂီကို တစ်စွန်းတစ်စလှမ်း မြင်ရလေသည်။

ထို့အတူ . . မြသိင်္ဂီတို့ကလည်း 'သု'ကိုမြင်နိုင် လောက်သောအနေအထားမှာရှိနေပါသည်။ 'သု'ကြားရအောင် တ မင်ကိုပြောကြောင်း အသိသာကြီးပါ။

“ဘာဖြစ်လို့လဲ သိင်္ဂီရဲ့၊ ဘာလို့စိတ်ဆင်းရဲရတာလဲ . . မတည့်ကြလို့လား”

တမင်ကိုလုပ်ယူပြောသောအသံရှင်ကို ထားရိ တ မနှစ်သက်ဟန်မျက်နှာပြုလျက်မေးလေးဆတ်ပြ၏။

“သူ့နာမည်က လှိုင်ထိပ်ထားတဲ့ မေမေကြီးက ကိုကိုကြီး နဲ့ သဘောတူထားခဲ့တာပေါ့ မမရဲ့”

“ဪ”

ထားရိ ခပ်တိုးတိုးပြော၏။ ‘သု’စိတ်မောလှစွာ ပင့်သက်ချမိလေသည်။

အစကတည်းက အဲဒီမိန်းကလေးကိုပဲယူလိုက် ရောပေါ့ ကိုလင်းရယ်။ ခုတော့ . . ‘သု’၏နှလုံးသားများ ထိခိုက် နာကျင်စီးစားရပါပြီ။

“မတည့်တာလောက်ကတော့ သိင်္ဂီက တည့်အောင်ညှိယူ

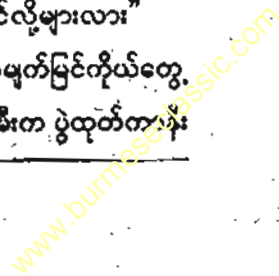
ပါတယ် လှိုင်ရယ်။ ခုဟာတ . . ကိုယ်တို့မောင် လင်း လက်က သူ့ကိုပဲ မတရားသိမ်းပိုက်ထားလို့ စိတ်ဆင်းရဲ နေရတဲ့မျက်နှာမျိုးနဲ့၊ အမြဲတမ်း တမိုင်မိုင်တတွေတွေ ဖြစ်နေတာ၊ မသိရင် . . ယောက္ခမနဲ့ယောက်မ မိသားစု က ဝိုင်းနှိပ်စက်ထားတဲ့ပုံစံမျိုးနဲ့လေ။ မေမေဆိုတာ တော်တော့တို့ စိတ်ပျက်နေတာ”

“လှိုင် သိသလောက်တော့ လင်းမှာချစ်သူရှိနေလို့ လှိုင်နဲ့ ကမ်းလှမ်းထားတာကိုတောင် ဖျက်ခဲ့ကြရတာပဲ သိင်္ဂီ တို့ပဲပြောခဲ့တာလေ”

“အဲဒါ . . ပြောတာပေါ့ ယောက်မရယ်။ လှိုင်နဲ့သာလက် ထပ်ခဲ့ရင် ဘယ်လောက်အဆင်ပြေလိုက်မလဲ၊ ခုတော့၊ လင်းလက်လေ . . သူ့ချစ်လှချေရဲ့ ကြိုက်လှချေရဲ့ဆို တဲ့သူက ‘လင်း’မှာပစ္စည်းဥစ္စာရှိမှန်းသိလို့လက်ထပ်ခဲ့ တာကလွဲရင် ‘လင်း’ကိုချစ်တဲ့စိတ် လုံးဝကိုမပါလာခဲ့ တာ”

“ဟင် . . ဟုတ်လား၊ သိင်္ဂီ စိတ်ထင်လို့များလား”

“စိတ်ထင်တာဟုတ်မလား . . သိင်္ဂီကမျက်မြင်ကိုယ်တွေ့ ကိုတွေ့ခဲ့မြင်ခဲ့ရတာ၊ ဘယ်သတို့သမီးက ပွဲထုတ်ကားနဲ့

မှာငိုတာ လှိုင်မြင်ဖူးလို့လဲ . . သူငို တယ်ရှင်၊ ကဲ . .
တယ်လောက်ရုပ်ပျက်လိုက်သလဲ”

“ဟင် . . အဲဒီလောက်တောင်ပဲလား”

‘သူ’ ချာခနဲလှည့်ပြေးလာခဲ့၏။ ထားရိတ်
‘မမ၊ မမ’ နှင့်ခေါ်သံကိုကြားရပေမဲ့ ‘သူ’ လုံးဝ လှည့်မကြည့်ထေ
ပါ။

ထားရိတ်လိုက်မလာနိုင်အောင် အခန်းတံခါး
ကို အတွင်းမှ လော့(ခံ)ချပြီး အိပ်ရာပေါ်မှာ လှိုင်ချမိ၏။

ဟုတ်တယ် . . ငိုတယ် . . .

မင်္ဂလာပွဲတုန်းက . . ‘သူ’ ငိုခဲ့တယ်။

အခုလည်း ငိုတယ်။

နောက်လည်း ‘သူ’ ငိုနေရဦးမှာပဲ ထင်ပါရဲ့။

ချစ်သူကိုစွန့်လွှတ်လျက် မိဘ၏ဆန္ဒကိုလိုက်

လျော့ခဲ့ရသော ‘သူ’ တစ်လောက် ကြေကွဲဝမ်းနည်းဖွယ်ကောင်
တာ ရှိပါသေးသလား။

ဟန်လုပ်ပြုံးခဲ့သောမင်္ဂလာပွဲမှာ ‘သူ’ အပြုံး
က တယ်လိုမှ မလန်းဆန်းနိုင်တာ ‘သူ’ အပြစ်ဖြစ်ခဲ့ပါသလား။

ကြေကွဲရိပ်စွန်းထင်းနေသောမျက်နှာပြင်

ခင်မိအောင် မျက်ရည်မကျဖြစ်အောင် ထိန်းသိမ်းခဲ့ရသောအချိန်
ကာလမှာ ‘သူ’ မျက်ရည်ဝဲမိတာဆန်းပါသလား။

ဒါကို . . မြသိဂီက သတိပြုမိလိမ့်မည့်ဟု ‘သူ’
သိခဲ့ပါ။ မထင်မှတ်ခဲ့ပါ။

ဪ . . ယခုတော့ . . ‘သူ’ အပြောခံခဲ့ရပြီး
‘လင်း’ မှာ ပစ္စည်းဥစ္စာရှိမှန်းသိလို့ လက်ထပ်ခဲ့

ဘာကလွဲရင် ‘လင်း’ ကိုချစ်တဲ့စိတ် လုံးဝကို မဝါလာခဲ့တာတဲ့။
ဖြစ်ရလေ . . .

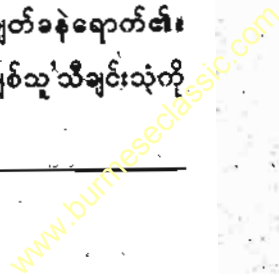
‘သူ’ က ပစ္စည်းမက်ရမယ်လို့ . . .

ကိုလင်းကိုချစ်တဲ့စိတ်မပါရှိခဲ့တာကတော့ ဟိုး
အရင်အခါကအနေဖြင့်မှန်ပါသည်။ မိဘစကားကိုနားထောင်
မိတ်ဖြင့် ကိုလင်းကို ‘သူ’ လက်ထပ်ခဲ့ခြင်းမှာ ကိုလင်းဘယ်လိုလူ
မျိုးမှန်းတောင် ‘သူ’ လုံးဝမသိခဲ့ပါ။

‘သူ’ သာ ပစ္စည်းဥစ္စာအဓိကထား၍ ချစ်ခဲ့သည်
ဆိုလျှင် ‘ညာ’ ကိုချစ်ပါ့မလား။ ညာကို စွဲလမ်းတမ်းတမိမတဲ့လား။

စိတ်က ညာကထင်ထံ ဖျတ်ခနဲရောက်၏။
ဆိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင်ပင် ‘ညာ’ ဆိုနေကျ ‘ပန်းချစ်သူ’ သီချင်းသံကို

ကြားရ၏။

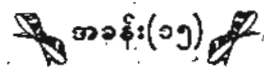
သု . . ကယာကယာ ထ,ကာ ပြတင်းပေါက်
ကြည့်မိ၏။

ဪ . . ဘယ်ဆီမှာဆိုနေမှန်းမသိ လွင့်
လာသည့်ကာရာရိုကေမှတေးသံကို 'သု'ကြားရသည်ပဲ။

'သု' ငိုမိရပါပြီ။

ညာ့ကို တစ်ခါတစ်ရံမှာသတိရခြင်းအတွက်
ကိုလင်းကိုသစ္စာဖောက်သလိုဖြစ်ခဲ့ရင် 'သု'ကိုခွင့်လွှတ်ပေး
ကိုလင်း ရယ်။

ယခုအချိန်မှာတော့ 'သု'ကိုချစ်မြတ်နိုးလွန်း
စွာ အရိပ်တကြည့်ကြည့်ရှိနေခဲ့သောလင်းလက်၏ ကြီးမား
သည့် မေတ္တာစက်ဝန်းထဲမှ 'သု' ရုန်းထွက်ဖို့ နည်းနည်းလေး
မစဉ်းစားမိတာ အမှန်ဖြစ်ကြောင်း 'သု' သစ္စာဆိုဝံ့ပါသည်။

လင်းလက် . . ကုမ္ပဏီမှပြန်လာတော့ အချိန်
အခါမဟုတ်အိပ်ပျော်နေသော 'သု'ကိုတွေ့ရ၏။

တစ်ချက်တစ်ချက် ရှိတ်လိုက်သော ချစ်သူ၏
ဘနားစရာမျက်နှာကလေးကို ကရုဏာသက်စွာ နမ်းမည်ပြုပြီးမှ
နှစ်ခြိုက်စွာအိပ်ပျော်နေရှာတာလေး နိုးသွားမှာစိုးရိမ်စိတ်ဖြင့်
စိတ်ကိုထိန်းကာ ကိုင်းထားသောကိုယ်ကို ပြန်မတ်၏။

'သု'ရယ် . . .

ငိုရင်း အိပ်ပျော်သွားခဲ့တာထင်ပါရဲ့။

သု၏ပါးမို့မို့ထက်မှာ မျက်ရည်စီးကြောင်းတင်

www.burmeseclassic.com

ကျန်နေခြင်းက 'သု' ငိုရင်း မောမောဖြင့်အိပ်ပျော်သွားရှာတလင်းလက်ရိပ်မိပါသည်။

ဘာများဖြစ်လို့လဲ။

ရန်ကုန်မှာကျန်ခဲ့သော မိဘနှစ်ပါးကို

လေး လွမ်းလို့လား။

ဒါမှမဟုတ် . . . ဘာများအဆင်မပြေတာရှိလဲ။

လဲ။

“ပျားသံပရာရည် အဆင်သင့်ဖြစ်ပါပြီ ကိုကိုကြီး”

ထားရီ၏အသံကို ပုံမှန်အသံဖြင့် အိမ်တွင်းထဲ

စပိကာမှာ ကြားရလေသည်။

တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး အနှောင့်အယှက်မဖြစ်

အောင် အခန်းတံခါးခေါက်ခြင်းခေါ်ယူခြင်းမပြုရဘဲ ခလုတ်

လေးဖိနှိပ်ပြောဆိုရုံမျှဖြင့် အတွင်းအပြင် စကားပြောနိုင်ဖို့ လက်ပဲ

စီစဉ်ပြုလုပ်ခဲ့တာပါ။

ထားရီဝင်လာချိန်မှာ လင်းလက်က အိပ်ပျော်

နေသော 'သု' နံဘေးမှာထိုင်နေရာမှာ ထလာခဲ့၏။ လင်ပန်းအ

ဖန်ခွက်ကမ်းအပေးကိုပင်မစောင့်ဘဲ မော့ကာကျိုက်ချလိုက်

ဖြင့် ထားရီ၏ပခုံးလေးတွန့်ကာ မျက်လုံးလေးပြူးသွားရလေသည်။

ဒါဟာ ကိုကိုကြီးရဲ့ပုံစံမှ မဟုတ်တာ။

အစားအသောက်ကို စနစ်တကျစားသောက်

သတ်သောအလေ့အထကို ကိုကိုကြီးလင်းလက်ထွန်း၏စည်းကမ်း

ပြောပြ၏။

အစားအသောက်ကို အလောသုံးဆယ်စားတာ

သောက် ဣန္ဒြေယုတ်တာမရှိဘူးဆိုခဲ့တာလေ။

“သု . . . ဘာဖြစ်လို့ ငိုတာလဲ”

ထားရီပြန်လှည့်ထွက်ဖို့ပြင်ရာမှာ ခပ်တိုးတိုး

သံသယဖြင့်မေးခြင်းကြောင့် ထားရီ အံ့အားသင့်စွာ ‘ရှင်’ခနဲဖြစ်

“ဟဲ့ . . . မျက်လုံးကြီးပြူးပြီး ဘာကြည့်နေတာလဲ”

“မသိ . . . မသိဘူး . . . ကိုကိုကြီး”

“ဘာလို့မသိရမှာလဲ . . . နင့်မမတို့ကူညီဖို့ နင့်ကိုမှာထား

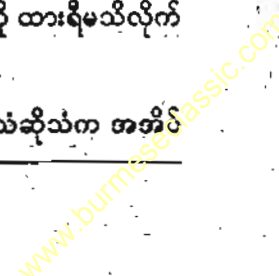
တာမဟုတ်လား။ နင့်ကိုကြည့်ခိုင်းထားတာမဟုတ်လား”

“ဟုတ်တော့ ဟုတ်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ . . . မမက အခန်းထဲ

ဝင်ပြီး တံခါးပိတ်လိုက်တော့ ငိုတာကို ထားရီမသိလိုက်

ဘူး”

လေသံမျှ တိုးတိုးလေးပြောသံဆိုသံက အအိပ်

ဆတ်သော 'သု'၏နားထံ စီးမျောဝင်လာခဲ့၏။

“ခါဖြင့် . . . ခေါ်ပါလား။ ဘာဖြစ်သလဲ ဘာလဲ နင်မေးမှာပေါ့”

“မမ စိတ်ဆိုးသွားတာသိနေတော့ မမေးရဲတော့ဘူး”

“ဟင် . . . ဘာစိတ်ဆိုးတာလဲ၊ စောစောကမေးတော့ ဘာလို့ငိုသလဲမသိဘူးဆို”

လင်းလက်အသံက ဒေါသသံပါလာကာ

ဆတ်ဆတ်ကလေးဖြစ်သွား၏။ ထားရီ လန့်ဖျပ်သွားကာ ထစ်ထစ် ငေါ့ငေါ့ဖြစ်နေလေသည်။

“ဟို . . . ဟို . . . မမမြသိကိနဲ့ မမလှိုင်စကားပြောတာကြားသွားပြီး မမစိတ်ဆိုးသွားတာ”

“မမလှိုင် . . . ဘာလဲ . . . လှိုင်ထိပ်ထား လာသလား . . . ဟုတ်လား”

လင်းလက်၏မျက်ခုံးကလေး တွန့်ချိုးသွား

လေသည်။

“ဟုတ်”

“ဟာကွာ . . . ဘာလာလုပ်တာလဲ သူက”

“အဲဒါတော့ ထားရီမသိပါဘူး ကိုကိုကြီး”

“ခါဖြင့် . . . ဘာစကားတွေပြောလို့ 'သု' စိတ်ဆိုးတာလဲ”

“ဟုတ် . . . ဟုတ် . . . ဟိုခင်း . . . မမ မကောင်းကြောင်း ပြောကြတာပါ။ ပြီးတော့ . . . မမမြသိကိက ကိုကိုကြီးနဲ့ မမလှိုင်သာလက်ထပ်ရင် သိပ်ကောင်းမှာ ဘာညာပြောတော့ . . .”

“ဟာကွာ . . . တောက်”

လင်းလက်က ဒေါသဖြင့် တောက်ခေါက်၏။

တပျာကယာ ထထိုင်မိရပါပြီ။

“ကိုလင်း”

'သု'အသံတိုးတိုးလေးတ လင်းလက်၏ဒေါသတိုင်းကိုငြိမ်သက်စေပါသည်။ လင်းလက်လှည့်အကြည့်မှာ 'သု' ငြိမ်သက်အေးဆေးသောမျက်နှာလေးကို ကရုဏာသတ်စရာ မတွေ့ရ၏။

“သု”

လင်းလက်က 'သု'၏ခုတင်နားသို့ လွှားခနဲ

ဆတ်ရှိလာခဲ့လေသည်။

“ထားရီ . . . သွားတော့လေ . . . ဘာလုပ်နေတာလဲ”

ထားရီ ရပ်ကြည့်နေတာမြင်တော့လှမ်းဟောက်

၏။ ထားရီ ပခုံးလေးတွန့်ပြီး ချာခနဲလှည့်ထွက်လျက် တံခါးပြန်ပိတ်၏။

လင်းလက်က 'သု'နဲဘေးမှာဝင်ထိုင်ပါသည် 'သု'၏နဖူးပေါ်ဝဲကျနေသောဆံပင်ကို သပ်တင်ပေးပါသည် ငိုထားသော 'သု'မျက်လုံးလေးမှာ မျက်ရည်ကို မြင်တွေ့ရလေသည်။

'သု' ခဲ့ပြုံးလေး ပြုံး၏။

"အိမ်ကသဘောတူတဲ့သူတို့ပဲယူရင်ပြီးရော ကိုလင်းရေခူတော့ . . . အားလုံးမကျေမနပ်ဖြစ်နေကြရပြီ"

"မဟုတ်တာ သုရယ် . . . ဘာလို့ယူရမှာလဲ၊ ကိုယ်ချင်တဲ့သူပဲ တိုယ်ယူမှာပေါ့၊ ကိုယ်က 'သု'ဓာတ်ပုံလေးကို ပြီး 'သု'ဆိုတဲ့နာမည်တလေးကြားတည်းက အရင်စိတ်ဝင်စားခဲ့ရတာပါ။ အရမ်းကို မြတ်နိုးခဲ့ရတာပါ"

"ဒါပေမဲ့ . . . လူကြီးတွေတမူ မကျေနပ်ကြတာ"

"မဆိုင်ဘူးလေ 'သု'ရယ်၊ အရေးအကြီးဆုံးက ကိုယ့်အထောင်ဘက်က ကိုယ်ချစ်တဲ့သူပဲဖြစ်ရမှာပေါ့၊ 'သု'ကိုယ်မြတ်နိုးလွန်းလို့ . . . ချစ်လို့ လက်ထပ်ခွင့်တောင်းတာပါ 'သု'ရယ်၊ တခြားဘယ်သူ့ကိုမှ ဂရုစိုက်ရမှာမဟုတ်ဘူး။"

ဘူး။ 'သု' ဘာမှ စိတ်မကောင်းမဖြစ်နဲ့နော်"

'သု' ပင့်သက်မျှင်းမျှင်းလေးချလေသည်။

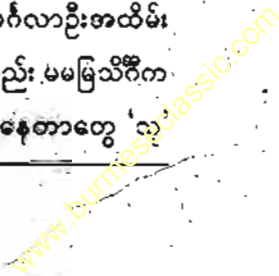
"သူက အိမ်မှာအမြဲနေရတဲ့သူပါ ကိုလင်း၊ ကိုလင်းမေမေနဲ့ ကိုလင်းမမေ . . . မမြသိရှိရဲ့မျက်နှာတွေကို အမြဲရင်ဆိုင်တွေ့နေရတာပါ။ သူတို့ မကြည်ဖြူတော့ 'သု' နေရထိုင်ရတာ စိတ်ဆင်းရဲရပါတယ်"

"ဘာမှ စိတ်မဆင်းရဲပါနဲ့ သုရယ်၊ စိတ်ဆင်းရဲစရာမလိုပါဘူး။ သူ အခန်းထဲမှာပဲနေ . . . စာအုပ်ဖတ် . . . လိုချင်တာရှိရင် ထားရီကိုခိုင်း . . . သီးသန့်စီပါ"

"အဲဒီလိုသီးသန့်နေတော့လည်း ကြီးကျယ်တယ်လို့အပြောခံရတာပါ ကိုလင်း၊ ဒါကြောင့် . . . အပျင်းလည်း ပြေစိတ်ချမ်းသာမှုလည်းရအောင် 'သု' ခြံထဲဆင်းနေခဲ့ရတာ 'သု'ကြားအောင် ပြောကြဆိုကြတာခံရတာပါ"

"ပြောပါဦး . . . ဘာတွေပြောကြလို့လဲ သုရဲ့"

"သူက ကိုလင်းကို ပစ္စည်းဥစ္စာမက်လို့ယူတာတဲ့၊ ဟိုးတစ်ခါတုန်းကလည်း သူကို ကိုလင်းက မင်္ဂလာဦးအထိမ်းအမှတ်နဲ့ စိန်ထည်တွေဝယ်ပေးတာလည်း မမမြသိရှိကမကျေနပ်ဘူး။ ကိုလင်းမေမေကိုပြောနေတာတွေ 'သု'ရယ်"

နားနဲ့ဆတ်ဆတ်ကြားခဲ့ရတာပါ”

“ဟာ . . . ဒါ ကိုလင်းပိုက်ဆံနဲ့ ကိုလင်းလုပ်ပေးတာပဲ သူရဲ့၊ မမြသိင်္ဂီတို့နဲ့လုံးဝကို မပတ်သက်ပါဘူး၊ ပြီးတော့ . . . ကိုယ့်စိတ်ကူးလေးနဲ့ ကိုယ်လုပ်တာ သူရဲ့၊ သူတို့လုံးဝကိုမသိတဲ့ကိစ္စပဲ . . . ဒါ”

“ဒါပေမဲ့ . . . မမြသိင်္ဂီ သိနေတယ်ကိုလင်း၊ ပြောသံကြားတာကတော့ အခန်းတံခါးနားကဖြတ်သွားရာက တံခါးဟန်နေလို့ ကိုလင်းပြောနေတာရော . . . စိန်ထည်ပစ္စည်းတွေပါ သူ့မြင်သွားခဲ့တာတဲ့”

လင်းလက် စိတ်ပျက်စွာ ‘ကျွတ်’ခနဲအသံပြုငါး၊
“စည်းကမ်းမရှိတာကွာ . . . အဲဒီလိုစည်းကမ်းမရှိတာမျိုး ကြိုက်ပါဘူး၊ တံခါးဟလည်း ကိုယ့်လမ်းကိုယ်ဆတ်ပေါ့၊ ဘာနားထောင်စရာရှိသလဲ၊ ဘာကြည့်စရာရှိသလဲ၊ ကိုယ်သွားပြောမယ် သူ . . . မဟုတ်တာ’

လင်းလက် ဆတ်ခနဲထတော့ ‘သူ’လှမ်းဆွဲထားရလေသည်။

“မပြောနဲ့တော့ ကိုလင်း . . . ပြောမနေပါနဲ့တော့၊ ဖြစ်တဲ့ရက်က ကြာသွားပြီ၊ ဟိုးတစ်ခါ ကိုလင်း လှေကားက

ဆင်းလာချိန်မှာ သူနဲ့ မမြသိင်္ဂီရယ် ကိုလင်းမေမေရယ် စကားပြောနေတာ ကိုလင်းမှတ်မိသေးသလား”
လင်းလက် တွေခနဲ စဉ်းစား၏၊
မှတ်မိပြီ။

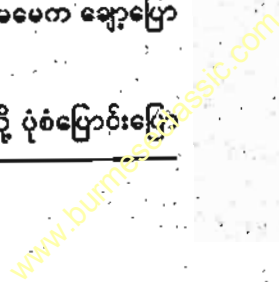
သူနှင့်မေမေတို့ တစ်ခုခုဖြစ်သည်ဟု စိတ်ထဲက ခင်မှတ်ကာ လင်းလက်ရင်ထဲမှာ စိတ်တစ်မျိုးဖြစ်ခဲ့ရသေးတာပဲ။

“အင်း . . . ကိုယ်မှတ်မိပြီ”

“အဲဒီတုန်းက ‘သူ’ကို လတ်ဖက်ရည်ဆင်းသောက်နှင့်လို့ ကိုလင်းပြောလို့ ‘သူ’ဆင်းသွားခဲ့တာ၊ အခန်းပေါက်ဝအရောက်မှာ . . . ကိုလင်းမေမေကို မမြသိင်္ဂီက ‘သူ’တို့အကြောင်းပြောနေသံကြားရတော့ ‘သူ’ ဘယ်လုပ်လုပ်ပြီး အခန်းထဲဝင်ချင်ပါ့မလဲ ကိုလင်း၊ အဲဒီမှာ ကိုလင်းပေးတဲ့စိန်အကြောင်းပြောနေလို့ သူကစကားအပြတ်စောင့်နေတာကို သူတို့စကားပြောတာ ချောင်းနားဖောင်တယ်ဆိုပြီး သူ့ကို ရန်တွေနေကြတာ”

“ဟင် . . . ကိုယ်မြင်တာတော့ သူ့ကို မေမေက ချောပြောနေရသလိုပဲ”

“အဲဒါ . . . ကိုလင်းဆင်းလာတာမြင်လို့ ပုံစံပြောင်းပြောင်း

တာ တိုလင်းရဲ့၊ အဲဒီလိုပြောတော့ 'သု'ကပဲ မကောင်းပြောသလိုဖြစ်နေတယ်၊ 'သု'ကိုချောင်းနားထောင်တယ်ဆိုပြီး စွပ်စွဲပြောဆိုနေကြတာ"
"ဪ"

လင်းလတ် ပင့်သက်ချင်၏။

မိမိ တစ်စွန်းတစ်စကြားခဲ့ရသော . . "ဘာချောင်းနားထောင်စရာလိုသလဲ" စကားအစိပွယ်ကို ယခုမှသိ၏။
"သုတို့ အိမ်ခွဲနေကြရင်ကောင်းမယ်ထင်တယ် ကိုလင်း"
"လောလောဆယ်အိမ်ခွဲထွက်ရင် . . ကိုယ်တို့မကောင်းရာကျမယ် 'သု'ရဲ့၊ မေမေ-စိတ်မကောင်းဖြစ်သွားလိမ့်မယ်၊ အားလုံးက ကိုယ့်ကို မှီနေကြတာများတော့လေကုမ္ပဏီရှယ်ယာအစ ကိုယ့်ရှယ်ယာက သုံးပုံမှာ နှစ်ပုံပါနေတာ၊ မမမြသိဂီယော့ကျား ကိုကျော်ဝဏ္ဏက တစ်ပုံပဲပါတာဆိုတော့ . . ကိုယ့်ကို မေမေက အဓိကထားပြီး အားကိုးနေရတာ"
"ဒါဆို . . အိမ်ခွဲထွက်ဖို့မလွယ်ဘူးပေါ့ ဟုတ်လား"
"ဆိုပါတော့ . . သုရယ်၊ 'သု'နဲ့မေမေတို့ မမမြတို့က မှုမြင်ခါစ တွေခါစဆိုတော့ . . တစ်ယောက်အကြောင်း

တစ်ယောက်ကောင်းကောင်းမသိသေးတော့ နားလည်မှုတွေလွဲနေကြတာဖြစ်မှာပါ။ နောက်ဆိုရင် . . သဘောပေါက်ပြီး ခင်ခင်မင်မင်ဖြစ်သွားမှာသိလား။ ဘာမှစိတ်မပူပါနဲ့ သုလေးရဲ့၊ အားလုံးအဆင်ပြေသွားမှာနော်"

"တကယ်အဆင်ပြေသွားရင်ကောင်းတာပေါ့ ကိုလင်းရယ်၊ ဒါပေမဲ့ . . ကိုလင်းက တစ်နေကုန်အပြင်ထွက်အလုပ်လုပ်နေရတော့ 'သု'တစ်ယောက်တည်း ဒီအိမ်မှာနေရစ်ရတာပါ။ 'သု' မကြားကြားအောင် တမင်ပြောဆိုနေတဲ့စကားတွေအတွက် 'သု' စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်မိတာအမှန်ပဲ"

"လောလောဆယ်တော့သည်းခံပါ 'သု'ရယ်၊ သု စိတ်ချမ်းသာအောင် ကိုယ် ကြိုးစားပြီးလုပ်ပေးပါ့မယ်"

လင်းလတ်က 'သု'၏ပန်းလေးကို သိမ်းဖက်တာ နဖူးလေးကို မွှေးမွှေးပေးပြီး နှစ်သိမ့်တော့ 'သု' စိတ်မော့စွာ ပင့်သက်ချစ်ရုံကလွဲ၍ ဘာမျှမတတ်နိုင်ပါ။

www.burmeseclassic.com

✂ အခန်း(၁၆) ✂

မင်္ဂလာဆောင် အခမ်းအနားပြုလုပ်သည်ခန်း
ခုပြန်တွက်လာချိန်ကျမှပင် 'သု'၏စိတ်မှာ သက်သာရာရရှိ၏။
'သု'က စိတ်ကျဉ်းကျပ်မှုကိုခံနိုင်သူမတုတ်ချေ။ ဟိုးယခင်
အခါများကတည်းက ဘယ်လိုအခမ်းအနားပွဲမျိုးကိုမှ 'သု' တက်
ရောက်ခဲ့ခြင်းမရှိခဲ့ပါ။

မိဘတွေကိုကျတော့ . . . သုက . . .
“ဟင့်အင်း . . . သူ မလိုက်ချင်ဘူးမေမေဝတ်စားပြီးလိမ်း
ပြင်ဆင်ပြီး အရုပ်တစ်ရုပ်လို ငုတ်တုတ်ကြီးထိုင်နေရ
တာလောက် 'သု'ပျင်းတာမရှိဘူး”

ဟု ငြင်းဆန်၍ ရပါသည်။ 'သု' အကြောင်းကို သိနေသော မေမေကလည်း ခေါ်၍ မရသည့်အဆုံး ထားခဲ့ရပါသည်။

လခုတော့ . . . မတူတော့ဘူးလေ၊ သူက အိမ်ထောင်ရှင်တစ်ယောက်ဖြစ်နေခဲ့ပါပြီ။

ဦးလင်းလက်ထွန်း၏ ဇနီးတစ်ယောက်အားဖြင့် လင်းလက်တတ်ရောက်ရသည့်ပွဲမှာ 'သု' မပါ၍ မရတော့ပါ။

ပျင်းတယ် . . . မလိုက်ချင်ဘူးဟု ငြင်းဆို၍ မရတော့ပါ။

"သု မလိုက်ဘဲနေလို့ရမလားဟင်"

မေးကြည့်မိ၏။

"ဟင့်အင်း . . . ဘယ်ရမလဲ သုရဲ့၊ 'သု' မပါဘဲ သွားရအောင် ကိုယ်က လူပျိုလူလွတ်မှမဟုတ်တော့တာပဲ ဟောမိမှာ . . . ဖိတ်တဲ့ဖိတ်စာကို ကြည့်ခင်ဗျ . . . ဦးလင်းလက်ထွန်းနှင့် ဇနီးတဲ့ . . . တွေလား"

'သု' ငြင်းလို့မရသဖြင့် ပြင်ရတော့၏။

"ကိုယ်ပေးထားတဲ့ စိန်ထည်ထွေပဲဝတ်ရမှာနော် သု၊ 'သု' ဝတ်တာ ကိုယ်တစ်ခါမှ မမြင်ဖူးသေးဘူး၊ ဒီနေ့တော့ ဝတ်ပြရလိမ့်မယ်"

"သိပ်ပြီး တောက်တောက်ပြောင်ပြောင်ကြီးများဖြစ်နေမလားလို့ ကိုလင်းရဲ့"

"ဟာ . . . မင်္ဂလာဆောင်လေ သုရဲ့၊ လာတဲ့လူတိုင်းလိုလို တောက်တောက်ပပဝတ်လာကြမှာပဲဟာ၊ ဝတ်ပါ . . . သုဝတ်တာ ကိုယ်ကြည့်ချင်လို့ပါ . . . နော်"

'သု' ခေါင်းညိတ်ရင်းမှ ရင်ထဲ ဒိတ်ခနဲဖြစ်၏။

မမြသီရိမျက်နှာကို ဖျတ်ခနဲမြင်မိ၏။

အို . . . ကိုလင်းကဝတ်ဆိုမှတော့ 'သု' ဘယ်လို

ငြင်းလို့ရမှာလဲ။

တံတောင်းချင်တော့ 'သု' တို့ထွက်လာချိန်မှာ

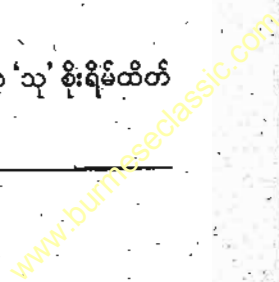
အို လင်းမေမေနှင့်ရော၊ မမြသီရိနှင့်ပါ တေ့တေ့ဆိုင်ဆိုင်မဆုံမိခဲ့ကြပါ။

'သု' မှာ ကားပေါ်ရောက်ပြီး ကားထွက်လာမှ

မိတ်သက်သာရာရခဲ့၏။ သွားခါနီးလာခါနီးမှာ သုကို စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်စေခဲ့သော် သု ဘယ်လိုမှစိတ်ချမ်းသာမှာမဟုတ်တာ သေချာလေသည်။

အိမ်ကိုပြန်အရောက်မှာတော့ 'သု' စိုးရိမ်ထိတ်

သန့်နေခဲ့သည်များဖြစ်ပါလားလေသည်။

သုတို့မင်္ဂလာဆောင်သွားတယ်ဟု မမြသိရှိသူ
လိုက်သည်နှင့် ဘာတွေဝတ်သွားသလဲသိချင်စိတ်ပြင်းပြစွာ ထို
စောင့်နေခဲ့တာပါ။

‘သု’က ကိုလင်းပေးသည်မင်္ဂလာဦးလက်ဖွဲ့
လော့ကက်ကို သုအိမ်မှဆင်ပေးလိုက်သည် စိန်ကြိုးထဲထည့်
ထားသဖြင့် နေရောင်မှာ ဝင်းခနဲ လက်ခနဲ ပြုံးပြက်လက်နေပုံ
လှပ၏။

ပခုံးထိပ်စွန်းရောက် လည်တိုက်ဇာအင်္ကျီပုံ
ရောင်နောက်ကွဲလေးဝတ်ထားခဲ့သဖြင့် ရှင်းကြော့ဝင်းပနေသော
လည်တိုင်မှာ စိန်ကြိုးနှင့်စိန်လော့ကက်တစ်အထင်းသားပေါ်လွင်
နေ၏။

နှစ်တန်းသွားစိန်လက်ကောက်နှင့် စိန်လက်
စွပ်ကို မြသိရှိ၏စူးရှသောမျက်ဝန်းများက မြင်ဖြစ်အောင်မြင်၏။
“မေမေ . . . မေမေ”

အသံ အနည်းငယ်မြင့်၍ခေါ်လိုက်သော
သိရှိ၏အသံကို ‘သု’တို့အိမ်ထဲဝင်သည်နှင့် ကြားကြရလေသည်။
လင်းလက်တို့အိမ်အနေအထားက ဧည့်ခန်း
ကိုဖြတ်ကျော်ပြီးမှ အပေါ်ထပ်သို့တက်သည့်လှေကားဆီရောက်

ဖြစ်၏။

ထို့ကြောင့် . . . ဧည့်ခန်းမှာ အဆင်သင့်ထိုင်
အောင်နေတာနှင့်ပင် ‘သု’တို့ကိုဆုံတွေ့ရမှာဖြစ်လေသည်။

‘သု’ ဧည့်ခန်းထဲဝင်လာချိန်မှာ လင်းလက်၏
မေမေနှင့် မမြသိရှိ၏စိုက်ကြည့်နေသောမျက်ဝန်းများကို ဆုံတွေ့
သောအခါ သု စိတ်ညစ်သွားရလေသည်။

“ဟယ် . . . သုက လှလိုက်တာ”

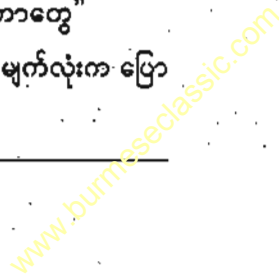
မြသိရှိက ထိုင်နေရာမှ ဖျတ်ခနဲ ထလာ၏။
သု၏ရှေ့တည့်တည့်မှာပိတ်ရပ်လိုက်ပုံက မြန်ဆန်၏။

“စိန်တွေက တအားကိုလှတာပဲ၊ ကြည့်ပါဦး မေမေ၊ ဘယ်
လောက်လှလိုက်တဲ့ စိန်တွေလဲလို့ . . . အရည်ကိုလဲနေ
တာပဲ၊ တန်ဖိုးတော့ တော်တော့ကိုကြီးမှာနော် မေမေ”

‘သု’လည်ပင်းမှစိန်ကြိုးနှင့်လော့ကက်ကို
မြသိရှိက ကိုင်တွယ်ရင်း ဝေါ်တင်နွယ်ဝင်းတို့ကြည့်လိုက်သောအ
ကြည့်ကို သု နားမလည်ဘဲ ဘယ်ရှိပါ့မလဲ။

“ဝါလေ မေမေရဲ့ . . . လင်းလုပ်ပေးတာတွေ”

ဆိုတာ ပါးစပ်ကမပြောပေမဲ့ မျက်လုံးက ပြော
ကြားနေ၏။

“ဟုတ်ပါရဲ့ . . လှလိုက်တာ၊ လာပါဦး သူရဲ့၊ ကြည့်ရအောင်”

ဒေါ်တင်နွယ်ဝင်းက ထိုင်ရာမထ လှမ်းခေါ်လေသည်။ သူက လင်းလက်ကိုကြည့်တော့ ကိုလင်းက မေးလေးဆတ်ပြန်၏။

“သွားလေ . . . သူရဲ့”

ဆိုတဲ့ပုံစံကလေး။

လင်းလက်ဆိုတာက နို့သားတည်ကြည်ဖြောင့်မတ်သူမို့ . . . လူတိုင်းကို မိမိလိုပဲထင်မှတ်ရှာပါသည်။

မိမိ၏ဇနီးချောတာလှတာကို ချီးမွမ်းပြောဆိုနေတာပဲဟုတောင် သဘောကျကျေနပ်ကာ ပြုံးပြုံးကြီးဖြစ်နေလေသည်။

“အင်း . . . ပုံစံလေးက ဆန်းဆန်းပြားပြားလေးပဲ၊ ခုနေခါစိန်ဈေးက အဆမတန်တက်နေတော့ နည်းမှာမဟုတ်ဘူးနော် . . . လှလိုက်တာ”

“ဟုတ်တယ် . . . သိင်္ဂီကြိုက်လိုက်တာ၊ အဲဒါလေ . . . မေမေရဲ့၊ ကိုလင်းလုပ်ပေးထားတာတွေ . . .”

“ဟုတ်လား”

အကယ်၍မိရနိုင်သော အမူအရာတွေ။ မျက်ခုံးအံ့သြပြပုံက လုံးဝသိမထားသေးသော မျက်နှာအနေအထား။ ဆတ်ဆတ်ထိမခံချင်သော ‘သူ’၏ အဖြောင့်ခံစိတ် ဝုန်းခနဲဆောင်တက်၏။

“မေမေသိပြီးသားပါ . . . ဟိုတစ်ခါ မမမြသိင်္ဂီပြောထားတာတွေကို မေမေ မေ့မှာမဟုတ်သေးပါဘူး”

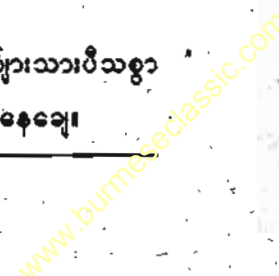
“ဟဲ့ . . . သူ . . . ကြည့်စမ်း၊ လူကြီးကို ဘယ်လိုပြောလိုက်တာလဲ”

ဒေါ်တင်နွယ်ဝင်း၏မျက်နှာ ကွက်ခနဲပျက်၏။

“ဟုတ်တယ် . . . သူက သိပ်ခိုင်းတာပဲ၊ ဒါ လူကြီးတိုပြန်ပြောရမယ့်စကားမျိုးမှ မဟုတ်တာပဲ၊ တွေ့လား၊ လင်း၊ မင်းမိန်းမက အကောင်းပြောနေလို့ ပြောမှန်းမသိနဲ့၊ သိပ်စွာတာပဲ”

မြသိင်္ဂီက လင်းလက်ကိုလှည့်တိုင်လေသည်။ လင်းလက်က အံ့သြခြင်းကြီးစွာ သူ့ကိုတစ်လှည့် မိခင်နှင့်အစ်မကို လှည့်ကြည့်၏။

လင်းလက်ကျတော့ ယောက်ျားသားပီသစွာ သေးစိတ်သဘောပေါက်နားလည်နိုင်စွမ်းရှိမနေချေ။

“ဘာတွေဖြစ်ကြတာလဲ”

“ဘာဖြစ်ရမှာလဲ . . မင်းမြင်တဲ့အတိုင်းပဲလေ လင်းရဲ့ မင်းက ပုတ်သင်ညိုကို ရွှေတစ်ပဲသားဆွဲပေးသလို ကိုစိန်တွေညွတ်နေအောင်ဆင်ထားတော့ တို့ကိုပြန်ပြီး အမောက်ထောင်ပြုနေတာပေါ့။ မိုက်ရိုင်းပြုနေတာပေါ့ မတွေ့ဘူးလား”

“မမြသိကီ . . ဘယ်လိုစကားပြောလိုက်တာလဲ”

‘သု’၏အသံလေးက မာထန်နေ၏။

“ကြားတဲ့အတိုင်းပဲလေ၊ ဘာလဲ . . ထပ်ကြားချင်သေးသလား”

“ကိုယ့်စိတ်နဲ့နှိုင်း မရိုင်းတဲ့ . . သိရဲ့လား၊ ရှင်တို့သာသူများပစ္စည်းငမ်းငမ်းတက်လိုချင်နေတာ . . မက်နေတာ . . မနာလိုဖြစ်နေတာ၊ ‘သု’ကမဝတ်ဖူးမစားတာမဟုတ်ဘူး။ ဟောစိန်ကြိုးက ‘သု’ပစ္စည်း၊ ‘သု’မိတွေဆင်ထားတာ၊ ဝီလော့ကက်နဲ့လက်ကောက်သာလဲ လင်းလုပ်ပေးထားတာ၊ လိုချင်သလား . . ရော့ . . သူ့”

သူက စိန်ကြိုးကိုလည်ပင်းမှ ဖြုတ်၏။ စိန်ကြိုး

မှ လော့ကက်ကိုထုတ်၏။ လက်မှ လက်ကောက်ကိုခွဲတ်၏။

အင်နွယ်ဝင်း၏ရှေ့မှ စားပွဲခုံမှာချပေး၏။

“သု”

လင်းလက်၏အသံကို တစ်စွန်းတစ်စ ကြားရ၏။ ဂေါ်တင်နွယ်ဝင်း၏အသံက စူးရှစွာထွက်ပေါ်လာလေသည်။

“ဟင် . . မိုက်ရိုင်းလိုက်တာ . . ကြည့်စမ်း . . လူပါဝလိုက်တာ၊ လင်းလက်ထွန်း . . နင်ဘယ်လိုမိန်းမမျိုးကို ယူလာတာလဲဟင်၊ အမယ်လေးလေ . . ငါ့ကို နင်က ဘာမှတ်နေသလဲ”

“ကန်တော့နော် မေမေ . . ကန်တော့ ကန်တော့၊ သူက လည်းကွာ . . မဟုတ်တာတွေ၊ ဘာတွေလျှောက်လုပ်နေရတာလဲ . . လာလာ”

လင်းလက်က စားပွဲခုံမှပစ္စည်းတွေ လက်ဖြင့် ဆုပ်ကိုင်ယူ၏။ ‘သု’လက်မောင်းကိုဆွဲကာ အိမ်ပေါ်ထပ်သို့ အမြန် ဆုံးတက်ခဲ့လေသည်။

“ဟား ဟား ဟား . . ရယ်ရတယ်၊ ဟုတ်တိပတ်တိနဲ့ ပစ္စည်းချပေးတော့ . . မြသိကီက တကယ်မှတ်ပြီးပျော်တောင်သွားမိသေးတာ၊ လက်စသတ်တော့ လင်းပြန်ယူမယ်ဆိုတာသိနေလို့ ဟန်လုပ်သွားတာကိုး . . ဟား”

ဟား ဟား”

‘သု’တို့ဖျက်စိရှေ့မှပျောက်ကွယ်သည်နှင့် တစ်
တိုက်ရယ်မောပြောဆိုလိုက်သောအသံက သူနှင့်လင်းလက်တို့
ထဲ ခူးရှုစွာဝင်လာခဲ့လေသည်။

သူနှင့်လင်းလက်တို့ တစ်ယောက်မှန်ကာ တစ်
ယောက် ဖျတ်ခနဲကြည့်မိကြလေသည်။

 အခန်း(၁၇)

“ကဲ . . . ကြားလား ကိုလင်း။ မမမြသိင်္ဂီပြောတဲ့စကား
တွေကို၊ အယ်လောက်ခံရခက်စရာကောင်းလိုက်သလဲ
လို့”

‘သု’အသံလေးမှာ စိတ်ဆိုးလွန်းသောကြောင့်
အဖျားခတ်တုန်ခါနေလေသည်။

“ဆောဖီပဲ . . . သုရယ်၊ သုကိုအားနာလိုက်တာ၊ အဲဒီမမ
ကလည်းကွာ . . . ဘာတွေလျှောက်ပြောနေတာလဲမသိ
ဘူး”

လင်းလက် တောက်ခေါက်ကာ ချာခနဲယှဉ်

ထွက်ဖို့ပြင်၏။

“ဟင့်အင်း . . ကိုလင်းမသွားနဲ့”

သုက လင်းလက်၏လက်မောင်းကို ဆွဲထား

လိုက်၏။

“ကိုလင်း ဘာပဲသွားပြောပြော . . အပြစ်အားလုံးက သူ့ အပေါ်မှာပဲ ပုံကျမှာ သေချာတယ်၊ ‘သူ’ကြောင့် . . သူ ပြောခိုင်းတာပဲလို့မြင်မှာ”

“ဒါပေမဲ့ . . အဲဒီလိုတွေပြောတာဆိုတာတော့ဘယ် ကောင်းမလဲ သူရယ်၊ သူ့ကို ကိုယ်အားနာစရာဖြစ် တာပေါ့”

အခန်းထဲအရောက်မှာတော့ သုက ကျန်ရှိနေ သည့် လက်ဝတ်လက်စားတွေအားလုံးချွတ်လိုက်ပါသည်။ သု၏ ကိုယ်ပိုင်လက်ဝတ်ရတနာသီးသန့်၊ လင်းလက် မင်္ဂလာဦးလတ် ဆောင်ပေးထားသည့်လက်ဝတ်ရတနာသီးသန့်ခွဲဝေ၏။

“အဲဒီလိုမျိုးစကားတွေက သူ့အဖို့မှာတော့ ကြားရလွန် လို့ ရှိတောင်နေပါပြီကိုလင်းရယ်၊ စောင်းချိတ်ပြောတာ ရော . . တမင်ကြားရအောင်ပြောတာရော များနေပါ ပြီ၊ ကိုလင်းက ဒီနေ့မှကြားရတာပါ”

“အဲဒီလိုမသင့်မမြတ်ဖြစ်နေရင်ဘယ်ကောင်းမလဲ သု ရယ်၊ မမမြသိင်္ဂီက အိမ်ထောင်ခွဲဖြစ်နေတော့ မနာလို ဖြစ်ပြီးစကားများပြောတယ်ထား၊ မေမေနဲ့ပါအတိုက်အ ခံဖြစ်လာပြီး မေမေပါ၊ပါလာရတာ မကောင်းဘူး၊ ဥပ မာ . . စောစောကလိုမျိုးဆိုပါတော့”

သု . . အံ့ဩလှစွာ မော့ကြည့်၏။

“ဘယ်လို . . ကိုလင်း၊ ကိုလင်း . . ဘာပြောလိုက်တယ်”

“မေမေမိတ်ထိခိုက်မှာစိုးရိမ်တာပါ၊ စောစောကလိုမျိုးဆို ပါတော့ . . မမကိုပြောရင်းက မေမေကိုပြောသလိုမျိုး ဖြစ်သွားရတာမျိုးဆိုရင် သူ့အတွက်မကောင်းဘူးလေ၊ ဒါကြောင့် မမကိုတားချင်တာ”

“ဟင် . . ”

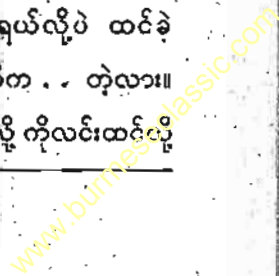
သု . . မျက်လုံးလေးပြုစိုင်း၏။ ဝမ်းနည်းကြေ

ကွဲစွာ မျက်ရည်တွေပြည့်တက်လာခဲ့၏။

ဪ . . . ကိုလင်းရယ်။

‘သူ’အတွက်သွားပြောမယ်ရယ်လို့ပဲ ထင်ခဲ့ တာ။ ခုတော့ . . ကိုလင်းက မိခင်အတွက် အဓိက . . တဲ့လား။

“ဘာလဲဟင် . . သူ့ဘက်ကများတယ်လို့ ကိုလင်းထင်လို့

လား”

လင်းလက် ပင့်သက်ချကာ ‘သု’ပန်းထောင့် ဆုပ်ကိုင်၏။

“မမမြသိင်္ဂီကို သုပြောတာမှန်း ကိုယ်သိပါတယ်။ ဒါမရှင်တို့သာ သူများပစ္စည်း ငမ်းငမ်းတက်လိုချင်နေတာမဟုတ်ဘဲ မတ်မောနေတယ်တို့ဆိုတာကျတော့ ‘တို့’ဆိုတဲ့စကားပါသွားခဲ့တယ်လေ။ မေမေ့ကိုပါထည့်ပြီးရန်တွေ့ရင် သလိုဖြစ်နေတာပေါ့ သူရယ်”

ဪ... ဟုတ်သားပါလားဟု သုတွေးထုတ်အပေါ် နှုတ်ခမ်းလေးဖိတိုက်မိ၏။

“သူက မမမြသိင်္ဂီတို့ပြောတာပဲဥစ္စာ”

“ဒါပေမဲ့... အဲဒီလိုပြောဆိုပြီး ပစ္စည်းတွေသွားပြန်ပေးတာလည်း မေမေ့ရှေ့ကိုလေ သူ့ရဲ့ ဒီတော့ မေမေ့စိတ်ဆိုးသွားရတာ ‘သု’မြင်သားပဲ။ ဘယ်လိုမိန်းမနဲ့လာတာလဲလို့တောင် မေမေ့က ကိုယ့်ကိုမေးခဲ့တဲ့အတိုင်းဖြစ်ရတာ ‘သု’ကြားပါတယ်”

‘သု’ မဲပြုံးလေး ပြုံးမိ၏။

“ဒါတွေအားလုံးရဲ့တရားခံက မမမြသိင်္ဂီပဲ။ ဒါကြောင့်”

ကိုယ် သူနဲ့စကားပြောသင့်တယ်လို့ထင်လို့ သွားပြောမယ်လုပ်တာကို သူက ဘာလို့ဆွဲထားရတာလဲ”

“ဟရည်အရှည်မငြိမ်းဖွယ်ဖြစ်မှာစိုးရိမ်လို့ ‘သု’ဆွဲခဲ့မိတာပဲ ကိုလင်း။ သွားပြောရင်... ဒီကိစ္စက ပြီးပြတ်မယ်ထင်သလား... ဝေးသေးတယ်။ ‘သု’ကိုပုတ်ခတ်စော်ကားပြီးပြောမှာမျိုး... ‘သု’ ထပ်မကြားချင်တာအမှန်ပဲ”

“ကိုယ်ကလည်း နောက်ထပ်ပြဿနာမတက်စေချင်တာအမှန်ပဲ သူ့ရဲ့ စကားနိုင်လှပြောရာက ပုတ်ခတ်စော်ကားတဲ့စကားပါလာကြမှာပဲ။ အဓိကကတော့ ကိုယ်တို့ကြောင့် မေမေ့တို့စိတ်မဆင်းရဲစေချင်ဘူး။ မေမေ့ကို ထိခိုက်စော်ကားမိတာမျိုး ထပ်မဖြစ်စေချင်တာ”

‘သု’က လင်းလက်၏မျက်နှာကို စူးစူးရဲရဲလေး မော့ကြည့်၏။ ရင်ထဲမှာခံစားရပါသော အဖြစ်များ။ ကြေကွဲရပါသော အဖြစ်များ။

ဪ... ကိုလင်းက မိခင်ကို အင်မတန်မှ ချစ် လှပါတကား။

လင်းလက်ကျတော့လည်း မိခင်ကိုအင်မတန်မှ

ချစ်ကြောက်ရိုသေလေးစားခဲ့ရတာပါ။ ယခုအချိန်အထိ မိခင်တစ်ခွန်းတစ်ပါးမျှ ပြန်ပြောခဲ့ဖူးခြင်းမရှိသေးပါ။

ထို့ကြောင့် . . 'သု'နှင့်မိခင်တို့ . . စကား တောက်ကဆများမှာ၊ အဆင်မပြေမှာ လင်းလက်စိုးရိမ်ကြောင့်ဖြစ်လေသည်။

“သု မှားတယ်လို့ ကိုလင်းကဆိုချင်တာလား”

“မှားသွားမှာစိုးရိမ်တာ 'သု'၊ ကိုယ်ဖြစ်စေချင်တာက မေနှဲ့သူတို့ အဆင်ပြေစေချင်တယ်။ တရင်းတနီးရှိချင်တယ်။ ကိုယ်တို့လိုပဲ မေမေ့ကို 'သု' ရိုသေစေချင်တယ်”

“ခုတော့ . . 'သု'က ရိုင်းသွားတယ်ပေါ့”

“ဇားနာနာနဲ့ပြောရရင် . . ရိုင်းသလိုဖြစ်သွားတယ်ပဲ။ မေမေ့တစ်သတ်တာမှာ သားသမီးကခံပြောတာဆိုတစ်ခါမှ မခံခဲ့ရဖူးတော့ . . မေမေ့စိတ်ထိခိုက်မှာကိုး အကြောက်ဆုံးပဲ”

“သု မှားသွားခဲ့တယ်ဆိုရင် 'သု' တောင်းပန်ပါတယ်။ တကယ်က ဒီပြဿနာရဲ့အစက ဒီလက်ဝတ်ရတာတွေပဲကိုလင်း၊ သုကို မနာလိုဖြစ်ခဲ့တာ ဝန်တိုခဲ့တာ

မှန်ပဲ”

“ဒါပေမဲ့ . . အဓိက စိတ်ထိခိုက်ရတာက မေမေ 'သု'ရဲ့ မမမြသိင်္ဂီမဟုတ်ဘူး။ သုက မေမေ့ကို တိုက်ရိုက်စော်ကားလိုက်သလိုမျိုးဖြစ်ခဲ့တာ”

“အဲဒီအတွက် သု တောင်းပန်တယ်လို့ ပြောပြီးပြီပဲ”

“အဲဒါက ကိုယ့်ကိုလေ . . မေမေ့ကို 'သု'တောင်းပန်ရမှာ”

“တောင်းပန်စေချင်တယ်ပေါ့”

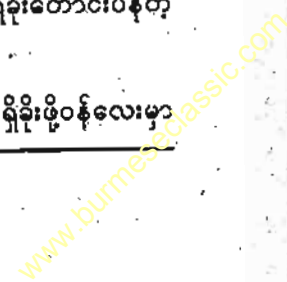
‘သု’မျက်နှာကလေးတင်းသွားရတာကတော့

မမှန်ပါ။

“တောင်းပန်လိုက်ရင်ကောင်းတာပေါ့ သုရယ်။ ကိုယ်နဲ့ပတ်သက်နေမှတော့ ကိုယ့်မေမေက 'သု'ရဲ့မေမေပါပဲ။ မိဘကိုသားသမီးက ရှိခိုးကန်တော့တောင်းပန်လိုက်ရင် ဘယ်မိဘမဆို သားသမီးကို ခွင့်မလွှတ်တဲ့မိဘမရှိပါဘူး”

“ဪ . . သုက ကိုလင်းမေမေ့ကို ရှိခိုးတောင်းပန်တဲ့အထိ လိုအပ်သလား”

“ကိုယ်သာဆိုရင်တော့ 'သု'မေမေ့ကို ရှိခိုးဖို့ဝန်လေးမှာ

မဟုတ်ဘူး သူ့ရဲ့ လူကြီးမိဘကို ကာယ ကံ၊ ဝစီကံ၊ မနောကံနဲ့ ပြစ်မှားပြောဆိုမိတဲ့အပြစ်ကလွတ်အောင် ဆိုပါတော့”

‘သု’ အံ့အားသင့်သွားရပါသည်။ ကိုလင်း၊ ဝိလောက်စကားတတ်မည်ဟု ‘သု’ မထင်ခဲ့ပါ။ ယခုတော့ အတော့်တိုစကားတတ်သောကိုလင်းပါလား။

‘သု’ ပင့်သတ်မျှင်းမျှင်းချ၏။

“ကောင်းပြီလေ . . ကိုလင်းက တိုလင်းမေမေကို ကန်တော့စေချင်ရင် ‘သု’ ကန်တော့ပါ့မယ်၊ ‘သု’ဘက်ကလည်း အမှတ်မထင်ရိုင်းသွားမိခဲ့တာကိုး၊ ဒါပေမဲ့ . . ‘သု’ဝီအတိုင်းလက်နဲ့ပဲ မကန်တော့ချင်ဘူး ကိုလင်းရဲ့”

လင်းလက်တ အံ့အားသင့်စွာကြည့်၏။

“လူကြီးသူမကိုကန်တော့တာ တန်ဖိုးရှိတဲ့ပစ္စည်းနဲ့ကန်တော့မှပိုကောင်းတော့မပေါ့”

“သူက ဘာနဲ့ကန်တော့ချင်လို့လဲ၊ ပြောလေ . . ကိုယ်ဝယ်ပေးမှာပေါ့”

“ဝယ်စရာမလိုပါဘူး ကိုလင်း၊ အခုဖြစ်ရတဲ့အဓိကတရားခံက . . ကိုလင်းမင်္ဂလာဦးလက်ဆောင်အပြစ်ပေး

တဲ့ဟောဒီလက်ဝတ်လက်စားတွေကြောင့်ဖြစ်ရတာဆိုတော့ . . .”

“သူ အရွဲ့တိုက်နေတာလား”

“ဟင့်အင်း . . မဟုတ်ပါဘူး ကိုလင်း၊ ‘သု’ ကိုလင်းကို လက်ထပ်ခဲ့တာ ပစ္စည်းကြောင့်မဟုတ်ဘဲ မိဘစကားနားထောင်ခဲ့တာသက်သက်ပဲဆိုတာ သိသွားစေချင်တာပါ”

“သူကလည်းကွာ . . ကျွတ်”

လင်းလက်စိတ်ပျက်စွာ ခေါင်းကုတ်၏။

“ဒီပစ္စည်းဥစ္စာကြောင့် လောဘတက်၊ ဒေါသထွတ်ရတာ ကိုလင်း၊ ဒီတော့ ဒီပြဿနာတိုမှူးတဲ့မီးကို ဒီလိုမှမငြိမ်းနိုင်ရင် ဘယ်လိုမှ ငြိမ်းသတ်နိုင်မှာမဟုတ်ဘူး၊ ဒါကြောင့် သူ ကိုလင်းရဲ့မေမေကို ဒီပစ္စည်းနဲ့ကန်တော့ပြီး တောင်းပန်ရမှ သူ စိတ်ချမ်းသာမှာပါ”

“လုပ်ကွာ . . လုပ်၊ ‘သု’ကြိုက်သလိုသာလုပ်တော့”

လင်းလက်က လက်နှစ်ဖက်မြှောက်ကာ အိပ်

တွင်းရှိဆိုဖာမှာ ခြေပစ်လက်ပစ်ထိုင်ချလိုက်၏။

‘သု’က လင်းလက်ပေးခဲ့စဉ်ကအတိုင်း . . ရတ

နာဘူးထဲ ပစ္စည်းတွေစနစ်တကျပြန်ထည့်ကာ လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် ဘူးကိုကိုင်ပြီး ထွက်သွားသဖြင့် . . လင်းလက် လေပူမှုထဲထုတ် ကာ ခေါင်းယမ်းကျန်ရစ်ခဲ့လေသည်။

နောက်မှ . . ပြဿနာတစ်စုံတစ်ရာထပ်ဖြင့် ရင် အခက်ဟုစိုးရိမ်စိတ်ဖြင့် အပြေးလိုက်ကြည့်၏။

လှေကားထက်ဝက်ချိုးအရောက်မှာ ချစ်ဇနီး 'သု'က မေမေဒေါ်တင်နွယ်ဝင်း၊ မမမြသိင်္ဂီနှင့် ကျော်ဝဏ္ဏတို့သုံးယောက်ထိုင်နေသောဆိုဖာခုံရှေ့မှာ ကျုံ့ကျုံ့လေးထိုင်ကန်တော့ နေသည်ကိုမြင်ရခြင်းအတွက် ပီတိတွေဝေသွားရလေသည်။

ခင်ပွန်းစိတ်ကြိုက်ဖြစ်စေသူပါလားဟု ရင်ထဲမှာကျေနပ်သွားရလေသည်။

ထိုအချိန်မှာ . . ပီတိတွေဝေကျန်နေကြရသူက ကျော်ဝဏ္ဏနှင့် မြသိင်္ဂီတို့ဇနီးမောင်နှံဖြစ်ကြပါသည်။

'သု'က မိမိမည်သည့်ပစ္စည်းနှင့်ကန်တော့သည်ကိုထင်ရှားသိသာစေရန် ရတနာဘူးလေးဖွင့်လှစ်ပြသထားခြင်းအတွက် ဝမ်းသာကျေနပ်သွားကြလေသည်။

"သုမှာ မိဘတွေပေးလိုက်တဲ့ရတနာပစ္စည်းတွေရှိနေသော်လည်း ကိုလင်းလုပ်ပေးထားတဲ့ပစ္စည်းတွေကို ပြန်အပ်ပြီး ကန်

တော့တာပါ မေမေ၊ သု . . ပြောမှားဆိုမှားရှိတာခွင့်လွှတ်ပါ။"

'သု'က ပုဆစ်ဒူးတုပ် ကျုံ့ကျုံ့လေးထိုင်လျက် ဆန်တော့၏။ ဒေါ်တင်နွယ်ဝင်း၏လက်ထဲသို့ ရတနာဘူးကိုထည့်ပေး၏။

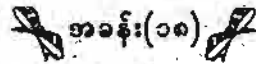
ပြီးတော့ ခပ်သွက်သွက်ကလေးပြန်လျှောက်ကာ ဘဲချိန်မှာ . . လင်းလက်က ချစ်ဇနီး၏လက်ကလေးကို လှမ်းဆွဲဆုပ်ကိုင်လေသည်။

"ကျေးဇူးပါပဲ . . သုရယ်"

'သု'ကြားရအောင် တီးတိုးလေးဆိုလေသည်။

www.burmeseclassic.com

'ထားရီ'ကို 'သု'အတွက်သီးသန့်ထားပေးတာ
 ခံပါသည်။ ထားရီအလုပ်က 'သု'လိုအပ်တာကူညီရန်ဖြစ်၏။
 ထားရီက 'သု'၏အဝတ်အစားလျှော်ဖွပ်၊ မီးပူ
 ခြင်း၊ အခန်းရှင်း၊ ဝိနိုရှင်း၊ 'သု'လိုအပ်တာရှိသမျှပြုလုပ်ပေးနေ
 သောအတွက် 'သု'မှာ ဘာလုပ်စရာမှမရှိအောင် အားလပ်နေခဲ့၏။
 "ထားလိုက်ပါ၊ ထားရီ၊ အဲဒီ ဝိနို ငါ့ဖာသာငါရှင်းပါမယ်။
 နင်က မီးဖိုထဲမှာသွားပြီး ဝိုင်းကူပေးလိုက်ပါလား။"
 ထားရီက 'သု'၏အဝတ်တွေစနစ်တကျထည့်
 ခင်းနေရာမှ . . . 'သု'တို့လှည့်ကြည့်ပြီး မဲ့ကာပုံးလေးတွန့်ပြန်၏။

“အမယ်လေး . . . အဲဒီလိုသွားလုပ်လိုက်လို့ကတော့ . . .
 နောက်နေ့တွေမှာ မမနားကို ထားရိပြန်ကပ်လို့ရမယ်
 လိမ့်မယ်အားကြီး၊ မမမြသီဂီလက်ထဲ ထားရိရော
 သွားမှာသိရဲ့လား၊ မီးဖိုချောင်ထဲမှာလည်း သူ့အလုပ်
 မားနဲ့သူ့ရိုနေတာပါ မမရယ်၊ ဘာမှအားနာမနေပါ
 “နင်လည်း . . . မမမြသီဂီအကြောင်းသိသားပဲ ထား
 နင့်တို့ သီးသန့်ချည်း ခေါ်ထားတာကိုပဲ ငြုစုစောင့်
 မြောင်းပြောဆိုနေတာ၊ လူတစ်ယောက် အနားခေါ်
 ထားပြီး ဘာတွေခိုင်းရလောက်အောင် အလုပ်များ
 တယ်မသိဘူး ဘာညာနဲ့ဟာ၊ ငါ ဘယ်လောက်စိတ်
 ညစ်ရတယ်မှတ်သလဲ”

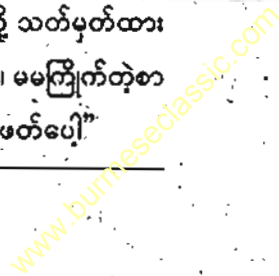
“ပြောပေစေ မမ၊ သူ့ကို ဂရုစိုက်နေရင် မမမှာ နေစေ
 တောင်ရှိမှာမဟုတ်ဘူး၊ သူက မမကို တမင်သက်သက်
 မနေနိုင်အောင်လုပ်နေတာ၊ မှန်တာပြောရရင် ကို
 ကြီးလှပန်ကပြန်လာရင်ဆိုတဲ့မျှော်လင့်ချက်နဲ့ အ
 မျှော်လင့်ပြီးစောင့်နေကြတာလေ၊ ပါလာသမျှသိမ်း
 ပြီးလက်ဝါးကြီးအုပ်ဖို့ပြင်နေခဲ့ကြတာ၊ ဟော . . . ကို
 ကြီးကသူတို့ကိုတလန်ကဆန်လုပ်ပြီး သူ့သဘောနဲ့

မိန်းမယူလာတော့ မမကို ပြီးကြတာပေါ့”
 “အေးဟယ် . . . ငါလည်း စိတ်ထဲမှာ အရမ်းခံစားရတယ်
 ထားရီ၊ စိတ်လည်းညစ်တယ်၊ ကိုလင်းက အရမ်းဂရု
 စိုက်ပြီး ကြင်နာလို့သာ တော်တော့တယ်၊ နင့်မို့ရင် . . .
 ငါ ထွက်ပြေးမိမှာအမှန်ပဲ”

“အမယ်လေး . . . ထွက်တော့မပြေးပါနဲ့မမရယ်နော်၊ ကို
 ကိုကြီးက ထားရိကိုသတ်နေပါမယ်၊ သူတို့ကို ဘာမှဂရု
 မစိုက်နဲ့ စိတ်ပျော်အောင်သာနေပါ၊ အရေးအကြီးဆုံး
 က ကိုကိုကြီးနဲ့အဆင်ပြေရင်ပြီးတာပဲ၊ မမပျင်းရင် စာ
 ကြည့်ခန်းထဲမှာ စာအုပ်တွေထစ်ပုံကြီးပဲရှိတယ်၊ မမ
 လည်း စာဖတ်ဝါသနာပါတာပဲဟာ . . . ဖတ်ပေါ့”

“စာဖတ်ဝါသနာပါတာကတော့ . . . နင်သိတဲ့အတိုင်းပဲ
 ထားရီ၊ ခက်တာက အောက်ထပ်မှာ သူတို့ရှိနေတော့
 ငါ မသွားချင်ဘူး”

“ဘာဖြစ်လဲ မမရယ် . . . ဒီတစ်အိမ်လုံးမိသားစုပိုင်ပဲ
 ဟာ၊ ဘယ်သူတယ်နေရာအပိုင်ရယ်လို့ သတ်မှတ်ထား
 တာမှမဟုတ်တာ၊ သွားပေါ့ . . . သွားပါ၊ မမကြိုက်တဲ့စာ
 အုပ်ရွေးယူခဲ့၊ အခန်းထဲမှာ ပြန်လာဖတ်ပေါ့”

“ခါတိုင်းကတော့ ကိုလင်းက ကောင်းမယ်ထင်တာပေါ့
ရွေးပြီး ယူပေးနေကျဟ”

“ခု . . ကိုယ့်စိတ်ကြိုက် ကိုယ်ရွေးလိုရတာပေါ့ မ
သွားပါ . . ဒီအိမ်မှာ မမက တစ်သက်လုံးနေရမှာ
အဲဒီလိုစိမ်းသက်နေရင် သူများပြောစရာဖြစ်နေ
မယ်၊ သွားပါ . . မမရဲ့ တကတဲမှပဲ”

ထားရီက တွန်းတွန်းထိုးထိုးလေး အားပေး
လွှတ်၏။ ‘သူ’ကလည်း ပျင်းနေသဖြင့် စာအုပ်ဖတ်ချင်စိတ်ပြင်း
စွာရှိနေခဲ့ပါသည်။

‘သူ’ အောက်ထပ်ဆင်းလာချိန်မှာ ဘယ်ဘု
မနေပါ။ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေ၏။

ဪ . . မေမေတို့အပြင်ထွက်သွားကြတာ
ဟု သတိရကာ စိတ်လွတ်လက်ပျော်ရွှင်သွားခဲ့လေသည်။

စာကြည့်ခန်းထဲဝင်ကာ ‘သူ’ဖတ်ချင်သည့်
အုပ်ရှာဖွေကြည့်ရှုနေစဉ်မှာ လူဝင်လာတာ ‘သူ’ လုံးဝသတိမ
မိလိုက်ပါ။

ဝင်လာသူက မြသိင်္ဂီခင်ပွန်း ကျော်ဝဏ္ဏ
၏။ အပြင်ကပြန်လာသူဖြစ်သဖြင့် ဇနီးနှင့်ယောက္ခမကြီးအ

ထွက်သွားတာ လုံးဝမသိလိုက်ပါ။

ဇနီး မြသိင်္ဂီကိုရှာရာမှ စာကြည့်ခန်းထဲမှာလူ
ရိပ်တွေသဖြင့်ဝင်လာခဲ့ရာမှ . . မထင်မှတ်ဘဲ ‘သူ’ဖြစ်နေခြင်း
ကြောင့် အံ့ဩသွား၏။

ပြန်ထွက်မည်ပြုပြီးမှ စာအုပ်လှမ်းယူနေသော
‘သူ’၏ကြော့ရှင်းလှပသည့်ပုံစံလေးကို အငေးသားကြည့်မိ၏။

‘သူ’၏မျက်နှာလေးက ငေးကြည့်ချင်စရာ
ကောင်းလောက်အောင်လှပတာကို . . ဟိုးတစ်နေ့က မေမေကို
စိန်ထည်တွေဖြင့်ကန်တော့စဉ်ကမှ သတိထားကြည့်မိခဲ့၏။ (ယခင်
က အမှတ်မထင်နေခဲ့တာပါ)။

ယခု . . နောက်ကျောခိုင်းအနေအထားဖြင့်
လည်း ‘သူ’၏သွယ်ပြောင်းနွဲ့နှောင်းသောပုံစံတလေးက ကြော့ရှင်း
လှပချစ်စရာကောင်းလိုက်တာ။

ကျော်ဝဏ္ဏ၏ခြေလှမ်းတွေ ရွေ့၍မရအောင်
ငေးမောရပ်တန့်နေမိတာ ကျော်ဝဏ္ဏကိုယ်တိုင်ပင် သတိမထားမိ
အောင်ပါ။

‘သူ’က ခြေဖျားလေးထောက်ကာ စာအုပ်များ
လှမ်းယူနေစဉ်မှာ လက်တစ်ဖက်က ‘သူ’၏လက်ပေါ်မှကျော်လွှား

ရောက်ရှိလာလျက် စာအုပ်လှမ်းဆွဲယူလိုက်ခြင်းကြောင့် 'သု' လာခဲ့၏။ သွား၏။

'သု'က အလန်တကြားလှည့်အကြည့်၌ သူ့နောက်ကျောမှာ အနီးကပ်ရောက်ရှိနေသူ၏နှာခေါင်းက သူ၏လေးကို ရွတ်ခနဲမွှေးလိုက်သလိုဖြစ်သွားခဲ့၏။

“ဟင် . . ရှင် . . ရှင် . . ဘာလုပ်တာလဲ”

ကျော်ဝဏ္ဏပါလားဟုသိလိုက်သည့် အတွက် 'သု' လန်ဖျပ်တုန်လှုပ်သွား၏။

ဒေါသစိတ်က ထိန်းမရအောင်ငယ်ထိပ်ထိတ်၏။ ဇော်ကားလိုက်တာ . . ခိုက်ရိုင်းလိုက်တာဟူသောခံပြစ်စိတ်ဖြင့် လက်ထွဲတာရိုက်လိုက်ချိန်နှင့် . . မြသီဂီနှင့်ဒေါ်တင်နွယ်ဝင်းတို့အခန်းဝရောက်ခြင်းကတိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင်ဖြစ်သွားရလေသည်။

မြသီဂီနှင့်ဒေါ်တင်နွယ်ဝင်းက အပြစ်မှပြန်လာခဲ့ပြီးနောက်မှာ စာကြည့်ခန်းထဲမှအသံကြားသဖြင့် အဝေါက်ဝသို့ပြေးလာကြည့်ရာ၌ သူကကျော်ဝဏ္ဏကိုအရိုက်နှင့် တွေ့မြင်ဖြစ်လေသည်။

“ဟင် . . ဘာဖြစ်နေကြတာလဲ . . ဒါ”

မြသီဂီ၏အသံက ကျားဟိန်းသံလို ဟိန်းထွက်

သုသည် အံ့ဩထိတ်လန့်တုန်လှုပ်နေရာမှ မိမိတို့စားတော့ဝါးတော့မတတ်ကြည့်နေသော ယောက်မနှင့်ယောက်မ၏မျက်လုံးများကိုမြင်တွေ့လိုက်ရလေသည်။

✂ အခန်း(၁၉) ✂

လင်းလက်၏တားအိမ်ရှေ့ထိုးဆိုက်တာ လင်းလက်တစ်ယောက်လုံးအိမ်ထဲဝင်ရောက်လာသည်ကိုမသိကြသည်အထိ ဝေါသစ်တံတွေအသီးသီးပေါက်ကွဲလွင့်ထွက်နေကြတာပါ။

လှေတားတတ်တော့မည့်လင်းလက်၏ ခြေထောက်တွေ တွန့်ဆုတ်သွားကြရသည်အထိ အသံကျယ်လောင်စွာကြားရလေသည်။

“သူ . . . နင်က ငါ့ယောက်ျားကိုတောင်အလွတ်မပေးပါလား။ ဒီအခန်းထဲထိဝင်ပြီးဖောက်ပြန်နေကြတယ်ပေါ့ ဟုတ်လား”

www.burmeseclassic.com

“စကားကို ဆင်ဆင်ခြင်ခြင်ပြောရင်ကောင်းမယ် မသိဘူး၊ မမသိဘူးနော်။ စည်းကမ်းမရှိတာကိုပြောပါ သူက ကိုယ့်ဖာသာကိုယ်စာအုပ်ဖတ်ဖို့လာရှာတာကို သူက”

‘သု’၏စကားမဆုံးမီမှာပင် ကျော်ဝဏ္ဏ၏အသံ ကဟိန်းထွက်လာခဲ့လေသည်။

“ဘာ . . . သူကလဲ၊ နင်ခေါ်လို့ငါဝင်လာတာနော် သူ ပြီးတော့မှ . . . တွေ့ကရာလျှောက်မပြောနဲ့”

“ဘာဖြစ်တယ် . . . ရှင်ကို ဘယ်သူကခေါ်မှာလဲဟင် ရှင်နဲ့တစ်ခါမှအရေးလုပ်ပြီး စကားပြောဖူးတာတောင် မဟုတ်ဘူး။ ခု . . . ရှင်သက်သက်ဝင်လာတာ ‘သု’၏ နောက်ကနေ နမ်းလိုက်လို့ ပါးရိုက်လိုက်ရတာ”

“ဟာ . . . ဘာတွေလျှောက်ပြောနေတာလဲ၊ နင် ကုန်းချောနဲ့နော် သူ၊ ပစ္စည်းတွေပြန်ပေးလိုက်ရတာနဲ့ ငါ့ လင်မယားခုကွရောက်အောင် ချောက်မတွန်းနဲ့”

“ဟုတ်တယ် . . . နင် ဒီအိမ်ပေါ်ရောက်ပြီးကတည်းက အိမ်မှာအားလုံးစိတ်ညစ်ကြရတယ် သူရဲ့၊ နင်က ကယ်ပြုဟိန်း၊ မီးလိုမေ့တာ . . . စဉ်းစားကြည့် မေမေ”

နေရာကို သူ ဘယ်တုန်းကလာဖူးလို့လဲ၊ ခု . . . သမီးတို့ မေမေတို့မရှိတာနဲ့ ဒီနေရာအထိရောက်လာတာကို ကြည့်၊ မူမှန်ဟုတ်ရဲ့လားလို့ . . . ကိုဝဏ္ဏကတော့ ခါ တိုင်းလည်း ဒီအခန်းထဲဝင်ထွက်နေခဲ့တာအဆန်းမ ဟုတ်ဘူး။ သူရောက်နေတာက ဆန်းနေတာ”

“ရှင်တို့လွန်ပြီနော် . . . အရမ်းတို့လွန်နေပြီ၊ မတရားမ စွပ်စွဲနဲ့”

‘သု’အသံလေးတ ခေါသထွက်လွန်းသော ကြောင့်တုန်၍နေလေသည်။ ဒေါ်တင်နွယ်ဝင်း၏မျက်နှာတ သူ တို့ကြည့်သောအကြည့်မှာ အထင်သေးစိတ်ထွေပြည့်နေခဲ့၏။

“သမီးပြောလည်း ပြောစရာပဲ သူရဲ့၊ ညည်းကိုက အ လုပ်မဟုတ်တာ၊ ငါတို့ရှိတုန်းက ဒီအခန်းထဲတစ်ခါမှမ ဝင်ဖူးဘူးဘဲနဲ့ အခုမှဝင်တဲ့သဘောက ဘာသဘောလဲ”

“သူ ပြောပြီးပြီပဲ မေမေ၊ စာအုပ်ဖတ်ဖို့လာရှာတာပါလို့ သမီးပြောပြီးပြီပဲ”

“တခြားအချိန်မရွေးဘဲ ကျော်ဝဏ္ဏတစ်ယောက်တည်းရှိ တဲ့အချိန်ကိုမှရွေးရသလား”

“ဟင်”

'သု' အံ့ဩလှစွာ မျက်လုံးပြူးလျက် ရင်တွေတ
ဒိတ်ဒိတ်ခုန်လာလေသည်။

မြတ်စွာဘုရား . . .

'သု'ကို ယောက္ခမကိုယ်တိုင်က သူ့သားမက်နှင့်
စွပ်စွဲနေတာပါလား။

"ဘုရား . . . ဘုရား . . . မေမေ ဘယ်လိုပြောလိုက်တာလဲ"

'သု'ကိုယ်တိုင် အံ့ဩလွန်းလှစွာ ရင်ဖိမျက်ရည်
ဝိုင်းချိန်မှာ လင်းလက်ကိုအခန်းပေါက်ဝမှာ 'ဘွား'ခနဲတွေ့လိုက်ရ
ခြင်းက 'သု'ကို အားတက်စေရပါသည်။

"တို့လင်း"

သုက ဝိုသံပါကြီးနှင့်ခေါ်ကာ တစ်ရှိုက်ထိုးပြေး
လျက် လမ်းလက်၏ရင်ခွင်မှာ မျက်နှာအပ်ငိုလေသည်။

"ကယ်ပါဦး တို့လင်းရယ်၊ သုကိုကယ်ပါဦး"

ဝိုမိပါဦး။

ကျော်ဝဏ္ဏအပါအဝင် မိခင်နှင့်အစ်မဖြစ်သူ
က နောက်ပြန်လှည့်ကြည့်ရာမှ လင်းလက်ထွန်းကိုမြင်တွေ့သွားကြ
၏။

"မေမေ ဘယ်လိုပြောလိုက်တာလဲဗျာ . . . သုကလည်း"

သားနဲ့ပတ်သက်နေမှတော့ မေမေသမီးပါ၊ ဒီလိုစကား
မျိုးမပြောသင့်ပါဘူး"

ခေါ်တင်နွယ်ဝင်း၏မျက်နှာ တင်းခနဲဖြစ်ထွန်း

"လင်းလက်"

စိတ်ဆိုးလှစွာ ခေါ်သံက မာနေ၏။

"ကြည့်စမ်း . . . မင်းက မိန်းမနဲ့ပတ်သက်လာတော့ မ
အေတို့တောင်ခံပြောပြပေါ့ . . . ဟုတ်လား"

"ပြောစရာဖြစ်လာလို့ပါ မေမေ၊ သုအနေအေးတာတည်
ကြည်တာ မေမေသိပါတယ်၊ ပြီးတော့ . . . 'သု'က ဒီအိမ်
သားတစ်ယောက်ပါ။ ဓာကြည့်ခန်းထဲဝင်တာဘာဖြစ်သ
လဲ"

"တော်စမ်း . . . လင်းလက်၊ အခုဘာတွေဖြစ်လို့ ဒီစကား
ပြောရသလဲဆိုတာ မင်းသိရဲ့လား . . . ဟင် . . . နွားရဲ့၊
မင်းမိန်းမက . . . သူတစ်ယောက်တည်းဝင်တယ်ထင်လို့
လား။ ကျော်ဝဏ္ဏကိုပါမြှူဆွယ်ပြီးခေါ်တာတဲ့ . . . မေး
ကြည့် မင်းလောက်မကို"

ခေါ်တင်နွယ်ဝင်းက ကျော်ဝဏ္ဏတို့လက်ညှိုး

ထိုး ငါး၊ ကျော်ဝဏ္ဏက မျက်နှာငယ်လေးဖြင့် ခေါင်းညိတ်ပြပုံထဲ
တာမျှ သိနားမလည်သည့်ပုံစံမျိုးပါ။

“မဟုတ်ဘူး... မဟုတ်တာတွေမပြောပါနဲ့ မေမေရယ်
'သု'တောင်းပန်ပါတယ်၊ သု ရှက်လို့ပါ၊ 'သု'မကြားပါ
စေနဲ့”

'သု' ငိုပြောလေ ... ဒေါ်တင်နွယ်ဝင်းနဲ့

မြသိင်္ဂီပုံစံတမျက်နှာကြောတင်းလေပါ။

“ဟုတ်တဲ့... ဒေါ်သုနန္ဒာ၊ ကျွန်မက မဟုတ်တာတွေ
ပြောတယ်ဆိုရအောင်... ညည်းလုပ်တာကရော
လုပ် ဟုတ်လို့လား၊ တွေးကြည့်စမ်းပါ၊ ဘယ်အမျိုးသမီး
ကောင်းမှ သူ့မျှားယောက်ျားနဲ့ တစ်ခန်းထဲဝင်မနေဘူး
အေး... သိရဲ့လား”

“တော်ပါတော့... မေမေ၊ မေမေပြောတာ တရားလွန်
နေပါပြီ၊ သုက ကျွန်တော်မိန်းမပါ၊ 'သု'အကြောင်း
'သု'စိတ်ဓာတ်ကို ကျွန်တော်အသိဆုံးပါ၊ 'သု'လောက်
သားတာ... အေးဆေးတာ 'သု'ပဲရှိပါတယ်။”

“ဪ... ဒါဖြင့်... တို့က မအေးဆေးဘူးပေါ့၊ မေ
သားဘူးပေါ့... ဟုတ်လားဟင်”

မြသိင်္ဂီက တစ်ခန်းထဲလာပြန်လေသည်။
...လက်မဲ့ပြုံးပြုံး၏။

“ဝါတော့ မမအသိဆုံးဖြစ်မှာပါ”

မိမိက ချစ်ဇနီးကိုတန်ဖိုးထားပေးအပ်ခဲ့သော
...သည်တွေကိုလိုချင်မက်မောစိတ်ရှိခဲ့တာက လင်းလက်ရဲ့မမ
...သိင်္ဂီပဲလေ။

ဒါကို... အဆင်ပြေမှုရှိသွားစေရန် လက်ဝယ်

ပြုံးသားပစ္စည်းတွေတိုးပေးခဲ့ရတာက ချစ်ဇနီး သုနန္ဒာပါ။

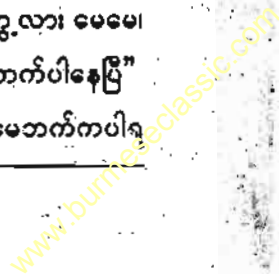
“ကြည့်စမ်း... မင်းတပါ မိန်းမတက်ပါတယ်ပေါ့ ဟုတ်
လားဟင်၊ သုနန္ဒာ... ညည်းက တော်တော်လည်းစည်း
ရုံးရေးကောင်းတဲ့မိန်းမပါလား”

“မမ... တော်ရုံပဲအနိုင်ကျင့်ရင်ကောင်းတယ်ဗျာ၊ 'သု'
အပေါ်မှာ မမ ဆိုးလွန်းတယ်”

မြသိင်္ဂီ ဆွေဆွေခုန်သွားရလေသည်။

“အမယ်လေးလေ... ကြည့်စမ်း၊ ကြည့်စမ်း ကိုယ့်အစ်မ
ကို ကိုယ်ဖီလိုတောင်ပြောနေပြီလား၊ တွေ့လား မေမေ၊
မေမေသားက 'မ'ဘက်လိုက်ပြီး ခိုက်ဘက်ပါနေပြီ”

“ဟုတ်တယ် လင်း၊ ကိုယ့်အစ်မ ကိုယ့်အမေဘက်ကပါရ

မှာကို မင်းက ခုတော့ . . . ”

“ဒါကတော့ . . မှန်တဲ့ဘက်က ကျွန်တော်လိုက်တာ မေမေ”

ဒေါ်တင်နွယ်ဝင်းက ရင်ဘတ်ကလေးပုတီး သည်စာထိဖြစ်သွား၏။

“မြတ်စွာဘုရား . . ဒါဖြင့် တို့ကမှားတယ်ပေါ့၊ တို့မှားကြတာပေါ့”

“မေမေပဲစဉ်းစားကြည့်လေ . . ‘သု’ကို ကျွန်တော်လည်း ဆောင်ပေးထားတဲ့မင်္ဂလာဦးပစ္စည်းလည်း လိုချင်တယ် ဆိုရင် သုက ပေးလိုက်တာပဲမဟုတ်လား”

“ဪ . . လက်စသတ်တော့ မင်းက ဒါကိုအခဲမထေ ဖြစ်နေတာကိုး လင်းရဲ့ . . ဟင်း ပြန်ယူ . . မင်းတို့ ပစ္စည်း ဘာတစ်ခုမှလိုချင်ခဲ့တာမဟုတ်ဘူး၊ ပြန်ယူ လိုက်စမ်းပါ၊ အမယ်လေးလေ . . လိုချင်တယ်များပြန် ရသေးတယ်၊ မင်းမိန်းမက တို့ကိုမျက်နှာလိုမျက်နှာ လှုပ်ပြီးလာထိုင်ကန်တော့ပြီးပေးခဲ့တာပါ၊ ငါက အမယ် တစ်ခွန်းများပြောခဲ့ဖူးသလား၊ မင်းစဉ်းစားကြည့် ပေးရမယ် မပြောပေမဲ့ . . ပြောတာဆိုတာတွေက ဒီ-

တောပဲသက်ရောက်ခဲ့တာပဲ မေမေ”

“တော်တော့ လင်း၊ မင်းစကားတွေလွန်နေပြီ . . မိုက် ရိုင်းလွန်းနေပြီ . . မအေးကိုခံပက်တဲ့ အဆင့်အထိ ရောက်လောက်အောင် မင်းမိန်းမကသွေးထိုးလို့ဆော် မှုတွေ တော်တော်ကောင်းခဲ့တာပဲ”

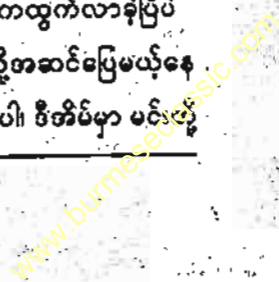
“မေမေ . . ‘သု’ကိုထည့်မပြောပါနဲ့၊ ‘သု’က သူများမ ကောင်းကြောင်း တစ်ခွန်းပြောတတ်တဲ့သူမဟုတ်ဘူး”

“ဟင် . . ဒါဖြင့် . . တို့ကပြောနေတာဆိုနေတာပေါ့ ဒီလိုလား”

“ဟာဗျာ . . ကျွန်တော်စိတ်ညစ်တယ် မေမေ၊ စိတ်ဆင်း ရဲလာပြီ၊ ကျွတ် . . ကွာ . . သူပြောတာဟုတ်တယ်၊ ကျွန်တော်တို့ ဒီမှာဆက်နေဖို့ လုံးဝမဖြစ်တော့တာ”

ဒေါ်တင်နွယ်ဝင်း သဘောကျစွာ ရယ်၏။

“မင်းပြောတော့ . . မင်းမိန်းမက သူများမကောင်း ကြောင်း တစ်ခွန်းမပြောတတ်ဘူးဆို၊ ခုပဲ . . ‘သု’ပြော တာဟုတ်တယ်လို့ . . မင်းပါးစပ်ကထွက်လာခဲ့ပြီပဲ လင်းရဲ့၊ ဆင်းပါ . . ဆင်း၊ မင်းတို့အဆင်ပြေမယ့်နေ ရာ . . သင့်မြတ်မယ့်နေရာကိုဆင်းပါ၊ ဒီအိမ်မှာ မင်းတို့

ဆက်ထားရင် ငါပဲ နှလုံးရောဂါရပြီး မြန်မြန်သေမှာမို့
တော့အိမ်ခွဲနေကြတာအကောင်းဆုံးပဲလင်း၊ ခွဲကြပါ .
ခွဲနေကြပါ”

လင်းလက် ချာနေလှည့်ထွက်၏။ ‘သု’က ဘယ်
အချိန်ကတည်းက အပေါ်ပြန်တက်သွားသည်မသိ။ မရှိတော့ပါ။

လင်းလက်အခန်းထဲအရောက်မှာတော့ အိပ်
ရာပေါ်မှာငိုနေသော သုကိုထားရိကချောနေတာတွေ့ရလေသည်။

“ပြောလိုက်ပါ၊ ထားရီ၊ အကျိုးအကြောင်းတွေအားလုံး
ကိုလင်းသိအောင် ပြောပြလိုက်ပါ”

‘သု’ ငိုသံတလေးဖြင့်ပြော၏။ ထားရိက ခေါင်း
လေးညိတ်၏။

“ဟုတ်တယ် ကိုကိုကြီး၊ မမ’သု’ပြောတာတွေက အမှန်
တွေပါပဲ။ မမ၊ ယင်းနေတာတွေတာနဲ့ စာအုပ်ဖတ်ဖို့ ထား
ရိကပဲတိုက်တွန်းတာပါ။ မမက မသွားချင်ဘူးပြောခဲ့
တာပါ။ ထားရိက . . . ဘာဖြစ်လဲ သွားလို့ရတယ် သွား
ပါတိုက်တွန်းခဲ့တာ၊ အဲဒီအချိန်မှာ အိမ်မှာဘယ်သူမှမရှိ
ဘူးလေ။ ကိုကိုဝဏ္ဏလည်းမရှိပါဘူး။ ဘယ်လိုပြန်ရောက်
နေမှန်း ထားရိကတောင်မသိတာပါ”

“အေးပါ . . . သု’အကြောင်း ငါကောင်းကောင်းသိနေတာ
ပဲ။ ကဲ . . . သွား။ ညည်းလည်း လုပ်စရာရှိတာတွေ သွား
လုပ်တော့”

ထားရီထွက်သွားမှ လင်းလက်က သုအနီးမှာ
ကပ်ထိုင်ကာ မျက်ရည်စကိုသုတ်ပေး၏။

“တိတ်ပါ သုရယ်၊ ဖြစ်သမျှအားလုံး ကိုယ်တောင်းပန်ပါ
တယ်”

“သု၊ သု . . . သူတို့မျက်နှာတွေကိုဘယ်လိုမျက်နှာမျိုးနဲ့
ကြည့်ရတော့မလဲ ကိုလင်းရယ်”

“သု စိတ်ချမ်းသာရပါစေမယ် သုရယ်၊ ကိုယ်တို့ ဒီအိမ်က
နေပြောင်းမှဖြစ်မှာပေါ့၊ ပြောင်းမယ်နော်”

“တကယ်လားဟင် ကိုလင်း . . . တကယ်လား”

သု . . . ဝမ်းသာအားရဖြစ်သွားရလေသည်။

“တကယ်ပေါ့ . . . သုရယ်”

“ကျေးဇူးတင်လိုက်တာ ကိုလင်းရယ်၊ သု . . . ကိုလင်းကို
ကျေးဇူးတင်လိုက်တာ”

သုက လင်းလက်ထွန်း၏ရင်ခွင်ထဲမှာ အားရ
ပါးရ ငိုချလိုက်လေသည်။

www.burmeseclassic.com

အခန်း(၂၀)

“ကောင်းလိုက်တာ တိုလင်းရယ်၊ တိုက်က အရမ်းတိုလှ
တာပဲ”

မြင်လိုက်တာနှင့် နေချင်စဖွယ်ဖြစ်လျက် ခမ်း
နားလှပလှသောနှစ်ထပ်တိုက်ကြီးနှင့် ခြံကျယ်ကြီးက သု၏စိတ်ကို
ရွှင်လန်းတက်ကြွ လန်းဆန်းစေလှပါသည်။

“သူ . . ကြိုက်မှာသေချာတယ်ထင်လို့ ဒီတိုက်ကိုရွေးခဲ့
လိုက်တာပဲ သူ့ရဲ့၊ သူ ပျော်သွားတာမြင်တော့ ကိုယ်ပါ
ပျော်သွားတယ်၊ ကိုယ့်မှာ သူ့စိတ်တိုင်းကျဖြစ်ဖို့ မနည်း
ကြိုးစားလိုက်ရတာ”

“ကိုလင်း အရမ်းကိုပင်ပန်းသွားမှာပဲနော်”

“မှန်တဲ့အတိုင်းပြောရရင် စိတ်ရော လူပါပင်ပန်းတယ်ဆိုပါတော့ သူရယ်၊ ဈေးက ခေါင်ခိုက်အေးတက်နေတော့ ဒီတိုက်ကိုဝယ်နိုင်ဖို့ ကိုလင်း အရမ်းကြိုးစားခဲ့ရတာပါ”

“အားနာလိုက်တာ ကိုလင်းရယ်၊ ‘သု’လိုချင်တာက လောက်တခမ်းတနားကြီးဖြစ်ဖို့မဟုတ်ပါဘူး၊ ထေရဝံသင်ရုံလောက်ဆိုရပါပြီ”

ခြံကျယ်ကြီးထဲမှနေ၍ အိမ်ကြီးကိုတစ်ခုံခုံမော့ကြည့်ရင်း လင်းလက်က ‘သု’၏ပခုံးလေးကိုဖက်ကာ ခြံထဲပန်းအလှပင်တွေကြားထဲ လမ်းလျှောက်စကားပြောရခြင်းအသားက အိမ်ခွဲထွက်လာခဲ့ပြီးမှ ဦးဆုံးရရှိလာခဲ့ခြင်းပါ။

“ကိုယ်ကတော့ ‘သု’တို့ . . . အကောင်းတကာအကောင်းဆုံးဖြစ်အောင်ထားချင်တာကိုး သူ့ရဲ့ ပြီးတော့ . . . ကိုယ့် ‘သု’လေးက . . . မိဘ လက်ထဲမှာကတည်းက ကောင်းကောင်းနေလာခဲ့ရတာ၊ ဘယ်မှာလာပြီးထေရဝံသင်ရုံလောက်ခွဲထားရက်ပါ့မလဲ၊ ဒါကြောင့် . . . ကိုကြိုးစားရတာပေါ့”

“ဒါပေမဲ့ . . . တန်ကြေးကနည်းတာမှမဟုတ်တာ ကိုလင်းရဲ့၊ သိန်းကိုထောင်ချီတယ်ဆို”

“နေရာလေးကလည်း ကောင်း၊ တိုက်အဆင့်ကလည်း မြင့်တာကိုး သူ့ရဲ့၊ ပေးရမှာပေါ့”

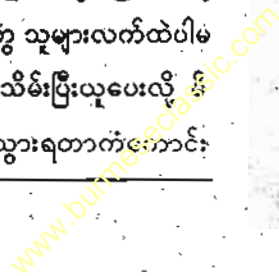
“အဲဒီအတွက် ကိုလင်းအစုရှယ်ယာတွေထုတ်ရောင်းရတာ၊ လုပ်ငန်းတချို့ သူများလက်ထဲရောက်သွားရတာကျတော့ ‘သု’ ဘယ်စိတ်ကောင်းပါ့မလဲ ကိုလင်းရယ်”

လင်းလက် အံ့အားသင့်စွာ မျက်လုံးလေးပြူး၏။ လင်းလက်က ‘သု’သိလျှင် စိတ်မကောင်းဖြစ်မှာစိုးသဖြင့် ‘သု’ကို လုံးဝပြောခဲ့ခြင်းမရှိပါ။

“ဟင် . . . သူ ဒါတွေဘယ်သူပြောသလဲ”

“အံ့အားသင့်စွာ မျက်လုံးလေးပြူးမေး၏။

“ထုံးစံအတိုင်းပေါ့ ကိုလင်းရယ်၊ မမမြသိင်္ဂီနဲ့မေမေက သူ ကြားအောင်ပြောဆိုနေတာ ‘သု’ကြားရတာပေါ့၊ ကိုလင်းပစ္စည်းတွေတော့ တုန်ပါပြီ . . . ခွဲပါပြီတဲ့၊ အခုလည်း . . . ကုမ္ပဏီအစုရှယ်ယာတွေ သူများလက်ထဲပါမသွားရအောင် ကိုဝဏ္ဏက ထိန်းသိမ်းပြီးယူပေးလို့ သွားစုပိုင်ကုမ္ပဏီ ပြိုကွဲမပျက်စီးသွားရတာကံကောင်း”

လို့တဲ့”

“အင်း . . ဟုတ်တယ်၊ ဒါ အမှန်တရားပဲ သူ့ရဲ့ ဒီတိုက်မှာ သူ့ကိုထားချင်တော့လည်း ငွေပေါ်အောင် ရောင်းသင့်တာရောင်း၊ ဖြုတ်သင့်တာဖြုတ်ရတာပဲ”

“ဖြစ်ရမယ် ကိုလင်းရယ်၊ သူ စိတ်မကောင်းလိုက်တာ”
“တစ်ခုကိုလိုချင်ရင် တစ်ခုကိုစွန့်ရမယ်လေ ‘သူ’ရဲ့၊ ဘယ်အရာမှ တစ်ပြိုင်နက်တည်း ပြိုင်မရနိုင်ဘူးမဟုတ်လား အဲဒီတော့ . . ကိုလင်းလည်း အဆင်ပြေအောင်လုပ်လိုက်ရတာပါ၊ ဒါပေမဲ့ . . မကြာပါဘူး၊ ကိုလင်းငွေပြန်ပေါ်တာနဲ့ ရှယ်ယာလည်းပြန်ယူလို့ရပါတယ်”

“ရပါမလား ကိုလင်းရဲ့၊ တော်နေကြာ . . ပြန်ဝယ်လို့မရရင် ဘယ်နဲ့လုပ်မလဲ”

“ရမှာပါ . . တခြားလူဆိုရင် စိတ်ပူစရာပေါ့၊ ခုတော့ . . ကိုဝဏ္ဏက ခဏလှည့်ယူထားတဲ့သဘောပါ၊ သူ့မှာ ငွေအဲဒီလောက်များများစားစားရှိမယ်တောင်မထင်မိခဲ့ဘူး ‘သူ’ရဲ့၊ ကိုယ်အကျပ်တွေ နေတုန်းကူညီတဲ့အနေနဲ့ ယူနိုင်တာ ကိုယ်အံ့ဩနေရတာ”

သူ စိတ်ပျက်စွာ ပင့်သက်ချစ်ရပါပြီ။

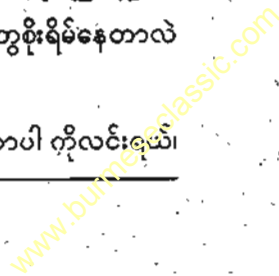
“သူ စိတ်ထဲမှာလေးလိုက်တာ ကိုလင်းရယ်၊ အဲဒီလူက စိတ်ထားကောင်းလှတာမဟုတ်ဘူး၊ တော်နေကြာ . . ကိုလင်းရှယ်ယာတွေ ပြန်မရောင်းရင် ဘယ်နဲ့လုပ်မလဲဟင်”

“ရောင်းမှာပါ . . ဒါက ကိုယ်တို့မိသားစုပိုင်ပဲဟာ၊ ဖေဖေက သူ့ကုမ္ပဏီကို သိပ်မြတ်နိုးတာ ‘သူ’ရဲ့၊ ဆုံးခါနီးအချိန်ထိ Family Palace ကိုထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ဖို့ တဖွဖွမှာထားခဲ့တာ၊ ဖေဖေမရှိတော့တဲ့နောက်မှာ မေမေရယ် . . မမရယ် . . ကိုယ်ရယ် သုံးယောက်တည်းရှိတာလေ၊ သုံးစုတည်းဆိုပါတော့”

“ခု . . ကိုလင်းက ကိုလင်းရဲ့အစုရှယ်ယာတစ်ဝက်ကို ရောင်းလိုက်ပြီဆိုတော့ ဘယ်လိုဖြစ်သွားနိုင်လဲဟင်”

“ဟင့်အင်း . . ဘာမှဖြစ်စရာမရှိဘူးလေ သူ့ရဲ့၊ ကိုဝဏ္ဏက မမရဲ့ခင်ပွန်းဖြစ်နေတာပဲ၊ အပြင်လူကိုသာရောင်းလို့မရတာ၊ မိသားစုနန်းတော်က မိသားစုစည်းမျဉ်းထဲမှာပဲရှိတာပဲ၊ ဘာလဲ . . သူက ဘာတွေစိုးရိမ်နေတာလဲ ပြောပါဦး”

“အလုပ်ကိစ္စအဆင်မပြေမှာပဲစိုးရိမ်တာပါ ကိုလင်းရယ်၊

အဆင်ပြေရင်ပြီးတာပါပဲ”

“ဘာမှစိတ်မပူနဲ့ . . မစိုးရိမ်နဲ့သူ၊ နော် . . သူ စိတ်
သာအောင်သာနေပါ။ အားလုံးအဆင်ပြေသွားမှာ
လင်းလက်က သူ၏မေးဖျားလေးကိုပင့်

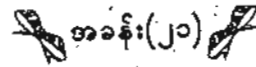
ပြောသဖြင့် . . သူ ပြုံးပြီးခေါင်းညိတ်ရလေသည်။

“ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ကိုလင်းရယ်”

တကယ်ကိုမြတ်နိုးလေးစားအားကိုးစွာ . .

မှ ချစ်ခြင်းများစွာဖြင့်ပြောမိ၏။

‘သူ’အပေါ်မှာထားရှိသော လင်းလက်၏
မေတ္တာစွမ်းအားကို ‘သူ’ယုံကြည်လေးမြတ်စွာ တုံ့ပြန်ချစ်မိရ
ညာဏကို နှလုံးသားထဲမှ လုံးဝထုတ်ပယ်လိုက်တာအမှန်
ကြောင်း ယခုအချိန်မှာ ‘သူ’ ရဲ့ဝံ့စွာဝန်ခံရပါသည်။

အခန်းခန်းအဆောင်ဆောင်ဖြင့် ဖွဲ့ထားသော
ကို၏တိုက်ကြီးမှာ မြင်သူတိုင်း ငေးမောကြရပါသည်။ နှစ်
ဆက်သဘောကျကြရပါသည်။

‘သူ’ရယ်၊ ကိုလင်းရယ်၊ ထားရှိတဲ့ခန်းမောင်နှံ
လေးယောက်သာရှိသောနေအိမ်မှာဖြည့်ဆည်းရသော ပရိ
သား၊ မွမ်းမံပြင်ဆင်ရသော ပြင်ဆင်ခြယ်သမှုများစွာက လင်း
တစ်၏ငွေတွေ တက်တိပွန်းပဲ့စေခဲ့တာ ‘သူ’လုံးဝ သတိမထားမိ
ပါ။

လင်းလက်ကလည်း ‘သူ’စိတ်ဆင်းရဲမည်စိုးသ

ဖြင့် 'သု'၏အလိုကျသာဖြစ်စေခဲ့၏။ သု ပြင်ဆင်ချင်သည့်အတိုင်း ပြုလုပ်ပြင်ဆင်ပေးခဲ့၏။

'သု'၏မွေးနေ့မှာတော့ သုသည် အံ့ကြွမ်းအခြင်းကြီးမားစွာဖြစ်ခဲ့ရပါသည်။

အိပ်ရာမှနိုးထစမှာ လင်းလက်ကိုမတွေ့ရခြင်းက 'သု'အတွက်မထူးဆန်းတော့ပါ။ လင်းလက်က အိပ်ရာမှနိုးထသည်နှင့် ဘုရားခန်းမှာဝတ်ပြုတရားထိုင်တတ်သောအကျင့်ရှိခဲ့တာလေ။

ထုံးစံအတိုင်း . . . တရားထိုင်နေလောက်ပြီဆို 'သု'ထင်၏။ 'သု'ရေမိုးချိုးသန့်စင်ပြီး ပြန်ထွက်လာစဉ်မှာ 'သု'ဝတ်ဖို့ အဝတ်အစားထုတ်ပေးနေကျအတိုင်း ထားရိတ်အဝတ်တစ်စုံကိုင်ပြီး အသင့်စောင့်ကြိုနေတာကလည်း 'သု'အတွက် အဆန်းတကြယ်မဟုတ်ပါ။

ထားရိတ် 'သု'ကို ဒီလိုပဲပြုစုနေကျဖြစ်၏။ ယခုတော့ . . . ထားရိတ်ကိုင်ထားတာက 'သု'လုံးဝမမြင်မတွေ့သေးသော အဝတ်တစ်စုံဖြစ်နေတာက အံ့အားသင့်စေဖြစ်လေသည်။

"ဟင် . . . ဒီအင်္ကျီအဝတ်အစားကို သု တစ်ခါမှတော့"

မမြင်ဖူးပါဘူး။"

"ဘယ်မြင်ဖူးမလဲ မမရဲ့၊ ဒါ ကိုကိုကြီးက မမအတွက် အသစ်စက်စက်ချုပ်ပေးထားတာကိုး"

"ဟယ် . . . ဘာလုပ်မှာလဲ 'သု'မှာလည်း အဝတ်အစား တွေတစ်ပုံကြီးရှိနေတဲ့ဟာ"

"ဒီနေ့က မမ'သု' မွေးနေ့လေ မမရဲ့၊ ဒီတော့ . . . ဒီအဝတ်အစားဝတ်ပြီးရင် အလှဆုံးပြင်ဆင်ပြီး ဆင်းခဲ့ပါလို့ ကိုကိုကြီးက မှာထားတာ"

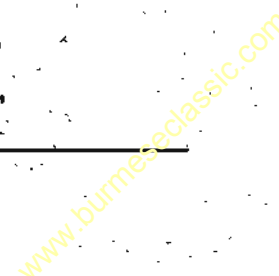
"ဟာ . . . အိမ်မှာနေရင်းဝတ်ရမယ့် အဝတ်မှမဟုတ်တာ ထားရီရယ်"

"ဒါပေမဲ့ . . . ဒီနေ့က မမ'သု'မွေးနေ့လေ မမရဲ့၊ ကိုကိုကြီးက ဒါကြောင့် ဝတ်စေချင်တာဖြစ်မှာပေါ့ . . . ဝတ်လိုက်ပါ မမရဲ့၊ ကိုကိုကြီး ကြည့်ချင်လို့ဖြစ်မှာပေါ့"

ထားရီမျက်နှာက မချိုမချဉ်ပြုံးစေပေပုံစံမျိုးဖြင့် တစ်မျိုးလေးဖြစ်နေ၏။ ကြည့်နှုတ်မိမြောက်မိသောအခါမှာ ရယ်ချင်နေသလိုပါ။

"နင့်မျက်နှာက ဘာဖြစ်နေတာလဲ"

"ဟင် . . . ဘာဖြစ်လို့လဲ၊ ဖြစ်ပါတဲ့။"

ပြောသံမှာပင် ရယ်သံကလေးခွက်လို့ပါ။

“တစ်ခုခုလျှိုထားသလိုပဲ . . ပြောနော်၊ မပြောရင် ဟော
ဒီအဝတ် ဝတ်ကိုမဝတ်ဘူး”

“အာ . . အဲဒီလိုတော့ လုပ်လို့မရဘူး မမရဲ့၊ ထားရီရယ်
ချင်တာက ကိုကိုကြီးအဖြစ်သည်းနေတာမြင်နေရလို့
ရယ်ချင်တာ”

“ဘာအဖြစ်သည်းတာလဲ၊ ဒီအင်္ကျီအဝတ်အစားဝတ်ခိုင်း
တာလောက်နဲ့”

“မမ . . မသိဘူးနော်၊ အောက်မှာ မမကိုကြိုဖို့အဆင်
သင့်လုပ်နေတာတ . . အဟီး . . ဝတ်နော်၊ ပြီးတော့
အရမ်းလည်းလှအောင်ပြင်ဦး”

“အဲဒီထားရီတစ်ယောက်ကလေး”

‘သူ’ မျက်စောင်းလေးထိုးပြီး အမြန်ဆုံးပြင်ဆင်

ချိန်က မြန်လှ၏။

“ဟောတော့ . . ပြီးပြီလား”

ထားရီပင် အံ့အားသင့်၏။

“ပြီးပြီပေါ့ ထားရီရဲ့၊ ခုလောက်ပြင်တာတောင်လွန်လှပြီ
ပွဲနေပွဲထိုင်သွားတာမှမဟုတ်တာ”

“ခါ . . ခါပေမဲ့ . . ဒီအဝတ်အစားနဲ့လိုက်ဖက်အောင်
မြင်ဆင်သင့်တာပေါ့ မမရဲ့၊ ခါမှ . . ကိုကိုကြီးက သူ
ဝယ်ပေးတဲ့အဝတ်အစားနဲ့ သူ အရမ်းလှတာမြင်ရင်
တအား ပျော်သွားမှာ”

“ငါမြင်တာတော့ တိုလင်းထက်ကို နင်ကပိုနေတာပါ
ထားရီရယ်”

“မပိုပါဘူးနော် . . လုံးဝမပိုဘူး၊ ထားရီရဲ့မမ ဘယ်
လောက်လှသလဲဆိုတာ တိုမိန်းမမြင်သွားစေချင်တာ
မမသိရဲ့လား”

“ဟင် . . ဘယ်မိန်းမလဲ”

“လှိုင်ထိပ်ထားဆိုတာရောက်နေတယ်”

“ဟင် . . ဘာလာလုပ်တာလဲ သူ့က”

‘သူ’ စိတ်ထဲမှာ မျက်ခနဲဖြစ်၏။ မတွေ့ချင်ပါ။

ခဲဒီမိန်းမနဲ့ လုံးဝကိုမတွေ့ချင်ပါ။

“မေမေကြီးတို့နဲ့ပါလာတာပဲ၊ ဟိုခင်း မမမြသိကိတို့လည်း
ပါတယ်”

“ဟင်”

သူ၏အံ့သြမှုက အဆုံးစွန်အထိရောက်၏။

“ကိုကိုကြီးက အိမ်အလည်လာဖို့ ဖိတ်ထားခဲ့တာနဲ့ တယ် မမ၊ ကဲပါ . . မမရယ်၊ ပြင်လိုက်ပါ။ လှလှဆေး ပြင်ပြီးဆင်းလာခဲ့ပါ . . တော်နေကြာ . . သိပ်ကြာရင်မကောင်းဘူး”

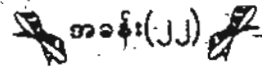
‘သု’ စိတ်ပျက်စွာ ပင့်သက်ချင်း။

ဪ . . ‘သု’ခွေးနေ့မှာ သု ပတွေ့ချင် ပြေးချင်ဆုံးသောသူတွေနှင့် တွေ့ရဦးမှာပါလား။

သု . . လည်တိုင်လေးမော့ခေါင်းလေးလှန်နေမှ မျက်လုံးမှိတ်ကာ အသက်တဝရှုမိ၏။

ကိုလင်းက တာလို့များခေါ်ရတာလဲတွယ်။

‘သု’ လုံးဝနားမလည်နိုင်အောင်ရှုံ့လေသည်။

‘သု’လှေကားမှဆင်းလာချိန်မှာ ရယ်မောစကားပြောသံတွေကြားရ၏။ ဧကောက်ထပ်ခန်းမကြီးတစ်ခုလုံး အရပ်စတယ်လ်မီးတိုင်မှမီးရောင်က လှပစွာဖြာကျနေ၏။

လှေကားတစ်ထပ်ပြီးတစ်ထပ်ဆင်းလာရာမှ ခု ဩခြင်းက တစ်ဆင့်ထက်တစ်ဆင့် မြင့်တက်လာ၏။

ညှိစံပွဲတစ်ခုကျင်းပနေသလို ခမ်းနားလှပစွာ ဖြစ်ဆင်ထားသော အပြင်အဆင်က သာမန်ထက်ထူးကဲနေတာ သူ့ မြင်တွေ့ရလေသည်။

“မမသု . . ဆင်းလာပါပြီ ကိုကိုကြီး”

၁၉၆ နှစ် မအေးလေး

ထားရိုင်းရှင်ပျကြည်လင်သောအသံက စတင်
ပြောသံတွေ၊ ရယ်မောနေသံတွေကို ငြိမ်သက်သွားစေ၏။

လင်းလက်အပါအဝင် မော့ကြည့်လိုက်ကြ
သော လူတွေ၏မျက်လုံးအစုံက မင်သက်ငေးမောသွားမိကြ
ကို မဖုံး ကွယ်နိုင်အောင်ရှိ၏။

“သု . . ကိုကြိုဆိုကြရအောင်ပါခင်ဗျာ”

လင်းလက်က သတိဝင်ကာ အသံပြုအေး
လိုက်မှ လက်ခုပ်သံတွေ တဖြောင်းဖြောင်းပေါ်လာ၏။

သုသည် ဘယ်လိုမှထင်မှတ်ထားခြင်းမရှိသော
ကြိုဆိုမှုကြောင့် အံ့ဩလှစွာ နေရာမှာရပ်တန့်ကာကြောင်ကြောင်
ကလေးဖြစ်နေခဲ့၏။

လက်ခုပ်တီး ကြိုဆိုသူတွေထဲမှာ . . သု
ယောက္ခမကြီးနှင့် မိသားစုဝင်များလုံးဝမပါဝင်တာကို ‘သု’မြင်ကြ
အောင်မြင်လေသည်။

“ကိုလင်း . . ဘာတွေလျှောက်လုပ်နေတာလဲ”

လင်းလက်က လှေကားထစ်များမှအပြေးတစ်
လာပြီး ‘သု’၏လက်ကိုဆွဲခေါ်တော့ သုက ခပ်ကိုတ်ကိုတ်ကလေး
မာန်လေသည်။

“သု မွေးနေ့မှာ သုကို ဂုဏ်ပြုကြိုဆိုတာလေ သုရဲ့”

လင်းလက်ကို မျက်စောင်းလေးရွယ်လိုက်စဉ်
ပင် . . ‘သု’ကြားဖူးနားဝဖြစ်နေသော စန္ဒရားတီးသံကို လှေ
အားဆင်းလာရင်းမှ သု ကြားရလေသည်။

ပျော်ရွှင်ဖွယ်ရာ . . နေ့ရက်မှာ ကျရောက်လာ
မွေးနေ့မင်္ဂလာ . . .

သာယာရွှင်မြူး . . ပြုံး . . ပြုံးတဲ့အလှတညာ
ချမ်းမြေ့စေရာ . . တောင်းဆိုခွေမှာ . . .

“ဟင်”

သု၏ရင်တွေ ဒိန်းခနဲအခုန်မြန်၏။
ဖြစ်နိုင်ပါ့မလား

သု . . သု . . ဟာ . . ‘ညာ’ဖြစ်နိုင်ပါ့မလား။
‘သု’ အံ့ဩတကြီးဖြစ်မှုက နေရာမှာပင်

ကျောက်ရုပ်ကလေးတစ်ရုပ်လိုဖြစ်သွားခဲ့ရပါသည်။
အဆိုမပါ တီးလုံးသက်သက်က နားဝင်ချိုကာ

ရစ်ကိုငြိမ်းအေးစေ၏။
‘သု’ကျတော့ သူမမွေးနေ့ရောက်တိုင်း ‘ညာ’ဆို

အီးနေကျတေးသံက နားယဉ်စေခဲ့ပါသည်။

“ညာ”

လွတ်ခနဲ အသံထွက်ခေါ်မိမတတ်ဖြစ်သွားလျက် ‘သု’၏ခြေဖျားလက်ဖျားတွေ အေးစက်သွားခဲ့တာ ‘သု’အား အသိဆုံးဖြစ်လေသည်။

“သု . . . အဆင်ပြေလား။ သု ကြည့်ရတာ အရမ်းအရှေး(ခဲ)ဖြစ်နေတဲ့ပုံပဲ”

စန္ဒရားတီးသူ ဘယ်သူဖြစ်မလဲ လှမ်းဝေးကြည့် မိစဉ်မှာ . . . လင်းလက်အသံကြောင့် ‘သု’ လန့်သွားခဲ့ရ၏။ “သု အရမ်းအံ့ဩသွားတာပဲ”

သု . . . အသံလေးများပင်တုန်နေခဲ့၏။

“ဆောရီးပဲ သုရယ်၊ ကိုယ်က သုကိုပျော်သွားစေချင်မိ တိတိတ်ကလေးစီစဉ်ခဲ့တာ”

“ကိစ္စမရှိပါဘူး . . . ခုလည်း သုပျော်ပါတယ်”

‘သု’ကို လင်းလက်က မွေးနေ့ကိတ်သုံးဆင့်တင်ထားရာစားပွဲသို့ ခေါ်ဆောင်ခဲ့သဖြင့် . . . ‘သု’ . . . စန္ဒရားတီးသူကြည့်ခွင့်မရလိုက်ပါ။

မွေးနေ့ဆုတောင်းသီချင်းဆိုလိုက်သည်နှင့် စန္ဒရားသံက ကျွမ်းကျင်စွာဝင်လာခဲ့၏။

ဟုတ်ပါသည်။

သူဟာ . . . ‘ညာ’မှ ‘ညာ’အစစ်ပါ။

ညာကထင်ပါ။

‘ညာ’ဘယ်လိုကဘယ်လို စီကိုရောက်လာခဲ့တာ

ပဲ . . . ‘သု’စဉ်းစား၍ မရနိုင်ခင်မှာပင် လက်ခုပ်သံပြိုင်ပြိုင်ဆိုင်ဆိုင်ပေါ်ထွက်လာကာ Happy Birthday သီချင်းသံ ညီညာစွာပေါ်

ထွက်လာလေသည်။

အနန်း(၂၃)

‘သူ’အတွက်ကတော့ အံ့ဩစရာဖြစ်ရပ်များ
နှင့် တစ်ဆင့်ပြီးတစ်ဆင့်တွေ့ဆုံခဲ့ရခြင်းဖြစ်၏။

“လင်းရေ... မိတ်ဆက်ပေးရဦးမယ်လေ... ဒီမှာ...”

သူနှင့်လင်းလက်က ဧည့်သည်တွေနှင့်စကား
ပြောနေစဉ်မှာ နောက်တော့မှကပ်၍ပြောလိုက်သံကြားရခြင်း
ကြောင့် သူ့ရော လင်းလက်ပါ လှည့်ကြည့်မိ၏။

“ဟင်”

သူ... မျက်စိများမှားသလားထင်မှတ်လိုက်ရ
၏။ ရင်မှာ ဝေလစပ်အခုန်မြန်သည်မှာ နှလုံးသားတွေပြုတ်ကျ

ထွက်ကုန်မလားထင်ရ၏။

“ညာ”

‘သု’၏ချစ်လှစွာသော . . ‘ညာ’

‘ညာ’ဟု သုက ချစ်မြတ်နိုးစွာခေါ်ခဲ့ပါသော

‘ညာ’ကထင်။

တစ်ချိန်က ဆံပင်ပုံစံဖရိုဖရဲ၊ ရှုပ်အင်္ကျီရင်
ဘတ်ဟပြုနှင့် ဖြစ်သလိုနေငါတ်သော ‘ညာ’က ယခုတော့ . .
‘သု’၏ မျက်စိရွှေ့မှောက်မှာ သပ်ရပ်သားနားစွာ ရပ်နေ၏။

‘သု’ကိုမျက်တောင်မခတ်ခိုက်ကြည့်နေသော
အကြည့် . . ပြုံးသောအပြုံးများက . . .

“မှတ်မိသေးရဲ့လားဟင် . . သု”

ဟု ခနဲ့တဲ့တဲ့မေးနေသလိုပါ။

ပို၍ထူးဆန်းအံ့ဩဖွယ်ရာကောင်းတာက ညာ
ကထင်၏နံ့ဘေးမှာ ပြုံးပြုံးကလေးရပ်နေသူသည် လင်းလက်နှင့်
သဘောတူညီခဲ့သော လှိုင်ထိပ်ထားဖြစ်နေခြင်းပါ။

လင်းလက်က ညာနှင့်သုအကြောင်း လုံးဝ သိ
မထားခဲ့သူဖြစ်သဖြင့် ယဉ်ကျေးဖော်ရွေစွာ ပြုံးနှုတ်ဆက်နိုင်သော်
လည်း . . ‘သု’က အံ့ဩငေးမောကာ ကြောင်အမ်းအမ်းကလေးဝဲ

ကြည့်နေခဲ့မိလေသည်။

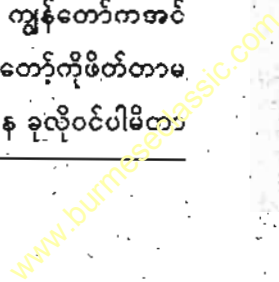
“ဒါက ညာကထင်တဲ့ လင်းရဲ့စောစောတုန်းက ‘သု’
ဆင်းအလာမှာ စန္ဒရားတီးပြီး ကြိုဆိုခွင့် လင်းဆီမှာ
တောင်းပေးပါပြောလို့ ‘လှိုင်’လာပြောပေးခဲ့တာ”

လှိုင်ထိပ်ထားနှင့် ‘ညာ’က ဘယ်တုန်းက ဘယ်
လိုခင်မင်သိကျွမ်းပါလိမ့်ဟု . . ‘သု’ စဉ်းစား၍မပါ။

“ကျေးဇူးတင်လိုက်တာဗျာ . . ခင်ဗျားဝင်ပြီးကူညီလိုက်
လို့ ‘သု’အတွက် ကျွန်တော်စီစဉ်ပေးတဲ့ဓမ္မနဲ့ပွဲက ပိုပြီး
မြိုင်သွားတာဗျ . . သိလား၊ ‘သု’ဆင်းအလာနဲ့ ခင်ဗျား
စန္ဒရားတီးသံ ငြိမ်ငြိမ်လေးနဲ့အရမ်းကိုအဆင်ပြေသွားခဲ့
တာပဲ ကို ညာကထင်၊ အရမ်းကို ကျေးဇူးတင်တယ်ဗျာ”

လင်းလက်က လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်ဖို့ လက်ကမ်း
၏။ ညာကထင်က ‘သု’မြင်သာအောင် မချီပြုံးလေးပြုံးပြုလျက်
ပြန်လည်လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်ခဲ့လေသည်။

“ကျွန်တော်ကလည်း ကျွန်တော့်ကိုခွင့်ပြုပေးတဲ့အတွက်
ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ စန္ဒရားမြင်ရင် ကျွန်တော်ကအင်
မတန်တီးချင်စိတ်ရှိခဲ့တာလေ၊ ကျွန်တော့်ကိုဖိတ်တာမ
ဟုတ်ဘဲနဲ့ လှိုင်နဲ့လိုက်လာခဲ့ရာကနေ ခုလိုဝင်ပါမိတာ

အတွက် အားနာနေတာဗျ”

“ဟာ . . ဘာအားနာစရာရှိသလဲ၊ လိုက်လာခဲ့တာကို တောင် ကျွန်တော်က ကျေးဇူးတင်ရမှာဗျ၊ ကျွန်တော်က လင်းလက်ထွန်းပါ၊ ဒါက ခင်ဗျားသိပြီးတဲ့အတိုင်း ကျွန်တော့်ဇနီး သူနန္ဒာပါ”

လင်းလက်က ‘သူ’နှင့်မိတ်ဆက်ပေးနေပြန်၏။

‘သူ’က မိမိကိုပြုံးကြည့်ပြီး လက်ကမ်းလိုက်သော ညာဏထင်ကို မျက်လွှာပင့်ကြည့်ပြီး အံ့ဩတကြီးဖြစ်ရပါသည်။

‘ညာ’အသည်းနှလုံးတွေက ဤမျှအထိခံနိုင် ရည်ရှိသတဲ့လား။ သူ . . မယုံချင်ပေ။

‘သူ’၏စိတ်ထဲမှာ ဆန်းကြယ်လှသောအဖြစ်အပျက်များအတွက် ဆန်းကြယ်စွာခံစားရ၏။ တစ်စုံတစ်ခုဖြစ်တော့ မှာလို ရင်ထဲမှာ ထိတ်ခနဲဖြစ်၏။ ကျောထဲမှ စိမ့်ခနဲဖြစ်၏။

“သူက သိပ်ကိုလှနေတာပဲ”

မိတ်ဆွေတစ်ယောက်က လင်းလက်ကိုနှုတ်ဆက်လိုက်သဖြင့် လင်းလက်က လှည့်ပြီး စကားပြောချိန်မှာ ‘ညာ’က ရသည့်အခွင့်အရေးကို နှုတ်မနေဘဲ အမြန်ပြောချလိုက်ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

“ကျေးဇူးတင်ပါတယ်”

သူက ချာခနဲလှည့်ထွက်မည်ပြု၏။

“နေပါဦး သူ၊ ညာနဲ့ စကားတောင်မပြောချင်တော့ဘူးလား”

ညာဏထင်က ဟန့်တားသဖြင့် . . သူခြေ

လှမ်းလေး တုန်ခနဲဖြစ်၏။

“ဟုတ်တယ် . . သူရဲ့၊ ညာက ‘သူ’နဲ့ခင်တယ် တွေ့ချင်တယ်ဆိုလို့ လှိုင်ခေါ်လာခဲ့တာ၊ ဒီရောက်တော့ ‘သူ’ပုံစံက စိမ်းနေလို့ လှိုင်တောင် အံ့အားသင့်ရတာ၊ ညာဏထင်နဲ့ ‘သူ’က သူငယ်ချင်းတွေဆိုတာ ဟုတ်သလား”

“ဟုတ်ပါတယ်”

‘သူ’ မမြင်းသာတော့ပါ။ လှိုင်၏ အံ့ဩမျက်နှာက ယခုမှ ရွှင်လန်းစွာ ဝင်းပလာ၏။

“အမယ်လေး . . အဲဒါများ သူရယ်၊ ဒီလောက်စိမ်းစိမ်း ကြီးနေရတယ်လို့၊ ဘာလဲ . . လင်း ပြောမှာဆိုမှာ ကြောက်လို့လား”

“အဲဒီလိုလည်း မဟုတ်ပါဘူး”

‘သူ’၏အသံက စိုးထိတ်စွာ တုန်နေလေသည်။

သုက လှိုင်ထိပ်ထားနှင့်လည်းယခုလိုစကားကြာကြာမပြောဘူးပါ။

'ညာ'နှင့် 'သု'တို့ ချစ်သူဖြစ်ခဲ့ကြတာ သိများသိနေသလားဟု လန့်စိတ်လည်းပါဝင်နေခဲ့ပါသည်။

"မဟုတ်ဘူး လှိုင်ရဲ့၊ 'သု'က သုတို့မင်္ဂလာဆောင်ကို ကျွန်တော်မရောက်ဖြစ်ခဲ့လို့ စိတ်ဆိုးနေခဲ့တာ"

ကြည့်စမ်း... 'ညာ'ဘာတွေလျှောက်ပြောတာလဲ။

'သု' အံ့ဩလှစွာ ဆတ်ခနဲမော်ကြည့်၏။

'ညာ'၏မျက်နှာပြင်မှ ထေ့ပြုံးခနဲပြုံးတွေကို

'သု'မြင်ရလေသည်။

"ဪ... ဒါဆိုရင်လည်း ခွင့်လွှတ်လိုက်ပါ သု့ချမ်းညာခမျာ 'သု'နဲ့တွေ့ရမယ်ဆိုလို့ အတော်ကိုပျော်ခဲ့တာ"

လှိုင်ထိပ်ထားပုံစံက အရိုးခံပုံစံအနေအထားဖြစ်၏။ 'ညာ'ကိုလည်း အတော်လေးပင် ခင်မင်ရင်နှီးသည့်အနေအထားမှာရှိနေလေသည်။

'သု'က ညာကထင်ကိုတစ်လှည့်၊ လှိုင်ထိပ်ထားကိုတစ်လှည့် အကဲခတ်ကြည့်မိလေသည်။

"ဟုတ်တယ်... သု၊ မင်္ဂလာဆောင်မလာဖြစ်ခဲ့တဲ့ကိုဋ"

အတွက် သုကို ကျွန်တော်တောင်းပန်ပါတယ်။ အဲဒီအချိန်တုန်းက မေမေသုံးလပြည့်ဆွမ်းကျွေးရက်နဲ့တိုက်ဆိုင်နေခဲ့တာ"

"ဟင်... ဘာဖြစ်တယ်"

'သု' တကယ်အံ့အားသင့်သွား၏။

"ကဲ... သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်တွေ့တုန်း အေးအေးဆေးဆေးစကားပြောနေကြဦး၊ လှိုင် ခဏလေးနေရင် ပြန်လာခဲ့မယ်"

လှိုင်က မြသိင်္ဂီလက်ယပ်ခေါ်ရာသို့ အမြန်ပြေးထွက်သွားခြင်းက ညာကထင်အတွက် လွတ်လပ်စွာစကားပြောဆိုဖို့ ဖန်တီးပေးသွားသလိုပါ။

"လာ သု၊ ကျွန်တော်တို့ ဒီစားပွဲမှာထိုင်ကြရအောင်"

သု လှည့်အကြည့်မှာ... ယောက္ခမဖြစ်သူ ဒေါ်တင်နွယ်ဝင်းက လှမ်းကြည့်အကဲခတ်နေသည်နှင့်ဆုံ၏။

'သု'၏မွေးနေ့ပွဲကို ကျော်ဝဏ္ဏအပါအဝင် မိသားစု စုံစုံလင်လင်ရောက်ရှိနေခြင်းအတွက် 'သု' အံ့ဩ၏။

ကျော်ဝဏ္ဏနှင့်ညာကထင်တို့ တရင်းတနှီးရှိနေကြကြောင်း 'သု'မသိခဲ့တာအမှန်ပါ။

‘သု’စိုးရိမ်ပူပန်တာက ‘သု’ကို ညာနှင့်စွပ်စွဲ
ပြောဆိုကြမှာကိုသာ တွေးပြီးရင်လေးနေမိလေသည်။

 စာခန်း (၂၄)

‘သု’က ‘ညာ’နှင့် ကုလားထိုင်တစ်လုံးခြားမှာ
နီ၊ ညာဏတ ကြီးကျယ်ခမ်းနားသောတိုက်ကို မျက်လုံးဝေ
ခြည့်လေသည်။

“သု ဘာဖြစ်လို့စီလူကိုလက်ထပ်လိုက်တာလဲဆိုတာ ခုမှ
ပဲ အဓိပ္ပာယ်ရှင်းတော့တယ်”

“တာလဲ . . . အဲဒီအဓိပ္ပာယ်က”

“အရမ်းကိုပြည့်စုံချမ်းသာတဲ့လုံကြွယ်ဝနေတဲ့သူကို . . .
တယ်သူကငြင်းနိုင်မှာလဲ”

“မစော်ကားနဲ့နော် ညာ”

လှိုင်က 'သု'တို့ထံ ပြန်ပြေးအလာမှာ 'သု'၏ ခပ်ဆတ်ဆတ်အသံကြောင့် 'သု'တို့အနားလာဖို့ အားနာသွားရ လျက် နီးရာစားပွဲဝိုင်းမှာ ကျောလေးခိုင်းထိုင်လိုက်၏။

သူများပြောစကားဆိုစကား ခိုးနားထောင်စကား မဟုတ်ဘဲ ကြားသာသောနေရာမှာရောက်ရှိနေခြင်းအတွက် သူနှင့် ညာဏထင်တို့ပြောဆိုသောစကားအားလုံးကို ကြားရသည့် အနေအထားမှာရှိလေသည်။

"သုက . . . ညာလို့ ပြောပြီးတဲ့စကားပြန်ဖျက်တဲ့မိန်းမ စားမျိုးမဟုတ်ဘူး"

"ဟုတ်လား . . . ပြောပါဦး။ ကိုယ်က ဘာကိုစကားဖျက်ခဲ့ တာလဲ"

"သူကိုလက်ထပ်မယ်ဆိုတာကိုပေါ့။ ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် သူကိုလာတွေမယ်ဆိုတာကိုပေါ့။ အဲဒီစကားကို သုယုံခဲ့ တယ်။ မျှော်လင့်ခဲ့တယ်။ စောင့်ခဲ့တယ် . . . သိရဲ့လား"

"ဟား ဟား ဟား . . . ဟုတ်လို့လား သုရဲ့။ ကိုယ်တွေ့တာ ကတော့ သုတို့ရဲ့စေ့စပ်ကြောင်းလမ်းပြီးစီးခြင်းမင်္ဂလာ သတင်းပဲ။ အဲဒီနောက် ဘာကြာလဲ 'သု'တို့လက်ထပ်ခဲ့ တာပဲ"

"ကိုယ့်အပြစ်ကို သူများအပြစ်လွှဲချဖို့စိတ်မကူးနဲ့"

"ဟင့်အင်း . . . ဒီစကားတွေအားလုံး အမှန်အတိုင်းပြော ခဲ့တာပဲ သုရဲ့။ လုံးဝလိမ်ညာတာ တစ်ခွန်းပေါ့ဘူး . . . မပါခဲ့ဘူး။ မေမေဆုံးလို့ သောကပရိဝေဒရောက်နေ တဲ့ကြားက ကိုယ် 'သု'ဆီကိုအရောက်လာခဲ့သေးတယ်"

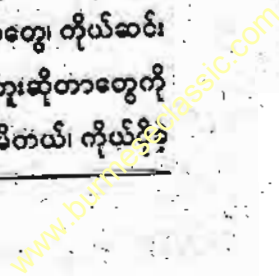
'ညာ'ဆိုနေကျ ပန်းချစ်သုသိချင်းသံတိုကြားရ သာအချိန်ကာလကို 'သု'အမှတ်ရ၏။ အဲဒီတုန်းက 'သု'တောင် ညာ၏နောက်သို့လိုက်ဖို့ပြင်ခဲ့တာပဲ။

"ဘာဖြစ်တယ် . . . အန်တီမို့ ဆုံးသွားပြီ ဟုတ်လား"

"ဟုတ်တယ် . . . တိုယ့်ကို 'သု'အဖေက နှစ်ပြားမှမတန် အောင်ပြောဆိုလွှတ်လိုက်တဲ့အချိန်မှာ တိုယ်အရမ်းကို စိတ်ထိခိုက်ပြီး ပြန်လာခဲ့ရတဲ့အချိန်မှာပဲပေါ့"

"ဟင်"

"မေမေ ဝေဒနာခံစားနေရတာ ကိုယ်သတိမထားမိဘူး။ မေမေခါတိုင်းလိုပဲ စရင်းမင်္ဂလာ(ခံ)မှာ အနားယူနေ တယ်မှတ်ပြီး ကိုယ်အစော်ကားခံရတာတွေ၊ တိုယ်ဆင်း ရဲစုတ်ပြတ်နေလို့ သုနဲ့သဘောမတူဘူးဆိုတာတွေကို မေမေ့ခြေသလုံးဖက်ပြီး တိုယ်ပြောပြမိတယ်။ ကိုယ်နို့ခွ"

၂၁၂ မအေးလေး

မိတယ်။ မေမေနားထောင်ရင်းမျက်ရည်ကျအောင် ကိုယ်လုပ်ခဲ့မိတယ် သူ . . သိလား။ ကိုယ်တယ်လောက် အသုံးမကျလိုက်သလဲဆိုတာ”

ပြောရင်း . . ညာကထင်၏စိတ်က မေမေ၏ နောက်ဆုံးအချိန်ကာလကိုပြန်ရောက်၏။ သူ စိတ်ထိခိုက် အံ့ဩစွာ ဝေးကြည့်နားထောင်မိလေသည်။

“နောက်ဆုံးတော့ . . မေမေခေါင်းလည်ကျသွားခဲ့တာပဲ၊ မေမေဆုံးသွားခဲ့တာပဲ”

“ဟင် . . .”

‘သူ’တုန်လှုပ်ချောက်ချားသွားခဲ့ရတာ ကိုယ် လေးပါ ဆတ်ဆတ်တုန်သွားသည်အထိပါ။

ဖြစ်ရလေ . . အန်တီမိုရယ်။

စိတ်သဘောထားကောင်းလှပါသော အန်တီမို ကို မျက်စိထဲမြင်ယောင်ကာ စိတ်မကောင်းဖြစ် မျက်ရည်ဝဲရပုံက အဝေးမှကြည့်နေသော ဒေါ်တင်နွယ်ဝင်းတို့သားအမိသုံးယောက် အတွက် အထင်မှားစရာဖြစ်ရတာ . . ‘သူ’ လုံးဝသတိမထားမိပါ။

“ဒါပဲပဲ . . ကိုယ် သူဆီလာခဲ့သေးတယ်၊ သူနဲ့လာတွေ ခဲ့ပါသေးတယ်၊ သူ လုံးဝထွက်မလာခဲ့ဘူး”

“မဟုတ်ဘူး၊ သူ ထွက်လာခဲ့ပါသေးတယ်၊ ‘ညာ’ဆိုနေကျ ပန်းချစ်သူသီချင်းသံကြားတော့ ‘ညာ’နောက်ကိုအပြီး လိုက်ဖို့ သူ ကြိုးစားခဲ့တာပါ”

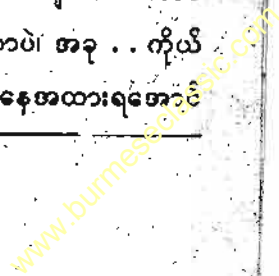
“အဲဒီညက ကိုယ် ငုတ်တုတ်မိုးလင်းခဲ့တာပဲ၊ ပေတေပြီး စောင့်နေခဲ့တာပဲ”

“သူကလည်း ထွက်ဖို့ကြိုးစားခဲ့တာပဲ”

“ဒါဖြင့်ရင် . . . ဘာလို့ ကိုယ်နဲ့မတွေ့တာလဲ”

“သူကို ဖေဖေတို့တွေသွားကြတယ် ‘ညာ’၊ သူသာ သူစိတ် သဘောအတိုင်း ‘ညာ’နောက်ကိုလိုက်ခဲ့ရင် ဖေဖေက သူ့ကိုယ်သူ သတ်သေမယ်လုပ်တာနဲ့ သူ . . .”

“တော်ပါတော့ သူရယ် . . တော်ပါကော့၊ ကိုယ် မယုံချင် ဘူး၊ ဘာကြာလဲ . . . နောက်တော့ ‘သူ’တို့စေ့စပ်တာ ပါလာတာပဲ၊ ‘သူ’သာ တကယ်ဆန္ဒရှိရင် ‘ဘယ်လိုအ ခြေအနေမျိုးပဲဖြစ်ဖြစ်၊ အခက်အခဲ ဘယ်လောက်ရှိရှိ ကိုယ့်ဆီအရောက်လာမှာပါလို့ ယုံကြည်ထားခဲ့သမျှ အ ဒိမှာတင် ကိုယ် သူ့ကိုစိတ်နာခဲ့တယ်၊ ချမ်းသာအောင် လုပ်မယ်ဆိုတဲ့စိတ်နဲ့ ကြိုးစားခဲ့တာပဲ၊ အခု . . ကိုယ် ချမ်းသာနေပြီ၊ သူလိုချင်တဲ့ အနေအထားရအောင်

ကိုယ်ရနေခဲ့ပြီ”

“ညာ . . မှန်မှန်ပြောစမ်း၊ ဘာမဟုတ်တာတွေလျှောက်လုပ်ခဲ့သလဲ”

“ကြည့်စမ်း . . သုက ကိုယ့်ကို တော်တော်အထင်အမြင်ထားတာပဲကိုး၊ ညာကထင်ပါ သုရဲ့၊ လူဆင်းရဲစေရန်အတွက် စာရိတ္တ မဆင်းရဲပါဘူး၊ မေမေမရှိတဲ့နောက်မှာ မြင့်မားတစ်ယောက်တည်းမနေချင်တော့တာနဲ့ ခြံနံအိမ်ဆောက်ပေးပေးပြီး ကိုယ် ရန်ကုန်ကနေထွက်လာခဲ့တယ်၊ ကုတ်ဇက်တယ်၊ မိတ်ဆွေကောင်းတွေနဲ့ တွေ့ရတယ်၊ ကံကောင်းဆိုးတော့ ကိုယ်တွင်းက ကျောက်အောက်ထဲမှာ နေအဆင်ပြေလိုက်တာ . . အခု သုက အသိုင်းအဝိုင်းထဲမှာ ဝင်တိုးနိုင်ပြီလေ၊ ကံ . . အကဲလို့လဲ”

“ဘာကို . . ရမှာလဲ ညာ၊ ညာအဆင်ပြေတာပဲ၊ စီးပွားဥစ္စာတိုးတက်လာတာတွေအတွက် ‘သု’ပမ်းသု ပါတယ်၊ အန်တီမှီခိုရင်လည်း အရမ်းဝမ်းသာမှာပဲ ညာ အတွက် ‘သု’ ဂုဏ်ယူပါတယ်”

“ကိုယ်ကြားချင်တာ အဲဒီဂုဏ်ယူတာကို၊ ဝမ်းသာတာ

မဟုတ်ဘူး သုရဲ့၊ ကိုယ်နဲ့ခွဲနေရလို့ သု စိတ်ဆင်းရဲနေရတာမဟုတ်လား၊ ချစ်သူနဲ့ခွဲပြီး မချစ်မနှစ်သက်တဲ့သူနဲ့ ပေါင်းနေရတာမဟုတ်လား၊ ‘သု’ကို ကိုယ်ပြန်လိုချင်နေတာ”

“ဟင့်အင်း . . မဟုတ်ဘူး၊ အဲဒီပွဲပွဲမရှိတာတွေ ဘာလို့ လာပြောနေရတာလဲ ညာကထင်၊ နင် အရှက်မရှိဘူးလား၊ တင်၊ နင် . . နင့် စိတ်ယုတ်မာလှချေလား၊ ငါက အရင်ဆုနန္ဒာမှမထုတ်တော့တာပဲ၊ နင် ဘာစကားတွေ လာပြောနေတာလဲ”

‘သု’ ထိုင်ရာမှ ထရပ်ရာမှာ ထိတ်လန့်စွာဖြင့် ခုးတွေတုန်နေလျက် ရပ်တည်မရနိုင်အောင်ရှိခြင်းကြောင့် ပြန်လည်ထိုင်ချရလေသည်။

“ပြော . . သု၊ ပြောချင်ရာပြော၊ ငါ့ရင်ထဲအသည်းထဲမှာ နင့်ကိုမရတာ ငွေမရှိခဲ့လို့၊ ပစ္စည်းဥစ္စာရှားပါးခဲ့လို့ဆိုတဲ့ အစွဲနဲ့ သဲကြီးမဲကြီးရှာခဲ့သမျှအားလုံးဟာ နင့်ကိုရယူပိုင်ဆိုင်လိုမှုက အဓိကအချက်ပဲ”

“ငတုံး . . နင့်လောက်တုံးတာ နင်ပဲရှိတယ်၊ သုနန္ဒာဆိုတဲ့မိန်းမက လင်းလက်ထွန်းရဲ့ ဇနီးဖြစ်နေပြီပဲ၊ နင်နဲ့လူ

လို့ရမလား ညာရဲ့”

“ရတယ် သူ၊ နင်သာ လင်းလက်ထွန်းကိုကွာခဲ့၊
ဆင်းလာခဲ့၊ နင့်ကို သူထားတာထက် အဆတစ်
အောင် ငါထားနိုင်တယ် ‘သူ’ ထားပေးမယ်”

‘သူ’ စိတ်ဆိုးလှစွာ တောက်ခေါက်လှတယ်

ရာမှ ထရပ်၏။

“ညာ . . . နင် ငါ့ကိုတော်တော်အထင်သေးတာပါ
နင့်ကို ငါဘယ်လောက်ပဲချစ်ခဲ့ချစ်ခဲ့ . . . အခုအခါ
ငါချစ်တာဟာ ကိုလင်းပဲ၊ လင်းလက်ထွန်းတစ်ဆူ
တည်းပဲရှိတော့တယ်၊ အဲဒါ နင်မြဲမြဲမှတ်ထား၊
ကိုငါနဲ့ ချစ်သက်ပြီး ဘာမှမမျှော်လင့်နဲ့၊ အဲဒီစကား
တွေပြောဖို့ လုံးဝစိတ်မကူးနဲ့၊ ငါနဲ့လည်းလာ
ပါပဲ”

ဆိုရာမှ ဆတ်ခနဲ ထထွက်သွား
ကျောခိုင်းထိုင်နေသော လှိုင်ထိပ်ထားကို လုံးဝမတွေ့ခဲ့ပါ။

လှိုင်က ပင့်သတ်ချတာ အသက်တဝှေ့
‘သူနန္ဒာ’ကိုလည်း အထင်ကြီးလေးစားသွားရ၏။

ဪ . . . လှိုင်ချစ်မြတ်နိုးခဲ့မိပြီဖြစ်သေး

ကထင်က သူနန္ဒာကိုမှ အစွဲလမ်းကြီး စွဲလမ်းမြတ်နိုးနေခဲ့တာပါ
လား။

ထိုအချိန်မှာ . . . တစ်ယောက်တည်းကျန်ရစ်ခဲ့
သောညာကထင်အနားသို့ရောက်လာခဲ့သူက မြသီရိ၏ခင်ပွန်း၊
ကျော်ဝဏ္ဏဖြစ်လေသည်။

✂ အခန်း(၂၅) ✂

“တိုက်တန်ဖိုးက နည်းတာမှမဟုတ်တာ၊ သိန်းထောင်နဲ့
ချီတော့ မင်းမှာ ကြွေးတင်ပြီပေါ့၊ လင်းရယ်၊ အစက
တည်းက မင်း စဉ်းစဉ်းစားစားလုပ်သင့်တယ်၊ ခုတော့
မိန်းမပူဆာတိုင်း လျှောက်လုပ်တော့ . . . ဝုက္ခရောက်ပြီ
မဟုတ်လား”

ဒေါ်တင်နွယ်ဝင်း၏အသံက ဒေါသဖြင့် စူးရှ
ကျယ်လောင်နေလေသည်။

“ဟာ . . . မဟုတ်ဘူး မေမေ၊ ဒါ . . . ‘သူ’နဲ့လုံးဝကိုမဆိုင်
တာ”

“ဘာမဆိုင်ရမှာလဲ၊ မင်းမိန်းမအတွက် မင်းလုပ်ခဲ့
မိ သူနဲ့ဆိုင်တာပေါ့။ ဘာလဲ . . ဒီကိစ္စက ငါတို့ပြော
လို့များ မင်းကစွပ်စွဲချင်နေသလား လင်း . . ဟာ
အိမ်ပေါ်ကနေ မင်းသဘောနဲ့မင်းဆင်းသွားတာ
မင်းတို့ဘာသာ ကြီးကျယ်သွားကြတာ”

လင်းလက် စိတ်မျက်စွာ ပင့်သက်ချင်း

“ဆင်းသွား . . ငါ့အိမ်မှာမနေကြနဲ့”

ပြောခဲ့တာ မေမေကိုယ်တိုင်ဖြစ်ပါသည်။

တော့လည်း လင်းလက်ကြီးကျယ်တာဖြစ်ရပြန်၏။

“ထားလိုက်ပါ မေမေ၊ ဒီကိစ္စနဲ့ပတ်သက်ပြီး သားအမိအကျော်ဝဏ္ဏနှင့် မြသီကိုတို့တိုက်ထဲဝင်လာတာနှင့်ကြားရတာ
ထပ်မပြောချင်ဘူး။ အခုပြောတာကငွေအကူအညီပေးသဖြင့် လင်မယားနှစ်ယောက် တစ်ယောက်မျက်နှာတစ်
ဖို့ပြောနေတာပါ”

“ငွေအကူအညီ . . ဟုတ်လား။ အဲဒါပေါ့နဲ့ လင်း
မင်းတိုက်ကိုလည်း ဘဏ်မှာပေါင်ထားတယ်ဆို
ကြားပါတယ်။ သိန်းပေါင်းမြောက်မြားစွာရတဲ့ကြေး
ဘာလို့ငွေလိုနေရတာလဲ၊ ဘာတွေအသုံးကြမ်းစား
တာလဲ”

“တိုက်ဝယ်တုန်းကတင်တဲ့အကြွေးကိုဆပ်ဖို့ ဘာ

တိုက်ကိုပေါင်ခဲ့တာ မေမေ၊ ဘဏ်ကို အတိုးအရင်း
ပေါင်းပေါင်းဆပ်ရပြန်တော့ . . ငွေက လုပ်ငန်းထဲမှာ
မလည်ပတ်နိုင်ပြန်ဘူး။ ဒါကြောင့် . . ငွေ အခက်အခဲ
ဖြစ်တာပါ”

“ဟင် . . အဲဒီငွေအခက်အခဲက ဘယ်တော့မှပြီးပြတ်မဲ့
ကိစ္စမှမဟုတ်တာပဲ လင်းရဲ့၊ မင်းက ဒီငွေရတော့ရော
ပြီးမလား”

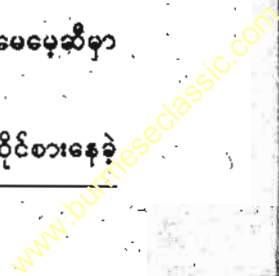
ဒေါ်တင်နွယ်ဝင်းနှင့် လင်းလက်တို့စကားပြော

အကျော်ဝဏ္ဏနှင့် မြသီကိုတို့တိုက်ထဲဝင်လာတာနှင့်ကြားရတာ
သဖြင့် လင်မယားနှစ်ယောက် တစ်ယောက်မျက်နှာတစ်
မက်ကြည့်ကာ မျက်ခုံးလေးများပင့်တက်သွားကြလေသည်။

“စိတ်ပေပူပါနဲ့ မေမေ၊ သား ဒီငွေကိုပြန်ဆပ်မှာပါ။ အခု
လည်း ဒီအတိုင်းလက်လွတ်ယူမှာမဟုတ်ပါဘူး။ တုခွက်
မှာရှိတဲ့ သားရဲ့အစုရှယ်ယာတွေ မေမေ့ကိုအပ်ထားမှာ
ပါ”

“အလိုတော် . . အဲဒီလောက်ငွေများများ မေမေ့ဆီမှာ
ဘယ်ရှိမှာလဲ လင်းရဲ့”

“ဟုတ်တယ် လင်း၊ မေမေက ရှိတာလေးထိုင်စားနေခဲ့

တာဘယ်လောက်ကြာပြီလဲ၊ မေမေ့ကို စိတ်ညစ်အောင် မလုပ်ပါနဲ့”

ညော်ခန်းထဲသို့ဝင်လာခဲ့သော မြသိင်္ဂီအသံ ကြောင့် လင်းလက်လှည့်ကြည့်လိုက်၏။ စီးကရက်မီးခိုးမှုတ်ထုတ် လျက်ဝင်လာသော ကျော်ဝဏ္ဏကို ဦးဆုံးမြင်ရလေသည်။

“စိတ်ညစ်အောင်လုပ်တာဟုတ်မလား၊ မေမေ၊ ခဏတစ် မြှုတ် အကူအညီတောင်းတာပဲ”

“အဲဒီခဏတစ်မြှုတ်က ဘယ်လောက်အချိန်အတိုင်းအ တာထိရှိမှာလဲ၊ တစ်နှစ်လား၊ တစ်သက်လုံးလား၊ မင်း လည်း အဲဒီမိန်းမချမ်းမူ အမျိုးပြောင်းသွားတာပဲ လင်း၊ မေမေရော တို့တို့ပါ စိတ်ဆင်းရဲအောင် အမျိုးမျိုးလုပ် တာပဲ”

“ဟာဗျာ . . ကော်ပြီ မပြောနဲ့တော့၊ ‘သူ’ကိုဆွဲမထည့်နဲ့၊ သူနဲ့ ဘာမှမဆိုင်ဘူး၊ အခုကိစ္စတွေအားလုံးကိုလည်း သူ ဘာမှသိတာမဟုတ်ဘူး၊ အခုပြောနေတာ ကုမ္ပဏီ ထဲဝင်ထားတဲ့အစုရှယ်ယာကိစ္စခဏအပ်ချင်တာ”

ကျော်ဝဏ္ဏ သဘောကျစွာ လေချွန်လိုက်၏။
“ခဏအပ်ချင်တာလို့ ပြောလို့ရမလား၊ လင်းရဲ့၊ ဟိုတစ်

ခါကလည်း နည်းနည်းစုံရောင်းလို့ ဝယ်ခဲ့ပြီးပြီပဲ၊ အခု လည်းရောင်းမယ်ဆိုရင် ရောင်းမယ်၊ အဲဒီလိုအပြတ် လုပ်မိပါ။ အဲဒါဆိုရင်ပြီးတာပဲ”

“ဟဲ့”

ဒေါ်တင်နွယ်ဝင်းက အလန့်တကြားအော်၏။
မြသိင်္ဂီက ကျော်ဝဏ္ဏကို အံ့ဩတကြီး လှည့်

ကြည့်လေသည်။

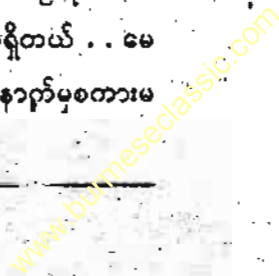
“လင်းရဲ့ ကျွန်တို့ရှယ်ယာက နည်းတာမဟုတ်ဘူးနော် . . ကိုဝဏ္ဏ ဘယ်လိုဝယ်နိုင်မှာလဲ”

“သိင်္ဂီမောင်ကသာရောင်းလို့ကတော့ ဝယ်နိုင်အောင် ကြိုးစားရမှာပေါ့ သိင်္ဂီရဲ့”

ကျော်ဝဏ္ဏအသံက မခိုးမခန့်ရယ်သံနောနေခဲ့ လေသည်။ လင်းလက်စိတ်ထဲ ထောင်းခနဲဒေါသဖြစ်လေသည်။

“ကဲ . . ရောင်းမယ်ဗျာ၊ ဝယ်နိုင်အောင်သာဝယ်”

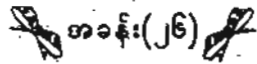
“အိုကေ . . ကောင်းပြီ၊ အားလုံး ကိုယ်စီစဉ်လိုက်မယ် လင်း။ ဘာမှစိတ်ပူမနေနဲ့၊ တစ်ခုတော့ရှိတယ် . . မေ မေတို့ရှေ့မှာမင်းပြောတဲ့စကားနော်၊ နောက်မှစကားမ ပြင်နဲ့”

“အဲဒီစကားကို ခင်ဗျားအတွက်ပဲထားပါ ကိုဝဏ္ဏ၊ လင်းလက်ထွန်းဗျ၊ ဘယ်တော့မှစကားပြင်မယ်မထင်နဲ့”

လင်းလက်က စိတ်ဆိုးဆိုးဖြင့် လှည့်ထွက်လာခဲ့ပြီးမှ . . . မေမေ့ကို နှုတ်မဆက်မိပါလားဟု သတိထားခဲ့မိလေသည်။

ယခုတလော . . . ယောက်ဖတော်ကျော်ဝဏ္ဏ၏ လက်ထဲ ငွေအလုံးလိုက်အရင်းလိုက်ရှိနေခြင်းအတွက် လင်းလက်စိတ်ထဲ အံ့ဩတကြီးဖြစ်ရလေသည်။

“ဟင်”

ကုမ္ပဏီရှိ မိမိ၏အခန်းထဲသို့ လင်းလက်ဝင်လိုက်သည်နှင့် မိမိနေရာမှာ လူတစ်ယောက်ထိုင်နေခြင်းကြောင့် လင်းလက်မျက်ခုံးလေးပင့်တတ်အောင် အံ့ဩသွား၏။

“ဟော . . . လာပြီကိုး လင်းရဲ့၊ စောင့်လိုက်ရတာ”

အခန်းပေါက်ဝသို့ နောက်ကျောပေးထိုင်ရာမှ ဆုံလည်ကုလားထိုင်တို့လှည့်ကြည့်လိုက်သောကြောင့် ထိုင်နေသူ၏မျက်နှာကို လင်းလက် မျက်ဝါးထင်ထင်မြင်တွေ့ရလေသည်။

“တို့ကျော်ဝဏ္ဏ”

လင်းလက်အသံထွက်သည်အထိ အံ့ဩတပြိုင်
ခေါ်မိ၏။ အိမ်ပေါ်မှဆင်းလာပြီးသည့်နောက်ပိုင်းမှာ မိမိအသံ
ထဲသို့ ကျော်ဝဏ္ဏလုံးဝရောက်လာခဲ့တော့တာမှ မဟုတ်တာ
ရောက်လာသည့်တိုင်အောင် ချထားပေးသည့်
ဆိုမိခဲ့မှာ မထိုင်၊ လင်းလက်ထိုင်သည့်နေရာမှာမှ အကျအနား
ချိတ်ထိုင်ကာ စကားပြောရင်း စားပွဲပေါ်ခြေလှမ်းတင်ပုံက စိတ်
ဘဝင်ကျစရာမရှိလှပေ။

“သိပ်ကို အံ့ဩနေတဲ့ပုံပါလား လင်းရဲ့ ဟင်”

ရယ်သံစွတ်၍ပြောသောလေသံက ရိသဲသဲ

နေလေသည်။

“ခင်ဗျာ၊ ကိုယ့်နေရာနဲ့ကိုယ်နေရှင်ကောင်းမယ် ကိုဝဏ္ဏ
လူများစာရေးတဲ့စားပွဲပေါ်ခြေတင်ပြီးတိုင်တာက
ရမ်းတိုဇော်ကားလွန်းနေပြီ”

“ဟားဟား . . . ဘာပြောတယ်၊ ဘာပြောလိုက်တယ်
လင်းရဲ့ ပြန်ပြောပါဦး”

“ဒီစားပွဲက ကျုပ်စာရေးတဲ့စားပွဲဗျ”

လင်းက စားပွဲကိုပုတ်ပြောမိ၏။

“အိုး . . . အဲဒါကအရင်ကလေး . . . အရင်ကလေး၊ အခု

ကျော်ဝဏ္ဏဆိုတဲ့ငါက နေရာဝင်ယူလိုက်ပြီပဲ လင်းရဲ့၊
ပါ . . . ငါနေရမယ့်နေရာ၊ ပါနေရာဖြစ်တော့မှာ၊ ငါ့ဖာ
ငါ ဘယ်လိုထိုင်တိုင်း၊ ခြေထောက်ဘယ်လိုတင်တင် မင်း
ပြောစရာမလိုတော့ဘူး လင်းရဲ့၊ ဒီလောက်ပြောရင်
မင်းသဘောပေါက်လောက်ပြီထင်တယ်”

“ရှင်းရှင်းပြောဗျာ . . . ကျုပ်ရှယ်သာကိုခင်ဗျားဝယ်မှာနို့
လို့ ကြီးကြီးကျယ်ကျယ်တွေလာပြောနေတာလား . . .
ခင်ဗျားက”

“တုတ်တယ် . . . ဝယ်မှာ”

“ဟင်”

လင်းလက် အံ့ဩသွား၏။

ဒီလူမှာ ငွေများများစားစားမရှိတာ သူ့ အဆီ
ဆုံးဖြစ်၏။

“ပါးစပ်နဲ့ဝယ်လို့မရဘူးနော် တစ်ပဲခြောက်ပြားမမှတ်နဲ့”

“လင်း . . . မင်းတွာ၊ ငါ့ကိုတော်တော်အထင်သေးပါလား၊
တောဒီမှာကြည့် . . . ဘာလဲလို့”

ချက်လက်မှတ်ထုတ်ပြုတ် ထုတ်ယူမည့်ငွေအ

တိုင်းအတာကိုမြင်သာသောအနေအထားဖြစ်နေ၏။

“ခင်ဗျား . . ဒီငွေတွေ ဘယ်ကရလာတာလဲ”

အံ့ဩကြီးဖြစ်လွန်းကာ မေးမိသည်အထိ
“နီး . . . နီး . . . မဆိုင်ဘူးလေ၊ ဒါ ငါ့ကိစ္စပဲ လင်းရဲ့
ကိစ္စမှ မဟုတ်တာပဲ၊ အရေးကြီးတာက မင်းရဲ့စာ
လေးထဲကရှယ်ယာကို လွှဲပေးဖို့ပဲ၊ ဟောဒီမှာ လ
မှတ်ထိုးတာနဲ့ ဟောဒီချက်လက်မှတ် မင်းလက်
ရောက်စေရမယ် ဒါပဲ။”

“တော်တော် အံ့ဩစရာကောင်းတာပဲ . . . လင်းရေ
ပါဦးကွ၊ ငါ့ကိုကူညီပါဦးဆိုတဲ့လူက ဒီရှယ်ယာတွေ
နိုင်တဲ့အထိဖြစ်လာတာ တော်တော်အံ့ဩစရာကော
နေတာပဲ”

“မင်းဟာမင်း အံ့ဩချင်ရင်ဩကွာ၊ မဩချင်လည်း
စကားတွေ တောင်တောင်အိအိလျှောက်ပြောပြီး
ရောင်းတော့ဘူးလို့ လုပ်လို့မရဘူးကွ၊ မင်းပြောတဲ့
က မေမေနဲ့သိင်္ဂီ နှစ်ယောက်စလုံးသက်သေရှိပြီးသာ
ဒီနေ့ကိစ္စမှာ မေမေတို့ပါလာပြီး လက်မှတ်ထိုး
နော် လင်းလက်”

လင်းလက် ပင့်သက်ချ၏။

မေမေက သမက်ကိုငွေထုတ်ပေးလိုက်တာ
လား။ စိတ်ထဲနာချင်လေသည်။

“ကောင်းပြီ . . . လုပ်၊ ကြိုက်သလိုသာလုပ်၊ မေမေကိုယ်
တိုင်ပါတယ်ဆိုတော့ ပြီးတာပဲ၊ ကိစ္စတွေပြီးပြီဆိုရင်
ကျုပ်လက်မှတ်ထိုးပေးမယ်၊ ခုတော့ . . . ပြန်ပယ်”

လင်းလက် ပြန်လှည့်ထွက်လာခဲ့၏။

“ဟာ . . . စောင့်ဦးလေ၊ တော်နေကြာ . . . လှိုင်ရောက်
လာတော့မှာပဲ”

“လှိုင်က ဘာလို့ပါလာရတာလဲ”

“မိသားစုချင်း အသိသက်သေလုပ်လို့ဖြစ်တာမှမဟုတ်
တာ၊ ဒါ့ကြောင့် ပိုသေချာအောင် လှိုင်ကိုပါအသိသက်
သေဝင်ခိုင်းထားတာ”

“ဒါက ခင်ဗျားတို့သဘောလေ၊ ကျုပ်ကတော့ ရော
ပတ္တမြား . . . ရောနဂါးပဲ”

ရင်မှာနာကျင်လှစွာ အခန်းထဲမှပြန်ထွက်လာ

စဉ်မှာ တယ်လီဖုန်းပြည်သံကြားရ၏။

လင်းလက်ခြေလှမ်းတုံ့ကာ ဖုန်းပြောဖို့ပြန်

လှည့်မည်ပြုစဉ် စကားပြောဆိုသံကြားနေရလေသည်။

"ဟာ . . . ဘယ်မအိုကေဘဲရှိမလဲ၊ အိုကေ . . . အားလုံး
အိုကေတာပေါ့ဗျ၊ ကျော်ဝဏ္ဏပဲဗျာ . . . ကျေးဇူးပဲ၊ ငါ
ညာဏထင်ရေ၊ ကျေးဇူးတင်တယ်ဗျာ . . . တကယ်တော့
ခုလိုဖြစ်မြောက်အောင်ကူညီတဲ့အတွက် အရမ်းတော်
ကျေးဇူးတင်ပါတယ်"

ကျော်ဝဏ္ဏ၏ရွှင်မြူးအားရသံက အပြင်သို့

ထွက်နေ၏။

"ညာဏထင်"

"ညာဏထင် . . . ကိုညာဏထင်" တဲ့။

ဒီနာမည်ကြားဖူးပါတယ်ဟဲ့ စိတ်ထဲမှ အောင်
မေ့မိ၏။ နောက်တော့ . . . မှတ်မိသွားလေသည်။

ဪ . . . လှိုင် မိတ်ဆက်ပေးသည့်လူပဲ။

တစ်ဆက်တည်းမှာပင် ချစ်ဇနီး 'သု' နှင့်အတူ
စားပွဲတည်းထိုင်ကာစကားပြောနေတာက အစ . . . သတိရသွား
လေသည်။

အိပ်မက်ကြီးနက်ကြီး
အိပ်မက်ကြီးနက်ကြီး
အိပ်မက်ကြီးနက်ကြီး
အိပ်မက်ကြီးနက်ကြီး
အိပ်မက်ကြီးနက်ကြီး

အခန်း(၂၇)

အိပ်မက်ကြီးနက်ကြီး
အိပ်မက်ကြီးနက်ကြီး
အိပ်မက်ကြီးနက်ကြီး
အိပ်မက်ကြီးနက်ကြီး
အိပ်မက်ကြီးနက်ကြီး

'လှိုင်' ရောက်လာချိန်မှာ တုမူကိန်းခန်းအတွင်း
ကျော်ဝဏ္ဏ၏ယောက်ျားသားများနေလေသည်။

"ဟင် . . . လင်းရော ကိုဝဏ္ဏ"

"ပြန်သွားပြီလို့ပဲ၊ တော်နေကြာ . . . လှိုင်ရောက်လာလိမ့်
မယ်၊ ခဏစောင့်ပါဦးဆိုတာ မစောင့်ဘူး"

လှိုင် . . . ပင်သက်မျှင်းမျှင်းချမိလျက် မျက်
နှာနှင့်လေးကြုတ်သွားရလေသည်။

"အင်း . . . တော်နေကြာ လှိုင်ကိုပါတစ်မျိုးအင်ရင် ဒုက္ခ
ပါပဲ ကိုဝဏ္ဏရယ်၊ လှိုင်က ညာဏထင်နဲ့လင်းတို့ကြားထဲ

ညပ်နေမိပြီထင်ပါရဲ့”

“ဟာ . . ညပ်တယ်မခေါ်ပါဘူး၊ လှိုင်ရဲ့၊ လှိုင်က နှစ်ဖက် သိသိနေတော့ အကူအညီပေးတဲ့သဘောပဲဟာ”

“လင်းက အဲဒီလိုနားလည်ဦးမှကိုး”

“နားမလည်လည်း ကိစ္စမရှိပါဘူး၊ လှိုင်ရဲ့၊ ဘာမှစိုးရိမ်မ နေပါနဲ့”

“အခု . . လင်းမရှိတော့ လုပ်ငန်းလွှဲပြောင်းတဲ့ကိစ္စလက် မှတ်ထိုးဖို့တွေသာတွေ့ အဆင်ပြေရဲ့လား”

“ပြေပါတယ် . . ရောင်းမယ်ဆိုတာ သူပါးစပ်က အတိ အကျပြောထားပြီးပြီပဲ လှိုင်ရဲ့ . . သူ့ရောင်းမှာပါ၊ အခု တိုဝဲ ဒီမှာဝင်ထိုင်နေတာမြင်တာနဲ့ သူပြန်လှည့်ထွက် သွားခဲ့ပြီပဲ”

“အဲဒီကိစ္စတွေအားလုံး လှိုင်ဝင်ပါသလိုဖြစ်နေတာ လှိုင် စိတ်ထဲ စိတ်မသန်ဖြစ်နေရတာ”

“ဘာမှ စိတ်မသန်စရာမရှိပါဘူး၊ သူ့အဆင်မပြေလို့ ရောင်းတယ်၊ ဝယ်တဲ့သူက ဝယ်တယ်၊ ဝါ ဘာဖြစ်သလဲ ဟောဒီမှာ . . လှိုင်ရဲ့၊ ကုမ္ပဏီကစာရင်းဖွဲ့ဖွဲ့တွေ ကျော်ဝဏ္ဏက စာရင်းအင်းစာအုပ်တွေ ‘လှိုင်’

ထိုင်နေသောရှေ့ချပေး၏၊ ကျော်ဝဏ္ဏက ငွေအင်အားမရှိသဖြင့် ညာဏထင်က ငွေစိုက်ဝယ်ပေးတာဖြစ်၏၊ မိသားစုပိုင်ဖြစ်ရမည် ဟူသောမူကြောင့် ကျော်ဝဏ္ဏက နာမည်ခံသာဖြစ်လေသည်။

နောင်တစ်ချိန်မှာ ကျော်ဝဏ္ဏကစိုက်ထား သော ငွေကိုပြန်လည်ဆပ်နိုင်မှ ကျော်ဝဏ္ဏပိုင်ဆိုင်ရမှာပါ။

လှိုင်က စာရင်းဖွဲ့ဖွဲ့တွေကြည့်ရှုနေစဉ်မှာ လှိုင်ထိုင်နေသည့်ကုလားထိုင်သို့ ကျော်ဝဏ္ဏရောက်လာခဲ့၏။

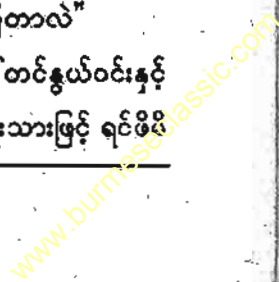
လှိုင်ထိုင်နေသည့်ကုလားထိုင်နောက်မှီမှာ လတ်တင်တာ ကိုယ်ကိုင်းပြီး စာရင်းတွေပြနေပုံတ တဖြည်းဖြည်း ပိုမိုနီးနီးကပ်ကပ်ဖြစ်လာလျက် လှိုင်ပခုံးလေးကို ဆုပ်တိုင်လိုက် လေသည်။

“ဟင် . . ရှင် . . ဒါဘာလုပ်တာလဲ”

လှိုင်လက်က မြန်ဆန်လှ၏၊ ကျော်ဝဏ္ဏ၏ လက်ကိုပုတ်ချကာထိုင်ရာမှ ထလျက် လက်လွှဲရွက်လိုက်ပုံတလျှပ် မီးလတ်လိုက်သလိုပါ။

“ဘုရား . . ဘုရား . . ဘာဖြစ်နေကြတာလဲ”

မိုးခန်းထဲဝင်လာခဲ့သော ခေါ်တင်နွယ်ဝင်းနှင့် မြသိင်္ဂီတို့သားအမိနှစ်ယောက်မှာ မျက်လုံးအပြူးသားဖြင့် ရင်ဖိမိ

ကြလေသည်။

လှိုင်ကိုယ်တိုင်မှာလည်း ဒေါသစိတ်ဖြင့် တစ်ကိုယ်လုံး တုန်နေရပါသည်။

“လှိုင်ပုခုံးကိုင်ပြီး ထိတပါး ခိုကပါးလုပ်တာနဲ့ လှိုင်ခိုက်လိုက်တာ မြသိကီ၊ မင်းယောက်ျားက အရမ်းကို ရှမ်းတာပဲ”

“ဟာ . . . မဟုတ်တာ၊ လှိုင်အထစ်လွှဲတာပါ။ ကိုယ်စာရင်းပြရင်းက ပခုံးကိုမတော်တဆထိသွားခဲ့တာ သိကီ”

“ဘာ မတော်တဆလဲ၊ ရှင်းတင်လုပ်တာ ကိုဝဏ္ဏ၊ ရှင်ပုံစံ မူမမှန်လို့ သတိထားမိလိုက်တာ၊ ဗိုတစ်ခါ ‘ဆုနဲ့ ဖြစ်တယ်ဆိုတာလည်း ဒီပုံစံအတိုင်းပဲဖြစ်မှာပဲ’ သိကီ၊ မင်းယောက်ျား တရားကိုလွန်လွန်းတယ်”

ဒေါ်တင်နွယ်ဝင်းက ကျော်ဝဏ္ဏကိုလှမ်းအကြည့် . . . ကျော်ဝဏ္ဏ လှုပ်လှုပ်ရှားရှားဖြစ်ရပါပြီ။

“ဟာ . . . ဘာလို့ အဲဒီမိန်းမကိုထည့်ပြောရတာလဲ၊ အခုလှိုင်ကိုမတော်တဆထိမိတာ ငှန်တယ်၊ ဟိုတစ်ခါက အဲဒီမိန်းမနဲ့ကိစ္စက သူ့ကြောင့်ဖြစ်ရတာ၊ သူ့ မကောင်းတာ”

“မကောင်းတာဆိုတာ ဘာမကောင်းတာလဲကိုဝဏ္ဏ၊ ရှင်းရှင်းပြောပါ၊ ဟောဒါ၊ ရှင်ယောက္ခမ၊ ဟောဒါ၊ ရှင်မိန်းမပဲပြော”

“လှိုင် . . . အဲဒီလိုချော့ဆွဲမတွန်းနဲ့ကွာ၊ သုနန္ဒာအကြောင်းလည်း လှိုင်သိသားပဲ၊ ကိုညာဏနဲ့လည်းလွတ်ကင်းခဲ့တာမှမဟုတ်တာ”

“ဟင် . . . ဘယ်လို”

“ဘာဖြစ်တယ်”

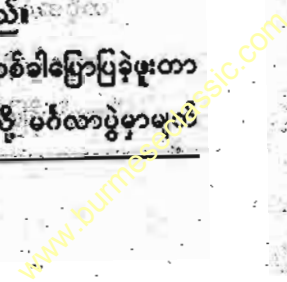
ဒေါ်တင်နွယ်ဝင်းနှင့် မြသိကီ စုံဩစွာအသံထွက်လာခဲ့လေသည်။

“သူတို့ချင်းပတ်သက်မှုရှိခဲ့တယ်ဆိုတာ လှိုင်သိမှာပါ၊ လှိုင်ပြောပြလိုက်လေ”

ကျော်ဝဏ္ဏက ခနဲတုံ့ပြု၏၊ ပြောရမည့်စကားကို လှိုင်ထံတွန်းပို့၏၊ ဒေါ်တင်နွယ်ဝင်းနှင့် မြသိကီအကြည့်က လှိုင်ထံသို့ရောက်လာခဲ့လေသည်။

လှိုင် . . . ပြုံးလိုက်ရပါသည်။

“မြသိကီလည်း သိမိတယ်၊ လှိုင်ကိုတစ်ခါပြောပြခဲ့ဖူးတာလေ၊ ‘သုနန္ဒာ’မှာ ချစ်သူရှိနေခဲ့လို့ မဝံ့လာပွဲမှာမှလဲ”

ရည်စိတ်လက်နဲ့ဖြစ်နေခဲ့တယ်ဆိုတာ”

“ဟုတ်ဟယ် . . သိင်္ဂီပြောခဲ့ဖူးတယ်၊ အဲဒါနဲ့ အခုကိစ္စတွေနဲ့ ဘာပတ်သက်နေလို့လဲ လှိုင်”

ခင်ပွန်းနှင့်ပတ်သက်နေသောကြောင့် မြသိင်္ဂီ မျက်နှာက မာကြောနေကာ ပြောစကားကတင်းမာနေလေသည်။

“ပတ်သက်တာပေါ့ လှိုင်ရဲ့၊ သူ့ရဲ့ချစ်သူက အခု ကိုဝဏ္ဏကိုငွေထုတ်ပေးခဲ့တဲ့ ကိုညာဏထင်ပဲ”

“ဟင်”

ဒေါ်တင်နွယ်ဝင်းရော မြသိင်္ဂီပါ မျက်နှာကွက်ခနဲပျက်လေသည်။

“ဒါလည်း သူတို့ချင်း ‘သူ’မွေးနေ့မှာပြောနေတဲ့စကားတွေကြောင့် လှိုင်သိခဲ့ရတာပဲ”

“ကဲ . . ကြည့် . . တွေ့လား မေမေ၊ မေမေ့သားရွေးလာတဲ့မိန်းမက ဘယ်လောက်သစ္စာမရှိ ဖောက်ပြန်လိုက်သလဲလို့”

“ဟင့်အင်း . . လှိုင်ပြောချင်တာက ‘သူ’ဟာ သိပ်ကိုသစ္စာရှိတဲ့မိန်းမဖြစ်တယ်ဆိုတာပဲ သိင်္ဂီ”

“ဘယ်လိုဖြစ်ပြီးသစ္စာရှိတယ်ပြောရတာလဲ လှိုင်ရဲ့၊ ခုပဲ

ကြည့်လေ . . ကိုညာဏနဲ့ချစ်သူဖြစ်နေရက်နဲ့ လင်းကိုယူခဲ့တယ်၊ လက်ထပ်ခဲ့တယ်၊ ဟော . . အခု . . ညာဏနဲ့လည်းပြန်ဆက်နေခဲ့တာက သစ္စာရှိတာဖြစ်နိုင်ပါ့မလား၊ ‘သူ’မွေးနေ့မှာ ဟိုလူ စန္ဒရားတီးနေကတည်းက တစ်မျိုးပဲအောက်မေ့ခဲ့တာ၊ လက်စသတ်တော့ ဒီလိုကိုး”

မဲ့ကာ ရွဲ့ကာပြောသော မြသိင်္ဂီပုံစံက အောင်နိုင်သူအသွင်မျိုးဖြစ်၏။ လှိုင် ဒေါသဖြစ်ရပါပြီ။

“သိင်္ဂီဝဲကြီးမယ်နော် . . မင်းလည်းမိန်းမတစ်ယောက်ပဲ၊ မိန်းမချင်း ကိုယ်ချင်းစာပြီးပြောသင့်တယ်”

“အိုး . . ကိုယ်ချင်းစာပြီးပြောရအောင် သူ့နဲ့သိင်္ဂီတို့က စိတ်ချင်းတူတာမှမဟုတ်ဘဲ လှိုင်ရဲ့၊ မနှိုင်းပါနဲ့”

“ကိုင်း . . မနှိုင်းဘူးနော်၊ လှိုင်ကတော့ သိင်္ဂီနဲ့ဘယ်လောက်ပဲ ခင်ခဲ့ခင်ခဲ့၊ မှန်တဲ့ဘက်ကရစ်ရမှာပဲ၊ လှိုင်သိခဲ့တာကတော့ ‘သူ’ဟာ သိပ်ပြီးသစ္စာရှိခဲ့တယ် သိင်္ဂီ၊ ကိုညာဏထင်နဲ့ချစ်သူဖြစ်နေခဲ့တာ ဟိုးငယ်ငယ်ကတည်းကဆိုတော့ နှစ်ရှည်လများချစ်သူဖြစ်ခဲ့တာ ကြာလှပြီတဲ့၊ လင်းက သူ့ကိုကမ်းလှမ်းခဲ့တဲ့အချိန်မှာ ညာဏ

“နဲ့လိုက်ပြေးဖို့အထိ ကြိုးစားခဲ့တယ်တဲ့”

“ကဲ . . . တွေ့လား” ဟုသောအကြည့်က မြသိဂီထံမှာ ပေါ်လာသလို ခေါ်တင်နွယ်စင်း ပင့်သက်ချလေသည်။

“ဒါပေမဲ့ . . . သူ့ရဲ့အဖေကတားလို့ လိုက်မပြေးဖြစ်ခဲ့ဘူးတဲ့”

“ဒါကြောင့် . . . ခုမှပြန်ဆက်ကြတာပေါ့၊ ဟုတ်လား”

“မတုတ်ဘူး၊ အန်တီ၊ မတုတ်ပါဘူး။ ဟိုနေ့က ‘သူ’ ပွေးနေမှာမှ သူတို့နှစ်ယောက်ပြန်ဆုံကြတာပါ”

“ဒါဖြင့် စန္ဒရားထီး သီချင်းဆိုတာက ဘယ်သူ့အကြံအစည်တွေလဲ”

“ခွင့်လွှတ်ပါ၊ အန်တီ၊ အဲဒါကတော့ လှိုင်ကြောင့်ဖြစ်သွားတာပါ။ လှိုင်က သူ့ရဲ့ပွေးနေပွဲရှိတာ ပြောပြမိပါတယ်။ အဲဒီမှာ ညာဏထင်က သူ့လိုက်လို့ရမလားဆိုလို့ လှိုင်ခေါ်လာမိတာပါ။ စန္ဒရားမြင်တော့ ပွေးနေရှင်ကိုရုတ်ပြုပါရစေ ခွင့်တောင်းပေးပါဆိုလို့ လင်းကို လှိုင်ကပဲ ခွင့်တောင်းခဲ့တာပါ။ သူ့ ဘာမှ မသိခဲ့ပါဘူး”

“အဲဒီကတည်းက စိတ်မပြတ်ကြလို့ပေါ့၊ လှိုင်ရဲ့ သံယောဇဉ်ရှိနေကြသေးလို့ပေါ့”

လှိုင် စိတ်ပျက်စွာ မင့်သက်ချမိလေသည်။ လှိုင်က စပြောခဲ့မိမှတော့ ရှင်းရမှာ လှိုင်တာဝန်သာဖြစ်လေသည်။

“ညာဏထင်ကတော့ အန်တီပြောဆဲလိုပဲ၊ တကယ်ကို စိတ်မပြတ်ခဲ့တာပါ။ အခုလည်း သူ့နောက်ကိုပြန်လိုက်မယ်ဆိုရင် ပြန်ခေါ်ချင်တဲ့အထိ ပြောပေမဲ့”

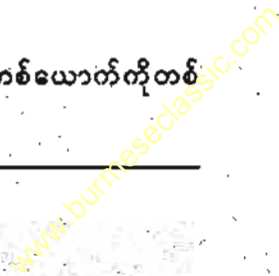
“တွေ့လား၊ မေမေ၊ တွေ့လား၊ ကြားရတာ ဘယ်လောက် ရှက်စရာကောင်းသလဲဆိုတာ”

“နေပါဦး . . . သိရီ၊ လှိုင်ပြောတာ ဆုံးအောင်နားထောင်ပါ။ ‘သူ’က သူ့ချစ်တာ အခုအချိန်မှာ လင်းတစ်ယောက်ပဲရှိတယ်တဲ့။ လင်းကလွဲပြီး ဘယ်သူ့ကိုမှ မချစ်နိုင်တော့ဘူးဆိုပြီး ငြင်းခဲ့တာပါ”

“ဒါ . . . တကယ်ပဲလား”

“တကယ်ပေါ့ . . . လှိုင်နားနဲ့ဆက်ဆက်ကြားခဲ့ရတာတွေပါ။ သူတို့ထိုင်ခုံနားမှာ လှိုင်ရှိနေတာမသိဘဲ ပြောနေကြတာပါ။ ‘သူ’က တကယ်သစ္စာရှိတာပဲလို့ လှိုင်ကောင်ချီးကျူးမိတာပါ”

သားအမိနှစ်ယောက် တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် ကြည့်မိကြရပါပြီ။

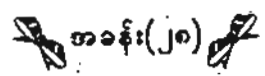

“လှိုင်နဲ့ဟိုလူက သိတာ သိပ်မကြာသေးဘူး မဟုတ်လား”

“ဟုတ်တယ် . . သိပ်မကြာသေးပါဘူး။ လုပ်ငန်းကိစ္စတွေနဲ့ပတ်သက်ပြီးမှ သိလာကြတာပါ။ ‘သု’တို့လက်ထပ်ပြီး ဒီဘတ်နောက်ပိုင်းတွေမှာမှ တွေ့ကြတာဆိုပါတော့။ တိုဝဏ္ဏနဲ့သုတို့စွဲမှာ ‘သု’ဘတ်က အမှားလုံးဝမဖြစ်နိုင်တာတော့ သေချာပါတယ်။ ဘာလို့လဲဆိုတော့ ဒီနေ့လဲ လှိုင်ကိုယ်တိုင် လက်တွေ့ကြုံလိုက်ရလို့လေ။ ကဲ . . သွားမယ်။ ကိုဝဏ္ဏနဲ့ပတ်သက်တဲ့ကိစ္စမှာ လှိုင်မပါဝင်နိုင်တော့တာ ခွင့်ပြုပေးပါ။ လှိုင်တို့ ခွင့်လွှတ်ပါ”

လှိုင်ထွက်သွားရာနောက်သို့ ငေးမောကြည့်နေမိပြီးကာမှ ဂေါ်တင်နွယ်ဝင်းနှင့်မြသီရိ၏အကြည့်က ကျော်ဝဏ္ဏထံသို့ရောက်၏။

ကျော်ဝဏ္ဏ ခေါင်းမဖော်နိုင်အောင်ဖြစ်သွားရလေသည်။

“ဖြစ်ရလေ ကိုလင်းရယ်။ ကုမ္ပဏီတစ်ခုလုံးထိုးအပ်ရတဲ့ အထိဖြစ်ရမယ်လို့ . . မဟုတ်တာ။ ဒီအိမ်ကိုပဲပြန်ရောင်း ပြီး ရွယ်ယာမရောင်းဘဲနဲ့နေပယ်ဆိုရင်ရော”
‘သု’စိတ်ထိခိုက်သွားရပါသည်။ ‘လင်း’လက်၏

ငြိုးငယ်စွာပြန်လာခဲ့ပုံကိုကြည့်ကာ စိတ်မကောင်း အလွန်အမင်း ဖြစ်ရတာပါ။

“ဘယ်တတ်နိုင်မလဲ သုရယ်။ အခုပြောပြီးဆိုပြီးဖြစ်ကုန်ပြီ။ ကိုယ့်မိသားစုလက်ထဲကနေဆိုရင် အချိန်မရွေးပြန်ယူလို့ရတယ်။ အခုဟာက . . သူစိမ်းလက်ထဲရောက်မှာ

www.burmeseclassic.com

“မို့ ကိုယ်စိတ်မကောင်းအရမ်းဖြစ်ရတာ”

“ဟင် . . . ဘယ်သူဝယ်မှာမို့လဲ၊ ကိုလင်းပြောတော့ ကျော်ဝဏ္ဏဆို၊ ဟိုမှာလာထိုင်နေပြီဆို”

“ဟုတ်တယ် . . . ကိုဝဏ္ဏသာဆိုရင် ကိုယ်ဒီလောက်ခံစားရမှာမဟုတ်ဘူး၊ အခုဟာက ညာဏထင်ဖြစ်နေခဲ့တာ ညာဏထင်”

သူ အလန့်တကြားဖြစ်သွားပုံက သိသာထင်ရှားလှပါ၏။

“ဟုတ်တယ် . . . ဟိုကွာ . . . သုမွေးနေ့တုန်းက သီချင်းဆိုစနွှားတီးနဲ့မို့ တိုယ်တောင် သူနဲ့မိတ် ဆက်ပေးခဲ့တဲ့လူလေ”

‘သု’ခေါင်းလေးညိတ်၏။

ဖြစ်ရလေ . . . ညာရယ်။

‘သု’တို့ကို အဲဒီလောက်အထိလိုက်ပြီး ဒုက္ခပေး

မို့ မကောင်းပါဘူး။

‘သု’ ဖျတ်ရည်ဝဲရလေသည်။

“အဲဒီလူကွာ . . . ဘယ်ဘဝကအငြိုးနဲ့လိုက်ပြီးတိုက်ခိုက်နေတယ်မသိပါဘူး၊ ကိုယ့်လုပ်ငန်းတွေမှာလည်း သူ့

ဈေးပိုပေးပြီး ဈေးလိုက်ဖျက်နေတော့ အငှပ်လုပ်ရတာကအစ လုံးဝအဆင်မပြေဖြစ်နေခဲ့တာ”

“ညာဏထင်ကလား . . . ဟုတ်လား”

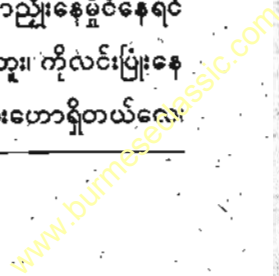
“ဟုတ်တယ် . . . အရမ်းစိတ်ဖျက်ရတယ်၊ ဘယ်လိုဖြစ်ရတယ်မသိပါဘူး”

“ထားလိုက် ကိုလင်းရယ်၊ ကိုယ့်မိသားစုအစုရှယ်ယာသူများလက်ထဲမရောက်ဘူးပေါ့၊ ဒီအိမ်ကိုပဲရောင်းလိုက်ကြရအောင်နော်”

“မဟုတ်တာ သူရယ်၊ ဒီအိမ်က ကိုယ်နဲ့သူ့ရဲ့စိတ်ကူးယဉ်ကမ္ဘာလေးပါ၊ ဒီအိမ်ကနေခွဲထွက်ပါနဲ့”

သူ ကြိုးစားပြီး ပြုံးရပါသည်။

“ဘယ်လောက်ပဲ သံယောဇဉ်ကြီးကြီး၊ ဘယ်လောက်ပဲ တွယ်တာ တွယ်တာ . . . တစ်နေ့ကျရင်ခွဲသွားရမယ့် ပစ္စည်းတွေပါပဲ ကိုလင်းရယ်၊ တရားသဘောနဲ့ကြည့်ရင်ဘယ်အရာကမှ မမြဲပါဘူး၊ အရေးအကြီးဆုံးက စိတ်ချမ်းသာဖို့ပဲလေ၊ ကိုလင်းမျက်နှာညှိုးနေမိင်နေရင် ‘သု’ မနေတတ်ပါဘူး၊ ‘သု’ မပျော်ပါဘူး၊ ကိုလင်းပြုံးနေတာပဲ ‘သု’ မြင်ချင်ပါရစေနော်၊ တရားဟောရှိတယ်လေ။

ဘယ်လောက်ပဲစားစား၊ တစ်ဝမ်းစာပဲ၊ ဘယ်မှာပဲ
နေ တစ်ဖိုးအောက်မှာပဲ၊ ဘယ်လိုပဲအိပ်အိပ် ကျောတ
ခင်းစာပဲတဲ့၊ အိမ်ကြီးဒီလောက်ကြီးကြီးနဲ့နေဖို့လည်
မလိုပါဘူး၊ သူ ပကာသနမမက်မောပါဘူး။

“သူရယ်၊ ကိုလင်းစိတ်မကောင်းဘူးကွား၊ ဒီအိမ်ကိုရောင်း
ချင်တဲ့ဆန္ဒလုံးဝကိုမရှိတာ”

“ဒါပေမဲ့ . . . ငွေပေးဖို့လိုတယ်လေ ကိုလင်းရယ်၊ ဒါ
ရှယ်ယာတွေ သူများလက်ထဲမရောက်မှာမဟုတ်လား
“ဟုတ်တော့ ဟုတ်တယ် ‘သူ’ ဒါပေမဲ့ . . .”

သူက လင်းလက်၏ပါးစပ်ကို လက်ဖဝါးထေ
ဖြင့်ကာလိုက်၏။

“တော်ပြီ . . . မငြင်းပါနဲ့နော်၊ ‘သူ’တို့ကကောင်းဖို့ဖြစ်လာ
တာပဲ ကိုလင်းရဲ့၊ အိမ်အကျိုးဆောင်ကုမ္ပဏီတစ်ခုက
နေဖုန်းမှားဆက်တာလားမသိပါဘူး၊ ဒီနေ့ပဲ ဖုန်းဆက်
တယ် ‘သူ’တို့အိမ်ကိုရောင်းမယ်သတင်းကြားလို့ ရောင်း
မလားတဲ့၊ သူက မရောင်းပါဘူးပြောတော့ . . . မှားသွား
တဲ့အတွက် တောင်းပန်ပါတယ်၊ အကယ်၍ ရောင်း
မယ်ဆိုရင်လည်း သူတို့ဆီဆက်သွယ်ဖို့ ဖုန်းနံပါတ်
ခွဲတယ်၊ ‘သူ’လည်း ကိုလင်းများဆက်သွယ်ထားသလား”

လို့မှတ်ထားလိုက်တယ်”

“မဟုတ်တာ . . . ကိုယ်ဘယ်ကိုမှ မဆက်ထားပါဘူး၊ ‘သူ’
အော်လိုက်ဖို့ကောင်းတယ်”

“ဟင့်အင်း . . . သူလည်း တော်တော်အံ့ဩသွားခဲ့တာနဲ့
ဘာပြန်ပြောရမှန်းကို မသိတာ၊ ဒီမှာ အဲဒီဖုန်းနံပါတ်”

‘သူ’ပြသောဖုန်းနံပါတ်က လင်းလက်၏စိတ်ကို

နှိုးဆွ၏။

“ရှယ်ယာတွေသူများလက်ထဲမရောက်ဘူးပေါ့” ဆိုသော
စကားကို နားမှာပြန်လည်ကြားယောင်၏။

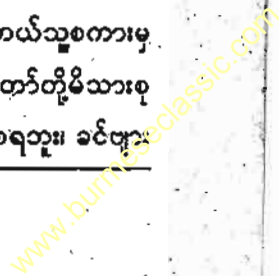
ထိုစဉ်မှာပင် . . .

ဖုန်းဝင်လာခဲ့လေသည်။

“ဆော့ဗီးပဲ တိုဝဏ္ဏ၊ ကျွန်တော့်စကားပြင်တယ်၊ စကား
ဖျက်တယ်ပဲပြောပြောဗျာ . . . ကျွန်တော့်ရှယ်ယာတွေ
မရောင်းတော့ဘူး”

“ ”

“မေမေပဲပြောပြော၊ မမကပဲပြောပြော၊ ဘယ်သူ့စကားမှ
နားမထောင်နိုင်ဘူးဗျာ . . . ကဲ၊ ကျွန်တော်တို့မိသားစု
ရှယ်ယာကို သူများလက်ထဲမရောက်စေရဘူး၊ ခင်ဗျား”

ကျွန်တော့်ရုံးခန်းထဲ နောက်ထပ်မဝင်နဲ့၊ ဘာလဲဗျ . .
သူများပိုက်ဆံနဲ့ ခင်ဗျားလူတွေ ကျယ်လုပ်တာ ကျွန်မ
သိဘူးများမှတ်နေသလား”

“.....”

“လုံးဝမဆိုင်ပါဘူး၊ လှိုင်နဲ့ လုံးဝကိုမတွေ့သေးဘူး။ မဆိုင်
တဲ့သူကို အပြစ်ပုံမချနဲ့ဗျာ၊ ရှယ်ယာမရောင်းချင်လို့မ
ရောင်းတာ၊ ကိုယ့်ဆန္ဒနဲ့ကိုယ်ပါ”

“.....”

“စိတ်ချ . . ခင်ဗျားလူလက်ထဲ ဘယ်တော့မှမရောက်
စေရဘူး၊ အိမ်ရောင်းမယ်ဗျာ၊ အိမ်ရောင်းပြီးရှိတဲ့ ကြွေး
ကိုယ်ဘာသာကိုယ်ဆပ်မယ် ဒါပဲ”

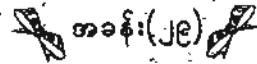
လင်းလက်က ဖုန်းချလိုက်၏။ ‘သု’ထဲလှမ်း

ကြည့်၏။

“ဆုံးဖြတ်လိုက်ပြီ . . ‘သု’ရေ၊ ကိုယ်တို့အိမ်ရောင်းကြရ
အောင်”

လင်းလက်အသံက အားမာန်ပါကာ တက်ကြွ

နေလေသည်။

ကံကောင်းချင်တော့ သူနှင့်လင်းလက်တို့၏
အိမ်ကို အမြန်ဆုံးရောင်းချ၍ရခဲ့သဖြင့် ရှယ်ယာရောင်းစရာမလို
တော့ပါ။

“ဟန်ကျချင်တော့ သူ့ရယ် . . အိမ်ကိုလိုချင်တဲ့သူက
ဈေးမဆစ်ဘဲ တစ်ထိုင်တည်းကိုပေးသွားခဲ့တာပဲ”

“ဟင် . . သူတို့က ဈေးဆစ်ဖို့ပါပိုတင်ပေးထားခဲ့တာ
နော် ကိုလင်း”

“ကိုယ်တောင် တော်တော်လေး အားနာသွားရတာ ‘သု’
ရဲ့၊ ဒီလိုပဲလေ . . အိမ်တို့မြေတို့ဆိုတာ ရတနာယူပဲ။

ထိုက်တဲ့သူနဲ့တွေ့ရင် တစ်ခါတည်းအဆင်ပြေသွားတာပဲ။ ဒါလည်း သူနဲ့ထိုက်လို့သာပဲ အောက်မေ့ရမယ်”
“အဲဒီလူက ဘယ်သူလဲ . . . တော်တော်ကို ပိုက်ဆံရှိတာနော်၊ ဈေးမဆစ်ဘဲဝယ်ရတယ်လို့”

“ဟုတ်တယ် . . . ပိုက်ဆံတော့ တော်တော်လေးရှိတဲ့သူပဲ။ အိမ်လာဝယ်တာတောင် သူ့ကိုယ်တိုင်လာတာမဟုတ်ဘူး။ ရှေ့နေရယ် . . . သူ့တပည့်ရယ်ပဲလွှတ်လိုက်တာ”

“ဟင် . . . နာမည်တောင် မသိရဘူးလား”

‘သူ’ ရင်ထဲ ဒိတ်ခနဲဖြစ်၏။

ညာ့ကို ဖျတ်ခနဲတွေးမြင်မိ၏။

“လာဝယ်တဲ့သူရဲ့ နာမည်တော့ ‘ထူးသာအောင်’တဲ့။ သူ့နာမည်နဲ့ပဲဝယ်တာ၊ သူ့ဆရာက ဒီခြံနဲ့တိုက်ကို အရမ်းကိုသဘောကျနေခဲ့တာလို့ပဲပြောတယ် သူရဲ့”

“ဟင်”

သူ မျက်နှာကွက်ခနဲဖျက်လေသည်။

“ဘာဖြစ်လဲဟင် . . . သူ စိတ်မတောင်းဖြစ်သွားသလား”

“သူစိတ်ထဲ တစ်မျိုးကြီးဖြစ်သွားတယ် ကိုလင်း၊ ဝယ်မယ့်

သူက ကိုယ်တိုင်မလာတော့ သိပ်မဟုတ်လှဘူးလားလို့”
“သူ့အတွေးများသွားပြီထင်တယ်၊ ဒီလိုပဲ သူရဲ့ . . . ပိုက်ဆံက လျှံအောင်ရှိနေတော့ ငွေရေးကြေးရေး သိပ်ဝရမစိုက်တာလည်းဖြစ်နိုင်တယ်၊ ပြီးတော့ . . . သူ့နာမည်နဲ့လည်းဝယ်တာမဟုတ်တော့ သူမလာလို့လည်းဖြစ်တာပဲလေ”

“ဒါပေမဲ့ . . . ကိုလင်းရယ်၊ သိန်းထောင်နဲ့ချီတဲ့ပိုက်ဆံကို အဲဒီလောက်ပေါ့ပေါ့ဆဆလုပ်တာ မဟုတ်သေးပါဘူး”

“ဒါက သုလေ၊ ဟိုလူက ဘယ်လောက်ရှိနေသလဲမှ မသိတာ၊ ကဲပါ . . . အဲဒါတွေ စိတ်ထဲမထားပါနဲ့”

“ကိုလင်းကလည်း . . . အဲဒီလူရဲ့ နာမည်မေးကြည့်ပါလား”

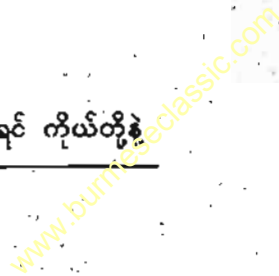
“မေးတယ် . . . ဆရာက လူမသိစေချင်လို့ပါတဲ့၊ ကဲလေ အဲဒီတော့ ကိုယ် ဘယ်လိုမေးရမလဲ”

“သူစိတ်ထဲမှာ ညာဏထင်များဖြစ်နေမလားလို့ပါ”

“ဟင်”

လင်းလက် တွေခနဲဖြစ်၏။

“မဖြစ်နိုင်ဘူးထင်ဓာယ် ‘သူ’ရဲ့၊ သူ့ဆိုရင် ကိုယ်တို့နဲ့

ရှောင်စရာလိုတာမှမဟုတ်တာ၊ ရှယ်ယာအရောင်းအဝယ်မှာသူ ပတ်သက်ခဲ့လို့သူ မသင်္ကာဖြစ်တာလား။”

‘သူ’ ခေါင်းလေးညှိတ်လေသည်။

“ဪ . . . ဒါကတော့ မိသားစုဝင်ဖြစ်ရမယ်ဆိုတဲ့စည်းကိဖောက်လို့ ကျော်ဝဏ္ဏနာမည်ခံခဲ့တာပဲ၊ အခုဟာက သူ့မှာပိုက်ဆံရှိရင် သူဝယ်လို့ရတာပဲ၊ ကိုယ်တို့က ဘာတတ်နိုင်မှာလဲ”

“ဒါပေမဲ့ . . . တိုလင်းရဲ့စီးပွားရေးကို တစ်နည်းမဟုတ်တစ်နည်းနဲ့ သူဖက်တယ်ဆိုသလားလို့ ‘သူ’ တွေးပူမိတာပါ”

“အင်း . . . အခုဟာကတော့ ကံကောင်းတယ်ပဲမှတ်ပါ သူရယ် . . . နော်၊ ကျန်တာ ဘာမှမစဉ်းစားနဲ့ . . . ဟုတ်လား၊ သုပဲပြောတယ်လေ . . . အရေးအကြီးဆုံးက စိတ်ချမ်းသာဖို့ပဲဆို သူရဲ့”

“ဆောရီးနော် . . . ‘ညု’ မှားသွားတယ်”

“ဟာ . . . ဒီလိုမှားသွားတယ်ပြောရုံနဲ့ ဘယ်ရမလဲ သူရဲ့”

“အို . . . ကိုလင်းနော်”

လင်းလက်က ‘သူ’ ဧါကိုယ်လုံးလေးကိုဆွဲဝှေ့

သိုက်သဖြင့် ‘သူ’ အော်သံက ရယ်သံနှင့်အတူ လုံးထွေးထွက်လာလေသည်။

ထားရိက လှပေနှင့်အတူ ပစ္စည်းတွေသိမ်းနေ

ရာမှ အသံကြားရာသို့ လှမ်းကြည့်လေသည်။

“ကိုကိုကြီးတို့ကတော့ ပျော်နေတာပဲ”

တီးတိုးဆိုလေသည်။

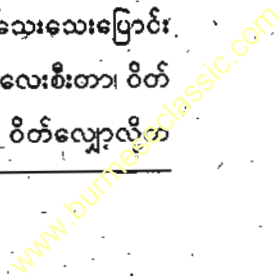
“ဟ . . . ပျော်တာပေါ့ ထားရီရဲ့၊ ရတဲ့ငွေက နည်းတာမှ မဟုတ်တာ”

“ဒါပေမဲ့ . . . ဒီလိုတိုက်ကြီးမျိုးနဲ့ ဒြဲကြီးမှာ ပြန်နေရဖို့က လွယ်တော့မှာမဟုတ်ဘူး ကိုလှပေရဲ့၊ ရှင်ဘာသိလို့လဲ ဟိုနေ့က မမကျိတ်ငိုနေတာတွေတယ်”

“ဟာ . . . ဆင်ပိန် တွဲပါ ထားရီရာ၊ ဒါ ဝိတ်လျှော့တာ ခေါ်တယ်”

“ဘာလဲ ဝိတ်လျှော့တာ”

“သူဌေးတွေသုံးနေကျစကားသုံးတာ ထားရီရဲ့၊ မှတ်ထား၊ တိုက်ကြီးအကြီးကြီးကနေ ခပ်သွေးသွေးပြောင်းတာ၊ ကားနံပါတ်မြင့်မြင့်ကနေ နိမ့်နိမ့်လေးစီးတာ၊ ဝိတ်လျှော့တာတဲ့၊ ဟီးဟီး . . . နင်တို့ငါတို့ ဝိတ်လျှော့လို့က

တော့ဘာမှကိုတုန်မှာမဟုတ်ဘူးဟနော် . . အဟိး”

“တော်စမ်းပါ . . ရှင်က ဘာရှိလို့လဲ”

“ခုနေ . . သိန်းသုံးရာဆုပေါက်ကြည့်ပါလား”

“အမယ်လေးလေ . . ထီထိုးဖို့တောင်တွန့်နေတဲ့သူက သိန်းသုံးရာဆုမှန်းနေသေးတယ်”

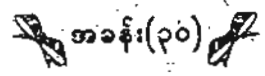
“အဲဒီသိန်းသုံးရာဆုမှန်းဖို့ ငါအိတ်ထဲက ငွေသုံးလေးရာ မှမရှိတာ ထားရီရာ၊ အဲဒီတော့ တရုတ်ကားထဲကစ ကားနဲ့ပဲ ဖြေထားလိုက်တာ . . သိလား အဲဒါ”

“ရှင်ပြောကြည့်လေ”

“မမျှော်လင့်နဲ့ . . မျှော်လင့်ရတာလောက်စိတ်ပင်ပန်း တာမရှိဘူးတဲ့၊ အဲဒါကြောင့် ငါ မမျှော်လင့်ရအောင်နေ တာ”

“ရှင်ကလေ . . စတားပြောရင် အထက်ကချည်းပဲ”

ထားရီက ရယ်သံဖြင့်ပြောကာ လှဖေလက် မောင်းကို တစ်ချက်လှမ်းပုတ်လေသည်။ တကယ်လည်း မမျှော် လင့်ဘဲနေရတာက စိတ်သက်သာလေသည်။

ညာဏထင်က ကားပေါ်မှဆင်းပြီးခြံကျယ်ကြီး ကို ဝဲကြည့်လိုက်၏။

တစ်ခါက 'သု'နေထိုင်သွားခဲ့သောနေရာလေ။

မိမိကိုယ်တိုင် 'သု'၏မွေးနေ့ကိုလာစဉ်က တ

အံ့တပြုဖြစ်ခဲ့ရသောနေရာ . . အံ့မခန်းဖြစ်ရသောနေရာ။

ညာဏထင်က တိုက်ကြီးထဲဝင်ကြည့်လိုက်၏။

ပြင်ဆင်ခွမ်းမံမှုမှအစ ဟိုးယခင်ကအတိုင်းပြုပြင်ပြောင်းလဲခြင်းမ ရှိသောကြောင့် 'သု'၏လက်ရာတစ်စွန်းတစ်စကျန်ရှိနေမည့်နေ ရာ။

“သူတို့တွေဝယ်လိုက်တဲ့တိုက်က ဒီတိုက်ထက်သေးတော့
ပစ္စည်းတွေ အကုန်မသယ်နိုင်လို့ကျွန်တော်ဈေးဖြတ်ပြီး
ပြန်ယူထားလိုက်တယ် ဆရာ”

ထူးသာအောင်ပြောပြစဉ်က သူ သဘောက
စွာ တဟားဟားအော်ရယ်လိုက်၏။

“ကောင်းတယ်... သိပ်ကောင်းတယ် ထူးသာအောင်
မင်းသိပ်တော်တယ်”

ပခုံးပုတ်ချီးကျူးခဲ့မိသေးတာလေ။

“ဟင်”

နံရံပေါ်မှာဓာတ်ပုံတ ဖြုတ်ယူဖို့မေ့ကျန်ခဲ့တာ
လား။ တမင်ထားခဲ့တာလား။

အနီးသို့တိုးကပ်ကြည့်လေ။ လင်းလက်နှင့်
သူနန္ဒာတို့နှစ်ယောက်တွဲရိုက်ထားသောဓာတ်ပုံကြီးက ပိုမိုထင်စွာ
ပေါ်လာလေသည်။

လင်းလက်

လင်းလက်ထွန်း

မွန်ရည်ယဉ်ကျေးသောလူတစ်ယောက်

သို့သော်

‘သု’ကိုမှချစ်မြတ်နိုးစွာလူယူသွားခြင်းက ရိုင်း
စိုင်းလွန်းလှလေသည်။ တကယ်ဆိုရင် . . . လင်းလက်နေရာမှာရှိ
နေရမည့်သူက သူသာဖြစ်၏။

ညာဏထင်သာဖြစ်၏။

ခုတော့ကွယ် . . .

ရာရာစေ . . . ဒီနေရာမှာမင်းရှိနေရမယ်လို့

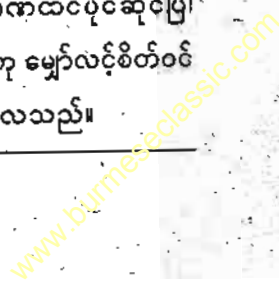
. . . ခေါင်းယမ်းလိုက်၏။

သိပ်မကြာခင်အချိန်မှာ ညာဏထင်နှင့်
သူနန္ဒာတို့၏ စုံတွဲဓာတ်ပုံကို တပ်ရပါမည်။

ညာဏထင်က တစ်ခန်းဝင်တစ်ခန်းထွက်
လျှောက်ကြည့်ရာမှ စိတ်ကျေနပ်ခြင်းထက်ဝက်၊ မကျေနပ်ခြင်း
ထက်ဝက် ဒွန်တွဲနေ၏။

ဒီနေရာဟာ . . . သူနှင့်လင်းလက်တို့ ကြည်နူး
ပျော်ရွှင်စွာရှိနေခဲ့မည့်နေရာဟု တွေးမိစဉ်မှာပင် စိတ်ထဲမှာ နာ
ကျင်စွာခံစားရ၏။

ဒီနေရာကို ‘ယခု’ မိမိညာဏထင်ပိုင်ဆိုင်ပြီ၊
မကြာမီမှာ ‘သု’ ရောက်ကို ရောက်လာရမည်ဟု မျှော်လင့်စိတ်ဝင်
သောအခါ စိတ်ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့ခြင်းရှိနေလေသည်။

“ဆရာ . . . ဧည့်သည့်လာတယ်”

“ဘယ်သူတဲ့လဲ”

“သူနုနွာရဲ့အဖေတဲ့”

“ဟေ”

ရင်ထဲမှာ လှိုင်းလုံးတစ်လုံး ဝုန်းခနဲဝင်ဆောင်
လိုက်သလို ခံစားရ၏။

“ကျွန်တော်က မမသူတို့ပြောင်းသွားပြီပြောတာ မယုံဘူး
ဖြစ်နေတယ်”

“နေ . . . ငါသွားတွေမယ်”

ညာဏထွန်းက သူ့ကိုယ်ကို သူ ဝံ့ကြည့်ပြီး
ဓာတ်ပုံထဲမှ လင်းလက်ထွန်းထက်မနိမ့်ကျသော အဝတ်တန်ဆာ
များကြောင့် ပြုံးမိ၏။

“မင်းလိုဖိနပ်စုတ်စီးတဲ့ကောင်ကများကွာ”

မိမိကို နှစ်ပြားမတန်အောင်ပြောလိုက်သူက
ယခုအချိန်အခါမှာ မိမိကို မော့ကြည့်ရတော့မှာလေ။

ကျေနပ်စွာပြုံးပြီး တစ်လှမ်းချင်းဆင်းလာ
၏။ သူ၏ဖေဖေဦးရဲတင့်က နိုင်ငံခြားမှပြန်ရောက်အလာသူ
သမီးဖြစ်သူ အံ့ဩဝမ်းသာသွားစေရန်အတွက် ‘လာပြီ’ဟု

သက်ခြင်းမပြုဘဲ သမီး၏ အိမ်လိပ်စာသစ်အတိုင်း ရောက်ရှိ
လာခဲ့ခြင်းပါ။

လှေကားမှတစ်လှမ်းချင်းဆင်းလာသူကို လင်း

လက်လှုံ့ပဲမှတ်ယူကာ ပြုံးပြီးမော်ကြည့်နေရာမှ လင်းလက်မဟုတ်
ဘဲ မြင်ဖူးတွေ့ဖူးသလိုလိုရှိသည့်လူတစ်ယောက်၏ ခပ်ထေ့ထေ့
မပြုံးကြောင့် အံ့ဩမင်သက်စွာ ထရပ်မိ၏။

အလုပ်သမားလေးတွေပြောတာ တကယ်များ

ဖြစ်နေမလား၊ ‘သူ’တို့ပြောင်းသွားပြီလား ဇဝေဝေဖြစ်၏။

“မှတ်မိတယ်နော် . . . ဦး”

ညာဏက မျက်ခုံးလေးပင့်မေး၏။ ဦးရဲတင့်
အားနာစွာ ရယ်လေသည်။

“အေးကွာ . . . အသက်ကလေးရလာတော့ ဇဝေဝေပါ။

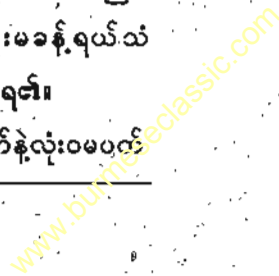
မြင်ဖူးသလိုလိုတော့ရှိတယ်၊ မင်းက လင်းလက်ရဲ့ညီ
လား အစ်ကိုလား”

ညာဏထင် ဟားတိုက်ရယ်လိုက်လေသည်။

လူငယ်တစ်ယောက်၏ မခိုးမခန့်ရယ်သံ

ကြောင့် ဦးရဲတင့် မျက်နှာပျက်ဒေါသထွက်သွားရ၏။

“မှားပြီ . . . လုံးဝမှားသွားပြီ၊ လင်းလက်နဲ့လုံးဝမပတ်

သက်ခဲ့ပါဘူး။ သူနဲ့ပတ်သက်ခဲ့တဲ့ ညာဏထင်ပါ ဦး
မှတ်မိပါပြီလား။”

“ဟေ”

‘သူ’နဲ့ပတ်သက်သတဲ့။

ညာဏထင်တဲ့။

အံ့ဩခြင်းကြီးစွာဖြစ်ထွန်း၏။

“နေပါဦး . . မင်းက ရန်ကုန်ကမဟုတ်လား။”

“ဟုတ်တယ် . . သူ မန္တလေးရောက်လာသလို . . ကျွန်
တော်လည်း မန္တလေးရောက်လာတာ သိပ်ဆန်းမသ
တော့မထင်ပါဘူးနော် ဦး”

ဦးရဲတင့် အံ့ဩပြီးရင်း အံ့ဩ၏။

“မင်း . . မင်းက . . .”

ပြောရင်း ဦးရဲတင့်မျက်စိထဲ ဆံပင်စုတ်စွာ
စုတ်စုတ်ပြတ်ပြတ်ကောင်လေးကိုမြင်ယောင်လာလေသည်။

“ပြောပါဦး . . ဒါ . . သူတို့ လင်းလက်တို့အိမ်မဟုတ်
လား။”

“အစက ဟုတ်ပါတယ်၊ အခု . . ကျွန်တော်ဝယ်လိုက်ပြီ”

“ဟေ . . မင်းက . . .”

“ဟုတ်ကဲ့ ခင်ဗျာ၊ ကျွန်တော် ညာဏထင်ဝယ်လိုက်တာ
မကြာလှသေးပါဘူး။”

“အံ့ဩစရာပါလား . . .”

“ဟုတ်ကဲ့ . . . ဖိနပ်စုတ်စီးပြီးဆင်းရဲစုတ်ပြတ်နေခဲ့ဖူးတဲ့
ကျွန်တော်က ဝယ်ခဲ့လို့ ဦး အံ့ဩမယ်ဆိုရင် အံ့ဩ
လောက်ပါတယ်၊ ဦး အထင်ကြီးပြီး သမီးလက်ထဲဆည့်
လိုက်တဲ့ လင်းလက်ထက်သာအောင် ကျွန်တော်ကြီး
စားခဲ့တာပါ။”

“ဟေ့ကောင် . . တော်၊ မင်း ငါ့ကိုဘာမှထုထေ့ငေါ့စရာမ
လိုဘူး။”

“ဟင့်အင်း . . မငေါ့ပါဘူး။ ထေ့လည်းမထေ့ပါဘူး၊ ဦး
မေးလို့ ကျွန်တော်ဖြေတာပါ။”

“တော်ကွာ . . မင်း။”

ဦးရဲတင့် ဒေါသဖြစ်ဖြစ်နဲ့ စိတ်ဆိုးထွက်လာခဲ့
၏။ ကားပေါ်ရောက်မှ ချာတိတ်ကလေးတစ်ယောက်က အဖြေ
လာပေး၏။

“ဆရာကပေးခိုင်းတာခင်ဗျ . . ဒီမှာ မမသူတို့ အခုနေ
တဲ့ လိပ်စာတဲ့”

“တောက်”

ဦးရဲတင့်က တောက်ခေါက်သဖြင့် ချာတိတ်၏ လက်တွန့်သွားမှ ဦးရဲတင့်က ဆတ်ခနဲဆွဲယူကာ ကားမောင်းထွက် ခဲ့လေသည်။

ပြီးမှ . . . လိပ်စာကို ဖတ်ကြည့်ပြီး ပင့်သက် ရှိုက်ချလေသည်။

‘သု’တို့နေရပ်လိပ်စာအတိုင်း လိုက်သွားသော အခါ စောစောကတိုက်နှင့်ဘာမျှမဆိုင်သော တစ်ထပ်တိုက်ပြား ပြားကလေးကိုတွေ့ရလေသည်။

“သု . . .”

တိုက်ပေါက်ဝမှ လှမ်းအခေါ်မှာ ‘သု’ပြေးထွက် လာခဲ့၏။

“ဟင် . . . ဖေဖေ ဖေဖေရောက်လာတယ်၊ ကြည့်စမ်း . . . ဖေဖေဘယ်လိုလုပ်ရောက်လာတာလဲ၊ ‘သု’ တောင် ပြောင်းဟယ်ရွှေ့ဟယ်နဲ့ မအားတာနဲ့ လိပ်စာထည့်မ

ရေးရသေးတာ၊ ခု . . . ဘယ်လိုသိလာတာလဲ”

‘သု’က ဖေဖေကိုတွေ့ရ၍ အံ့ဩဝမ်းသာဖြစ်ရ သလောက်၊ ဦးရဲတင့်မျက်နှာက စိတ်ဆိုးမျက်နှာ ထင်ဟပ်နေသ ဖြင့် လန့်သွားရလေ၏။

“ဘယ်လိုသိရမှာလဲ . . . အကျိုးအကြောင်းလေးမှ စာ ရေးဖော်မရတော့ သူများစော်ကားတာခံလိုက်ရတယ် သိရဲ့လား”

“ဟင် . . . ဘယ်သူကစော်ကားလိုက်တာလဲ ဖေဖေ ကို လင်းရဲ့အမေနဲ့ အစ်မကလား”

တိုက်ပေါက်ဝရောက်လာခဲ့သော လင်းလက် တစ်ကားဖြောသံကြောင့် ရပ်တန့်နားထောင်မိပြီးဖြစ်လေ၏။

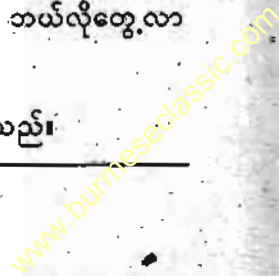
“ဟာ . . . မဟုတ်ပါဘူး၊ ဟိုကောင် . . . ခွေးကောင် ညာဏထင် ဆိုတဲ့ကောင်”

“ဟင်”

‘သု’ လန့်ဖျပ်သွား၏။

“ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ၊ သူနဲ့ဖေဖေက ဘယ်လိုတွေ့လာ တာလဲ”

အလန့်တကြားမေးမိလေသည်။

၂၆၂ အဲဒီ ပအေးလေး

“နင်တို့ကရော ရောင်းစရာရွားလို့ အဲဒီကောင်ကိုမှတိုက် ရောင်းရသလား”

“မဟုတ်ဘူး ဖေဖေ၊ မဟုတ်ပါဘူး။ သူတို့ရောင်းတာ ‘ထူးသာအောင်’ဆိုတဲ့လူပါ။ သူမဟုတ်ပါဘူး”

“ဟွန်း . . . နင် ငါ့ကိုမညာနဲ့ သူ ဖေဖေကိုယ်တိုင် ဟောခို မျှတ်စိနဲ့တွေ့လာခဲ့တာနော်၊ နင့်ကောင်ကို ခွေးချိုသွား တာတောင် မှတ်မိတယ်၊ ဘာလဲ . . . ဒီကောင်က နာ မည်ပြောင်းပြီး အဆက်အသွယ်လုပ်ခဲ့ကြတာလား”

“မလုပ်ပါဘူး။ သူနဲ့လုံးဝမပတ်သက်တော့ပါဘူး ဖေဖေ တကယ်ပါ . . . သူဟာသူ ရောက်နေတာတော့ သမီး လည်းမသိဘူး”

“လင်းလက်ကရော . . . နင်နဲ့အဲဒီညာဏထင်အကြောင်း သိလား”

“ဟင့်အင်း . . . ပြောစရာမလိုတော့လို့ သမီးမပြောတော့ ဘူး ဖေဖေ၊ ပြောသင့်တယ်လို့လည်း မထင်လို့ပါ။ သူနဲ့ ချစ်သူဖြစ်ခဲ့ဖူးတာတ တစ်ကဏ္ဍသပ်သပ်ကျန်ခဲ့ပြီ”

လင်းလက်စိတ်မျက်စိထဲမှာ သူ၏မွေးနေ့

မြင်ယောင်၏။ သူ့အတွက်မွေးနေ့လက်ဆောင်သီချင်းကို စန္ဒရား

ဘီး ဖြေဖျော်ခဲ့ပုံများ။ သူနှင့်တစ်စားပွဲတည်းထိုင်တာ စကားပြော နေပုံများ။

ဪ . . . သူ့ရဲ့ချစ်သူတဲ့လားကွယ် . . .

မိမိ၏စီးပွားရေးကို အတိုက်အခံပြုနှောင့်ယှက်

ခြင်း၊ ရစ်မြစ်တို့ ယခုမှ လင်းလက်သေချာစွာသိရှိခွင့်ရခဲ့ခြင်းပါ။ ဖွင့်မြောခဲ့ပါတော့လား . . . သုရယ်။

လောကကြီးမှာ လူပေါင်းများစွာဖြင့်ဆက်ဆံ

နေရချိန်မှာ ဘယ်သူက ရန်သူ၊ ဘယ်သူက မိတ်ဆွေရယ်လို့ သေချာစွာသိခွင့်မရှိပါ။

ဟန်ဆောင်မျက်နှာဖုံးများ၏အောက်မှ မဲ့ရွှံ့

လှောင်ပြောင်နေကြသော လူများစွာ၊ ဒုက္ခပေးဖို့အလစ်ချောင်းနေ သူများစွာနှင့်သာ တွေ့ဆုံနေရတာလေ။

လင်းလက် တွေဝေဝေးမောနေစဉ်မှာ ဝေါထ

ဖြင့်ထွက်သွားသူ၏နောက်ကျောကို လင်းလက်မြင်တွေ့ရ၏။

လိုက်ခေါ်နှုတ်ဆက်ဖို့ကြံရွယ်ပြီးမှ နှုတ်မဆက်

ဖြစ်တော့ပါ။ သူ့ကို ချမ်းသာကြီးစွာထားနိုင်ခြင်းမရှိသည့်အတွက် စိတ်ထဲမှာ ရှက်နေ၏။

အိမ်ထဲသို့ လှမ်းကြည့်တော့ ငိုကျန်ခဲ့သော ‘သူ’

ကိုတွေ့ရလေသည်။

“သု”

လင်းလက်ပြေးသွားသောအခါ သုက ငိုရင်း

ရင်ခွင်ထဲ ဖြေလျှော့ကျလာ၏။

“သုတို့တိုက်ကိုဝယ်တာ ညာဏထင်တဲ့ ကိုလင်း၊ ညာဏ
ထင်တဲ့”

အသံတိုးတိုးပြောရင်း လင်းလက်၏လက်ထဲမှာ

‘သု’ သတိလစ်မေ့မြောသွားခဲ့လေသည်။

✂ အခန်း(၃၀) ✂

‘သု’ သတိရလာချိန်မှာ . . . လင်းလက်နံ့ဘေး
မှာ လင်းလက်၏မေမေ ခေါ်တင်နွယ်ဝင်းကိုတွေ့ရလေသည်။

“ဟော . . . သတိရလာပြီ မေမေ၊ သု သတိရလာပြီ”

လင်းလက် ဝမ်းသာအားရဖြစ်ထွန်း၏။

“တော်ဝါသေးရဲ့ကွယ်၊ မေမေဖြင့် ရောက်ရောက်ချင်း
သမီးနေမကောင်းတာ မြင်ရလို့ စိတ်မကောင်းတော်
တော်ဖြစ်ရတယ်၊ ခုနေချိန်မှာ စိတ်ကိုပျော်အောင်ထား
ရမယ်သမီးရဲ့ . . . နော်၊ ဆရာဝန်ကပြောသွားတယ် . . .
သမီးရင်သွေးလေးကိုလွယ်ထားရပြီတဲ့”

“ဟင် . . . ဟုတ်လား၊ ဟုတ်လား ကိုလင်း”

မေးရင်း သူ မျက်ခွံညှစ်ကျလာရပါသည်။ ဖေဖေက သူ့ကိုအထင်လွဲစိတ်ဆိုးသွားရတာ သူ ဘယ်လိုစိတ်ကောင်းနိုင်ပါ့မလဲ။

“ဟုတ်တယ် သူ၊ ကျန်တဲ့တိစ္ဆာတွေအားလုံး ခေါင်းထဲထည့်မထားနဲ့၊ သူ အားနည်းနေတာ နေကောင်းအောင်နေဖို့ပဲ အရေးကြီးတယ်”

သူ၏ မျက်ဝန်းများက ဒေါ်တင်နွယ်ဝင်းထံ ရောက်သွား၏။ မေမေကလည်း ‘သူ’ကို အထင်လွဲနေခဲ့တာလေ။

“မေမေ့တို့လည်း လှိုင်ပြောပြလို့ အားလုံးနားလည်သဘောပေါက်သွားပြီ သူ၊ ကျော်ဝဏ္ဏနဲ့သမီးမြသီကိုတို့လည်း တော်တော်လေးကိုစကားများလိုက်ကြတယ်၊ ကျော်ဝဏ္ဏက သမီးအပေါ်မှာမကောင်းကြသလို လှိုင်ကိုလည်း မကောင်းစိတ်နဲ့ဆက်ဆံလို့ လှိုင်နဲ့ပြဿနာဖြစ်ရာကအစ အားလုံးတို့ လှိုင်က ရှင်းပြခဲ့တာပဲ၊ သမီးတို့သာတိုက်ကြီးပေါ်ပြန်တက်လာမယ်ဆိုရင် မေမေက သူတို့လင်မယားကို တခြားမှာနေခိုင်းပေးမှာပါ”

“တော်ပါပြီ မေမေ၊ သမီးတို့ကြောင့် သူတို့အခက်တွေ့

နေပါမယ်၊ သမီးတို့ ဒီမှာအဆင်ပြေပါတယ်၊ တိုက်ကသောပေမဲ့ နေလို့ဖြစ်ပါတယ်”

“အေးကွယ် . . . သမီး သူ သဘောထားကြီးတာတွေရလို့ မေမေဝမ်းသာပါတယ်၊ အဖြစ်အပျက်အားလုံးကိုလည်း သား နားလည်အောင် ရှင်းပြပြီးပါပြီ”

“ဟုတ်တယ် သူ၊ ညာဏထင်နဲ့ပတ်သက်တာတွေလည်း ကိုယ်သိသင့်သလောက် သိခဲ့ပြီးပါပြီ၊ သူနဲ့ပတ်သက်ပြီး သူ စိတ်ထဲမထားစေချင်ဘူး”

“ကျေးဇူးပါပဲ ကိုလင်းရယ်”

“သူ ကျန်းမာအောင်နေနော်၊ ဒါမှ ‘သူ’ရင်သွေးလေးလှလှပပဖွံ့ဖွံ့ထွားထွားဖြစ်မှာ . . . သိရဲ့လား”

‘သူ’၏ဝမ်းဗိုက်ကို လာကိုင်သဖြင့် ‘သူ’က ရှက်စနိုးဖြင့် ကိုလင်းလက်ကိုဖယ်လေသည်။

“ကဲ . . . သူ . . . အခုမှသတိရလာကာစရှိသေးတယ်၊ နားပါစေကွယ်၊ တို့သားအမိ ကုမ္ပဏီကိစ္စစကားပြောစရာရှိတယ် . . . လာ . . . သား”

ဒေါ်တင်နွယ်ဝင်းက သားကိုလက်ဆွဲခေါ်သွား၏။ ‘သူ’က ဗိုက်ကလေးကိုပွတ်ကျန်ခဲ့၏။

www.burmeseclassic.com

ဪ... သားလေးလား၊ သမီးလေးလား...
လောကကြီးထဲရောက်လာတော့မှာလေ။ ယခု
အချိန်မှာ 'သု' အတွက် အရေးအကြီးဆုံးလူသားနှစ်ယောက်ပဲရှိပါ
သည်။

သား (သို့မဟုတ်) သမီးလေး
ပြီးတော့... ကိုလင်း၊ ဝါဝါပဲ။
“သုကို ဒီလိုခမ်းနားကြီးကျယ်တဲ့နေရာမှာထားဖို့ ကြိုး
စားမယ်... သု... သိလား”

‘သု’ မွေးနေ့မှာ ညာဏထင်ပြောခဲ့ပါသောစ
ကားများကို ခါးသီးစွာ ပြန်လည်ကြားယောင်၏။

ကိုလင်း၏စီးပွားရေး ဦးမော့မလာနိုင်အောင်
နှောင့်ယှက်ဖျက်ဆီးသော ညာဏထင်၏လုပ်ရပ်များကို သု တား
ဆီးကာကွယ်မှုဖြစ်မှာပါ။

သုက အိပ်ရာထက်မှ ဉာဏ်သာစွာထင်၏။ တယ်
လီဖုန်းမှ ကော့စ်လက်(စ်)ကိုလှမ်းယူလိုက်၏။

သု နေထိုင်ခဲ့သောနေအိမ်ကြီးမှာတပ်ဆင်
ထားသောတယ်လီဖုန်းနံပါတ်များကို ‘သု’ ဘယ်လိုမေ့နိုင်ပါ့မလဲ
ကွယ်။

ရှည်လျားစွာခေါ်ဆိုသော တယ်လီဖုန်းပြည်သံ
ကို စိတ်ရှည်စွာ ‘သု’ စောင့်ရပါ၏။ ခဏအကြာမှာ နားရည်ဝ
လျက်ရှိသော ညာဏထင်၏ထူးသံကို ကြားရလေသည်။

“သုပါ ကိုညာဏထင်၊ သုနန္ဒာပါ”

“ဟာ... သု၊ သု ကိုယ့်ဆီဖုန်းဆက်တယ် ဟုတ်လား။
ဒီမှာ ကိုယ်ရှိတာ သု ဘယ်လိုသိ... ဪ... သု
ဖေဖေ သုဆီရောက်လာခဲ့ပြီထင်တယ်... ဟုတ်လား”

“ဟုတ်တယ်၊ ရှင် ထေ့လိုက် ငွေလိုက်တဲ့စကားတွေအား
လုံးအတွက် ရှင်ကိုချီးကျူးပါတယ်၊ ရှင် တော်တော်အ
ပြုံးကြိုးတဲ့လူပဲ”

“ဟာ... အပြုံးကြိုးတာဘယ်ဟုတ်မလဲ သုရဲ့၊ လူဆိုတာ
ကိုယ့်ခံစားချက်နဲ့ကိုယ်ပဲလေ၊ ကိုယ့်မေမေ သေဆုံးခဲ့ရ
တာရယ်၊ သုနဲ့ခွဲခဲ့ရတဲ့အတွက် ကိုယ်ပြောသင့်ပြော
ထိုက်တာ ပြောတာလောက်ပါ၊ ကိုယ်အပြောခံရတာနဲ့
စာရင်မနှိုင်းလောက်ပါဘူး”

“ရှင်မေမေက သူ့ရောဂါနဲ့သူ သေဆုံးခဲ့တာပါ၊ သုကိုစွ
တွေထဲဆွဲမထည့်ပါနဲ့၊ သုနဲ့ခွဲရတာကတော့ ရှင်နဲ့သူ
ဖူးစာကံမပါလို့ဆိုတာ ရှင်သိထားပါ၊ နောက်ထပ်ပြုံး

www.burmeseclassic.com

ကိုလင်းလက်ထွန်းရဲ့စီးပွားကိုပျက်အောင် နှောင့်ယှက်
တာမျိုးမလုပ်ပါနဲ့ ကိုညာဏထင်၊ သူ့ကို ရှင် ရွှေစံအိမ်
နဲ့ထားနိုင်တယ်ပဲထားဦး၊ ရှင်ဆီကို သူ လုံးဝပြန်လာ
မယ်မထင်ပါနဲ့၊ မမျှော်လင့်ပါနဲ့”

“ပြတ်သားလှချေလား သူရဲ့၊ အခုပဲ ‘သူ’တိုက်ကြီးပေါ်
ကနေ တိုက်ကလေးပေါ်ရောက်သွားပြီလေ၊ ‘သူ’လူက
သူ့ကို ဒီထက်ပိုမထားနိုင်တော့ပါဘူး”

“အရေးအကြီးဆုံးက သူ့ကို ကိုလင်းချစ်မြတ်နိုးဖို့ပဲ လို
အပ်ပါတယ်၊ ‘သူ’ဘာနဲ့ပဲ နေရဲ့နေရဲ့၊ ဘာနဲ့ပဲ စားရဲ့
ဝတ်ရဲ့ ‘သူ’မျှော်လင့်တာ အေးချမ်းတဲ့မိသားစုမေတ္တာ
အိမ်ကလေးပါ၊ အခုကိုပဲ . . . ကိုလင်းရဲ့ရင်သွေးကို ‘သူ’
လွယ်ထားရပြီ ကိုညာဏထင်၊ ရှင် သူ့ကိုအရင်ကချစ်ခဲ့
တဲ့မေတ္တာတွေထောက်ထားပြီး ‘သူ’တို့ရဲ့စီးပွားရေးကို
ရှေ့ဆက်ပြီး မနှောင့်ယှက်ဖို့ သူ တောင်းပန်ပါတယ်၊
ဒါပါပဲ”

သူက ကော့(စ်)လက်(စ်)တို့ နေရာတကျပြန်ချ
လိုက်ချိန်မှာ လင်းလက်က သူ့၏ကိုယ်လေးကို သိုင်းဖက်လိုက်၏။

“သူရဲ့သစ္စာတရားတွေကို ကိုယ်ယုံပါတယ် သူရယ်၊ ကော့

ဇုတင်ပါတယ်”

လင်းလက်၏တီးတိုးကောင်းသံကို သူ နွေးထွေး
စွာကြားလိုက်ရချိန်လောက် . . . စိတ်ချမ်းသာဖွယ်ကောင်းသော
အချိန်အခါမရှိတော့ပါ။

သူက လင်းလက်၏ရင်ခွင်ထဲ ခိုဝင်ကာ အားရ
ပါးရ ငိုချလိုက်လေသည်။ ။

အလိုရှိရာ တောင့်တရာ ပြည့်စုံကြပါစေ
‘စာချစ်သူများ၏

Handwritten signature and date: 9/9/01

မအေးလေး

၅၊ ၄၊ ၂၀၀၂